

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 470 / Sibat 2021

Garê Zaferi 15 Şubat karanlığını yenilgiye uğrattı

■ Yirmi iki yıldır 15 Şubat bir yas günüydü, kara gündü. Garê zaferi temelinde o karanlık yırtıldı. Kara gün parçalandı. Özgürlüğün yaratılması için bir aydınlanma ortamı başladı. Toplum büyük bir coşku ve heyecan ile 15 Şubat Komplosu'na karşı mücadele ediyor. Bugün her yerde halk ayakta, özgürlük bayramı gibi bayram yapıyor. İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalama kararlılığını net bir biçimde ortaya koyuyor.

■ Ortaya çıkan olumlu pozisyon oldukça önemlidir. Yeter ki doğru anlamayı, imkân ve fırsatlarını yeterince değerlendirmeyi bilelim. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda 23'üncü yılda 15 Şubat Komplosu'nu tümünden yıkmaya, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalayarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirme imkân dâhilinde olacak. Zaten hedefimiz de buydu; iddiamız, irademiz bu temeldeydi. Bunu sağlamanın da bütün verileri ortaya çıktı. Gerisi bizlere, parti öncülüğüne kalıyor. Gerilla öncülüğüne, kadın ve gençlik öncülüğüne, her birimizin, tüm devrimci militanların görev ve sorumluluklarını pratikte başarıyla yerine getirmelerine kalıyor.

■ Bunlar asgari düzeyde yerine gelirse sonuç onlarca Garê zaferi olacak. Hedefimiz de Garê'deki zaferi Efîrî'n'e yaymak, Amed'e yaymak, Serhed'e yaymak, Rojhilat'a yaymak olmalı. Başûrê Kurdistan'da kesinlikle bu sonuca dayanarak bu işbirlikçi-ihanetçi zihniyeti, siyaseti tümünden ortadan kaldıracak bir demokratik devrim gelişimini yaratmak olmalı. Bütün bunlar için imkânlar oluşmuştur. >20-25

Garê direnişi sadece Kürtlerin değil, tüm Ortadoğu halklarının zaferi olmuştur

Garê direnişi Kürtlerin kaçınılmaz olarak üstlendiği bu tarihi rolün en somut ifadesi olmuştur. Başta Kürtler olmak üzere tüm Ortadoğu halkları gerillanın Garê başarısını bir bayram duygusuyla karşılamışlardır. Bir nevi Demirci Kawa'nın zalim Dehaq'ın sarayını başına yıkmasının sevinci gibi bir sevinci, Newroz ayına girerken Ortadoğu halkları bir daha yaşamıştır. Bu duygunun yaşatılması PKK'nin öncülük yaptığı Kürt halkının özgürlük mücadelesinin Ortadoğu ve dünyadaki etkisini daha ileri bir düzeye çıkarmıştır. Gerillanın ve Özgürlük Hareketimizin itibarı birkaç kat daha artmıştır. Bu durum Ortadoğu'yu Demokratik Ulus çizgisinde tarihine yakışır hale getirmek isteyen Rêber Apo'nun isteğinin ve özle-

minin de yerine gelmesi olmaktadır. Rêber Apo'nun tarihi Ortadoğu çözümlerleriyle yeni bir zihniyet ve yeni bir Ortadoğu gerçekliği ortaya çıkmaktadır. Zaten Ortadoğu'yu tarihine yakışır hale getirmek için Demokratik Ulus anlayışında halkların ve inançların barış ve kardeşlik içinde bir arada yaşaması ve birbirini güçlendirmesinden başka bir yol yoktur. Bu tüm peygamberlerin, evliyaların, ermişlerin, dervişlerin, bilgelerin, alimlerin özlülerinin gerçekleşmesi anlamına gelmektedir. Zulmün ve baskının insanlık tarihinde yarattığı böyle sonuçlar vardır. Her baskı ve zulüm, kurtuluş yolunu da ortaya çıkarmıştır. Şimdiden Özgürlük Mücadelesinin şahsında bu gerçekliği bir daha yaşamaktayız.

Cemil Bayık >2-6

Güneş'in ateşten savaşçısı

Maraş Zindanı'nda bulunan PKK'li tutsaklar >26-27

Kapitalist Modernite ve Ulus-Devlet

Rêber Apo'nun 'Kapitalist Uygarlık' adlı savunmasından alınmıştır

Ulus-devlet kapitalist tekelciliğin gerçekleştiği formdur. Daha 16'ncı yüzyılda Hollanda ve İngiltere'de, İspanya ve Fransa İmparatorluklarının emellerini kırmak için gerekli olan devlet formu bir nevi proto ulus devletti. Hollanda Prensiği ve İngiltere Krallığı ulus devlete doğru evrilerek üstünlük sağlamaya çalışacaklardı. 1649 Westphalia Konsensüsüyle devletler arasında ulusal faktör öne çıkınca, ulus devlet doğrultusundaki gelişmeler hızlandı. Devletlerin ekonomi-politika olarak merkantilizmi esas almaları, ulusal pazar etkenini öne çıkaran diğer güçlendirici ve hızlandırıcı faktör oldu. >16-19

Viyan Soran Yoldaş, Kadın Özgürlük Çizgimizin Başûrê Kurdistan'daki yetkin temsili olmayı başarmıştır

Besê Erzincan

Viyan arkadaş genç yaşına rağmen Başûrê Kurdistan'daki tarihsel direniş damarının bir temsili olarak PKK içinde mücadeleye katılmış ve temsil etmiştir. Genç yaşında en üst düzeylerde görev alması ve bu sorumlulukları yerine getirmek için gösterdiği büyük çaba takdire şayandır.

Görevlere, yetkilere yaklaşımdaki sadeliği, mütevazılığı, içtenliği, doğallığı onun PKK'yi sahiplenmede çok yüksek düzeyde bir yoğunlaşma içerisinde olduğunu göstermektedir. Başûrê Kurdistan kadınlarının özelden Önder Apo'nun özgürlük çizgisi ile buluştuğlarında nasıl bir değişim-dönüşüm yaşadığını en çarpıcı Viyan Soran arkadaş şahsında görmemiz mümkündür. >14-15

23. yılda 15 Şubat Komplosu'nu 'Özgürlük Zamanı Hamlesi'nin zaferiyle yenelim!

PKK Yürütme Komitesi

15 Şubat gerçekleştiğinde komplocu gerçekleştiren güçler PKK'ye 6 ay ömür biçmişlerdi. "6 ay sonra PKK'nin esamesi bile okunmayacak" diyorlardı. Yani kendilerinden bu kadar emindiler. Kendileri açısından 15 Şubat'ın böyle büyük bir başarı olduğunu düşünüyorlardı.

Şimdi aradan 44 tane 6 ay geçti ve uluslararası komplocu güçler hala saldırı halindedir. İşte 2018 Kasım'ında yönetimimiz hakkında yeni kararlar alarak komplocu güncellemeye çalıştılar. PKK'ye karşı komplocu mücadeleyi yeni planlara kavuşturma çaba ve tutumu içine girdiler. Bu durum gösteriyor ki; başarısızdırlar ve 22 yıldır yürüttükleri mücadeleden sonuç alamamışlardır. >7-13

Garê direnişi sadece Kürtlerin değil tüm Ortadoğu halklarının zaferi olmuştur

Cemil Bayık

2020 yılı insanlık tarihi açısından çarpıcı bir yıl olarak geçti. Bir taraftan kapitalist modernitenin insanlığın başına bela ettiği Koronavirüs, diğer taraftan kapitalist modernitenin merkezi haline gelen ABD'nin yaşadığı sorunlar, bunun sistem içindeki yansımaları, diğer taraftan başta kadınlar olmak üzere sistem karşıtı güçlerin kapitalist moderniteye karşı mücadelesi, 2020 yılını daha sonraki yılları etkileyecek önemli bir yıl haline getirmiştir. Kapitalist modernitenin, Koronavirüsü toplumların mücadelesini engelleme aracı haline getirmesi de 2020 yılının diğer önemli bir boyutu oldu. Özellikle Türkiye gibi yoğun bir siyasal mücadelenin sürdüğü ülkelerde egemenler, Koronavirüsü tam bir toplumsal baskı ve mücadeleyi engelleme aracı haline getirdiler.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi açısından da 2020 yılı, Uluslararası Komplot'un yeni koşullarda planlanıp aktif olarak harekete geçirildiği bir yıl oldu. Kapitalist modernist güçler, bölge gerici ve Türk devleti birlikte ortak düşman gördükleri Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için harekete geçtiler. Özgürlük Hareketimizi tasfiye etmek isteyen bu güçler 2020 yılını, komployu sonuca götürmek için hazırlık yılı haline getirdiler. Zaten 2018 6 Kasım'ında Partimizin 3 yöneticisi için ABD'nin aldığı karar; komplotun Özgürlük Hareketimizin yöneticilerini tasfiye etme temelinde güncellendiğini, Rêber Apo'ya yönelik komplotun, Özgürlük Hareketimizin yöneticilerini tasfiye ederek sonuca götürmek istendiğini açıkça ortaya koymuştur. Bu komplotun pratik yürütücüsü TC ve KDP, destekçileri de başta ABD olmak üzere uluslararası kapitalist modernist güçler olacaktır.

Başta Kürtler olmak üzere tüm Ortadoğu halkları gerillanın Garê başarısını bir bayram duygusuyla karşılamışlardır. Bir nevi Demirci Kawa'nın zalim Dehaq'ın sarayını başına yıkmasının sevinci gibi bir sevinci, Newroz ayına girerken Ortadoğu halkları bir daha yaşamıştır. Bu duygunun yaşatılması PKK'nin öncülük yaptığı Özgürlük mücadelesinin Ortadoğu ve dünyadaki etkisini daha ileri bir düzeye çıkarmıştır. Gerillanın ve Özgürlük Hareketimizin itibarı birkaç kat daha artmıştır. Bu durum Ortadoğu'yu Demokratik Ulus çizgisinde tarihine yakışır hale getirmek isteyen Rêber Apo'nun isteğinin ve özleminin de yerine gelmesi olmaktadır.

Komplot, gerillanın hakimiyetinin bulunduğu Medya Savunma Alanları'nda tamamlanmaya çalışıldığı için Irak da bu komploya dahil edilmek istenmektedir. KDP, bu komplota etkin rol alabilmesi için YNK'nin de bu süreçte dahil edilmesini dayatmaktadır. ABD ve TC üzerinden baskı yapıp YNK komploya dahil edilmeye çalışılmaktadır. 2020 yılı aynı zamanda Irak ve YNK'nin komploya dahil edilme çabalarıyla geçmiştir. Bunun için KDP ve TC'nin YNK üzerinde her türlü yol ve yöntemle baskı kurduğu görülmüştür. Özellikle YNK içinde birliği engelleyen sorunlar KDP ve TC tarafından çıkarılmaktadır.

Zîne Wertê, Xînerê ve Heftanîn saldırıları YNK ve Irak'ın komploya nasıl dahil edilmek istendiğini de gözler önüne sermiştir. Zîne Wertê'de KDP, YNK'nin hükümet içinde olmasını gerillayla karşı karşıya getirme vesilesi yapmaya çalışmıştır. Hükümetin ortak gücü örtüsü altında YNK'yi de Zîne Wertê geriliminin içine sokmak istemiştir. Zîne Wertê'de görüşme yapan 3 gerillanın yerlerine dönerken vurulması, aslında KDP tarafından savaşın başlatılmasını ifade ediyordu. KDP ile savaşın başlaması an meselesiydi ancak sağduyulu yaklaşarak, fedakârlık yaparak bu savaşı içine girmedik. 3 gerilla KDP tarafından vurulmuştu. KDP-TC işbirliği açık olarak kendini göstermişti. Yapılan provokasyona rağmen

savaşa girmeden Zîne Wertê'de güçlerin geri çekilmesini sağlamaya çalıştık. YNK, KDP'nin Zîne Wertê'deki yaklaşımını benimsemese de KDP'nin tutumunda değişiklik olmadı. Zîne Wertê gerilim noktası olarak sürmeye devam etti. Hala da her an çatışmanın çıkacağı bir gerilim noktasıdır.

Bizler kutsallığın mücadelesini yürütüyoruz

Xînerê ve Heftanîn saldırısının bir amacı da PKK ile Irak'ı karşı karşıya getirmek olmuştur. KDP, Xînerê'de Irak sınır güçleri ile gerillayı karşı karşıya getirmek istemiş, Irak sınır güçlerinin Kürt komutanı bu dayatmayı kabul etmemiş, gerillalarla bir uzlaşma yolu bulmak için görüşme yaparken KDP'nin verdiği istihbaratla görüşme yapan gerilla komutanı ile birlikte katledilmiştir. Türk devletinin yaptığı hava saldırısının istihbaratını Zîne Wertê'de gerillanın katledilmesinde olduğu gibi KDP vermiştir. KDP'nin Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için TC ile birlikte hareket ettiği Heftanîn saldırısıyla daha da net bir biçimde görülmüştür. Türk devletinin Heftanîn saldırısından sonra KDP yetkililerinin 'Irak gelsin sınırlarını korusun' çağırısı yapması, tamamen Irak ile gerillanın karşı karşıya getirilmesini amaçlamıştır. Başka zaman Türk devletine dayanarak Irak'la

anlaşamayan KDP, bu defa Irak askerlerini Medya Savunma Alanları'na çağırmıştır. Irak, sınır birliklerini paravan yaparak kendi askeri güçlerini gerillanın hakim olduğu Medya Savunma Alanları'na sokmak istemiştir. Heftanîn ve Metîna alanlarında yeni askeri noktalar oluşturmuştur. Özellikle gerillayı kuşatacağını düşündüğü yerlere askeri güç yerleştirmiştir. Garê'ye güç kaydırması ve gerilla alanlarını kuşatmaya yönelmesi ile KDP'nin amacı daha net anlaşılmıştır. Daha doğrusu Özgürlük Hareketimizin değerlendirmelerini doğrulamıştır. Zîne Wertê'de KDP'nin provokasyonunun kapsamlı bir saldırı planının parçası olduğunu söyledik. ABD-TC ve KDP'nin Özgürlük Hareketimizi tasfiye etmek için bir planda anlaştıklarını, Zîne Wertê provokasyonu ile bunu devreye koyduklarını vurgulamıştık. Bu planla KDP'nin Medya Savunma Alanları'nı kuşatması, gerillanın hareket alanını daraltması, bu temelde TC'nin saldırarak gerillayı tasfiye etmesi hedeflenmiştir. Yani KDP örs, TC de çekiç olacaktır. KDP'nin TC'nin saldırdığı her yerde PKK'yi suçlayarak bu saldırılara meşruiyet kazandırması da üstlendiği diğer bir rol olmaktadır.

Kuşkusuz KDP'nin bu rolü oynamasında ABD'nin desteği ve teşviki vardır. PKK'yi etkisizleştirerek KDP'yi Kürdistan'da tek etkili siyasi güç haline

getirme anlayışı da bu işbirliğinin diğer bir motivasyonu olmaktadır. KDP'nin bu tutumu Kürt halkının özgürlük mücadelesini dört parçaya olumsuz etkilemektedir. Kürt düşmanlarını Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme konusunda cesaretlendiren bir tutum olmaktadır.

Soykırımcı sömürgeci Türk devleti Özgürlük Hareketimizin etkili olduğu her yere saldırmaktadır. Rêber Apo ve PKK'nin etkisinin kökünü kazımak istemektedir. Rêber Apo'nun ideolojik-politik çizgisi ve PKK'nin mücadelesi tasfiye edilmeden Kürt soykırımının amacına ulaşamayacağını bilmektedir. Çünkü bu hareketin yarattığı zihniyet ve bu temelde şekillenen özgür Kürtlüğün tasfiye etmesi zordur. Bu açıdan Rêber Apo'nun ideolojik-politik çizgisi, örgüt anlayışı ve bu temelde gelişen mücadelesi etkisizleştirilmeden egemen güçler öngördükleri amaçlarını gerçekleştiremez. Bunun için Bakurê Kurdistan'da görülmedik bir baskı düzeni kurmakta ve saldırılarını sürekli-leştirilmektedir. Rojava'da sürekli saldırıldığı gibi yeni işgal saldırılarına hazırlanmaktadır. Bunun için birçok güçle siyasi ilişki kurmakta, tavizler vererek, Türkiye'yi pazarlayarak Rojava Devrimi'ni boğmayı amaçlamaktadır. Özellikle Suriye'nin şekillendirilmesinde ABD ile belli bir uzlaşma içine girdiği görülmektedir. Soykırımcı sömürgeci Türk devleti Rojava Devrimi'nin tasfiyesi için Suriye ile ilişki geliştirmektedir. Bu yönüyle başta Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye olmak üzere Suriye genelinde çok kirli ve çirkin bir politika yürütülmektedir. Farklı güçlerin Kürt düşmanlığı ve PKK karşıtlığından yararlanarak Rojava Devrimi boğulmak istenmektedir.

Şengal'de de PKK ve gerillanın Ezîdîlere kazandırdığı özgürlük anlayışı

da TC-KDP-Irak ve ABD'nin kirli çıkar ilişkileri üzerinden boğulmak istenmektedir. Bu ilişki ve ittifaklar tamamen özgürlük ve demokrasi düşmanlarının kimler olduğunu gözler önüne sermektedir. Bu yönüyle Özgürlük Hareketimizle bu güçler arasındaki mücadele sadece Kürt soykırımını amaçlayanlara karşı mücadele değildir. Aynı zamanda Ortadoğu'da özgürlük ve demokrasi önünde engel olan güçlere yönelik bir mücadeledir. Bu açıdan tarihi anlamı yüksek bir mücadele yürütmekteyiz. Bizler kutsallığın mücadelesini yürütüyoruz. Kutsallık atfedilen, her türlü değeri koruyan bir hareket olduğumuz tartışmasız bir gerçeklik haline gelmiştir. Böyle bir mücadele zaten Ortadoğu'da gerçekleşebilirdi. Çünkü bu coğrafya, lanetin ve kutsallığın coğrafyasıdır. Özgürlük Hareketimiz kutsallığın değerlerini kendisinde somutlaştıran; lanetin tüm özellikleri de karşıımızdaki güçlerde somutlaşmaktadır.

Şengal'de 9 Ekim'de gerçekleştirilen ittifak, tüm bu kirli politikaların en açık biçimde ortaya konulmasıdır. İnsanlık tarihinin en kirli ve çirkin ittifakı Şengal üzerinden kurulmuştur. Bu nedenle bu ittifak içinde olan güçler bile Şengal'e yönelik 9 Ekim saldırı planını sahiplenememiştir. DAİŞ karşısında Êzîdîleri soykırımla karşı karşıya bırakan güçlerin şimdi Êzîdîlerin özgürlük güçlerini ve özerklik kurumlarını hedeflemesi tarihin en çarpıcı ironisi olmaktadır. 9 Ekim anlaşmasını yapanlar ve arkasındaki destekçilerinin DAİŞ'le aynı amaçta birleştikleri görülmektedir. Özgürlük ve demokrasiden korkanların ne kadar kirli ve acımasız olacaklarının en büyük kanıtı, Şengal'de Êzîdîlerin özerkliğini ortadan kaldırmayı amaçlayan bu anlaşma olmaktadır. Belki bu ittifak içinde olan güçlerin gerekçeleri ve amaçları farklı olsa da, ortak paydalarının insanlık ve demokrasi düşmanlığı olduğu kesinleşmiştir.

PKK'nin tasfiyesinin tüm Kürtlerin özgür yaşamının tasfiyesi olduğunu göremeyen bir akıl var

Komployu yeni koşullarda güncellemek isteyenlerin ilk amacı Özgürlük Hareketimizi tasfiye olacak bir konuma getirmektir. Bu kadar saldırı ve yönetimin hedeflenmesi bu amaçladır. Özgürlük Hareketimiz, Türkiye'ye karşı mücadele edecek bir güç olmaktan çıkarılmak isteniyor. Bu nedenle Medya Savunma Alanları'na sürekli bir saldırı yapılmaktadır. Gerillanın Bakurê Kurdistan ve Medya Savunma Alanları'nda etkisizleştirilmesi, Türkiye'ye karşı mücadele edemeyecek biçimde bazı alanlara sıkıştırılması ve burada kontrol altına alınarak kendi amaçları doğrultusunda kullanılması amaçlanmaktadır. Nasıl ki Rojhilatê Kurdistanlı parti ve örgütler, Başûrê Kurdistan'da bazı yerlere çekilip çeşitli devletler KDP ve YNK tarafından kullanılabilir hale getirilmişse, şimdi de Özgürlük Hareketimiz böyle bir konuma çekilmeye çalışılmaktadır. Bu plan aynı zamanda TC ve KDP'yi tamamen kendi amaçları doğrultusunda kullanmak isteyen ABD ve bazı devletlerin çıkarı için şekillendirilmiştir. Nasıl ki Önderliğimiz üzerinden komplo gerçekleştirilerek Türkiye ABD'nin Ortadoğu politikasında daha fazla kullanılmak istenmişse, benzer bir durum da güncellenen komplo gerçeğinde bulunmaktadır. Kürtleri kurban etme temelinde amaçlarına ulaşmak istemektedirler. KDP ise dar ufku ve parti çıkarları doğrultusunda Kürtlerin soykırımıyla sonuçlanacak böyle bir planın parçası yapılmaktadır. PKK ve gerillanın tasfiyesinin tüm Kürtlerin özgür ve demo-

kratik yaşamının tasfiyesi olduğunu göremeyen bir akıl vardır. Kendilerinin elde ettiği imkanların PKK varlığı ve mücadelesi ortamında oluştuğunu göremeyen bir siyasi şekillenme vardır.

Kontrol altına alınan gerilla ve Özgürlük Hareketi başta ABD ve uluslararası güçlerle çelişki içinde olan güçlere karşı konumlandırılmak istenmektedir. Bu bir gün Irak, bir gün İran, bir gün Suriye, bir gün de Türk devletine karşı kullanılabilir. Hatta gerektiğinde artık kendilerine hizmet edemeyecek duruma düşmüş KDP'ye karşı bile kullanılacaktır. ABD koordinatörlüğünde güncellenen Uluslararası Komplo'yu böyle anlamak gerekmektedir.

Mücadelenin kurallarının değiştiği bir dönemdeyiz

Bu komplo iktidardan düşmüş Trump hükümeti ve onun Ortadoğu'daki görevlileri tarafından planlanmıştır. Kuşkusuz bu komplo devlet çıkarları için planlanmıştır ancak hükümetlerin tercihi de bu komploğun şekillenmesinde

cadeleyi öngörmektedir. Günümüzün siyasi koşulları bazı yönleriyle bunu dayatmaktadır. Kapitalist modernist güçler de artık her koşulda cepheden sert bir mücadeleyi kendi çıkarlarına görmediği gibi; sistem karşıtı güçler de cepheden sert bir mücadeleye girmeden kapitalist modernist güçlerle ideolojik ve politik bir mücadele içine girmektedirler. Özcesi mücadelenin kurallarının değiştiği bir dönemdeyiz. Zaten dünya tarihinde karşıt güçlerin mücadelesi kuralları, yol ve yöntemlerinin değiştiği dönemler görülmüştür. Daha doğrusu ekonomik, toplumsal, siyasal, kültürel gelişmeler mücadele koşul ve kurallarında değişiklikleri beraberinde getirmektedir. Réber Apo kapitalist modernite güçleri ile sistem karşıtı güçlerin sürekli bir iç içe mücadele dönemi girdiklerini tarihsel toplumsal gerçeklik içinde ortaya koymuştur. Buna da devlet+demokrasi demistir. Bu gerçeklik aynı zamanda sürekli mücadele içinde dengelerin değiştiği bir diyalektiği ifade etmektedir. Kuşkusuz bu esas olarak da sürekli demokrasi lehine den-

farklılık, bugün ciddi gerilimlere yol açan bir düzeye kavuşmuştur. ABD'de gerçekleşen kongre baskını, bu siyasal farklılığın ne düzeye geldiğini gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

Kapitalist modernist güçler içindeki bu siyasal farklılık tabii ki Ortadoğu'daki politik uygulamalara da yansımaktadır. Bu da doğal olarak bizlerin de mücadele yol ve yöntemlerimizde bazı değişiklikler ortaya çıkaracaktır. Bunun pratiklerini de bundan sonra çeşitli biçimlerde göreceğimiz açıktır. Bu gerçeklik, yoğun bir mücadele içinde olduğumuz soykırımcı sömürgeci Türk devleti için de geçerlidir. Türk devleti daha şimdiden Biden iktidarına bazı tavizler vererek yürüttüğü soykırım politikasını sürdürmek istemektedir. Çıkar ortaklığımız farklılıklarımızdan fazladır, biçiminde ifade edilen yaklaşımla Biden yönetimine, senin politikalarına ayak uydururum, senin bölgedeki çıkarlarının doğrultusunda hareket ederim, diyerek Kürt halkı ve demokrasi güçlerine karşı yürüttüğü politikalara sessiz kalınmasını istemektedir. Açıkça ABD'ye yaltaklan-

halifleri üzerinde ağır baskı kurması bu nedenledir. Bir taraftan bu baskıyı süreklileştirirken, diğer taraftan bazı başarılar sağlayarak toplumun desteğini almaya yönelmektedir. AKP-MHP iktidarının ayakta kalmak için dışarda bazı başarılar elde etmeyi siyasi bir tarz haline getirdiği bilinmektedir. Son Garê saldırısının başka boyutları bulunmakla birlikte bir boyutu da, PKK'ye büyük darbe vurarak bunun başarısı üzerinden iktidarını sürdürmeyi hedeflemiş olmasıdır.

AKP-MHP iktidarının Garê'ye yönelik saldırısı, Trump iktidarı döneminde planlanan komploğun bir parçası olduğu gibi, AKP-MHP iktidarının Kürt soykırımına dayalı ittifakının iktidarını sürdürmenin bir hamlesi biçiminde gerçekleşmiştir. Çok yönlü amacı olan Garê saldırısı aynı zamanda Özgürlük Hareketimizi tasfiye stratejisinin önemli bir aşaması olmaktadır. KDP'nin ve Türk devletinin 2020 yılındaki Zîne Wertê, Xîne ve Heftanin saldırıları 2021 yılında Özgürlük Hareketimizin tasfiye edileceği biçimindeki planlarının önemli adımları olmuştur. Zaten KDP'nin kapsamlı kuşatma yaptığı Garê'de saldırının yapılması bir rastlantı değildir. Kuşatma da bu saldırının bir parçası olarak yapılmıştır. Dolayısıyla KDP de bu saldırının bir parçası olarak yerini almıştır.

TC'nin özellikle Medya Savunma Alanları'na saldırısı, 2018'de ABD'nin PKK, KCK ve HPG yönetimimize yönelik aldığı kararla startı verilen güncellenmiş komploğun pratiği olmaktadır. Garê saldırısı bu komploğun pratikleşmesinde önemli bir adımı ifade ediyordu. Öyle söylenildiği gibi sadece esirlerle ilgili bir hareket değildi. Bunu 10 Şubat'ta başlayan saldırılardan sonra AKP-MHP hükümetinin özel savaş elemanlarının televizyonlarda yaptığı konuşma ve analizlerde gördük. Zaten Türk milli savunma bakanı Hulusi Akar'ın Bağdat'ta yaptığı görüşmelerde, PKK ile 40 yıldır savaşıyoruz, bize çok zarar verdi, artık PKK'yi ortadan kaldırmak istiyoruz, diyerek destek istemesi, böyle bir kapsamlı operasyon yapılacağı konusunda Irak'ı bilgilendirme amacını taşıyordu. Irak'ın ne düzeyde destek verdiği bilinmemekle birlikte sessiz kalmasını sağlamak istedikleri, tehdit ve şantaj ifade eden bu ifadelerden anlaşılmaktadır.

Hulusi Akar, genelkurmay başkanı ve MİT yöneticilerinin tüm KDP yetkilileri ile görüşmesi de Garê saldırısı ile ilgiliydi. Genelkurmay başkanı bu

Garê'ye yönelik hareket sadece Irak ve Başûrê Kurdistan'da değil, Ortadoğu'da dengeleri değiştirecek bir hareket olarak planlanmıştır. Gerillaya darbe vurulduğu takdirde TC'nin sadece Başûrê Kurdistan üzerindeki ağırlığı, etkisi artmakla kalmayacak, Irak'ta siyaseti belirleyecek bir güç haline gelecekti. Tayyip Erdoğan, biz kan döktüğümüz yerden çekilmeyiz; zaten buralar yüzyıllardır bize aitti, diyerek sadece Başûrê Kurdistan'ı değil, Irak'ı da ipotek altına alacaktı. Bu açıdan Garê'de Türk ordusunun bozguna uğratılması sadece Başûrê Kurdistan'ın değil, Irak ve Ortadoğu'nun da savunulması olmuştur.

etkili olmuştur. Bu açıdan bu komployu uygulama biçimi Biden iktidarı döneminde nasıl olacaktır, bunu da önümüzdeki dönemde göreceğiz. ABD tarihinde ilk defa demokratlar ve cumhuriyetçilerin bu düzeyde karşıt hale geldiği bir kamplaşma içine girdiği açıktır. Bu açıdan Biden ile Trump politikaları arasında belli bir fark olacağı görülmektedir. Politik yaklaşımdaki bu büyük farklılığın Trump zamanında şekillendirilmiş komplo planında da bazı değişiklikler yaratması mümkündür. Amaçlarda pek farklılık olmasa da yol ve yöntemlerde farklılık olması beklenebilir. Öte yandan ABD ile TC arasındaki kimi sorunlar da komploğun içerdiği planlarda bazı değişiklikler ortaya çıkarabilir. Bu da ABD ve bazı ortaklarıyla Özgürlük Hareketimiz arasındaki mücadelenin zemininde yeni boyutlar ortaya çıkarabilir. Zaten Özgürlük Hareketimiz bu güçlerle bir mücadele içindedir. Yeni politik yaklaşımımız cepheden karşı karşıya gelmeden bir mü-

gelerin değiştiği, devlet ve sistem güçlerinin sınırlandığı bir mücadele diyalektiği olmaktadır.

Kapitalist modernite güçleri içinde ise iki siyasi eğilim ekonomik, toplumsal ve kültürel gelişmelere göre bir çatışma içine girmiş bulunmaktadır. Silikon Vadisi denilen yerde bilimsel teknik devrimin yarattığı iletişim ve bilişim teknolojilerinin öne çıkması ve ekonomide giderek ağırlık kazanması, bu ekonomik gelişmenin gerektirdiği siyasal anlayış ile silah teknolojisinin ağırlığını koyduğu siyasal anlayış arasında bir gerilim ve mücadele ortaya çıkarmıştır. Silikon Vadisinin ürettiği teknik ve onun ürünleri daha barışçıl ve kavgasız dünya isterken, silah sanayi tekellerinin çıkarları ise çatışmaların varlığının sürdüğü bir dünya siyasal sistemini arzulamaktadır. Biden ve Trump'ta somutlaşan siyasal kavganın önemli bir boyutu bu gerçeklikten ileri gelmektedir. 1990'lı yıllarda kapitalist modernist güçler arasında kendini hissettiren bu siyasal

maktadır. Ancak Türk devletinin mevcut politikasının Biden iktidarı ile uyuşması zor gözükmemektedir. Bu açıdan Biden iktidarının seçimden önce belirttiği gibi bu iktidarla anlaşma yerine yeni bir iktidar alternatifini yaratma çabası içinde olacakları daha yüksek bir olasılıktır. Ağır baskılara rağmen Türkiye'deki AKP karşıtı muhalif güçlerin ayakta kalmaya çalışmaları ortaya çıkan yeni siyasi durumun kendilerinin önünü açacağını düşülmektedir. Sadece iç siyasal durum değil, dış siyasal durum da AKP-MHP iktidarının ayakta kalmasını fazlasıyla zorlaştırmış bulunmaktadır.

Garê saldırısı Hareketimizi tasfiye stratejisinin önemli bir aşaması olarak planlanmıştır

Bu durumu gören AKP-MHP iktidarı, içerdeki konumunu güçlendirerek kendini tek siyasi tercih olarak ayakta tutmaya çalışmaktadır. Tüm siyasal mu-

nedenle bu görüşmelere katılmıştır. Zaten Garê'ye yönelik bir saldırının KDP'nin haberi olmadan gerçekleşmesi mümkün değildir. Bunu bir çocuk bile bilir. KDP'nin bu planlama içinde yeri neydi, bunu da hareket genişledikçe daha net öğrenecektik. Ancak bu saldırıdaki yerini sınırlı biçimde öğrendik.

Türk devleti elindeki teknik araç ve silahlarla işgal saldırısının kapasitesine inandığı için KDP'yi daha çok destekçi biçiminde tutmayı; bu saldırının meşruiyetini sağlayan güç olarak kullanmayı yeterli görmüştür. Öte yandan KDP, Kürt kamuoyu içinde çok teşhir olduğundan, sınırlı katılmasının hareketin başarısı için daha iyi olacağı da düşünülmüş olabilir. Çünkü Başûr halkı, KDP'nin TC ile açık savaşa girmesini kabul etmeyip ayağa kalkabilirdi. Zap'ta Amediye ve Deralok halkının; 2019'da da Şeladizê halkının Türk işgal güçlerine yönelik ayağa kalkması hala hafızalarda tazeliğini korumaktadır. Bu açıdan KDP'nin hareketin gidişatının netleşmediği bir anda katılmasının riskleri düşünülmüş olabilir. Ancak KDP'nin açık bir biçimde bu harekate katılmaması Kürt halkının tutumunun ne kadar önemli olduğunu ortaya koymuştur.

Türk devleti durdurulmazsa Osmanlı'ya rahmet okutturacak faşist bir hegemonya kurulacaktır

Garê'ye yönelik hareket sadece Irak ve Başûrê Kurdistan'da değil, Ortadoğu'da dengeleri değiştirecek bir hareket olarak planlanmıştır. Gerillaya darbe vurulduğu takdirde TC'nin sadece Başûrê Kurdistan üzerindeki ağırlığı, etkisi artmakla kalmayacak, Irak'ta siyaseti belirleyecek bir güç haline gelecekti. Tayyip Erdoğan, biz kan döktüğümüz yerden çekilmeyiz; zaten buralar yüzyıllardır bize aitti, diyerek sadece Başûrê Kurdistan'ı değil, Irak'ı da ipotek altına alacaktı. Bu açıdan Garê'de Türk ordusunun bozguna uğratılması sadece Başûrê Kurdistan'ın değil, Irak ve Ortadoğu'nun da savunulması olmuştur. Garê'de Türk ordusunun bozguna uğratılması Türk devletinin saldırganlığına karşı Ortadoğu halklarının ve demokrasî güçlerinin ittifakını daha fazla geliştirecektir. Şu görülmüştür; Türk devleti durdurulmazsa Osmanlı İmparatorluğuna rahmet okutturacak faşist bir hegemonya kurulacaktır. Osmanlı İmparatorluğunun zamanında halkları ve inançları planlı ortadan kaldırma politikası yoktu. İşgalci faşist TC'nin hegemonyasında başta Kürtler ve Araplar olmak üzere Türk-İslam sentezi içinde olmayan tüm halklar ve inançlar baskı ve katliam altında kültürel ve inançsal soykırıma uğratılacaktır. Yeni Türk devlet zihniyetinin Osmanlı İmparatorluğundaki zihniyetten yüz kat daha kötü insanlık ve halklar düşmanı olduğu görülmüştür. Özgürlük Hareketimizin büyük direnişi ile bu gerçekliği ortaya çıkarması, başta Kürtler ve Araplar olmak üzere halklar ve toplumlar içinde bu bilinci yaratması Ortadoğu halklarının en büyük kazanımı olmuştur. Bu açıdan Ortadoğu'da özgürlük ve demokrasi önünde engel olan soykırımcı-sömürgeci Türk devletine karşı halkların mücadelesi daha bilinçli ve örgütlü gelişecektir. Türkiye halkları da devlet içindeki asker ve sivil bürokrasinin Türk burjuvazisiyle birlikte Türkiye'yi sonu belirsiz maceraya sürüklediğini görmüştür. Bu gerçeklik hem Türkiye'de hem de Ortadoğu genelinde Kürtlerle Demokratik Ulus çerçevesinde demokratik ittifakların gelişimini

sağlayacaktır. Halklar arası demokratik ittifakta Kürtler köprü rolünü oynayacaktır.

Ortadoğu'nun kaderini, Kürtlerin öncülüğünü yaptığı demokrasi ve özgürlük çizgisi ile Türk devletinin öncülüğünü yaptığı demokrasi ve özgürlük düşmanı çizgi arasındaki mücadele belirleyecektir. Tarih Kürtlere böyle bir rolü yüklemiş bulunmaktadır. Daha doğrusu Türk devletinin soykırımcı-sömürgeci karakterinin tehlikesini en yakından yaşayan Kürt halkı, bu rolü üstlenmekle karşı karşıya gelmiştir. Soykırımcı Türk devletinin karakteri, Kürtlerin böyle bir rolle mücadele etmesini kaçınılmaz hale getirmiştir.

Türk devlet zihniyeti Süleyman Soylu kadar kalitesiz faşist ve insanlık düşmanıdır

Özgürlük mücadelemiz tabii ki en başta da Türk egemen güçlerinin karakterini gözler önüne sermiştir. Türkiye'de egemen sınıfların ve Türk devlet gerçeğinin bu düzeyde açığa çıkarıldığı başka bir dönem olmamıştır. Mücadelenin gerçekleri açığa çıkarma gücünün kanıtı, mücadelemizin Türk devlet gerçeğini tüm boyutlarıyla deşifre etmesidir. Özgürlük mücadelemiz soykırımcı sömürgeci faşizmi o kadar zorlamıştır ki, bir bir tüm maskelerinin düşmesini sağlamıştır. Öyle ki, Türk

değişim olmadan bu devletin karakterini ya da yarattığı kötülükleri ortadan kaldırmak mümkün değildir.

Mücadelemiz Türk devlet gerçeğini o kadar gün yüzüne çıkarmıştır ki, kendi müttefikleriyle de çelişir hale getirmiştir. Önceleri soykırımcı sömürgeci Türk devleti ile daha rahat ilişki kuruyorlardı. Çünkü ABD ve Avrupa'nın sözde savunduğu değerlerin çiğnenmesi gerçeği görülmüyordu. Ya da Türk devleti kendini bölgesel ve uluslararası güçlerle karşı karşıya getirecek politika ve tutumlar içine girmiyordu. Ne var ki mücadelemiz Türk devletini zorladıkça, Türk devleti müttefiklerinin de kabul etmeyeceği tutumlar içine girmiş ve

savaşı hem Başûr'da hem de her yerde daha kapsamlı, derin ve uzun süreli hale getirir. Şimdi de böyle bir hazırlık içine girdikleri düşünebilirler. Zaten Garê tekil bir plan değildi. Başarılı olsalardı daha yaygın bir işgal hareketi geliştireceklerdi. Ancak hareket tersine döndü. Garê'ye saldırı yapıldığında bizzat savunma bakanı Hulusi Akar, dost ve müttefiklerin desteğiyle bu hareketi gerçekleştirdiklerini itiraf etmiştir. Sanırsanız artık müttefiklerinin eskisi gibi destek vermeleri de söz konusu olmayacaktır.

Türk devletinin saldırısıyla birlikte başta Kürtler olmak üzere tüm siyasi güçler, Türk devletiyle diplomatik yoldan sorunları çözmenin mümkün olmadığını daha iyi görmüşlerdir. Mevcut Türk devlet zihniyeti ancak ve ancak direnildiği takdirde geriletebilir. Bu nedenle Türk devletine karşı Rojava'da, Şengal'de, başka yerlerde de sadece direnilerek sonuç alınabilir. Eğer direnilirse, içerde ve dışarda büyük yalnızlığı yaşayan bu faşist iktidar ve politikaları kaçınılmaz bir yenilgiyle karşılaşır. Bu açıdan tam da bu iktidarı yenilgiye uğratma zamanıdır. 'Dem Dema Azadiyê' Hamlemiz, 2021 yılında daha da etkili hale gelecek ve bu iktidarı yıkıma götürecektir. Zaten içerde ve dışarda bu kadar saldırgan olması zayıflığının sonucudur. Bu zayıflık ve iktidatlarını kaybetme korkusu söylemlerine de yansımaktadır.

Türk devleti Garê yenilgisinin acısını HDP'den çıkarmak istemektedirler

HDP'ye görülmelik düzeyde saldırımları da yenilgi psikolojisinin sonucudur. Yenilginin acısını HDP'den çıkarmak istemektedirler. Aslında HDP şimdiye kadar 100 defa kapatılabilirdi. Zaten kapatmaktan beter hale getirmişlerdir. HDP'yi kapatma konusunda kâr-zarar hesabı yapmaktalar. Dünyaya karşı özel savaş yürütmek ve iktidarın faşist karakterinin ve uygulamalarının üstünü örtmek açısından HDP'nin varlığını gerekçe göstermektedirler. Bu nedenle kapatma yerine baskıyı süreklileştirmek, tutuklamalarla etkisiz kılma yöntemini izlemektedirler. Ancak yapabilecekleri çok şey de vardır.

Şu bir gerçektir ki, AKP-MHP faşist iktidarı tüm Kürtlerin de önemli bir siyasal bilince kavuşmasına yol açmıştır. AKP-MHP-Ergenekon ittifakının izlediği politikalar sonucu bu iktidardan bir şey beklenemeyeceği, bu iktidara karşı sadece mücadele edilerek amaçlara ulaşılabileceği netleşmiştir. Her ne kadar AKP-MHP ittifakı zaman zaman bazı beklentiler yaratarak kendilerine karşı mücadeleyi zayıflatmaya çalışsalar da, şimdiye kadar HDP yönetimleri bu oyuna düşmemişlerdir. Bu iktidardan beklentili olmak sadece ve sadece faşist iktidara güç verir ve ömrünün uzamasına yol açar. Bu açıdan hiçbir toplumsal ve siyasal çevre bu iktidardan beklenti içinde olmamalı, aksine mücadele daha fazla yükseltilecek bu iktidarın sonu getirilmelidir. Sadece ve sadece bu iktidar düşürüldüğünde Türkiye'de iyi şeylerin önu açılabilir. Bu açıdan anti-faşist ittifakı genişletmek önem arz etmektedir. Şu anda ilk hedef, bu iktidarın düşürülmesi olmalıdır.

HDP'ye görülmelik düzeyde saldırımları da yenilgi psikolojisinin sonucudur. Yenilginin acısını HDP'den çıkarmak istemektedirler. Aslında HDP şimdiye kadar 100 defa kapatılabilirdi. Zaten kapatmaktan beter hale getirmişlerdir. HDP'yi kapatma konusunda kâr-zarar hesabı yapmaktalar. Dünyaya karşı özel savaş yürütmek ve iktidarın faşist karakterinin ve uygulamalarının üstünü örtmek açısından HDP'nin varlığını gerekçe göstermektedirler. Bu nedenle kapatma yerine baskıyı süreklileştirmek, tutuklamalarla etkisiz kılma yöntemini izlemektedir. HDP, kuşkusuz direnmektedir. Ancak yapabilecekleri çok şey de vardır.

Garê direnişi Kürtlerin kaçınılmaz olarak üstlendiği bu tarihi rolün en somut ifadesi olmuştur. Başta Kürtler olmak üzere tüm Ortadoğu halkları gerillanın Garê başarısını bir bayram duygusuyla karşılamışlardır. Bir nevi Demirci Kawa'nın zalim Dehaq'ın sarayını başına yıkmasının sevinci gibi bir sevinci, Newroz ayına girerken Ortadoğu halkları bir daha yaşamıştır. Bu duygunun yaşatılması PKK'nin öncülük yaptığı Kürt halkının özgürlük mücadelesinin Ortadoğu ve dünyadaki etkisini daha ileri bir düzeye çıkarmıştır. Gerillanın ve Özgürlük Hareketimizin itibarı birkaç kat daha artmıştır. Bu durum Ortadoğu'yu Demokratik Ulus çizgisinde tarihine yakışır hale getirmek isteyen Rêber Apo'nun isteğinin ve özleminin de yerine gelmesi olmaktadır. Rêber Apo'nun tarihi Ortadoğu çözümlemeleriyle yeni bir zihniyet ve yeni bir Ortadoğu gerçekliği ortaya çıkmaktadır. Zaten Ortadoğu'yu tarihine yakışır hale getirmek için Demokratik Ulus anlayışında halkların ve inançların barış ve kardeşlik içinde bir arada yaşaması ve birbirini güçlendirmesinden başka bir yol yoktur. Bu tüm peygamberlerin, evliyaların, ermişlerin, dervişlerin, bilgelerin, alimlerin özlemlerinin gerçekleşmesi anlamına gelmektedir. Zulmün ve baskının insanlık tarihinde yarattığı böyle sonuçlar vardır. Her baskı ve zulüm, kurtuluş yolunu da ortaya çıkarmıştır. Şimdiden Özgürlük Mücadelesinin şahsında bu gerçekliği bir daha yaşamaktayız.

devlet zihniyetinin en somut hali olan Devlet Bahçeli, Süleyman Soylu ve Tayyip Erdoğan'ın ipliğini pazara çıkarmıştır. Türk devlet zihniyeti, Süleyman Soylu kadar kalitesiz, faşist ve insanlık düşmanıdır. En başta da Kürt düşmanıdır. Şimdi Erdoğan, Bahçeli ve Soylu üçlüsü kendilerini tamamen Kürt soykırımını tamamlama, Kürtleri Türkleştirme ve Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirme amacına adanmışlardır. Bunun için de her yolu denemektedirler. Vatan söz konusu olduğunda her şey teferruattır, sözünü sadece insanların, toplumun gözünü boyamak için söylemişlerdir. Bu sözün aslı; Kürt soykırımını gerçekleştirme söz konusu olduğunda her şey onlar için teferruattır. Kürt soykırımı söz konusu olduğunda onlar için her şey teferruattır. İnsanlık değerleri de, hak da, hukuk da, yasalar da teferruattır. İşkence yapmak, katliam yapmak, karakollarda gençlere tecavüz etmek, ne kadar insanlık dışı uygulama varsa onlar da teferruattır. Kürtleri soykırıma uğratmak için bunlar da yapıldı! Şimdi böyle bir devlet gerçeği vardır. Bu üçlü şahsında Türk devlet gerçeği kendini somut hale getirmiş ve açığa vurmuştur. Türk devlet gerçeğinin bu kadar açığa vurulması, teşhir edilmesi Türkiye'de yaşanacak bir değişimin, bir demokratikleşmenin de köklü olmasını sağlayacaktır. Soykırımcı sömürgecilerle bu kadar sert mücadele, bu devletin köklü değişimi ile sonuçlanacaktır. Köklü bir

bu yönlü bazı adımlar atmıştır. Sadece kendisinin hassas olduğu ve kendisini ilgilendiren Kürt soykırımını gerçekleştirme amaçlı adımlar atınca, bu da Türk devletinin gerçekliğini ortaya çıkarmış; müttefikleriyle karşı karşıya gelme durumlarını yaratmıştır. Kürt soykırımını tamamlamak için her türlü insanlık dışı yola başvurusu da bu devleti tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir. Böylece Kürtler üzerinde soykırımcı sömürgeciliğin iç değil, dış desteklerini de zayıflatmıştır. Her ne kadar faşist baskı ve şovenizmi kısırtma ile içerde kendini ayakta tutmaya çalışsa da bu da kırılma noktasına doğru götürmektedir.

AKP iktidarı çok zayıf olduğu için riskli bir hareket yapmıştır. Bozguna uğrayınca da hem muhalefet hem de devlet içinde bazı güçler tarafından eleştirilmiştir. Bu durum, zayıflayan AKP-MHP-Ergenekon ittifakını daha da zayıflatmıştır. AKP-MHP-Ergenekon ittifakı için Garê bir dönüm noktasıdır, eskisinden daha fazla şöyle böyle yapacağız, dese de esas olarak AKP iktidarı için bir kırılma noktasıdır. Garê bozgunu, bu iktidarın ömrünü kısaltmıştır. Kuşkusuz bu durumdan çıkmak için bazı hamleler yapılabilir. Medya Savunma Alanları'na dönük yeni saldırılar içine girebilir. Çünkü; iktidarı götürecektir bu bozgunu unutturmayı hesaplayabilir. Ancak siyasi durum eskisi gibi lehine olmadığından yeni bir hareket iktidardan düşmesini kesinleştirecektir. Çünkü; bundan sonra yapacağı her saldırı,

Kürt halkı bu iktidar gibi soykırımcı-sömürgeci faşist bir iktidar görmemiştir. Şimdiye kadarki tüm soykırımcı-sömürgeci güçlerin yaptıklarının toplamını aşan uygulamaların sahibi bir iktidardır. Bu iktidara karşı Kürtlerin ve Türkiye demokrasi güçlerinin ittifak yapması şarttır. Ne Türkiye demokrasi güçlerinin ne de Kürt demokratik güçlerin bu iktidarı tek başına yıkmaya gücü bulunmadır. Bu açıdan HDP'yi sadece Kürt partisi haline getirmek isteyen eğilimler yanlıştır. Bu yaklaşımlar, soykırımcı sömürgeci güçlerin amaçlarına hizmet eder. Onların Kürtleri yalnızlaştırıp soykırıma uğratma politikalarına zemin sunar. Bu açıdan Türkiyeli demokrasi güçleriyle ittifak çok önemlidir. Son zamanlarda MİT, AKP-MHP iktidarı ve KDP'den kaynaklanan HDP'yi sadece Kürtlerin partisi haline getirme çabalarına da karşı konulmalıdır. Kuşkusuz Türkiye'de Kürt sorunu çözülmeden gerçek anlamda demokratikleşme olmaz. Bu açıdan Türkiye toplumunun Kürt sorunu konusunda eğitimi için Türk devletinin Kürtlere yönelik politikaları konusunda halkı bilinçlendirme ve demokratik çözümün ortaya konulması da önemlidir. Bunu da ancak ve ancak Türkiye demokrasi güçleriyle Kürt demokratik güçlerinin demokratik ittifakı ve demokrasi mücadelesi sağlayabilir.

AKP ve Tayyip Erdoğan kadar İslam'ı istismar eden başka parti ve lideri olmamıştır

AKP iktidarının MHP ve Ergenekon'la bütünleşmesi hak, adalet ve vicdan ölçüleri olan Müslüman toplumu da gerçek demokrasi mücadelesi içine çekmektedir. Şimdiye kadar siyasal İslamcı kesimler demokrasiyi önemsemediler. Sadece kendilerini düşünen bir siyasal anlayışa sahiptiler. Şimdi bu çevrelerin önemli bir bölümü de inanç özgürlüğünün de demokratikleşmeden geçtiğini gördüler. Çünkü AKP ve Tayyip Erdoğan kadar İslam'ı istismar eden ve İslami değerlerle çelişen başka bir parti ve lideri olmamıştır. İslam, kendi iktidarı için araç konumundadır. Onun için Rêber Apo, AKP için Muaviye İslam'ı dedi. Bu açıdan bu Muaviye İslam'ına karşı demokratik İslam'ın gelişmesi ve güçlenmesi imkanı artmıştır. HDP bu demokratik İslami kesimlerle buluştuğunda AKP-MHP iktidarının düşüşü kaçınılmaz olacaktır. Bu açıdan demokratik İslam anlayışımızı geliştirmek, demokrasi ittifakının temel bir bileşeni haline getirmek çok çok önemlidir. Böylece İslam'ın hak, adalet, vicdan ve eşitlik değerleri, demokrasi güçlerinin değerleri haline gelir. Demokratik İslam'ın değerleri toplumcu demokrasinin değerleri haline getirildiğinde sadece Türkiye'de değil, tüm Ortadoğu'da Muaviye İslam'ının, yani iktidarcı devletçi İslam'ın sonu getirilerek gerçek toplumcu demokratik İslami değerlerle Ortadoğu'nun zihniyeti de, çehresi de değişecektir. Bu açıdan toplumcu demokratik İslam gerçekliği ile demokrasi güçlerinin buluşması çok çok önemlidir. Böylece tarihin en büyük siyasi adımlarından biri atılmış olacak; bu da zihniyet devrimini yaratarak toplumculuğun ve dinlerin coğrafyası olan Ortadoğu'yu dünya demokrasisinin merkezi haline getirecektir.

12 Eylül'ün 40. yıl dönümünde, 12 Eylül ürünü olan AKP-MHP faşist iktidarına karşı 'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi başlatıldı. Bu hamle Kürdistan'ın dört parçasında ve yurt dışında büyük bir ilgi gördü. Faşizmin saldırılarını ve amacını boşa çıkaran bir hamle oldu. Kürt halkını soykırımcı

faşist iktidara karşı bütünlüklü bir mücadele içine çekti. Dört parçanın harekete geçirilmesi bir sinerji yarattı. Toplumda ve halkta direnme iradesini geliştirdi. Gerilla da böyle bir hamleyi başarıya ulaştırmak için motive oldu. Tüm gerilla eylemleri bu hamlenin parçası olarak geliştirildi. Garê zaferi de hamlenin yarattığı motivasyonla, bu hamlenin başarılı kılınması için geliştirilen bir direniş olmuştur. Bu zafer, hamlenin başarılı olması açısından da fedaice kazanılmıştır. Zaten HPG Komuta Konseyi'nin toplantısı böyle bir motivasyonu yaratmıştır. HPG Komuta Konseyi top-

kağa çıkmayalım, maske takalım, masafeli olalım, diyerek en küçük bir topluluğa bile Covid 19 gerekçesiyle müdahale etmektedirler. Önceden eylemleri dağıtmak ve engellemek için çeşitli gerekçeler sıralanırken, şimdi buna Covid 19'u da eklemişlerdir. Halkımız, demokrasi güçleri, kadınlar ve gençler AKP-MHP faşizminin bunu özel savaş aracı olarak kullandığını görerek bu engellemelere karşı mücadele etmelidirler. Covid 19'u mücadeleyi engelleme aracı haline getirdiğini görerek zengin yol ve yöntemlerle bu özel savaş barikatını aşmalıdır. Dünyanın birçok ül-

Türkiye'de bulunmaktadır. Bunların yüzde 90'ı da Kürt'tür. Dünya kadınları bilmelidir ki; Kürt kadınları kadın özgürlük mücadelesi verdikleri için binlerce zindandadır. Bu aynı zamanda Türkiye sınırları içinde kadınların özgürlük mücadelesinin ne kadar kapsamlı geçtiğini göstermektedir. Bu gerçeklik toplumun ve demokrasi güçlerinin kadına daha fazla sahiplenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Kadınlar mücadeleleriyle herkesi özgürleştirme mücadelesi vermektedirler. Bu 8 Mart, Garê zaferi ruhuyla kadınların ayağa kalktığı ve faşizmin

Faşist iktidarlara, sonu yaklaşan iktidarlara kendilerini ayakta tutmak için daha fazla baskıya yönelirler. AKP-MHP iktidarının şu anki tutumu bu yönde olacaktır. Ancak şimdiye kadar ki direnişçi tutum sürdürüldüğünde bu iktidarın ayakta kalma imkanı ve takati olmayacaktır. Bunu Türkiye'de de, dünyada da herkes görmektedir. Bu nedenle AKP-MHP iktidarının şantaj ve tehditleri eskisi gibi sonuç vermemektedir. Bu açıdan hem bu iktidarın saldırgan olacağını görerek tedbir almak hem de saldırılar karşısında direniş göstererek bu iktidarın sonunu getirmek gerekir. Özellikle Kürt halkı kadın ve gençleriyle bu kahramanlık ayında, kahramanlarımızın izinde onların örneklerini gerçekleştirmek için ayağa kalkmalı, Kürt halkının özgür ve demokratik yaşam iradesini güçlü biçimde ortaya koymalıdır. Kahramanlık ayı olan Mart ayında mücadeleyi yükselterek doğum gününde Rêber Apo'ya bağlılık ve fiziki özgürlüğünü sağlayacağımız sözünü vermiyiz.

Rojava'da TC saldırılarına daha kapsamlı bir direniş cevap vermek gerekir

Soykırımcı sömürgecilik Rojava'da yeni işgaller yapma peşindedir. Zaten sürekli Ayn İsa'ya saldırması Türk devletinin işgal politikasını sürdüreceğini göstermektedir. Halk ve öz savunma güçleri saldırılara karşı direnmektedir. Halkın geçen yıl ve bu yıl gösterdiği tutum Efrin, Serêkaniyê ve Girê Spî işgallerinden yeterli dersi çıkardığını göstermektedir. Dış güçlerin isteği doğrultusunda yapılan anlaşmaların hiçbir anlamının olmadığı, tek yolun direniş olduğu ortaya çıkmıştır.

Artık sadece Efrin, Serêkaniyê ve Girê Spî alanında değil, işgalciliğe karşı her alanda ve işgalciler püskürtülene kadar direnişin sürmesi gerekmektedir. Direnişin tüm Rojava, Kuzey ve Doğu Suriye ve Suriye coğrafyası kullanılarak geliştirilmesi gerektiği açığa çıkmıştır. Suriye, Arap halkı da Türk işgaline karşıdır. Türkiye işgaline karşı direnme zemini güçlüdür. Bu açıdan Türk devletinin saldırılarına daha kapsamlı bir direniş cevap vermek gerekir. Direnişi ve savaşı işgal sonlanana kadar kesintisiz sürdürmek başarıyı getirecektir. Türk ordusunun bir yere girmesini Türk devletinin daha fazla batağa saplanması haline getirmek gerekir. Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'nin direnişi çok meşru bir direniştir ve dünya halkları tarafından desteklenmektedir. Serêkaniyê'de direniş sürdürülseydi, kayıplar ne olursa olsun direniş yaygınlaştırılmalıydı. Türk devleti batağa saplanır ve işgal alanlarından geri çekilmek zorunda kalırdı. Böylece sonraları daha fazla kayıp vermenin önüne geçilebilirdi. Zamanında gösterilmeyen direniş, verilmekten çekinilen kayıplar daha sonra katbeka kayıp verilmesiyle sonuçlanmaktadır.

Aslında Türk devleti Suriye'de de sıkışmış durumdadır. Mevcut hali sürdürmesinin zorlukları ve risklerini görmektedir. Öyle ki, Suriye ile anlaşma arayışları bile vardır. Her ne kadar Kürtler konusunda bazı anlaşmaları olsa da geline aşamada artık Türk devletinin Suriye ile anlaşması zor görünmektedir. Aslında Suriye rejiminin Kuzey ve Doğu Suriye yönetimi ile anlaşma yapması daha kolaydır. Ancak Suriye içinde ve dışında bazı güçler böyle bir anlaşmayı istemiyor. Öte yandan ABD de Suriye ile bir anlaşmayı sabote eden, engelleyen politikalar yürütmektedir. Ancak şu açığa çıkmıştır; Suriye'de ne TC'ye bağlı ABD ile ilişkili çeteler bir çözüm yaratabilir ne de

12 Eylül'ün 40. yıl dönümünde 'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi başlatıldı. Bu hamle Kürdistan'ın dört parçasında ve yurt dışında büyük bir ilgi gördü. Kürt halkını soykırımcı faşist iktidara karşı bütünlüklü bir mücadele içine çekti. Toplumda ve halkta direnme iradesini geliştirdi. Gerilla da tüm eylemlerini bu hamlenin parçası olarak geliştirildi. Garê zaferi de hamlemizin yarattığı motivasyonla, bu hamlenin başarılı kılınması için geliştirilen bir direniş olmuştur. Bu zafer, hamlenin başarılı olması açısından da fedaice kazanılmıştır. Zaten HPG Komuta Konseyi'nin toplantısı böyle bir motivasyonu yaratmıştır.

lantısında 'Özgürlük Zamanı' Hamlesinin başarıya ulaştırılması için gerillanın rolünü oynaması kararına ulaşmıştır. Zaferin başarısında HPG toplantısının ve yarattığı motivasyonun da önemli rolü olmuştur.

Cezaevlerindeki yoldaşlarımız her zaman olduğu gibi bu hamleye katılmışlardır. Ancak bu hamle tüm Kürdistan halkının ve demokrasi güçlerinin hamlesidir. Bu açıdan başarısı da başta gençler ve kadınlar olmak üzere tüm halkın mücadeleye aktif katılımıyla sağlanabilir. Avrupa ve Rojava bu hamleye aktif biçimde katılmaktadır. Bakur'da her türlü baskı ve zulme karşı Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin direnişi de, 'Özgürlük Zamanı' Hamlesi eylemleri ve mücadelesi kapsamında olmaktadır. Başûrê Kurdistan'da her türlü baskı ve kısıtlamalara rağmen gençler ve kadınlar 'Özgürlük Zamanı' Hamlesine, işgale karşı çıkma ve Kürdistan'ı savunma doğrultusunda katılmaktadırlar.

Kapitalist modernist güçler, soykırımcı sömürgeci Türk devleti Covid 19 salgınına tamamen halkın mücadelesini engellemek ve bastırmak için bir özel savaş aracı haline getirmişlerdir. Özellikle AKP iktidarı kadınların, gençlerin, emekçilerin ve Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini engellemek için Covid 19'u 'Allah'ın lütfü' olarak görmüşlerdir. İlk önceleri bizde yoktur, diye küçümserken, daha sonra ise bizde de var, şu bu tedbiri alalım, so-

kesinde halklar bu tür özel savaş engellerini yıkmışlardır. Kürt halkı ve Türkiye demokrasi güçleri de Mart ayından başlamak üzere AKP-MHP ittifakının Covid 19'u özel savaşın aracı olarak kullanmasını, mücadeleleriyle boşa çıkarmalıdır.

8 Mart, Garê zaferi ruhuyla kadınların ayağa kalktığı ve faşizmin ömrünü kısalttığı gün olmalıdır

8 Mart Dünya Kadınlar Günü artık dünyadaki en devrimci demokratik gün haline gelmiştir. Bu günü dünya demokratik devriminin en devrimci günü olarak ele alan kadınlar, dünyayı değiştirme rolünü üstlenmiş durumdadırlar. Her yıl dünyadaki demokratik değişim ve özgürlüklerin sağlanması mücadelesinde öncülüğü kadınlar ele almışlardır. Kadınlar üzerindeki 5 bin yıllık erkek egemenlikli sisteme karşı mücadele, onları insanlığın en özgürlükçü, en demokratik toplumsal gücü konumuna getirmiştir. Bu 8 Mart'ta kadınlar bu rollerini görerek her yerde ayağa kalkacaklardır. Dünya kadın özgürlük mücadelesinin öncü gücü olan Kürt kadınları, bu 8 Mart'ta da güçlerini göstereceklerdir. Metropollerde de Türkiyeli kadınlarla birlikte erkek egemenlikli sisteme meydan okuyacaklardır. Bu 8 Mart'ta kadınlar 'Özgürlük Zamanı' Hamlesine en büyük katkıyı sunacaklardır. Bugün dünyada en fazla kadın siyasi tutuklu

ömrünü kısalttığı gün olmalıdır. Kadınlar Covid 19'un özel savaş aracı olarak kullanılıp mücadelelerinin engellenmesine mücadele etmemelidirler.

Mart ayı serhildanlar ayıdır. 8 Mart, Newroz ve Kahramanlık Haftası şehitleriyle kahramanlık ayı haline gelmiştir. Bu Mart ayı Garê direnişi fedailerıyla birlikte daha fazla kahramanlık ayı haline gelecektir. Kürt gençlerinin ve kadınlarının öfkesi şimdiye kadar görülmedik düzeydedir. Kürt halkı, Türk devletinin politikaları karşısında bu devletle yaşanamaz noktasına gelmiştir. Kuşkusuz Kürt Özgürlük Hareketi olarak Türkiye halklarıyla, demokrasi güçleriyle çözümü tercih ediyoruz, bunda da ısrar edeceğiz. Halkımızın öfkesini ortaya koyması, bu iktidara karşı büyük bir mücadele içine gireceğini göstermektedir. Şu anda diz çökmeyerek büyük bir direniş ortaya koyması, AKP-MHP iktidarının baskısını artırmaya yol açmış; bu da bu iktidarın sonunu yakınlaştırmıştır. AKP-MHP iktidarının politikaları bu Newroz'da halkımızın öfkesini ortaya koymasına vesile olacaktır. Kürdistan'ın tamamında ve yurt dışında bu gerçeklik görülecektir. Bakurê Kurdistan'da AKP-MHP-Ergenekon iktidarı Covid 19'u gerekçe göstererek halkın mahallelere, sokaklara, meydanlara çıkmasını engellemek istese de halkımız her yerde Newroz'u kutlayacaktır. Covid 19'u özel savaş aracı olarak kullanmasını aşmasını bilecektir.

mevcut BAAS rejimi. Sadece Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin öngördüğü Suriye üzerinde bir uzlaşma sağlanabilir. Bu açıdan şu anda Suriye'de konumu en güçlü olan Kuzey ve Doğu Suriye Özerk yönetimidir.

Rojava'da ENKS ile devrimci güçler arasında görüşmeler sürmektedir. Ancak ENKS'nin politikaları ve ilişkileri bir uzlaşmaya varmayı zorlaştırmaktadır. ENKS'nin Efrîn ve Serêkaniyê işgalinde yer alan çetelerle ilişkileri ve gerçekleşen devrimi tümünden ortadan kaldırarak halkın güç olması yerine bazı çevrelere yönetimi vererek bir iktidarın oluşmasını istemesi görüşmeleri tıkatan en önemli etkenlerdir. Öte yandan bu devrime rengini ve karakterini veren kadınların siyasal ve toplumsal alanda geri plana atılmasını dayatma yaklaşımları ENKS'nin bir uzlaşma arayışı içinde olmadığını göstermektedir. Devrimi yıkmak ve demokratik karakterini ortadan kaldırmak ENKS'nin amacı haline gelmiştir. Halkın iradesini dikkate almadan yerel demokrasiyi ve toplumsal demokrasiyi öldüren, üstte yönetimi yarı yarıya paylaşmayı dayatan bir yaklaşımı Kuzey ve Doğu Suriye halklarının kabul etmesi mümkün değildir. Kadınlar, gençler ve halk demokratik yönetim iradesi olarak elde ettiği kazanımları tabii ki bırakmayacaklardır.

Kuzey ve Doğu Suriye halkları karardır. Mutlaka devrimi koruyacaklar; işgali sonlandırmak için de gereken direnişi göstereceklerdir.

Êzîdîlerin özerkliği bir haktır ve hiç kimse karşı çıkamaz

Türk devleti ve KDP'nin baskısıyla Irak'ın KDP ile imzaladığı Şengal'deki özerk yönetimi dağıtma ve özsavunma güçlerini tasfiye etme planı boşa düşmüştür. Êzîdîlerin iradesini yansıtmadığı için başarı şansı yoktur. Êzîdîlerin özerkliği bir haktır ve hiç kimse karşı çıkamaz. Hangi Êzîdî özerklik istemez! Herhalde 74 Ferman yaşamış bir halkın kendini yönetmek istemesi kadar doğal bir hak olamaz. Bu halkın tek ilacı kendi kendini yönetmesidir. Yani özerkliği ve özsavunmasıdır. Hangi çizgi, görüş olursa olsun bu Êzîdîlerin hakkıdır. Daha doğrusu Êzîdîlerin görüş farkı ne olursa olsun özerklikte birleşmeleri gerekir. Hangi Êzîdî özerkliğe hayır diyebilir? Tüm Êzîdîlere, siz kendi kendinizi yönetmek istiyor musunuz, özsavunmanızın Êzîdî gençler tarafından yapılmasını istiyor musunuz, denildiğinde eğer üzerlerinde bir baskı yoksa yüzde 99'u 'Evet' der. Her Êzîdîye açıkça, siz özerklik ve özsavunma istiyor musunuz, diye soralım. Ya da BM denetiminde bir referandum yapılınsın, sonuç farklı çıkmayacaktır. Şimdi KDP'ye bağlı bazı güçler özyönetim ve özsavunmaya karşı çıkıyormuş. Eskisi gibi KDP'nin yönetimi altında ve DAİŞ gelirken kaçan askeri güçlerin korumasında bir Şengal istiyorlarmış. Bu tabii ki inandırıcı değildir. KDP ile çıkar ilişkisi olduğundan böyle konuşmaktadırlar. Herhalde özerkliğin yönetimi siz olacaksınız, dense kabul ederler. Ama üzerlerindeki baskı ve çıkar ilişkileri onları Êzîdîlerin özerklik ve özsavunmasına karşı çıkan bir tutum içine sokuyor. Tabii ki Êzîdîler bunları dikkate almaz. Özerkliği ve özsavunmayı kabul etmeyenler, işbirlikçi Êzîdîler olarak görülürler. İşbirlikçi olan dün başkalarına, bugün başkalarına, yarın da başkalarına işbirlikçilik yaparlar. Onlar halktan kopmuş, çıkar ilişkileri nedeniyle kendi halkına ihanet edenlerdir.

Şengal halkı da bilinçlenmiştir. Êzîdîlerde bir zihniyet devrimi yaşanmıştır. Kadınların en önde olması bu gerçekliğin kanıtıdır. Artık Êzîdîleri eskisi gibi

Şengal halkı da bilinçlenmiştir. Êzîdîlerde bir zihniyet devrimi yaşanmıştır. Kadınların en önde olması bu gerçekliğin kanıtıdır. Artık Êzîdîleri eskisi gibi kendini yönetmez zavallılar olarak göremezler. Êzîdîler de örgütlenmiş ve öz bir irade kazanmışlardır. 2014 Fermanına karşı direniş, Êzîdîleri böyle bir bilince kavuşturmuştur. Artık kendi değerlerine sahip çıkacak, kendini yönetecek ve savunacak bir Êzîdî toplumu ortaya çıkmıştır. Çağdaş Derwêşê Evdîlerin şekillendirdiği bir toplum, binlerce yıldır Êzîdîlerin özlemi olan inançları ve dilleriyle özgür ve demokratik yaşamı mutlaka gerçekleştireceklerdir.

kendini yönetmez zavallılar olarak göremezler. Êzîdîler de örgütlenmiş ve öz bir irade kazanmışlardır. 2014 Fermanına karşı direniş Êzîdîleri böyle bir bilince kavuşturmuştur. Zaten 2014 büyük soykırım tehdidi karşısında bu bilince kavuşmasalardı, kendilerini ölüme yatırmış olurlardı. Artık kendi değerlerine sahip çıkacak, kendini yönetecek ve savunacak bir Êzîdî toplumu ortaya çıkmıştır. Çağdaş Derwêşê Evdîlerin şekillendirdiği bir toplum, binlerce yıldır Êzîdîlerin özlemi olan inançları ve dilleriyle özgür ve demokratik yaşamı mutlaka gerçekleştireceklerdir. Dünyanın en meşru talebinde bulunuyorlar, en meşru direnişini yapıyorlar. Bu açıdan 21. yüzyılın ilk çeyreğinde kararlıca direndiklerinde mutlaka Êzîdîler kazanacak, özgür ve özerk Êzîdxan'ı yaratacaklardır. Daha doğrusu yarattıkları özgür ve özerk Êzîdxan korunacaktır.

Başûr'daki toplumsal zihniyet ve siyasette yeni bir dönem açılmıştır

Türk devletinin sadece Şengal'e değil, Mexmûr'a karşı da saldırı tehdidi vardır. Türk devleti Irak ve YNK üzerinde de baskı kurarak onları Özgürlük Hareketimize karşı çıkarmak istemektedir. Ancak Garê'den sonra Irak ve Başûrê Kurdistan siyasi güçlerinin tutumunda bazı değişiklikler olacaktır. Türk devle-

tinin amacının Başûrê Kurdistan'ın tümü ve Irak olduğu görülmüştür. Garê'nin işgal edilmesi tüm Başûrê Kurdistan'ın Türkiye denetimine girmesi anlamına gelir. Bunu coğrafyayı bilen ve siyasetten anlayan herkes görebilir. Başûr siyaseti de, halkı da artık Türkiye'ye dur denilmesi gerektiğini anlamıştır. Bu açıdan Başûr'daki toplumsal zihniyet ve siyasette yeni bir dönem açılmıştır. Başûrê Kurdistan siyasetçileri bunu göremeseler de gerçeklik budur. Bu gerçekliği hangi siyasi güç önce görürse, Başûr'da siyasi inisiyatif kazanacaktır.

Diğer yandan Başûr'da Kürtler açısından en doğru strateji, Başûr'un yerel demokrasiye dayanan demokratikleşmesi temelinde tüm Irak'ın demokratikleşmesini hedefleme olmalıdır. Devlet arayışları mutlaka bir dış güce bağımlılık ve işbirlikçilik temelinde gelişecekken, demokratikleşme temelinde bir ulusal ve siyasi mücadele, Kürtleri özgür iradeleri temelinde Irak'ta en güçlü konuma kavuşturacaktır. Demokratikleşen Irak'ta en büyük kazanan Kürtler olacaktır. Irak siyasal, toplumsal, kültürel ve ekonomik yaşamında önemli güce kavuşacaktır. Çünkü; Irak'ta demokratik zihniyet ve potansiyeli en yüksek olan topluluk Kürtlerdir. Kürtler bu karakterleriyle sadece Irak'ta değil tüm Ortadoğu'da yükselen değer, yükselen halk haline gelirler. Milliyetçilik ve devletçilik

Kürtleri zayıf ve marjinal kılarken, demokratik bir güç olarak Ortadoğu'nun en etkili gücü haline gelirler. Devlet arayışı Kürtlerin yüzde 70'ini soykırımcı-sömürgeci siyasetlere teslim etmek olurken, demokratikleşme stratejisi Kürtlerin tümünün, tamamen özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını sağlar. Gerçek yurtseverlik, gerçek Kürt severlik de budur. Milliyetçi, devletçi zihniyet Kürt'ün yüzde 70'ini soykırıma terk etme, hatta yüzde yüzünün soykırıma uğratılmasıyla sonuçlanır. Bu açıdan dört parça Kürdistan'da tüm Kürtlerin varlığını koruması, özgür ve demokratik yaşama kavuşması en iyi biçimde demokratikleşme stratejisiyle sağlanır. Milliyetçi yaklaşımlar Kürtlüğün savunma değil, büyük tehlikeler içinde yok olma sürecine sokar. Bu açıdan Başûrê Kurdistan'da demokratikleşmenin gelişmesi ve bu temelde Irak'ın demokratikleşmesinde temel aktör haline gelmeleri çok önemlidir. Doğru Kürtlük de, doğru strateji de budur. Irak, Rêber Apo'nun Demokratik Ulus anlayışı ve yerel demokrasiye dayalı demokratikleşme stratejisinin en etkin ve sonuç alıcı olacağı bir ülke konumdadır. Başûrê Kurdistan siyaseti buna yöneltildiğinde sadece Başûrê Kurdistan'ın değil Irak'ın çehresi değişecek ve Kürtlerin sadece Irak'ta değil, Ortadoğu'da itibarı yükselecektir. Dünya halklarının yönü Kürtlerin üzerinde olacaktır.

İrani tüm topluluklarla demokratik birlik temelinde İran'ı değiştirme mücadelesine girmek gerekir

Kürt halkının demokratikleşme stratejisiyle etkili olacağı bir yer de İran'dır. Demokratik İslam anlayışı Şii'si ve Sünni'siyle İran'da doğru anlaşılır ve Demokratik Ulusa dayalı demokratik mücadele birliği yaratılırsa İran, demokratik İslam doğrultusunda değişime uğratılarak demokratikleşmenin önemli bir coğrafyası haline gelir. İran tarih boyu halkların bir arada yaşadığı bir devlet ve ülke olmuştur. Eğer bu birlikte yaşam Demokratik Ulus anlayışı ile güncellenirse İran'da başta Kürtler olmak üzere tüm halkların güçleneceği yeni bir İran yaratılabilir. Kuşkusuz Kürtler her olasılığa hazırlanmalıdır. Ancak esas olarak dış bir işgali beklemeden, doğru siyasetin İran halklarıyla, İran içinde bir siyasi değişimin amaçlanması önemlidir. Dış güçlerden beklentili olanlar ne doğru bir siyaset izleyebilir ne de İran'ın değişiminde rol oynayabilir. Bu açıdan İrani tüm topluluklarla, inançlarla demokratik birlik temelinde İran'ı değiştirme mücadelesi içine girmek gerekir. Kürtler demokratik karakterleri ve Demokratik Ulus anlayışıyla İran'da da önemli bir rol oynayabilirler. Kürtler doğru strateji izlerlerse İran'daki tüm siyasi güçleri pozitif olarak etkilerler. Mevcut İslami rejimi demokratik İslam çizgisinde değişime zorlayıp halkların yerel demokrasi temelinde kendi kimlik, dil, kültür ve inanç özgürlüklerine kavuştukları yeni bir İran yaratılabilir. Ya mevcut İran yönetimi böyle bir uzlaşmaya çekilir ya da halklar demokratik birlikleriyle halkların özgür ve demokratik yaşama kavuştuğu yeni bir İran yaratır. Bunun için en başta dış güçlerden beklenti içinde olmadan İran içindeki dinamiklerle böyle bir İran'ı yaratma anlayışı ve çabası içinde olmak gerekmektedir.

Tüm Kürtlerin kaderi mücadelemize bağlıdır

Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Üçüncü Dünya Savaşı 20. yüzyılda soykırım altında olan Kürtler açısından büyük fırsatlar ortaya çıkarmıştır. Ancak Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını istemeyen bölge devletleri ve gericiliği de Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını engellemek için tüm imkanlarını seferber etmiş durumdadırlar. Kürt düşmanlığında öncü olan Türk devleti, Özgürlük Mücadelemizi ezmek, Kürt soykırımını tamamlamak istemektedir. Bu açıdan büyük bir duyarlılık ve irade ile mücadeleyi geliştirmek çok önemlidir. Tüm Kürtlerin kaderi mücadelemize bağlıdır. Böyle bir tarihi sorumluluk içinde bulunmaktayız. Bu açıdan Kürtlerin de tüm imkanlarını seferber etmesi, tüm yeteneklerini en yüksek düzeyde pratiğe yansıtması gerekmektedir. Gerçekten tarihi bir dönemden geçmekteyiz. Var olma yok olma mücadelesi içindeyiz. Bunu anlamayan Kürt kendini ölüme yatırmış Kürt'tür. Öyle ki, Özgürlük Mücadelemiz sadece Kürtlerin değil, Ortadoğu'nun da özgür ve demokratik yaşamını belirleyecek bir güce kavuşmuştur. Bu yönüyle tüm insanlığa karşı borçlu olduğumuz bir mücadele içindeyiz. Tarih Kürtlere ve Özgürlük Hareketimize böyle bir rol vermiştir. Zaten Özgür Kürdistan, Demokratik Ortadoğu demektir. Biz de bu bilinçle rolümüzü layıkıyla oynayarak Özgür Kürdistan ve Demokratik Ortadoğu'yu gerçekleştireceğiz.

23. yılda 15 Şubat Komplosu'nu 'Özgürlük Zamanı Hamlesi'nin zaferiyle yenelim!

PKK'nin tüm kadro ve sempatzanlarına!

Değerli Yoldaşlar!

Hareket ve halk olarak yeni bir Şubat ayına girdik. Tarihi 15 Şubat Uluslararası Komplosu'nun 22'nci yılı tamamlanıyor, komplo-nun ve komploya karşı mücadelenin 23'üncü yılına giriyoruz. Tam 23 yıldır ABD öncülüğündeki uluslararası komplo saldırılarına maruz kalıyoruz ve komplo-yu yenilgiye uğratabilmek için tüm gücümüzle etkili bir özgürlük mücadelesi yürütüyoruz. Önder Apo 23 yıldır Uluslararası Komplo saldırılarına ve onun ortaya çıkardığı İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı insanüstü bir direniş yürütüyor. Hareketimiz ve halkımız 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla Önderliğimiz etrafında bir ateşten çember oluşturarak direnmiş ve bu kahramanlık direnişinde binlerce şehit vermiş bulunuyor.

15 Şubat Komplosu'na karşı mücadelenin 7'nci yıldönümünde, yani 8'inci Şubat ayına girişte PKK Yeniden İnşa Komitesi üyesi Viyan Soran Yoldaş, 'İmralı sistemiyle birlikte yaşanmaz' diyerek kendisini ateş topu yapmış ve 'Güneşimizi Karartamazsınız' fedai direnişinin İmralı işkence ve tecrit sistemi paramparça edilip Önder Apo fiziki özgürlüğüne kavuşana kadar kesintisiz devam edeceğini net bir biçimde ortaya koymuş bulunuyor.

Bütün bunlar temelinde, bir yandan komplo-yu ve tüm komplocu güçleri lanetlerken, diğer yandan da hareket ve halk olarak bizleri var eden özgür insanlık ve halklar önderi Önder Apo'yu, 22 yıllık tarihi İmralı direnişi öncülüğünde gelişen ve Kürdistan'ın dört parçasında ve dünyanın dört bir yanında büyük bir cesaretle ve fedakârlıkla sürdürülen özgürlük direnişini selamlıyoruz. 'Güneşimizi Karartamazsınız' fedai direniş şehitleri ve Viyan Soran şahsında tüm özgürlük ve demokrasi mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. 23'üncü yılda, 15 Şubat Komplosu'na karşı 'Özgürlük Zamanı' direniş hamlesi temelinde Kürdistan'ın tamamında ve dünyanın dört bir yanında Önderlik ve şehitler çizgisinde daha güçlü savaşacağımızı ve daha büyük kazanacağımızı belirtiyoruz.

23'üncü yıla büyük bir hamlesel mücadele içerisinde giriyoruz

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki, tarihi 15 Şubat Uluslararası Komplosu'na karşı kahramanca yürütülen özgürlük direnişimizin 23'üncü yılına 'Özgürlük Zamanı' Hamlesi'yle giriyoruz. Dört parça Kürdistan'da ve yurt dışında 'Tecride, İşgale, Faşizme Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi temelinde tüm hareket, halk ve devrimci-demokratik güçler olarak büyük bir mücadele yürütüyoruz.

Peki bu ne anlama geliyor? Açık ki 22'nci yılda yürüttüğümüz direnişle ABD, TC ve KDP ittifakının Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye planlarını boşa çıkarttığımız ve yenilgiye uğratmış olduğumuz anlamına geliyor.

Gerçekten de kahraman gerillamızın 'Cenga Heftanin' devrimci hamlesi temelinde geliştirdiği öncü eylemler ve bunun etrafında Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışında kadınların, gençlerin, tüm halkımızın ve dostlarımızın ABD-TC-KDP gerici-faşist ittifakının imhacı ve tasfiyeci saldırılarına karşı ge-

Hareketimiz 12 Eylül 2020 tarihi itibarıyla tecridi kırmak, AKP-MHP faşizmini yıkmak, TC işgaline son vermek, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü etrafında Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik yapmak için büyük bir devrimci direniş hamlesi başlatmış bulunmaktadır. İşte 15 Şubat Komplosu'na karşı 23'üncü yıl mücadelesine tüm Hareket ve halk olarak, tüm dostlarımız ve devrimci-demokratik güçler olarak böyle bir devrimci direniş hamlesi içerisinde girmektediriz.

liştirdiği direniş, çok önemli sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bunu son aylarda herkes görmekte ve tartışmaktadır. Bu temelde de Hareketimiz 12 Eylül 2020 tarihi itibarıyla tecridi kırmak, AKP-MHP faşizmini yıkmak, TC işgaline son vermek, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü etrafında Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik yapmak için büyük bir devrimci direniş hamlesi başlatmış bulunmaktadır. İşte 15 Şubat Komplosu'na karşı 23'üncü yıl mücadelesine tüm hareket ve halk olarak, tüm dostlarımız ve devrimci-demokratik güçler olarak böyle bir devrimci direniş hamlesi içerisinde girmektediriz.

Hatırlanırsa, Komploya karşı 21'inci yıl mücadelesine de hareket ve halk olarak bir direniş hamlesiyle girmiştik; "Tecridi Kırma, Faşizmi Yıkma ve Kürdistanı Özgürleştirme" Hamlesi temelinde İmralı işkence ve tecrit sistemini kırabilmek için 200 gün süren Büyük Açlık Grevi etrafında topyekûn bir Devrimci Halk Savaşı direnişi yürütmüştük. Komploya karşı yeni mücadele yılına böyle bir hamle ile girişimiz bizi önemli sonuçlara da götürmüştü. Tecridi kırıp, geçici de olsa İmralı kapılarının açılmasını sağlamıştı. Yaşanan yerel se-

PKK Yürütme Komitesi

çimlerde AKP-MHP faşizminin tarihi bir yenilgi yaşamasına yol açmıştı.

Böylece İmralı işkence ve tecrit sistemini, Önder Apo üzerinde uygulanan ve hiçbir hukuk kuralıyla da bağdaşmayan söz konusu sistemi dünya genelinde teşhir ederek, sahipleri tarafından bile savunulamaz ve sürdürülemez hale getirdi. Kısaca 21'inci mücadele yılına hamleyle girişimiz gerçekten Hareketimize önemli kazanımlar sağlarken, Uluslararası Komplo zihniyet ve siyasetinin ciddi biçimde darbeler almasına neden oldu.

Şimdi 23'üncü mücadele yılına da, 'Özgürlük Zamanı' direniş hamlesi çerçevesinde tüm Hareket, halk ve dostlarımız olarak, yine büyük bir hamlesel mücadele içerisinde giriyoruz. Hedefimiz AKP-MHP faşizmini yıkmak, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalamak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve bunun etrafında Özgür Kürdistan, Demokratik Türkiye ve Ortadoğu'nun gelişimini yaratmaktır.

Dikkat edilirse iddiamız güçlü, amacımız büyüktür. Gerçekten de bu iddiayı hayata geçirecek ve amacı başaracak bir ortama sahibiz. Dolayısıyla Komplo'ya karşı 23'üncü direniş yılına hareket ve halk olarak girişimiz her zamankinden daha iddialı ve güçlü olmaktadır.

Bu temelde daha güçlü savaşım daha büyük kazanımlar elde edeceğimiz, AKP-MHP faşizmini yıkarak Türkiye ve Ortadoğu'daki demokratikleşmenin önünü açacağımız, küresel kapitalist modernite sisteminin Koronavirüs benzeri salgınlardan da faydalanarak halkları daha çok sömürmesine ve yine KDP işbirlikçiliğinin Kürt varlık ve özgürlük mücadelesine daha fazla zarar vermesine engel olacağımız kesindir.

'15 Şubat'ı Unutma ve Unutturma!'

Değerli Yoldaşlar!

KCK Yürütme Konseyimiz bu 23'üncü Şubat'ta yürüteceğimiz her türlü direniş eyleminin 'Özgürlük Zamanı' Hamlemiz temelinde '15 Şubat'ı Unutma ve Unutturma' şiarıyla yapılmasını kararlaştırmış ve de bu kararı tüm yoldaşlara ve yurtsever halkımıza ulaştırmış bulunuyor.

Demek ki hareket ve halk olarak 23'üncü Şubat'ı böyle bir somut şiar temelinde karşılıyoruz. '15 Şubat Komplosu'nu Unutma ve Unutturma' şiarıyla, Şubat ayının her gününü faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir yanında devrimci-demokratik eylemliliğin yükseldiği günler haline getirmek istiyoruz.

Kuşkusuz bu şiarın gereğini başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm halk ve devrimci-demokratik güçler olarak yerine getireceğiz. Komploya karşı 23'üncü direniş yılına girişi tarihin en büyük özgürlük ve demokrasi hamlesinin geliştiği süreçlerden biri yapacağız.

Çünkü bizim için, PKK kadro ve militanları için, yurtsever Kürt halkı için, devrimci-demokratik güçler ve tüm özgür insanlık için gerçekten de

15 Şubat unutulmaz ve de unutturulamaz. 15 Şubat'ı, halkımızın 'kara gün' diyerek ifade ettiği gerçekliği hiç unutulabilir miyiz? Önder Apo'nun 'Kürt Soykırım Günü' olarak ilan ettiği 15 Şubat'ı unutmak mümkün müdür? Açık ki, unutmak ihanettir. Kürt gerçeğine ihanet, özgür yaşam gerçeğine ihanet, Önderlik ve şehitler gerçeğine ihanet demektir.

Böylesi ihanet etmiş güçler olmayacağıma göre, 15 Şubat'ı, onun içerdiği soykırım ve Uluslararası Komplo gerçeğinin derin anlamını hiçbir zaman unutmayacağız. Sadece unutmamakla da kalmayacağız; aynı zamanda büyük bir iç mücadele temelinde ruhumuzdan, duygularımızdan ve düşüncelerimizden tümünden söküp atacağız; uluslararası komplocu zihniyet ve siyasete karşı büyük bir kin ve öfkeyle özgürlük ve demokrasi mücadelesini her alanda yaratıcı yöntemlerle çok güçlü bir biçimde geliştireceğiz.

Çok açık ki; 15 Şubat'ın içerdiği Uluslararası Komplo ve soykırım gerçeğini her zaman iliklerimize kadar hissedeceğiz. İşte böyle bir duyguyla

Önder Apo'nun bütün ruhsal, duygusal ve düşünsel çıkışının ve varoluşunun temelinde, Kürt halkına dayatılan ve on yıllara yayılan bu vahşi soykırımcı saldırıyı durdurmak, Kürt halkının özgürce var olup yaşam sürdürdüğü yeni bir siyasi ortamı yaratmak yatar. Bu temelde PKK hareketi, tamamen komploculuğa ve soykırıma karşı Kürt halkının varlık ve özgürlük hareketi, özgür Kürtlüğü savunma ve geliştirme hareketi olarak doğmuş ve şekillenmiştir.

da düşmana büyük öfke ve kin duyacağız, bunun yarattığı devrimci enerjile de Uluslararası Komplo'ya karşı, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı seferberlik düzeyinde sürekli mücadele edeceğiz. Bu temelde yüz yıldır Kürtlüğe dayatılan soykırım, onun en alçakça kullandığı komplocu saldırı yöntemlerini kırıp yenilgiye uğratacağız.

Çok iyi biliyoruz ki Uluslararası Komplo demek; soykırımcı zihniyet ve siyasetin imha ve tasfiye amaçlı saldırısı demektir. Dolayısıyla bu saldırı kırılmadıkça, ona yol açan zihniyet ve siyaset yenilmedikçe Kürtlüğün var olma ve özgür yaşama şansı yoktur.

Hiç kuşkusuz uluslararası komplocu saldırı ile komploya karşı gelişen özgürlük ve demokrasi direniş gerçeği iç içe gelişen bir sarmal durumundadır. Komplocu saldırı, her türlü özgürlük eğiliminin örgüt ve eyleme dönüşme aşamasında onu yok etmek için gündeme getirilirken, her komplocu saldırıya karşı da varlık ve özgürlük için yeni direniş eğilimleri ve tutumları ortaya çıkmıştır. Yani Kürt tarihinde komplo ve direniş (ya da isyan denen şey) böylece son yüz yılda bir sarmal biçiminde hep var olmuştur.

Şêx Seîd ve arkadaşlarına karşı komplocu saldırı tezgâhlandı

Sömürgeci-soykırımcı güçler ilk komplocu saldırılarından birini 15 Şubat 1925'te Şêx Seîd ve arkadaşlarına karşı geliştirmişlerdir.

O dönemde yeni oluşturulan TC devletinin Kürt'ü inkâr eden ve imha etmek isteyen yaklaşımlarına karşı Kürt toplumunda çok büyük bir huzursuzluk ve rahatsızlık oluşmuştur. Ortaya çıkan bu büyük tehlikeyi Azadî Cemiyeti gibi birçok örgütlenme ve aydın yapılanmaları görmüş, dolayısıyla TC'nin saldırıya geçmesini önlemek, Kürt varlığını ve özgürlüğünü sağlamak için çeşitli arayışlara girişip, önemli bir örgütlenme ve birlik oluşturma çabası yürütmüşlerdir.

İşte bu durumu gören sömürgeci-soykırımcı güçler, daha Kürt yurtseverlik bilinci yeterince örgütlü ve eylemli hale gelmeden, ona erken doğum yaptırma anlamında komplocu yöntemlerle 13-14-15 Şubat tarihlerinde Şêx Seîd ve arkadaşlarına karşı bir komplocu saldırı tezgâhlamışlardır. Böylece gelişmekte olan yurtsever hareketi plansız ve örgütsüz bir direniş içerisine çekerek ağır bir biçimde saldırmış, ezip imha etmişlerdir. Söz konusu saldırı temelinde geliştirdikleri 'Şark Islahat Planı' denen ideolojik ve stratejik programlarıyla da Kürt soykırımının planlı uygulamasını başlatmışlardır.

Bugün söz konusu bu komplocu saldırının 97'nci yılına girilmektedir. Bu planlı soykırım saldırısının 50'inci yılına doğru gidilirken, bu soykırım gerçeğini derinden hisseden ve ona karşı Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini geliştirmeyi hedefleyen yeni bir güç olarak Önder Apo ve PKK gerçeği çıkış yapmıştır.

Önder Apo'nun bütün ruhsal, duygusal ve düşünsel çıkışının ve varoluşunun temelinde, Kürt halkına dayatılan ve on yıllara yayılan bu vahşi soykırımcı saldırıyı durdurmak, Kürt halkının özgürce var olup yaşam sürdürdüğü yeni bir siyasi ortamı yaratmak yatar.

Bu temelde PKK hareketi, tamamen komploculuğa ve soykırıma karşı Kürt halkının varlık ve özgürlük hareketi, özgür Kürtlüğü savunma ve geliştirme hareketi olarak doğmuş ve şekillenmiştir.

Demek ki Önderliksel doğuşun ve PKK biçimindeki varoluşun temelinde işte bu gerçeklikler vardır: Soykırıma karşı olmak, Kürtlüğü yok ederek Kürdistan'ı TC egemenliği altında Türk ulusal yayılmasının bir alanı haline getirmeye karşı çıkıp fırsat vermemek, Kürt varlığını ve özgürlüğünü savunmak, bunun öncü gücü, savaşçı gücü, fedai gücü, öz savunma gücü olmak!

Önder Apo'yu diğer önderliklerden ve PKK'yi diğer Kürt hareketlerinden ayıran en temel gerçeklik, işte bu soykırımcılığı ve onun karşısında özgürce var olmayı doğru ve derinlikli bir biçimde anlamak olmuştur. Diğer birçok güç, özellikle reformist-milliyetçi akımlar iğdiş edilerek sömürgeci sistemin bir parçası

renişiyile sürdürülünce ve 1990'lı yıllarda da Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin ve özgürlük gerillasının yenilmez gücüyle özgürlükte ısrar edince, tıpkı 15 Şubat 1925'te Kürt yurtsever bilincine, örgütlülüğüne ve güçlerine karşı dayatılan komplonun bir benzeri ve çok daha ağırı, küresel kapitalist modernite sisteminin örgütleyip planladığı bir saldırı olarak 9 Ekim 1998 tarihinden itibaren Önder Apo gerçeğine dayatılmıştır.

'Komplo' deyip geçmemek lazım

9 Ekim 1998 Komplosu'yla Önder Apo imha edilmek, bu temelde PKK tasfiye edilip küresel kapitalist modernite sisteminin bir planlaması olan Kürt

Berzenci'ye de İngilizlerin ve diğer güçlerin yaptıklarının bundan hiçbir farkı yoktur. Aynı gerçeklik Rojhilatê Kurdistan'da da yaşanıyor; Qazî Mihemed ve arkadaşlarına, yine Simko Şikakî ve arkadaşlarına yapılanın da benzer komplocu saldırılardan farklı olmadığı açık bir biçimde biliniyor.

Demek ki 'komplo' deyip geçmemek lazım. 'Komploculuk vahşidir' diyerek yanılmamalıyız. Kürt halkı ve Özgürlük Hareketi olarak öyle bir düşmanla karşı

Önder Apo'ya yöneltilen 9 Ekim 1998 ve 15 Şubat

1999 komploları, Kürt

soykırım zihniyet ve

stratejisini hayata geçirip

başarmak için

geliştirilmiş bir vahşi

saldırı olmaktadır. Bu

saldırını kararlaştıran,

planlayan ve uygulayan

güçler aslında Kürt

sorununu yaratan ve Kürt

soykırımını kararlaştırıp

planlayan güçlerdir.

22 yıldır yaşanan komplo

gerçeğinden baktığımızda

çok net bir biçimde

görüyoruz ki; Kürt

sorununu ortaya çıkartan

güçler, aslında

kapitalizmi küresel

hegemonik hale getiren

güçler olmaktadır.

karşıyayız ki; her türlü komplocu yöntemden soykırım uygulamasına kadar insanlık suçu kabul edilen tüm yöntemleri uygulamaya koymaktan geri durmayan bir gerçeği var.

O halde düşmanımızı doğru tanımak ve böyle bir düşman karşısında var olup mücadele edebilecek dikkati, duyarlılığı, tedbiri gösterebilmek açısından komploculuğu, komploculuk karşısındaki duruşu iyi anlamamız gerekiyor.

Diğer yandan, bu komplocu saldırılar bir amaç temelinde ortaya çıkıyorlar. Peki neyi gerçekleştirmek istiyorlar? Amaçları nedir? Çok açık ki komplolar, Kürt soykırımını gerçekleştirmek için uygulamaya konan bir saldırı oluyorlar. Uluslararası komplo dediğimiz saldırının kendisi, Kürt'ü inkâr ve imha eden zihniyet ve siyasetin pratiğe geçirilmesini içeriyor. Dolayısıyla Kürt inkârı ve imhasıyla kopmaz bir biçimde bağlıdır. Kürt soykırım zihniyet ve siyasetiyle bağlıdır. Söz konusu zihniyet ve siyasetin imha ve tasfiye amaçlı saldırısı olmaktadır. O halde komplocu yöntemin gerçekleştirmek istediği amacı anlamak, çok daha büyük bir önem taşımaktadır.

İşte bu gerçekleri en çok irdeleyen, tarihsel olarak bilince çıkartan bir güç olarak Önder Apo gerçeği, 1970'lerin başından itibaren Kürt varlık ve özgürlük mücadelesinin düşüncesini, teorisini, programını, örgütünü, stratejisini ve taktiklerini geliştirerek parti öncülüğünü, öz savunma gücü olarak gerillasını, kadın ve gençlik hareketini, bunlar teme-

linde topyekûn bir halk direnişini ortaya çıkartmayı başarmıştır. Kürt sorununu tamamen açığa çıkartarak sömürgeci-soykırımcı zihniyeti darbeleyip iyice teşhir etmiştir. 'Artık bu temelde siyaset işleyebilir, Kürt sorununun demokratik çözümü imkân dâhilinde olabilir' diye düşünerek ve sömürgeci-soykırımcı güçlerin de daha önceki hareketlere ve önderliklere yaptıkları gibi 'görüşme ve demokratik siyasi çözümün önünü açma' yönünde gösterdikleri eğilime de dayanarak Avrupa'ya çıkmak, Avrupa demokrasisi çerçevesinde ulusal sorunların kendi kaderini tayin hakkı temelindeki demokratik siyasi çözümlerini gerçekleştirmek istemiştir.

Bizi hareket ve halk olarak böyle amansız bir mücadele yürütmek zorunda bırakan neydi?

Peki, Önder Apo'nun söz konusu hareketine dayatılan nedir? Çok açık ki, 9 Ekim günü kim vurduya getirerek imha etmeyi planladılar. Bu, gerçekten de alçakça bir komplo ve katliamı ifade etmektedir. Çok iyi biliyoruz ki, komplocuların Uluslararası Komplo'yu tezgâhlarken ilk planlı hedefleri, Önder Apo'nun fiziki imhasının gerçekleştirilmesidir. Bunu başaramayınca, büyük bir süre avı biçiminde dünyanın dört bir yanında takip etmişler, en sonunda istihbarat güçlerinin denetimi çerçevesinde 15 Şubat Komplosu'nu, yani Önder Apo'yu kaçırmak imralı işkence ve tecrit sistemi altına almayı gerçekleştirmişlerdir.

Denebilir ki, önceki direnişlerde yaşananları en iyi bilen ve bu konuda en çok uyanık davranan bir güç olarak Önder Apo, söz konusu hareket tarzını neden esas almıştır? İşte bu noktada da şunları ifade ediyoruz: O zamana kadar yaklaşık 30 yıla yakın yürüttüğü mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlara dayanmak istemiştir. Yani Kürt sorunu temelinde tarihsel gerçekleri aydınlatmak, teorik çerçeve ortaya koymak, ideolojik-siyasi program oluşturmak, örgüt ve eylem geliştirmek, kısaca Kürtler açısından ve genel sorun kapsamında Kürt sorununun çözümü için gerekli bütün verileri ortaya çıkartmak biçiminde yürüttüğü çalışmalar ve sağladığı gelişmelere dayanmak istemiştir.

Belli ki artık Kürtler açısından sorun çözülmüş ve bir muhatap ortaya çıkmıştır. Türkiye ve dünya açısından da Kürt gerçeği ve Kürt sorunu olayı yeterince aydınlatılmıştır. Dünyada en çok sözü edilen kavram da 'Ulusların, Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı' olmaktadır. Ulusal demokratik hakların tanınması ve sorunların demokratik yöntemlerle çözümü olmaktadır. O halde, mevcut gelişmeler temelinde tüm bunların Kürt sorununun çözümüne de uygulanmasına fırsat vermek için her türlü riski ve tehlikeyi göze alarak böyle bir yönelim içeresine girmiştir.

Peki, Önder Apo'nun bu kadar açık, çözümleyici ve iyi niyetli yaklaşımına karşı sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin dayattığı ne olmuştur? Tıpkı önceki süreçlerde olduğu gibi, yeni bir imha ve tasfiye dayatması olmuştur. 15 Şubat komplo gerçeği bize net bir biçimde bunu göstermektedir.

Dikkat edilirse, Önder Apo Kürt sorununun demokratik siyasi çözümünü altın tepside Avrupa siyasetinin ve o çok sözü edilen demokrasisinin önüne koymuştur. Bu güçlere çözümü altın tepside sunmuştur.

Peki, Avrupa demokrasisi denen sistemin yaptığı ne olmuştur? Önder Apo'nun CIA komplosuna kurban gitmesi için ellerinden gelen bütün desteği ABD ve CIA'ye vermek olmuştur. İşte

bizim bu gerçekliği çok iyi görüp doğru anlamamız gerekiyor.

Dikkat edilirse 22 yıldır Önder Apo, Hareketimiz ve halkımız imralı işkence ve tecrit sistemine karşı, yani 15 Şubat Komplosu'na karşı büyük bir direniş yürütüyor. Böyle bir direniş içerisinde binlerce de değil, on binlerce şehit verdik. On binlerce yaralımız, gazimiz oldu. On binlerce tutsak verdik. Halk olarak dünyanın dört bir yanına savrulduk. En zor koşullarda yaşar ve mücadele eder hale geldik. Adeta yaşamı durdurduk. Gerçekten de Önder Apo'nun deyimiyile, "Olacaksa bir yaşam ya özgür olacak ya da hiç olmayacak" deyip, özgür yaşamı elde edebilmek için tarihin en büyük mücadelesi içerisine girdik.

Şimdi bizi hareket ve halk olarak böyle amansız bir mücadele yürütmek zorunda bırakan neydi? Çok açık ki 9 Ekim 1998 ve 15 Şubat 1999 komplo gerçeğiydi. Önder Apo'nun Kürt sorununu açığa çıkartıp Kürtler açısından çözüm muhatabını yaratarak sorunu var eden güçlerin önüne Kürt sorununun demokratik çözümünün koyması karşısında, Kürt sorununu yaratan güçlerin buna dayattıkları imha ve tasfiye amaçlı komplocu saldırılarıyla.

Bu gerçeği, Uluslararası Komplo'ya karşı mücadelenin 23'üncü yılına girerken de daha derinden bilince çıkartıp anlamamız gerekiyor. Kürt sorununun gerçekte ne olduğunu, kimler tarafından yaratıldığını, dolayısıyla nasıl çözülebileceğini bütün bu tarihsel olaylara ve yaşanan gelişmelere bakarak doğru ve yeterli bir biçimde anlamamız büyük önem taşıyor. Bir kere daha benzer hatalara düşmemek için, Kürt varlığını ve özgürlüğünü garantileyecek bir bilinci, iradeyi, örgüt ve eylem gerçeğini ortaya çıkartma ve kendi özgücümüzle mücadele edip yaşama gücünü gösterebilmek için, bu tarihsel gerçekliği derinliğine anlamak ve bilince çıkartmak önem taşıyor.

Belli ki bu konuda sorular çoktur. Örneğin, düşman kimdir? Kürt soykırımını ne demektir? Kürt sorunu nasıl bir sorundur? Kimler tarafından ve ne zaman ortaya çıkartılmıştır? Nasıl bir soykırım dayatmasıdır? Yüz yıldır hangi yöntemlerle sürdürülmektedir? Ancak nasıl çözülebilir? İşte bu sorulara doğru ve yeterli cevap verebilmemiz için son yüz yıllık tarihi, Kürt sorununu, soykırım gerçeğini ve onun pratikleştirme yöntemi olarak komplocu saldırıları doğru ve derinlikli bir biçimde anlamamız şarttır.

Kürtlüğü yok edebilmek için

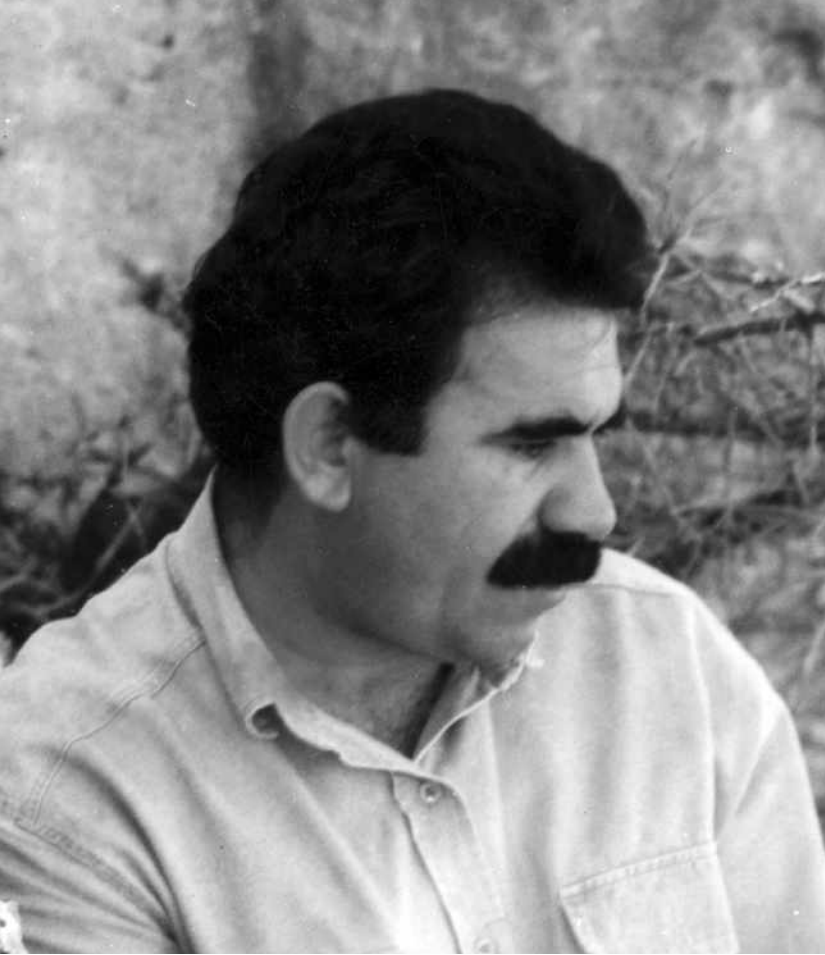
Önder Apo'nun imhasını

öncelik olarak gördüler

Değerli Yoldaşlar!

Önder Apo'ya yöneltilen 9 Ekim 1998 ve 15 Şubat 1999 komploları, Kürt soykırım zihniyet ve stratejisini hayata geçirip başarmak için geliştirilmiş bir vahşi saldırı olmaktadır. Bu saldırıyı kararlaştıran, planlayan ve uygulayan güçler aslında Kürt sorununu yaratan ve Kürt soykırımını kararlaştırıp planlayan güçlerdir. 22 yıldır yaşanan komplo gerçeğinden baktığımızda çok net bir biçimde görüyoruz ki; Kürt sorununu ortaya çıkartan güçler, aslında kapitalizmi küresel hegemonik hale getiren güçler olmaktadır. Küresel kapitalist sistem Kürt'ü yok sayıp, yok edilmesinin önünü açmıştır. Dolayısıyla Kürt sorunu; Kürt halkını imha ve tasfiye etme, tarihten silme sorunudur. Yani bir soykırım gerçeğidir. Bunu fiziki katliamlarla, demografyayı değiştirerek, Kürtleri anayurtlarından yani Kürdistan'dan sürerek, asimilasyona dayalı kültürel soykırımı en üst düzeyde geliştirerek yapmaktadırlar.

Kısaca Kürt sorunu; bir Kürt soykırım

haline getirilir, 'sömürgeci sistem altında da Kürt varlığı ve yaşamı olur' gibi hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir ham hayale kapılarak kendisini sömürgeci-soykırımcı sistemin bir ucu haline getirirken, Önder Apo ve PKK gerçeği bu zihniyet ve siyaseti reddederek, özgür Kürt varlığının ve yaşamının ancak sömürgeci zihniyet ve siyasetin yıkılması ve soykırımın tümüyle durdurulmasıyla mümkün olacağını öngörmüş ve bu temelde kendisini örgütleyip eylemli kılmaya yönelmiştir. 15 Şubat 1925'te Şêx Seîd ve arkadaşlarına karşı komplocu saldırı olarak başlatılan ve daha sonra da Agirî'de, Dersim'de, Başûr'da, Rojhilat'ta geliştirilen soykırımcı imha saldırılarına karşı büyük bir öfke ve nefretle kendisini devrimci bilimin ilkelerine göre şekillendirerek bilinçlendirmiş, çağdaş bir özgürlük ve demokrasi hareketi haline getirmeyi bilmiştir.

Dikkat edilirse; tarih, Önder Apo'yu ve PKK'yi doğrulamıştır. Geçen süre içerisinde yaşanan gelişmeler, Önder Apo'nun ve PKK'nin ideolojik, politik, örgütsel ve askeri çizgisinin doğru olduğunu, dolayısıyla Kürt özgürlüğü temelinde ciddi gelişmeler yarattığını net bir biçimde ortaya koymuştur. Bunun karşısında ilkel ve reformist milliyetçi akımların aslında sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin birer uzantıları olduğunu, çoğunlukla onlar tarafından beslendiğini, esas olarak da Kürdistan'da radikal-toplumcu bir özgürlük hareketinin gelişimini engellemek için var edilip ayakta tutulduklarını net biçimde göstermiştir.

Önder Apo'nun bu temelde 1970'li yıllarda geliştirdiği özgürlük çizgisi ve onun eylemli kılınmış hali olan PKK öncülüğü, 1980'li yıllarda kahramanlık çizgisinde yürüyen büyük bir gerilla di-

soykırım zihniyet ve siyaseti hayata geçirilmek ve tamamlanmak istenmiştir. 9 Ekim Komplosu'yla istenen başarı elde edilemeyince de 15 Şubat 1999 Komplosu gündeme getirilmiş, Önder Apo imralı işkence ve tecrit sistemi altına alınarak idam edilmek ya da ideolojik-siyasi olarak imhaya uğratılıp bu temelde PKK'nin tasfiyesi ve Kürt soykırımının tamamlanması sağlanmak istenmiştir.

Peki, bütün bunları burada bir kez daha bu biçimde niçin belirtiyoruz? Çok açık ki komplo, komplocu saldırı yöntemini doğru ve yeterli bir biçimde anlamamız gerekiyor da onun için. Çünkü komplocu saldırı, basit bir biçimde ortaya çıkmıyor. Yine sıradan bir saldırı olmuyor. Tam bir provokatif oyunbazlık, düzenbazlık içerisinde, karşı tarafı yanıltarak yürütülen bir saldırı durumunu ifade ediyor.

Sömürgeci-soykırımcı düşmanın her sıkıştığında bu yöntemi etkili bir biçimde kullandığını da görüyoruz. İşte 1925 Şubat'ında Şêx Seîd ve arkadaşlarına da komplocu yöntemle saldırıldılar. Komplo kurdular, iç ihaneti geliştirdiler. Kürt yurtsever bilincini daha örgüt ve eyleme dönüşmeden çatışma içerisine çekerek ezdiler. Benzer bir durumu 1930'ların başında Agirî-Zilan hattında yaptılar. Daha belirgin olarak 1937-38'de Dersim'de yaptılar. Seyîd Riza ve arkadaşlarına da komplocu yöntemlerle tuzak kurdular. Hatta yalan söylediler; 'Gel görüşelim, sorunları çözelim' dediler. Seyîd Riza ve arkadaşları buna inanıp görüşmek üzere belirlenen yere gidince de kurdıkları alçakça tuzağı harekete geçirdiler. Kendileriyle görüşmeye giden Kürt temsilcilerini tutup idam ettiler.

Benzer uygulamayı Başûrê Kurdistan'da da görüyoruz; Şêx Mehmed

olayıdır. Bunu planlayıp ortaya çıkartan güçler de, küresel kapitalist sistem olmaktadır. Böyle olunca Uluslararası Komplo'yu kimin kararlaştırdığı, planladığı, uygulamaya koyduğu açık bir biçimde anlaşılır olmaktadır. Zaten pratik olarak da çok iyi biliyoruz ki; Uluslararası Komplo'yu ABD yönetimi kararlaştırmış, planlamış ve uygulamaya koymuştur. ABD'deki Demokrat Partili Bill Clinton yönetiminin tüm bu kararlaştırma ve uygulamayı geliştirdiği artık herkes tarafından bilinmektedir. Böyle bir komplocu saldırının başarıya götürülmesinde İsrail'in, Almanya, Fransa ve İngiltere başta olmak üzere Avrupa devletlerinin, dönemin Mısır yönetiminin ve Rusya ile Yunanistan yönetimlerinin önemli bir payı olduğu bilinmektedir. Bugün kendini çok daha fazla açığa çıkarmış olan Kürt işbirlikçi-ihanetinin de söz konusu komplocunun uygulanmasında ve 15 Şubat'ın gerçekleştirilmesinde önemli bir payı olmuştur.

Tabii komplocu güçler, komplocu başarıya ulaştırmada Özgürlük Hareketimizin zayıf ve yetersiz yaklaşımlarından da yararlanmışlardır. Önder Apo 'sahte dostluğu ve yetersiz yoldaşlığı' komplocunun yapılmasını sağlayan, 15 Şubat'ın gerçekleşmesine yol açan temel etken olarak değerlendirmiştir.

Peki, komplocu saldırıyla ne yapılmak istenmiş ve bu saldırı nasıl uygulanmıştır? Çok iyi biliyoruz ki, Önder Apo 9 Ekim'de kim vurduya getirilerek imha edilmek, bu temelde PKK tasfiye edilerek Kürt soykırımı başarıya götürülmek istenmiştir. Önder Apo'nun büyük sevgisi, öngörüsü ve doğru tarzıyla söz konusu plan boşa çıkartılmıştır. Artık imhanın öngörüldüğü gibi başarılamayacağı ortaya çıkınca, bu sefer gündeme 15 Şubat Komplosu getirilmiştir.

15 Şubat Komplosu'yla Önder Apo'nun idamı, PKK'nin bu temelde tasfiyesi ve yine Kürt soykırımının bunlara dayanarak tamamlanması hesaplanmıştır. Çünkü; Önder Apo ve PKK gerçeği var oldukça Kürt soykırım zihniyet ve siyasetini başarıya götürmek, bu temelde oluşturulan planları başarılı bir biçimde uygulamak mümkün olmaktadır. İfade ettiğimiz gibi, Önder Apo ve PKK gerçeği Kürt varlığının ve özgürlüğünün garantisi ve öz savunma gücüdür. Kürt sorununu yaratan sömürgeci-soykırımcı güçler, Kürtlüğü yok edebilmek için Önder Apo'nun imhasını ve PKK'nin tasfiyesini hep olmazsa olmaz bir öncelik olarak görmüşler ve uygulamak istemişlerdir.

Önder Apo'nun derin çözümleyici, Komplo'yu en geniş biçimde tanımlayıcı, Kürtlere olduğu kadar Türkiye halklarına ve onların geleceğine dönük de bir komplo olduğu gerçeğini ortaya koyup etkili bir şekilde savunucu yaklaşımları karşısında idam planı da boşa çıkartılmıştır. Komplocunun planlanıp yürütülmesinde gardiyanlık rolünden başka etkileri olmayan TC yöneticileri, idamı kendi çıkarları için uygun görmeyince, bu sefer gündeme İmralı çürütme politikası gelmiştir.

Yani Önder Apo İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisinde herhangi bir etkinlik gösteremez hale getirilerek, ideolojik-siyasi varlığı ve etkinliği bitirilmek istenmiştir. Önder Apo'nun ideolojik-siyasi yenilgisine dayanarak da PKK'nin dağılması, bu temelde Kürt soykırımının önünün açılması hedeflenmiştir.

Önder Apo, tarihin en ağır baskı ve işkence yeri olan İmralı koşullarında söz konusu mücadeleyi, geliştirdiği savunmalarla kazanmayı bilmiştir. Bülent Ecevit hükümetinin Avrupa demokrasisinin öngördüğü bireysel haklar temelindeki 'Kürt çözümünün' karşısına 'Demokratik Ortadoğu-Özgür Kürdistan' çözümünü çıkartarak İmralı mücade-

lesini de kazanmıştır. Dolayısıyla Uluslararası Komplo planını İmralı koşullarında uygulamakla görevli olan Ecevit hükümeti görevini başaramayınca bir anda çökmüş, bu sefer komplocu pratikleştirmek için dinci ve milliyetçi çizgide bulunan Tayyip Erdoğan ve arkadaşları görevlendirilmiştir. Tayyip Erdoğan'ın kurduğu AKP'nin 3 Kasım 2002'de tek başına iktidara getirilmesi durumu bu temelde ortaya çıkmıştır.

Aslında ne Tayyip Erdoğan bir siyasetçi ne de AKP bir siyasi partidir. Herhangi bir seçim kazanma durumu da söz konusu değildir. Peki, o halde gerçekleşen nedir? Çok açık ki, Önder Apo'nun, Hareketimizin ve halkımızın direnci karşısında yenik düşen sosyal-demokrat, milliyetçi ve liberal koalisyon-dan sonra Türkiye'de ayakta kalan tek çizgi olarak dinci ve milliyetçi AKP, Uluslararası Komplo'yu yürütmek ve İmralı mücadelesini kazanmak için görevlendirilmiştir. Yani bu topluluk normal bir parti ve iktidar değildir. Uluslararası Komplo'yu hayata geçirip başarıya götürmekle görevlendirilmiş bir faşist gürhürdür. Faşist-soykırımcı bir özel savaş gürhürüdür.

Onların çeşitli dönemlerde Kürt'ten söz etmeleri, İmralı'da ve Oslo'da gö-

Önder Apo, Kürt varlık ve özgürlük mücadelesinin başarı yolu olacak şekilde Demokratik Modernite çözümünü geliştirmiştir. Bu çözüm yolunu da, Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm sistemi ve Demokratik Ulus İnşası olarak tanımlamıştır. Bu tarz bir çözüm gücünü geliştirerek, Uluslararası Komplo'yu düzenleyen kapitalist modernite güçlerinin nasıl bir özgürlük ve demokrasi düşmanı, kadın ve halk düşmanı olduğu gerçeğini ortaya koymuş, tarihsel olarak bu güçleri yargılamış ve mahkûm etmiştir.

rüşmeler yapmaları, kendilerine göre 'Kürt açılımları ve çözüm süreçleri' geliştirmeye çalışmaları, aslında Uluslararası Komplo'yu başarıya götürmek üzere geliştirilen özel savaş taktiklerinden başka bir şey değildir.

Dikkat edilirse bu gürhür, başlangıçta Kürt toplumunu İslam'a bağlılığı nedeniyle aldatarak Önder Apo ve PKK'den kopartacağını umut edip 'İslam çözümü' adı altında Kürtlere yakın bir siyaset izlemeye çalışmıştır. Bir yandan halk tabanını Önderlik ve Parti'den koparmayı, diğer yandan PKK'yi içten parçalamayı ve bu temelde sonuca gitmeyi öngörmüştür. Bununla yeterince sonuç alamayınca, özellikle içten dayatılan 2002-2004 tasfiyeciliği Önder Apo'nun

büyük çabalarıyla tasfiye edilip bu plan boşa çıkarılınca, yine AKP'nin 'İslam Ümmeti' yaklaşımının aldattıcılığı ve çözümsüzlüğü Önder Apo'nun paradigma değişimi temelinde geliştirdiği 'Kürt sorununun Demokratik Konfederalizm sistemi ile çözümü' projesi temelinde aşılmış, bu sefer AKP yönetimi kendisini devlet içinde güçlü ve etkin hale getirebilmek için bir ara süreç yaşamak zorunda kalmıştır. 2005 ile 2009 arasındaki dönemi böyle değerlendirebiliriz.

Aslında bu süreci, Komplo'yu başarıya götürmekle görevlendirilmiş olan AKP'nin, ABD desteğiyle TC'yi ele geçirme ve kendisini devlet haline getirme süreci olarak da değerlendirebiliriz. Nitekim bu dönemde baskı ve şiddet yanında çeşitli ılımlı söylemleri, güya Kürt sorununu çözecekmiş gibi yaklaşımları ileri sürerek Kürtlere beklenti yaratmayı ihmal etmemiştir. Aslında daha sonraki süreçte de bu tür oyunlara başvurmakta geri durmamıştır. Peki ne zamanada kadar? Ta ki bütün bu oyunları, hileleri, bu temeldeki planları bozulup boşa çıkartılana ve kendisi de devleti ele geçirip bir devlet olarak kendisini örgütleyene kadar. Bunları gerçekleştirdikten sonra MHP ile ittifak yaparak gerçek yüzünü net bir biçimde ortaya koymuştur. Çeşitli hile, oyun ve aldatmalarla Önder Apo'yu etkisiz kılma, PKK'yi içten tasfiye etme ve Komplo'yu başarıya götürmeyi sağlayamayınca, bu sefer MHP ile anlaşarak ve Türkiye'de açık bir faşist diktatörlüğü inşa ederek özel savaş her boyutta tırmandırıp Kürtlüğün fiziki imhası ve soykırımını gerçekleştirmeye yönelmiştir.

Kendimizi kandırmayalım ve aldatmayalım!

Şimdi bu kısa özeti çok açık ki şunun için yapıyoruz: Dikkat edilirse, söylemenler ve çeşitli dönemde yapılanlar toplu ele alınıp her türlü hile ve oyun ayıklanıp gerçek açığa çıkartıldığında görünen şu oluyor; 22 yıldır Uluslararası Komplo'yu yapan güçler Önder Apo'yu ve PKK'yi imha ve tasfiye planlarından asla vazgeçmemişlerdir. 22 yıldır söyledikleri ve yaptıkları tamamen bu sonucun almayı başarmak içindir. Her şeyi böyle bir sonuç almanın hizmetine koşmuşlardır. Bu 22 yıl boyunca özel savaş tüm boyutlarıyla en ileri düzeyde derinleştirilmiş ve uygulamışlardır.

Türk özel savaşı, tarihte ulaştığı en üst düzeyi, planlı ve bütünlüklü yaklaşımı ifade etmektedir. Aslında bu 22 yıl boyunca özel savaş kapsamında her türlü saldırıyı yapmışlardır. On binlerce Kürt gencini "bölücü, terörist" diyerek alçakça katletmişlerdir. On binlerce Kürt gencini, kadını, yurtseverini zindanlara doldurmuşlar, çoğunu sorgusuz ve yargısız bir biçimde en ağır baskı ve işkence altında tutmuşlardır. Milyonlarca Kürt insanını Kürdistan'dan Türkiye'ye ve dünyanın dört bir yanına göçertmişlerdir. Kürdistan'ın çok değişik alanlarına dünyanın dört bir yanından topladıkları devşirme toplulukları yerleştirerek Kürdistan'daki demografyayı değiştirmeye, Kürt nüfusunu azaltmaya çalışmışlardır. Ekonomik sömürgeciliği, siyasi baskıyı en ileri düzeye çıkarmışlardır. Yaşamı, ekonomiyi, karnını doyurmayı bir soykırım aracı haline getirmişlerdir. Asimilasyonu en ileri düzeyde geliştirmişlerdir. Okullarla, medyayla, sanat ve edebiyatla ırkçı-faşist bir Türklüğü daha çok geliştirerek Kürt toplumunu asimile edebilmek için her türlü saldırıyı yürütmüşlerdir.

Nihayetinde bunu Bakurê Kurdistan'la sınırlı tutmamışlar, Efrîn'i, Serêkaniyê'yi, Girê Spî'yi işgal etmişlerdir. Bütün Rojavayê Kurdistan'ı işgal etmekle tehdit etmektedirler. Yine Hef-

tanîn'den Xakûrkê'ye kadar Başûrê Kurdistan'ın sınır hattında önemli bir coğrafya parçasını işgal etmişlerdir. Bu işgali daha çok artırmak, Şengal'e kadar uzatmak istedikleri açıktır. Günlük olarak bunun planını yapıyorlar, bunun hazırlığı içindeler, ilişki ve ittifakını oluşturmaya çalışıyorlar. Nitekim fırsat ve imkânını bulurlarsa Rojava ve Başûrê Kurdistan'a dönük işgalci saldırılarını daha da genişletmekten asla geri durmayacaklar.

Tabii tüm bu süreç boyunca da İmralı'da işkence ve tecrit sistemini ağırlaştırarak geliştirmişler, Önder Apo üzerinde tam bir fiziki ve psikolojik baskı, işkence ve tecrit sistemi oluşturarak bir çift cümlesinin bile Kürt halkına ve insanlığa ulaşmasına fırsat vermemişlerdir.

Kuşkusuz bütün bunları uygulayan Tayyip Erdoğan yönetimidir, AKP-MHP ittifakıdır, TC devletidir. Ama unutmayalım ki; bu devlet tüm bunları yaparken en büyük desteği ABD'den görmüştür. ABD yönetimi çeşitli çıkar ilişkileri nedeniyle bazen eleştiriyor olsa da, aslında Önder Apo ve PKK'ye karşı, yani 'terör' dedikleri güce karşı saldırı adı altında AKP-MHP faşizminin Kürtlere dönük soykırım uygulamalarının hepsine destek vermiştir. Nitekim Rojava ve Başûrê Kurdistan'a dönük işgal girişimlerini de ABD onaylamıştır. Hatta teşvik etmiştir. Yine NATO ve Avrupa'nın çeşitli güçleri benzer yaklaşımlar içinde olmuşlardır. Rusya ve İran gibi güçler çeşitli çıkarlarını, TC'nin PKK'ye yönelttiği saldırıya destek vererek Türkiye'den elde etmeye çalışmışlardır. KDP işbirlikçiliğinin de böyle bir komplocu imha ve saldırı planına tam bir koltuk değneği olduğu, kılavuzluk eden korucular gibi öncülük edip en büyük desteği verdiği açıktır.

Kısaca şunu belirtelim: AKP-MHP faşist ittifakında ifade edilen TC gerçeğinin Kürt soykırımından zihniyet ve siyaset olarak asla vazgeçmediği, bunu da bütün Türkiye toplumuna yaymak için büyük bir çaba içerisinde olduğu açık bir gerçektir. Bu konuda asla bir yanlış olmalıdır. Mevcut haliyle ABD-Avrupa-Rusya gibi güçler söz konusu soykırımcı saldırıları açık bir biçimde desteklemektedirler. KDP gibi işbirlikçiler de böyle bir soykırım saldırısının 'Truva Atı' rolünü oynamaktan geri durmamaktadırlar. Bu konuda asla süreci yanlış anlamamak, olup bitenlere yanlış bir açıdan bakmamak, dolayısıyla kendini aldatmamak gerekir.

Elbette yürütülen büyük mücadele ile Kürt sorunu bütün dünyaya taşınmış, dünya halkları, kadınları, gençleri, işçi ve emekçileri, devrimci-demokratik güçleri tarafından Kürt halkı ve özgürlük mücadelesi tanınır hale gelmiştir.

Yine esasta çıkar ilişkileri gereği birçok güç ihtiyaç duydukça Kürt sorunundan söz etmektedir. TC'nin içine girdiği faşist-çeteci yapı birçok gücü tehdit edip korkutmakta, dolayısıyla buna karşı bir tedbir olarak bazı çevreler Kürt sorunundan söz etmektedirler. Ama bundan öteye Kürt sorununu, soykırıma karşı Kürt halkının varlık ve özgürlük hakkı olarak çözmeyi öngören, böyle bir zihniyet ve politika oluşturan bir dünya ve bölge egemen siyaset gerçeği ortada yoktur. Bunu herkes, hepimiz, tüm yoldaşlar ve yurtsever halkımız iyi görmeli, iyi anlamalıdır. Özellikle partili yoldaşlar iyi anlamalı ve halkımıza da iyi anlatılmalı ki, kendini kandırma olmasın, hile ve oyunlara gelinmesin, yanlış tutum ve hesaba girilmesin, dolayısıyla kendimizi kandırmayalım ve aldatmayalım! Güç kaynaklarımızı görmezden gelerek kendimizi zayıf duruma düşürmeyelim. Bunlar son derece büyük önem arz eden gerçekler olmaktadır.

Peki niye bunları ifade ediyoruz? Çünkü; bir çevre birkaç kelime söyledi mi, hemen zayıfın ruh hali gereği içi-

mizde ciddi yanlışlar ortaya çıkıyor, ağır beklentiler oluşuyor. Çeşitli güçlere karşı değerlendirmelerimiz hatalı oluyor. Dolayısıyla doğru politika izleme, taktik geliştirme, var olan imkân ve fırsatları yeterince değerlendirme gücünü gösteremiyoruz. Aşırı derecede kendini kandıran, yanlışlar içerisine giren, dolayısıyla beklentiye düşen, hele hele bunu dış güçlerden, soykırımı ve komplocu yürüten güçlerden çözüm bekler gibi bir duruma düşen yaklaşım ve tutumlar fazlasıyla ortaya çıkabiliyor. Bu da imkânlarımızı ve fırsatlarımızı doğru görüp yeterli değerlendirmemizi engelliyor. Böyle yanlışlara düşmemek ve kendimizi doğru pratikleştirebilmek için, AKP-MHP faşist-sömürgeci-soykırımcı gerçeğini doğru görmemiz, bunun geçici bir şey olmadığını ve TC devletinin özü olduğunu bilmemiz, söz konusu TC devletini de bugünkü BM'nin, NATO'nun, ABD ve Avrupa'nın stratejik müttefik olarak desteklediklerini kesinlikle iyi anlamamız gereklidir.

Uluslararası Komplo olayını doğru anlamamız gerekmektedir

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki bize dayatılan soykırım gerçeğini doğru anlamamız ve Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini başarıyla yürütebilmemiz için öncelikle Uluslararası Komplo olayını doğru anlamamız ve bu komplocu planlayan ve uygulamaya koyan güçleri yeterli bir biçimde tanımamız gerekmektedir.

Nitekim Önder Apo bütün yanlışlaşmalarını ve çabasını bu husus üzerinde geliştirmiştir. Uluslararası Komplo'ya yol açan, İmralı işkence ve tecrit sistemini ortaya çıkartan ve sürdüren tarihsel gerçeği, küresel iktidar ve devlet sistemini, Kürt sorununu ve onu ortaya çıkartan güçleri açığa çıkartıp söz konusu soykırımcı zihniyet ve siyaseti yargılamaya çalışmıştır. Bu konuda tarihi öneme sahip önemli kazanımlar ve büyük başarılar da ortaya çıkartmıştır. Tarihsel toplum gerçeğinin sadece iktidar ve devlet sistemi olmadığını, uygarlığın sadece merkezi devletçi uygarlıkla sınırlandırılmayacağını, kadın öncüllü Neolitik devrimin ve tarım-köy toplumunun gelişimini, doğal toplumu ve demokratik uygarlığı tanımlayarak aslında iktidarcı ve devletçi uygarlığın tarihsel toplum süreci içerisinde bir yarıma ve sapma olduğunu, bütün sorunların da söz konusu bu uygarlık saptamasından kaynaklandığını ortaya koymuştur. Kürt sorununu da hem bu beş bin yıllık iktidar-devlet sistemiyle hem de bu sistemin son modernitesi olan kapitalist modernite sistemiyle ve özellikle onun son yüz yılda yaşadığı küresel hegemonik gerçekliğiyle bağlantılandırmıştır.

Bunlar temelinde, Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini yürüten bir güç olarak kendisine yöneltilen saldırının söz konusu tarihsel temele dayanan, iktidar ve devletçi uygarlık eylemi, onun günümüzdeki temsilcileri olan kapitalist modernite sistemi tarafından geliştirildiğini ortaya koymuş, böyle bir sistemin nasıl insan düşmanı, kadın düşmanı, toplum ve doğa düşmanı olduğunu, nasıl kanserojenik bir hastalığı ifade ettiğini açık bir biçimde herkese göstermiştir.

Böyle kanserleşmiş bir zihniyet ve siyasetten kurtulmanın yolu olarak da, Kürt varlık ve özgürlük mücadelesinin de başarı yolu olacak şekilde Demokratik Modernite çözümünü geliştirmiştir. Bu çözüm yolunu da Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm sistemi ve Demokratik Ulus İnşası olarak tanımlamıştır. Bu tarz bir çözüm gücünü geliştirerek, Uluslararası Komplo'yu düzenleyen kapitalist modernite güçlerinin nasıl bir özgürlük ve demokrasi düşmanı,

kadın ve halk düşmanı olduğu gerçeğini ortaya koymuş, tarihsel olarak bu güçleri yargılamış ve mahkûm etmiştir.

Kuşkusuz böyle bir düşünce sistemi geliştirmek demek, Uluslararası Komplot'u ve onu yaratan sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratıp aşmak, halklar için, kadınlar ve gençler için, tüm ezilenler için Demokratik Özerklik ve birlik çerçevesinde yeni özgür ve kardeşçe bir yaşamın yolunu açmak demektir.

Hareketimiz de Önder Apo'nun geliştirdiği bu düşüncelerle kendisini eğitmiş ve örgütlemiş; bu temelde toplumu, kadınları, gençleri, halkları, insanlığı eğitmeye, kendini örgütleyip eylemli kıldığı oranda Kürtleri ve diğer halkları da eylemli kılmaya çalışmıştır. Bu temelde ağır mücadele süreçleri yaşanmış, yoğun faşist-soykırımcı saldırılara karşı direnilmiş, on binlerce şehit verilmiş, zindan işkencelerine göğüs gerilmiş, yokluğa ve zorluğa karşı durulmuştur. Kısaca; 22 yıldır 15 Şubat Uluslararası Komplosu'na karşı Önder Apo'nun yürüttüğü varlık ve özgürlük mücadelesine hareket ve halk olarak katılınmaya ve bu mücadele zafere götürülmeye çalışılmıştır.

Sonuç itibarıyla şunu söyleyebiliriz: Doğru anlaşılıp etkili pratikleşme gerçekleştiği oranda söz konusu mücadele büyük başarılar elde etmiş, devrimci kazanımlar ortaya çıkartmıştır. Ama doğru anlaşılmayıp etkili bir mücadele içerisine girilemediği, yanılırlarla, yan-

Şimdi bu 22'nci yıldönümünde de kuşkusuz bunları daha bütünlüklü ve derinlikli bir biçimde yapmalıyız. Hem düşman gerçeğini daha doğru, derinlikli ve bir bütünlük içinde anlamalıyız hem tarihsel toplum gerçeğimizin bilincine daha doğru varmalıyız hem de 22 yıldır Uluslararası Komplot'a karşı yürüttüğümüz mücadelenin ideolojik-siyasi-askeri-örgütsel boyutlarını, stratejik ve taktik durumlarını tekrar tekrar sorgulayarak, olumlu ve olumsuz yönlerinin derslerini çıkartıp 23'üncü mücadele yılına taşıyarak kendimizi bu temelde hazırlamalıyız. Kendimizi daha derinden anlar, daha kararlı, daha planlı ve daha doğru bir tarz, üslup ve yeterli tempoyla direnir, mücadele eder hale getirmeliyiz.

Şimdi bu temelde ele aldığımızda, 22 yıl gerçekten az bir zaman değildir. Uzun bir zaman geçmiştir. Artık birçok çevre komployu da, komploya karşı yürüttüğümüz mücadeleyi daha da derinlikli bir biçimde anlamaya ve değerlendirmeye çalışmaktadır. Komplot neydi? Nereden geldi? Ne kadar başarılı oldu? Komploya karşı direniş hangi sonuçları verdi? Direniş hangi aşamalardan geçti? Hangi tarz ve taktiklerle yürütüldü? Ne tür stratejik aşamalar kaydetti? Dolayısıyla ne tür başarılar kazandı ve kazanımlar elde etti? İşte bunlar temelinde sorgulanmaktadır.

Buradan baktığımızda şunları görüyoruz: Kuşkusuz komplot küresel ve çok ağır bir saldırdır. Korkutucu ve ürkütücü bir saldırdır. Baştan beri böyle

15 Şubat'ın böyle büyük bir başarı olduğunu düşünüyorlardı.

Şimdi aradan 44 tane 6 ay geçti ve uluslararası komplocu güçler hala saldırı halindeler. İşte 2018 Kasım'ında yönetimimiz hakkında yeni kararlar alarak komployu güncellemeye çalıştılar. PKK'ye karşı komplocu mücadeleyi yeni planlara kavuşturma çaba ve tutumu içine girdiler. Bu durum gösteriyor ki; başarısızdırlar ve 22 yıldır yürüttükleri mücadeleden sonuç alamamışlardır.

Kuşkusuz için bir boyutu budur. Ancak bir boyut bu olmakla birlikte, yani 22 yıllık mücadele içinde komplot birçok kez boşa çıkartılmış ve komplocu birlik parçalanmış, komplot ciddi bir biçimde darbelenmiş olsa da hala yürürlüktedir. Kısaca; komplot tümünden yenilmemiş, soykırımcı zihniyet ve siyaset tamamen alt edilememiş, dolayısıyla Kürt sorununun özgürlükçü çözümü her yönüyle gerçekleşmemiştir. Hala komplocu güçler yeni planlar oluşturmaya, yeni saldırı yöntemleri devreye koymaya, bu temelde komployu başarıya götürmeye çalışmaktadırlar. Bu da hala başlangıçtaki soruları, komploya karşı mücadele edilecek sonuç alınıp alınamayacağı sorunu hep gündemde ve canlı tutmaktadır. Nitekim bazı bireyci, orta sınıf denen kesimlerde irade kırılması, zayıflama, komploya karşı mücadele etme gücü gösterememe, giderek mücadele edip zafer kazanılacağına dair inanç ve umudu kaybetme gibi eğilimler açığa çıkmaktadır. Bunu açıkça görüyoruz. Bu tür eğilimler

kendi bulunduğu zeminde kendisi yapabilmeli ve sonuçlarını çıkartabilmelidir. Böyle bir yoğunlaşmaya ve kendini yenilemeye yardımcı olması itibarıyla biz burada sadece birkaç husus üzerinde duracağız.

Tarihteki Kürt direnişlerinin yapamadığını Önder Apo yapmıştır

Birinci olarak; 22 yıllık mücadelenin çok önemli bir kazanımının Önderliğe dayatılan imha ve idamın boşa çıkartılması, böylece Önderliksel sürekliliğin komplotla kesilmesinin önlenip sürekliliğin sağlanmış olması olduğunu belirtiriz. Bu durumun Kürt halkının tarihsel varoluşu ve geleceği açısından hayati önemde olduğu, başta kadınlar olmak üzere tüm ezilenler açısından da büyük bir anlam ve önem ifade ettiği

Paradigma değişimi ile aslında iki boyutta önemli bir sonuç alındı:

Birincisi; demokratik toplum olmanın önemli bir yolunun Kadın Özgürlük Devrimine ve ekolojik devrime dayanmak olduğunu ortaya koydu. Demokratik toplumun iki temel ayağı olarak Kadın Özgürlük Devrimiyle ekolojik devrimi tanımladı. İkinci boyutta ise; araç ile amaç çelişkisini çözdü. Demokratik toplum devriminin devlet ve iktidar aracı ile olamayacağını çözümleyerek, Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik

Konfederalizm çözümünü ortaya çıkardı. Devlet ulusuna karşı Demokratik Ulusu tanımladı. Devlete karşı Demokratik Konfederalizmi tanımladı.

tartışma götürmeyen bir gerçektir. 20'nci yüzyılın sonunda küresel kapitalist modernite sistemi Önder Apo'ya saldırarak tüm devrimci sosyalistleri yenilgiye uğratmayı, Kürt Özgürlük Hareketi'ni geliştiren son Önderliği de katlederek Kürt toplumuna tarihsel olarak yaşadığı kaderi bir kere daha yaşatmayı, böylece Kürt Özgürlük Mücadelesi'ni birikimsiz bırakıp büyüyemez ve zafere koşamaz hale getirmeyi sağlamak istemiştir.

İşte imhanın ve idamın önlenmesi, uluslararası komplocu güçlerin tüm bu amaçlarını boşa çıkartmış ve başarısız kılmıştır. Deyimi yerindeyse; Kürt'ün makus talihi yenmiştir. 19 ve 20'nci yüzyıllarda adeta bir kadermiş gibi algılanır hale gelen, 'her Kürt di-

renişi ezilir, Kürt isyanları bastırılır, her Kürt önderliği imha ya da idam edilir' biçimindeki algı ve yargı kırılmıştır. Başlı başına bu durum bile tarihi öneme sahiptir. Önder Apo'nun Uluslararası Komplot'un dayattığı imha ve idamı yenilgiye uğratması, Önderliksel yürüyüşü kesintisiz bir biçimde Uluslararası Komplot'a karşı direniş olarak da sürdürmesi bu anlamda çok önemli bir rol oynamıştır. Kürt halkında büyük bir moral, umut ve cesaret ortaya çıkartmıştır.

Diğer yandan, söz konusu Önderliksel yürüyüşün bu biçimde sürekli kılınması ve neredeyse yarım asırlık bir Önderliksel yürüyüş haline getirilmesi çok önemli bir teorik, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri birikim ortaya çıkartmıştır. En büyük hazine değerinde bir düşünsel, manevi ve maddi birikime yol açmıştır.

Tarihteki Kürt direnişlerinin yapmadığını Önder Apo yapmış, başına gelen kötülüğü bu biçimde, Önder Apo önlemiştir. Bu çok çok önemlidir. Tarihsel geçmişe bakıldığında görünen şudur: Bir direniş belli bir düzeye gelir, bazı birikimler ortaya çıkartır ama sonunda düşman vurur, ezer ve tüm o birikimleri yok eder. Böylece daha sonra gelecek bir direnişin sıfırdan başlaması gerekir. Kendisine veri olarak alacak hiçbir miras bulamaz. Nitekim Önder Apo, 1970'lerin başında yola çıkarken bunları açıkça söylemiştir. 'Biz sıfırdan başlıyoruz' demiştir. Niye? Çünkü; önceki önderlikler yenildiler, ezildiler. Mücadele için, dayanıp esas alacağımız bir mirasımız yoktur, demiştir. Niye? Çünkü; düşman saldırdı, ezerek yok etti ve herhangi bir miras bırakmadı.

Belli ki Uluslararası Komplot ile Önder Apo'ya saldırırken de aslında Apocu direnişin başına getirilmek istenen aynı sonuca. İşte bu sonucu, Uluslararası Komplot'a karşı, onun imha ve idamına, çürütme politikasına karşı yürüttüğü büyük mücadele ile ve bu mücadelenin başarısıyla, Önder Apo tersine çevirdi. Bir daha öyle bir sonucun yaşanmasına fırsat vermedi. Bu da yarım asırdır kesintisiz bir biçimde süren bir özgürlük mücadelesinin varlığına yol açtı. Bu büyük mücadele ise Kürt halkını özgür kılacak, Kadın Özgürlük Devrimi'ni geliştirecek, diğer halkların özgürlük mücadelesine büyük destek verecek çok tarihi öneme sahip düşünsel ve maddi birikim ortaya çıkardı.

Kuşkusuz en önemlisi, düşünsel birikimin ortaya çıkartılması olmaktadır. Teorinin ve taktiğin yaratılmasıdır. Mücadele tarzının geliştirilmesidir. Kısaca ezilenler için kurtuluş yolunu gösteren bir çizginin ortaya çıkmasıdır. Esas olarak, ikinci planda üzerinde durmak istediğimiz büyük kazanım da bu olmaktadır.

Yani Önder Apo, başta imha ve tasfiyeyi önleyerek Önderliksel yürüyüşü sürekliliğini sağladı. İkinci olarak da, İmralı mücadelesini kazandı. İmralı mücadelesinin kazanılmasından kast edilen nedir? TC'nin idamı gereksiz görüp İmralı işkence ve tecrit sistemini oluşturarak sürdürmesinin altındaki hesabı şuydu: Böyle bir sistem altında herhangi bir şey yapılamaz, yeni bir gelişme yaratılamaz, dolayısıyla Önderlik ideolojik ve siyasi olarak erir, tasfiye olur, PKK de Önderliksel düşünceden yoksun kalarak parçalanıp gider!

Önder Apo herkesin başarılabilir dediğini başardı

Nitekim İmralı sistemini yaratanlar, 'Biz bir kere öldürmüyoruz, her gün onlarca kez öldürecek bir sistem yarattık' diyorlardı. Bunu açıkça İmralı işkence ve tecrit sistemini örgütleyen kişiler söy-

ışıklarla, kendine görelikle, bireycilikle kalınıp pasif, etkisiz bir duruş gösterildiği oranda da imkân ve fırsatlar heba edilmiş, gereken gelişmeler sağlanamamış, devrimci özgürlük mücadelesinin büyük başarısına gölge düşürülmüştür.

Düşman Uluslararası Komplot temelinde bize saldırıyor

Çok açık ki her Şubat ayında, yani komplot ve komploya karşı direnişin her yıl dönümünde biz, komplot gerçeğini daha doğru ve yeterli anlamak için, yine komploya karşı Özgürlük Mücadelemizi daha başarılı yürütebilmek için kendimizi yeniden sorguluyor, yeni bir kararlaşılmaya ve planlamaya yöneliyoruz. Çünkü; düşman Uluslararası Komplot temelinde bize saldırıyor. Hareket ve halk olarak Uluslararası Komplot biçiminde kendini planlamış ve programlamış olan bir faşist-soykırımcı saldırıya karşı direnmiyoruz. Böyle bir saldırıyı kırmayı, onun dayandığı soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratmayı, bu temelde Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini zafere götürmeyi, buna dayalı olarak Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesini geliştirmeyi hedefliyoruz.

bir saldırı karşısında durulup durulamayacağı, direnilip direnilemeyeceği, Uluslararası Komplot'un yenilip yenilemeyeceği sorusu hep gündemde olmuştur. Birçok çevre tarafından söz konusu sorular sorulmuş ve cevaplar oluşturulmaya çalışılmıştır. Daha ilk günden Uluslararası Komplot'a karşı durulamayacağını, ona karşı mücadele edilip başarı kazanılamayacağını düşünen, savunan, kendisini o anlayışa kaptıran duruşlar ve tutumlar hiç de az olmamıştır. Hareket içinde karamsarlık, kötümserlik, daha sonra da her düzeydeki tasfiyecilik öz itibarıyla böyle bir anlayışa dayanarak gelişmiştir.

Komplocular 22 yıldır yürüttükleri mücadeleden sonuç alamamışlardır

Şimdi geçen 22 yıl bu temelde daha çok sorgulanmayı gerektirmektedir. Bir yanıyla 22 yıl boyunca direnilmiş ve dayanılmış olması, bu temelde Uluslararası Komplot'un başarısının önlenmiş olması önemlidir. Çünkü; 15 Şubat gerçekleştiğinde komplotu gerçekleştiren güçler PKK'ye 6 ay ömür biçmişlerdi. "6 ay sonra PKK'nin esamesi bile okunmayacak" diyorlardı. Yani kendilerinden bu kadar emindiler. Kendileri açısından

çeşitli biçimlerde kendilerini partimize, özellikle partimizin yönlendirdiği halkımıza da dayatmaya çalışmaktadır.

Kuşkusuz bizim de söz konusu eğilimlere karşı doğru görüşler temelinde etkili mücadele ederek hem Partiyi hem de halkı netleştirmemiz, 23'üncü yıl mücadelesini böyle bir netleşme ve kararlaşıma temelinde yürütmeyi bilmemiz gerekmektedir. Bunun için de 22 yılda nelerin kazanıldığını, nasıl bir mücadelenin verildiğini, bu mücadelenin hangi sonuçları ortaya çıkardığını, bu sonuçların tarihsel olarak insanlık için, Kürt halkı için, kadınlar ve gençler için neler ifade ettiğini çok iyi görmemiz, anlamamız ve ortaya koyup toplumu ve insanlığı bu temelde bilinçlendirmeye çalışmamız gerekmektedir.

Kısaca; 15 Şubat Komplosu'na karşı 22 yıllık büyük mücadelenin tarihi sonuçlarını tüm boyutlarıyla ele almak ve değerlendirmek gereklidir. Bunu her yoldaş derin bir yoğunlaşmayla, yine yoldaşlarıyla tartışarak yapabilmeli, bu temelde bilincini yenileyebilmeli, 22 yılda yürütülen büyük mücadele ile elde edilen kazanımları görerek iradesini ve iddiasını pekiştirmeyi bilmelidir.

Kuşkusuz biz burada bu durumu tüm boyutlarıyla değerlendiremeyiz. İfade ettiğimiz gibi, bunu her yoldaş

lemişlerdi. İmralı'daki koşullar bu şekildedeydi. Dolayısıyla uluslararası komplocu güçler İmralı sistemi içerisinde artık Önderliğin yok olacağından, PKK'nin bu temelde tasfiyeyi yaşayacağından emindiler. Nitekim PKK'ye 6 aylık bir ömür biçiyorlardı. Daha fazla ömrünün uzayamayacağını söylüyorlardı.

Peki, tüm bu ağır koşullara rağmen Önder Apo ne yaptı? Herkesin "Yapılamaz" dediği şeyi yaptı, başırlamaz dediğini başardı. Bunun için insanüstü büyük bir çaba gösterdi. Hiçbir insanın içine giremeyeceği bir çalışma tarzı, üslubu, temposu yarattı. Hiç kimsenin açık, serbest ortamda ya da dışarıyla daha çok ilişki kurduğu cezaevi ortamında yapamadığını, Önder Apo ağır tecrit koşullarında, İmralı zindanı ortamında yaptı. En küçük imkânı ve fırsatı büyük disiplinli bir yaşam ve çalışma içerisinde değerlendirdi. Bu koşullarda okuyamaz diyenlerin aksine daha fazla okudu. Düşünemez diyenlerin aksine daha çok düşündü. Yeni düşünce üretmez diyenlerin aksine daha derin düşündü. Geçmiş pratiğin zengin derslerini de sorguladı ve böylece büyük bir zihniyet devrimini gerçekleştirdi. Yeni bir Önderlik doğuş yaşadı. Buna 'Üçüncü Önderlik Doğuş' dedi.

Önder Apo, gerçekleştirdiği paradigma değişimi temelinde tüm ezilenler için özgür yaşamın ve kurtuluşun yolunu açtı. PKK'nin baştan itibaren reel sosyalizm etkileriyle kendi içinde yaşadığı gelişkiyi ve ideolojik bunalımı çözdü. Kısaca; amaç-araç gelişisini özzerk özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, dayanışma, paylaşım, demokratik komünal yaşam ile onu gerçekleştirmek için öngörülen iktidar ve devlet aracı arasındaki gelişkiyi ortaya çıkardı ve çözüme kavuşturdu.

Devlet ve iktidarın büyük bir baskı, sömürü, soygun sistemi olduğunu, dolayısıyla özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, demokratik komünal yaşam, paylaşım gibi ilkelerin, baskı ve sömürü aracı olan devlet ve iktidarla gerçekleştiremeyeceğini, tarih boyunca özgürlükçü akımların en büyük handikabının iktidar ve devlet aracından kopamaması olduğunu, dolayısıyla büyük mücadele vermesine rağmen zafer kazanamadığını, hatta önemli başarılar kazansa bile uzun erimli olarak bunları koruyamayıp yıkıldığını göstererek, bir daha böyle bir durumu yaşamamasını gerektirecek bir çözümü özgürlük akımı için geliştirdi.

Kısaca; amaç-araç gelişisini çözerek, amaca uygun araçlar geliştirdi. İlkelerde çok büyük bir gelişlilik yapmadı. Yine özgürlük ilkesini, farklılıklara dayalı eşitlik ilkesini, demokratik komünal paylaşım ilkesini esas aldı. Fakat birincisi; bunları geleceğe bırakmadı, hemen yaşanılır kıldı, ikincisi ise; bunlara yeni ideolojik derinlikler yükleyerek geliştirdi. Neydi o? Kadın Özgürlük Çizgisi'ndeki derinleşmeydi. Toplumsal özgürlük ve demokrasi devrimini Kadın Özgürlük Devrimine bağladı. Bir de doğayla uyumu öngören toplumsal ekolojiye bağladı. Demokratik toplum olmanın ancak kadın özgürlüğüne ve ekolojik sisteme dayalı olarak gerçekleştirebileceğini ortaya koyarak büyük bir ideolojik derinlik sağladı.

Demek ki paradigma değişimi ile aslında iki boyutta önemli bir sonuç alındı: Birincisi; demokratik toplum olmanın önemli bir yolunun Kadın Özgürlük Devrimi'ne ve Ekolojik Devrime dayanmak olduğunu ortaya koydu. Demokratik toplumun iki temel ayağı olarak Kadın Özgürlük Devrimi'yle Ekolojik Devrimi tanımladı.

İkinci boyutta ise; araç ile amaç gelişisini çözdü. Demokratik toplum devriminin devlet ve iktidar aracı ile ola-

mayacağını çözümleyerek, Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm çözümünü ortaya çıkardı. Devlet ulusuna karşı Demokratik Ulusu tanımladı. Devlete karşı Demokratik Konfederalizmi tanımladı. Ulus devlet faşizminin tekçi, merkezîyetçi yapısına karşı ise Demokratik Özerkliği tanımladı. Her düzeyde farklılıkların kendini özgürce örgütleyerek her düzeyde oluşturdukları demokratik birliğe Demokratik Konfederalizm dedi ve bütün gelişkilerin toplumsal eğitim ve örgütlenmeye dayalı olarak yerelden geliştirilen demokratik çözümlerle aşılabileceğini ortaya koydu.

İşte böyle bir çözüm projesi olarak hem teorik, felsefi, ideolojik düzeyde kendisini yenilemesi hem de paradigmasal olarak kendini çözüme götürmesi, Önderlik çizgisini, iktidar ve devlet sisteminin tarihsel olarak ortaya çıkarmış olduğu tüm toplumsal sorunlarının çözüm gücü haline getirdi. Bütün bu düşünce sistemini 'kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik toplumcu paradigma' olarak ya da kısaca 'Demokratik Modernite Çizgisi' olarak tanımladı. Hazırladığı Savunmalarda tüm bunları en geniş bir teorik izaha ve ifadeye kavuşturdu. Böylece herkes için anlaşılır kıldı. Bu temelde, başta Kürt sorunu ve kadın sorunu olmak üzere iktidar ve devlet sisteminin ortaya çıkardığı tüm toplumsal sorunlar için özgürlükçü çözümün yolunu aydınlattı. Çözümün teorisini, programını, tarz ve stratejisini ortaya çıkardı. Tüm ezilenler için özgürlük yolunu, kurtuluş yolunu gösterdi.

Bütün bunlar da Önder Apo'yu hem Kürt sorununu çözecek tek Ulusal Önderlik olarak somutlaştırdı hem de ulusal düzeyi aşarak tüm ezilenlerin, tüm halkların, tüm insanlığın Özgürlük Önderi haline getirdi. Çünkü; tüm insanlık için özgür ve demokratik yaşamın yolunu, tüm ezilenler için özgürlüğün ve kurtuluşun yolunu, tüm halklar için demokratik devrimin yolunu çizen, açık bir biçimde gösteren haline geldi. Bindiği gibi, Önder demek; yol çizen, yol bulan, yol gösteren, yol oluşturan, yol açan demektir. İşte Önder Apo da hem Kürt halkı için Kürt sorununun özgür ve demokratik çözüm yolunu gösterdi hem de başta kadınlar olmak üzere tüm ezilenler için yaşadıkları sorunların çözüm yolunu gösterdi.

Böylece Önder Apo, İmralı sistemi içinde Uluslararası Komplo'ya karşı yürüttüğü büyük mücadele ile hiç kimsenin yapamadığı, başka ortamlarda kendisinin de gerçekleştiremediği düzeyde bir zihniyet devrimi gerçekleştirdi; büyük bir entelektüel devrim yaşayarak yeni düşünceler ortaya çıkardı ve var olan zihniyet durumunun gelişkilerini çözdü. Dolayısıyla insanlığın baştan itibaren gelen düşünce sisteminde yeni bir sentezi ortaya çıkardı.

Böylece sadece çağın sorunlarını çözen bir Önderlik gücü değil, aslında geçmişteki çözümsüzlüklerin nedenlerini aydınlatan ve gelecek için de insanlığa büyük yol gösteren bir düşünce gücü, bir deha haline kendini getirdi.

"12 Eylül faşist-askeri darbesi gerçek siyasi kimliğine AKP ile kavuştu"

Üçüncüsü; 22 yıllık komploya karşı mücadelenin ortaya çıkardığı çok temel bir siyasi kazanım olarak da AKP'nin her bakımdan yenilgiye uğratılmış olmasını gösterebiliriz. Kısaca daha önce de ifade etmeye çalıştık. AKP'den önce Türkiye'deki bütün akımlar Uluslararası Komplo'yu yönetmek ve başarmak için görevlendirildiler ve hepsi de Önder Apo'nun öncülüğünde yürütülen büyük direnişle boşa çıkartılıp başarısız ki-

lindiler ve yenilgiye uğratıldılar. Sosyal-demokrat, liberal ve milliyetçi eğilimler bir koalisyon halinde en ağır bir biçimde yenilgi yaşadı. Zaten Türk ordusu daha önceki savaş sürecinde yenilmiş, çare bulunsun diye kendisini Uluslararası Komplo'nun kollarına atmıştı. Geriye kalan tek güç, biraz da bukaletunca siyaset yapan Tayyip Erdoğan başkanlığındaki AKP idi.

Kuşkusuz AKP deyip geçmemek lazım. Önder Apo, Demokratik Modernite Paradigması'nı genişçe izaha kavuşturduğu "Demokratik Toplum Manifestosu" adındaki 5 ciltlik kitabında çok kapsamlı bir AKP çözümlemesi yaptı. AKP'yi sadece Tayyip Erdoğan ya da başkalarıyla karıştırmamak, güncel yaklaşmamak gerektiğini değerlendirdi. Tarihsel dayanaklarını ortaya koydu ve İttihat ve Terakki Cemiyetinden gelen, CHP ve TC içinde var olan, DP'de, AP'de ve ANAP'ta yaşanan, 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi ile kendisini yeniden örgütlemek isteyen ve 'Türk-İslam sentezciliği' de denen faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin en üst düzeyde birlik oluşturmaya ve devletleşmesi olarak tanımladı.

"12 Eylül faşist-askeri darbesi gerçek siyasi kimliğine AKP ile kavuştu" dedi. Bunun çok somut ifadesi de, AKP-MHP ittifakı oldu. Başlangıçta bazı hile ve aldatmalar geliştirebilsin diye AKP'yi yalnız iktidarda tuttular. Özgürlük Mücadelemizin ve Türkiye devrimci-demokratik hareketinin zorlaması sonucu yalnız başına iktidarda kalma gücünü kaybedince, bu sefer MHP ile birleştirdiler. MHP'nin temsil ettiği ırkçı, şoven, milliyetçi, Turancı, Türk-İslam sentezi denen ideoloji etrafında AKP-MHP birliğini oluşturdular ve böylece yeni bir faşist-soykırımcı diktatörlüğü ortaya çıkardılar. 12 Eylül 1980 darbesinin öngördüğü cumhuriyetin yeniden yapılanmasını ya da 'İkinci Cumhuriyet' denen gerçekliği ete-kemiğe AKP-MHP faşist diktatörlüğü ile büründürdüler. Bu gerçekleri işte bu biçimde açıkça görmeliyiz.

Şimdi Uluslararası Komplo'yu son kertede başarıya götürmek için görevlendirilen güç, AKP-MHP faşist ittifakı oldu, oluyor. Açık ki bu güç de her aracı kullandı ve her yönetime başvurdu. Hiçbir ahlaki ve hukuki ölçü tanımadı. Bunlar temelinde tüm gücüyle saldırı yürütüp Önder Apo ve PKK gerçeğini etkisiz kılmaya, imha ve tasfiye etmeye, böylece Uluslararası Komplo'yu başarıya ulaştırmaya çalıştı.

Ancak ortaya çıkan sonuç bellidir. Tüm bu faşist-soykırımcı saldırılara karşı yürütülen direnişin sonuçları ortadadır. Bunun AKP-MHP ittifakını başarısız kıldığı, aslında çöküşün eşiğine getirdiği, büyük ölçüde çözdüğü nettir. Bunu günümüzde artık herkes kabul ediyor. AKP-MHP faşist ittifakının ne zaman tümünden çokpü çözüleceğini bekliyor. Yürütülen bu mücadele uzun bir sürece yayılmış olsa da bugün hem AKP'yi hem de AKP-MHP ittifakını tam bir yenilgi noktasına getirmiştir. Çözülüş ve çöküş içine sokmuştur. Bu gözle görülebilen açık bir gerçektir.

Burada esas olarak şunu görmek gerekiyor: Aslında çözülen sadece AKP ya da AKP-MHP ittifakı değildir, dolayısıyla yenilen ve aşılan da sadece AKP ya da AKP-MHP ittifakı olmuyor; aslında AKP ve AKP-MHP ittifakı şahsında yenilgiye uğrayan ve aşılan kesinlikle TC sistemi oluyor. Bu sistemin de Osmanlı'nın kalıntıları üzerinde kurulduğunu, İttihat ve Terakki yönetiminin bir versiyonu olduğunu, faşist-soykırımcı ve savaşçı olduğunu, halk, Kürt ve kadın düşmanı olduğunu çok iyi biliyoruz. Dolayısıyla söz konusu faşist, ulus devlet diktatörlüğü çöküyor, çözülüp aşıyor.

Aslında yaklaşık 150 yıla ulaşan bu faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yenilme ve aşılma süreci yaşanıyor. Peki bu ne demektir? Açık ki Türkiye yeni bir sürece, demokratikleşme sürecine giriyor; 150 yıllık ulus devlet zihniyet ve siyaseti, diktatöryası aşarak adım adım demokratik Türkiye gerçeğe geliyor demektir.

Bu da kuşkusuz demokratik Ortadoğu anlamına geliyor. Türkiye'nin Ortadoğu'daki yapılanma üzerinde var olan belirleyici rolü dikkate alınır, bu gerçek açıkça görülebilir. Nasıl ki, geçmişte faşist ulus devlet yapılanmasının ve milliyetçiliğin gelişmesinde Türkiye öncülük ettiyse, şimdi TC'nin yıkılıp Türkiye'nin demokratikleşmesi de Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin gelişmesine öncülük edecek ve onun yolunu açacaktır.

Önderlik düşüncesi tek çözüm gücü haline geliyor

Burada dikkat edelim, özgürleşen Kürt, demokratikleşen Türkiye oluyor; demokratikleşen Türkiye de demokratikleşen Ortadoğu'yu ortaya çıkartıyor. Demek ki, Önder Apo'nun Demokratik Modernite Kuramı, Ortadoğu sorunlarının tümü için çözüm gücü haline ge-

Biz ABD'deki yönetim değişikliğinin önemli siyasi-askeri sonuçları olacak derken, hiç kuşkusuz bunu mevcut yönetim herhangi bir demokratikleşme ve çözüm getirecek anlamında söylemedik. Tam tersine hem sistem içi gelişkilerin hem de sistemle AKP-MHP faşist diktatörlüğü arasındaki gelişkilerin daha çok derinleşeceği ve bunun da özgürlük ve demokrasi mücadelemize daha fazla imkân ve fırsat sunacağı anlamında ifade ettik.

liyor. Herkesin çok karmaşık gördüğü, çözülmez sandığı, çözülemez dediği sorunlar için açık bir çözüm gücünü ortaya çıkartıyor.

Şimdi Kürtler açısından Önderliksel süreklilik, özgürlük akımı açısından ideolojik derinleşme ve paradigma değişimi, amaç-araç çözümü nasıl büyük bir yeni çıkışı ifade ediyorsa, demek ki siyasi açıdan da AKP'nin aşılması, TC ulus devlet faşist diktatörlüğünün aşılması anlamına geliyor ki, bu da aslında Ortadoğu sorunlarının çözümünü, küresel sorunların çözümünü ortaya çıkartıyor.

Bütün bunlar da siyasi ve askeri bakımdan bize neyi gösteriyor? Birincisi; Kürt sorunu ancak Önderlik çizgisi temelinde çözülebilir. İkinci olarak; Ortadoğu ve dünyada kapitalist modernite sisteminin yaşadığı derin kriz ve kaostan ancak Önderlik çizgisi ile çıkılabilir.

Yani günümüzde kapitalist modernite sisteminin yaşadığı Üçüncü Dünya Savaşı'ndan insanlığı çıkarmak, yaşanan

derin kriz ve kaostan insanlığı kurtarmak, bu temelde Ortadoğu'da yaşanan derin sorunlara çözüm gücü olmak ve tarihin en ağır sorunu haline getirilmiş bulunan Kürt sorununu çözmek ancak Önder Apo'nun geliştirdiği çözüm gücüyle, çözüm çizgisiyle mümkündür. Başka bir güç çözüm gücü olamaz. Nitekim olamadığı da ortadadır.

Bütün diğer akımlar her türlü şiddet aracını da, yine ekonomik gücü de elde tutmasına rağmen krizi ve kaosu hafifletmiyor, herhangi bir çözüm yolu gösteremiyor. Tam tersine daha çok derinleştiriyor. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nı daha çok uzatıyor ve derin hale getiriyor. Neden? Çünkü; savaşı ortaya çıkartan, kriz ve kaosu yaratan güçler, sorunlara çözüm bulamıyor. Mevcut durumda Önderlik düşüncesi tek çözüm gücü haline geliyor. Savaşın çıkmanın, kriz ve kaosu aşmanın, Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik yapmanın tek ve bütünlüklü projesi Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite devrimi oluyor. Demokratik Modernite inşasının her boyutta geliştirilmesi ancak böyle bir çözüm gücünü ortaya çıkartıyor.

İşte 22 yıllık 15 Şubat Komplosu'na karşı yürütülen büyük mücadelenin Önderliksel düzeyde, Kürt özgürlüğü düzeyinde ortaya çıkardığı tarihi gelişmeler bunlardır. Ideolojik, felsefi, teorik, siyasi ve askeri bakımdan sağladığı büyük kazanım budur. Bunları hiçbir biçimde hafife almamak, küçük görmemek lazım. Bunların asgari bir düzeyde uygulanması, ABD ve NATO desteğinde olan faşist Türk ordusunun ve devletin çöktürülmesi, işlemez kılınmasıdır. Asgari düzeyde doğru uygulanması Başûrê Kurdistan'in bu biçimde bir statü kazanmasına yol açtı. Rojava Özgürlük Devrimi'ni ortaya çıkardı. Bakurê Kurdistan'da 1990'dan bu yana durmadan direnen ve demokratik Ulusun en temel çekirdeğini oluşturan büyük bir toplumsal güç yarattı. Yeni bir toplum, yeni bir ulus oluşturdu. Bütün bunların temel güvenceleri olarak gerilla tarzını, özgürlük ideolojisini ve en temelde de Kadın Özgürlük Çizgisi'ni ve devrimci pratiğini geliştirdi.

Yani her türlü saldırı karşısında direnme gücünü gösteren, ayakta kalan, yenilmezliği sağladığı gibi sürekli yeni başarılar getiren iki büyük gelişmeye imza attı: Birincisi; doğru gerilla tarzının açığa çıkartılması, ikinci olarak da; tarihi Kadın Özgürlük Devrimi'nin var edilmesidir. Kadın Özgürlük Devrimi ile gerilla tarzının her koşulda, her türlü ağır baskı ortamına karşı direnmenin ve başarılı olmanın temel ideolojik ve askeri gücünü ifade ettiği açıktır. 15 Şubat Komplosu'na karşı 22 yıllık mücadele bütün bunları daha çok pekiştirmiş, netleştirmiş, teorik ifadeye kavuşturmuş ve başta kadınlar olmak üzere bütün ezilenlerin hizmetine sunmuştur.

Sistemin merkezi çatırdıyor

Değerli Yoldaşlar,

Burada 23'üncü komplo ve komploya karşı mücadele yılında yaşanabilecek olası gelişmeler üzerinde çok fazla durmak istemiyoruz. Çünkü bunları, Partimizin 43'üncü yılına girişte genişçe ele alıp değerlendirdik. Yine miladi 2021 yılına girişte de Hareketimizin bu yönlü değerlendirmeleri oldu. KCK düzeyinde, gerilla alanında, Özgür Kadın Hareketimiz düzeyinde geçmiş yılı değerlendiren ve gelecek yılın olası gelişmelerini ortaya koyan çok önemli ideolojik, siyasi, askeri değerlendirmelerde bulunuldu.

Biz sadece son gelişmeler üzerinde durmak ve genel tanımları yaparak geçmek istiyoruz. Zaten dikkat edilirse

çok yoğun, karmaşık ve hareketli bir politik-askeri süreç yaşanıyor. Her gün bir ya da birkaç yeni gelişme oluyor. Her gelişme baş döndürücü niteliktedir. Yeniden kapsamlı siyasi ve askeri değerlendirmelere yol açıyor. Bunu her gün yaşıyoruz ve günlük olarak da yapıyoruz. Günümüzün siyasi-askeri öncüsü olmak, başarı devrimci öncülük haline gelmek kesinlikle bu gelişmeleri görmekten, anı anına yeterli ve derinlikli değerlendirmeler, analizler yapıp doğru sonuçlar çıkartmaktan geçiyor. Bu çerçevede 23'üncü komplo ve komploya karşı mücadele yılının olası gelişmeleri neler olur diye sorduğumuzda, söz konusu yıla girerken yaşananlar aslında yıl boyu yaşanacakları aydınlatıyor diye cevap verebiliriz.

Örneğin; küresel kapitalist sistem açısından durum son derece nettir, açıktır. Çok fazla ayrıntılarına girmeye gerek yoktur. Üçüncü Dünya Savaşı dediğimiz süreç yayılarak ve derinleşerek devam ediyor. Sistem kendi içinde yaşadığı kriz ve kaosa yönelik herhangi bir çözüm bulamıyor. Tam tersine çözüm için öngörülen adımlar başarılı olmadığı gibi, çözümsüzlüğü daha çok derinleştirme temelinde rol oynuyor. Örneğin; Türkiye'de Tayyipçilik diye bir çizgi geliştirilmeye çalışıldı. İktidar ve devlet sisteminin en köklü alanı olan Anadolu'da nasıl bir sonuca yol açtığı ortadadır.

Yine küresel kapitalist modernite sisteminin öncülüğü olarak ABD, sorunlarını Trumpçılık diye bir yaklaşımla çözmek istedi. Ancak onun da ABD'nin, dolayısıyla kapitalist modernite sisteminin başına neler getirdiğini 3 Kasım seçimleri ve ardından yaşanan olaylarda net bir biçimde gördük. Çözüm diye ortaya konan modelin çözümsüzlüğü çok daha derinleştirdiği ve ağırlaştırdığı görüldü. Bundan kurtulmak için sistemin yönetim değişikliğine karşı nasıl bir tepkinin yaşandığı ibretle gözlemlendi. Öyle ki herkesin neredeyse yıkılmaz, insanlığın ulaşabileceği en son model, istikrar adası dediği ABD sisteminin nasıl derin kriz ve kaos içinde olduğunu bu son aylarda ilginç olaylarla yaşayarak gördük. Neredeyse yeni bir darbe oluyordu. Meclis baskını olacak kadar ileriye gitti. İç siyasetteki çatışmanın ne kadar derin olduğu açık bir biçimde görüldü.

Çok açık ki, bu tür olaylar eskiden Türkiye gibi ülkelerde, Ortadoğu gibi alanlarda yaşanırdı. Darbeler buralarda olurdu. Söz konusu baskınlar, sert siyasi-askeri çatışmalar buralarda yaşanır. Aslında sistem kriz ve kaosu bu alanlara taşıyıp çatışmaya dönüştürerek biraz hafifletirdi.

Şimdi sistemin krizini hafifletebilmesi için bu alanlardaki darbelerin, çatışmaların da yetmediği açığa çıkıyor. Örneğin; bu kadar karmaşılaştırılan Ortadoğu savaşı bile yetmiyor. Doğrudan sistemin merkezi çatırıyor. Kısaca derin kriz ve kaos yaşandığını, ağır ilişkiler içinde olduğunu görüyoruz. Elbette bu önemli bir durumdur.

Diğer yandan, bu durum çevre alanlarda ve bütün insanlıkta ağır bir kırılma yarattı. Kapitalist sisteme olan umudu, güveni zayıflattı. ABD efsanesini yıktı. Artık daha gerçekçi düşünme, kapitalist sistemin ne olduğunu ve neden aşılması gerektiğini daha doğru anlama gelişebilir.

Yeni Joe Biden yönetimi bir umut gibi görülüyor. Hem ABD içinde hem de Avrupa ve diğer alanlarda ABD'nin sarsılan itibarını, yine bozulan ilişkilerini yeniden düzeltceği söyleniyor. Bazı biçimlerde bunu yapabilir ama tüm den başarılı olması mümkün değildir. Başarılı olsaydı zaten Trump gibi bir yönetim ABD'de geçen dört yıl içinde iş başına gelmezdi. Bu çizgi başarısız, çözümsüz olduğu için Trump yönetimi

iş başına gelmişti. Şimdi geçmişin çözümsüz yönetiminden şu an çözüm bekleniyor ki, bunun nafi bir beklenti olduğu ortadadır.

Dolayısıyla kapitalizmin kriz ve kaos derinleşerek devam edecektir. Bu da daha çok çelişki ve çatışma demektir. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nın daha çok yayılması, derinleşmesi anlamına geliyor. Kısaca sistemin çelişkileri, çatışmaları yayılarak sürecektir. Tabii böyle bir durum da ezilenlerin, halkların, kadınların kendilerini örgütleyip özgürlük ve demokrasi için mücadele yürütmelerinin yolunu açacaktır.

TC'nin ve AKP-MHP faşist diktatörlüğünün söylemlerine kimse aldanmamalıdır

Diğer yandan, tüm bu çelişki ve çatışmalarıyla küresel kapitalist modernite sistemi soykırımcı TC devletine ve faşist AKP-MHP diktatörlüğüne eskisinden fazla güç ve destek veremeyecek durumdadır. Kuşkusuz AKP-MHP yönetimini, diktatörlüğünü, TC'yi ayakta

23'üncü yılda zafer kazanmamızın imkân ve fırsatları vardır. Zafer kazanan bir parti öncülüğünü ortaya çıkartmak için koşullar her zamankinden uygun, imkân ve fırsatlar her zamankinden fazladır.

Ama bunun için doğru bir anlayışa ve yaklaşıma ihtiyaç vardır. Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru partileşmek esastır.

Bu konuda 'Güneşimizi Karartamazsınız' direniş çizgisi, zaferin yolunu aydınlatan niteliktedir.

Yine 'Viyan Çağrısı' 15 Şubat Komplosu'na karşı nasıl durulması ve hangi temelde mücadele edilmesi gerektiğini önümüze koyan niteliktedir.

tutmaya, sistemi burada da korumaya çalışacaklar. Fakat çok fazla eskiyi aşan bir destek veremeyecekler. Çünkü; Trump'ın sistemi ne hale getirdiği ortaya çıktı. Aslında daha önce ve daha fazla bu durumu Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli ikilisi yaratmışlardı. O açıdan başarısız kalan, tehlike oluşturan Erdoğan-Bahçeli demektir. Aşılacak Trump, aşılması gereken Erdoğan ve Bahçeli anlamına geliyor.

Çok açık ki, kapitalist sistem Erdoğan-Bahçeli ikilisinin dayattığı faşist çeteciliği daha fazla taşıyamayacaktır. Her tarafa savaş açan işgalciliğe daha çok göz yumamayacaktır. Dolayısıyla TC ile kapitalist sistem arasındaki ilişkiler artarak devam edecektir.

Biz ABD'deki yönetim değişikliğinin önemli siyasi-askeri sonuçları olacak derken, hiç kuşkusuz bunu mevcut yönetim herhangi bir demokratikleşme ve çözüm getirecek anlamında söylemedik. Tam tersine hem sistem içi ilişkilerin hem de sistemle AKP-MHP faşist diktatörlüğü arasındaki çelişkilerin daha çok derinleşeceği ve bunun da özgürlük ve demokrasi mücadelemize daha fazla imkân ve fırsat sunacağı anlamında ifade ettik.

Açık ki bu tür değerlendirmeler doğrudur. Daha şimdiden belli fırsatlar, imkânlar oluşmaya başlamıştır. Önümüzdeki süreçte bu daha çok gelişecek ve derinleşecektir. İyi görebilen, doğru anlayan, önceden öngörerek hazırlıklı olan bir devrimcilik bütün bunları görebilir, söz konusu çelişki ve çatışmaların ortaya çıkaracağı imkân ve fırsatları özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için değerlendirebilir. Kısaca sistem içi gelişmeler ve sistemle AKP-MHP faşizmi arasındaki çelişki ve çatışmalar Özgürlük Mücadelemizi geliştirmek için eskisinden daha fazla imkân ve fırsat sunacaktır.

Diğer yandan, TC'nin ve AKP-MHP faşist diktatörlüğünün durumu ortadadır. Yani böyle bir diktatörlüğün değişeceği, reformlar yapacağı, yenilikler geliştireceği biçimindeki söylemlerin hepsi hiledir, oyundur. Hiç kimse aldanmamalıdır. AKP-MHP ittifakı yapsa yapsa daha çok katliam yapar, saldırı geliştirir, baskı ve sömür uygulamalar, zulmü artırır. Kısaca içte ve dışta faşist diktatörlüğü geliştirir.

Nitekim pratiğin de böyle olduğu ortadadır. Söylemlerin sözde Avrupa ve Amerika ile uyumlu hale gelmek için reform yapmak olmasına karşın, pratiğin faşist-soykırımcı saldırıları her alanda daha fazla yoğunlaştırmak olduğu açıktır.

Dikkat edelim; Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de faşist baskı ve soykırımcı saldırılar daha da artıyor. Kadınlar üzerinde katliamlar, taciz ve tecavüz sürüyor. Gençliğe dönük özel savaş uygulamaları sürüyor. Demokratik siyaseti etkisiz kılmak için tutuklamalar, zindanlara doldurmalar sürüyor. HDP'yi kapatma, ESP'yi, diğer partileri etkisiz kılma yönündeki girişimler sürüyor. En küçük bir hak arama, demokratik talepte bulunmaya imkân ve fırsat verilmiyor.

Aslında faşist baskı ve terör en üst düzeyde seyrediyor. Neredeyse herkesi tutukladılar. Adeta Kürdistan'da topluma öncülük edecek, umut verecek, yol gösterecek düşünce sahibi, örgütlü bir kişi bile bırakmak istemiyorlar. Sadece Kürdistan'da da değil, Kürt'e kim merhaba diyor, dostluk eli uzatmak istiyorsa aynı faşist baskı, terör ve katliam onun başına da patlıyor.

İşte Bakurê Kurdistan'da Kürt'e biraz yaklaşan Türkler ya tutuklanıyorlar ya da katlediliyorlar. Kürt'e merhaba diyen Arap katlediliyor. İşte en son Haseke'de Arap kadınların katledilmesinde bunu gördük. Biraz nefes almak ve özgür yaşamak istiyorum, diyen kadın ağır katliam ve saldırılara maruz kalıyor. Hiçbir ölçü tanınmak istenmiyor.

Rojava'ya ve Başûr'a dönük işgalci saldırılar devam ediyor. İran'la, ABD ve Avrupa ile görüşmeler, Rusya ile pazarlıklar, Irak ve KDP ile mekik diplomasisi, Türkiye'nin bütün değerlerini pazarlayarak Kürt soykırımını geliştirmek için imkân elde etme ve ortam yaratma çabasını tüm gücüyle sürdürüyorlar. Tam bir Kürt düşmanlığı, Kürt soykırımcılığı yapıyor. Tabii bu Kürt düşmanlığı, aynı zamanda kadın düşmanlığı oluyor, demokrasi düşmanlığı oluyor. Kürt'e dönük faşist-soykırımcı saldırı, Kürtlerle ilişkilenecek isteyen herkese yöneliyor; Türk'e yöneliyor, Arap'a yöneliyor, Fars'a yö-

neliyor, Ermeni'ye yöneliyor, Süryani'ye yöneliyor, Avrupalıya yöneliyor, Amerikalıya yöneliyor.

Öyle ki Türk basını, o sözde aydınım, konuşmacıyı diyenler, siyasetçiler ağızlarından nefret ve kan kusuyorlar, hakaret kusuyorlar. Yani her yönden çöküşün alametleri gözüküyor. Faşist sistem her yönüyle bir çöküş ve çözülüş içerisinde olduğunu gösteriyor. Bu çok net bir durumdur. Bunun için AKP-MHP faşizmi baskı ve sömürsünü artıracak, içte baskı ve terörü geliştirecektir. Çünkü; ömrünü uzatabilmek için buna ihtiyacı var.

AKP-MHP faşizmi, hiç durmadan HDP'yi "kapatırım" diye tehdit ediyor. Yine Rojava'ya tehdit ediyor, Başûr'u tehdit ediyor. Dahası o faşist çeteleri, MİT ve kontrgerillayı, DAİŞ'i en ileri düzeyde kullanıyor. Her yerde saldırı yapıyor. Biraz Irak yönetimi kendi istediğini kabul etmedi mi, hemen Bağdat'ta bombalar patlıyor. Avrupa'da biraz tepkiler mi oldu, hemen bomba patlıyor. Hazır çete güçleri var. DAİŞ var, öbür çeteler var. MİT yapıyor, diğerleri de üstleniyor. Mevcut AKP-MHP faşizmi böyle bir çete terörü, sistemi kurmuş durumdadır.

Belli ki bütün bunları gücü yettiği oranda geliştirmeye çalışacaktır. Bu doğrultuda ABD'den de, Avrupa'dan da fırsat ve destek almaya çalışıyor, çalışacaktır. İsrail ile gizli gizliye ilişkilerini geliştirmeye çalışıyor. Rusya'nın, İran'ın desteğini almaya çalışıyor. Bunları da sürdürecektir.

KDP işbirlikçiliği TC'ye dayanmadan yaşayamıyor

Yine Kürt işbirlikçiliğinden, ihanetinden destek almak, TC'nin sömürgeci-soykırımcı varlığı açısından başta gelen bir öneme sahiptir. Bunu da sürdürmeye çalışacaktır. Zaten KDP ile bu düzeydeki ilişkilerini sürdürüyorlar. Tümünü kendi korucuları gibi KDP'yi kullanmak istiyorlar.

KDP yönetiminin de bu konuda gerçekten olumlu yönde herhangi bir duruşu gözüküyor. Bazı çevrelere, bazı sınırlı şeyler söyleseler de, esasta TC ile tam bir birlik içinde olduklarını son görüşmelerde Kürt toplumunun gözünün içine soka soka gösterdiler. Artık bundan daha ne beklenebilir? Kürt'üm diyen, Kürt olarak var olmak ve özgürce yaşamak istiyorum diyen herkes bu gerçeği görmelidir. Yani AKP-MHP ile bu kadar dostluk yapan, Kürt katliamının baş örgütleyicisi olan Hulusi Akar'a bu kadar sarılan, Devlet Bahçeli ile müttefik olan bir Kürt siyasetinden ne beklenir?

O bir Kürt siyaseti değil, aslında Kürtlüğü pazara sürmüş, kendi cebini doldurmak için çalışan bir işbirlikçi olabilir. Başka hiçbir şey olamaz. Bu yönlü bir ilişki ve ittifakın sürdürülmeye çalışıldığı da gözüküyor. Bu çevreler yeni saldırılar yapmaya çalışacaklar. KDP işbirlikçiliği TC'ye dayanmadan yaşayamıyor.

ABD de bu yönlü şimdiki kadar hep teşvik etti. Şimdi ne kadar teşvik edecek bilemiyoruz. AKP-MHP faşizmi dışa saldırmadan; Başûr'da, Rojava'da, Şengal'de, Mexmûr'da askeri saldırılar yapmadan ayakta kalamıyor. Çünkü; Bakur'da ve Türkiye'de çok ağır faşist baskı ve terör uygulanıyor. İçerde yaptıklarını kamufle edebilmek, toplumun tepkilerini önleyebilmek, içerdeki zulmü artırmak için dışardaki saldırılarını geliştirmesi gerekiyor.

İşte bu baskı ve terörün üstünü maskeleyerek için şovenizmi, milliyetçiliği geliştiriyor. O nedenle, eğer yapabilirse yeni saldırılar yapmaya çalışacaktır. Her an da yapabilir. Mexmûr'a da, Şengal'e de, Rojava'ya da, Medya Savun-

ma Alanları'na da geçmişten bu yana yürüttüğü saldırıları sürdürebilir. Daha geliştirmek isteyebilir.

Fakat bu noktada şunları da görelim: AKP-MHP faşizmi içte faşist baskı ve terörü artırmadan, sınır dışına dönük de işgalci saldırılar yapmadan kendini ayakta tutamıyor. Bu bir gerçektir. Fakat içte faşist baskı ve terörü, dışa dönük işgali yıllardır uyguladı. Bunun için her türlü yöntemi de kullandı. Bu konuda herkesle de işbirliği yaptı. Artık yeni şeyler yapacak gücü kalmadı.

Aslında AKP-MHP faşizminin yeni büyük çelişkisi bu temelde ortaya çıkıyor: Bir yandan faşist baskıyı, terörü ve işgali sürdürmeden ayakta kalamıyor; diğer yandan bunları sürdürebilmek için imkân ve fırsatları tüketmiş bulunuyor. Yani kullanacağı her şeyi kullandı. Geride herhangi bir yöntem, araç kalmadı. İmkân ve fırsat da kalmadı. En fazla eskiyi tekrarlayabilir. Parça parça bazı alanlara askeri saldırılar yaparak ırkçı-şoven milliyetçiliği tırmandırıp Türkiye'deki baskı ve terör uygulamalarını gizleyebilir ve kendini ayakta tutmaya çalışabilir. Bunu görmek, buna karşı da hazırlıklı ve dahası mücadelecilik olmak lazımdır.

Böyle bir durumda AKP-MHP'nin kendini ayakta tutmak için planladığı saldırılarına karşı direniş geliştiren değil de, aslında AKP-MHP faşizmini yıkacak, yenilgiye uğratacak, onun hiç beklemediği yerden ona saldırarak pratikler geliştirmek daha doğru ve yerindedir.

Çünkü AKP-MHP faşizmi en zayıf dönemini yaşıyor. Çelişkileri çok yoğundur. Dolayısıyla direnişle birlikte doğru ve yaratıcı bir mücadele AKP-MHP faşizmini yıkacaktır. Bizim, Hareket olarak temel hedefimiz de AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkmaktır. 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizin temel hedefi budur.

Komplo 'Özgürlük Zamanı' Hamlesiyle yenmenin imkân ve fırsatları vardır

2018-2019 hamlesinde İmralı tecrit sisteminin bir düzeyde kırıldı. Şimdi 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizin temel hedefi AKP-MHP faşizmini yıkmak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamaktır. Bu hedef doğrultusunda her alanda büyük mücadeleyi geliştireceğiz. Bunun için imkânlarımız ve fırsatlarımız da vardır.

ABD-İran çelişkilerinin eskisi kadar KDP'ye ve TC'ye, yani AKP-MHP faşizmine güç ve destek vermeyeceği gözüküyor. Bu da bizim için önemli bir avantaj oluşturuyor. 2020 yılında Trump yönetiminin izlediği politikalar gerçekten AKP-MHP faşizmi ile KDP işbirlikçiliğine epeyce olanak sundu. Bundan yararlanarak PKK'yi imha ve tasfiye planlarını etkili biçimde yürütmeye çalıştılar. Ancak bu planları Heftanîn'de bozuldu. KDP'nin de, AKP-MHP'nin de hesabı daha Bağdat'a gitmeden Heftanîn'de bozuldu ve boşa çıktı.

Şimdi yeni durumda ABD politikaları, İran ile yaşadığı çelişki ve çatışmalar bu güçlere çok daha fazla destek vermeyebilir. İran'da da seçimler var ve mevcut yönetim de çok zor durumdadır. ABD ve Avrupa ile yeniden bir ilişki düzenlemeye çalışıyor. Dolayısıyla KDP ve TC isteklerine ileri düzeyde evet demeyebilir. TC, İran'dan istediği düzeyde destek alamayabilir.

Kısaca; komplo 'Özgürlük Zamanı' Hamlesiyle yenmenin imkân ve fırsatları vardır. 23'üncü yılda bunu gerçekleştirmek ihtimal dahilindedir. Hareket olarak iddiamız ve amacımız da budur. Dolayısıyla 'Özgürlük Zamanı' Hamlesini bu yılda zafere ulaştırmak, direniş

hamlesinin zaferiyle de Uluslararası Komplo'yu tümünden yenilgiye uğratmak mümkündür.

Fakat son ifade ettiklerimizi tekrarlamak yarar vardır. Faşizmi yenmek için daha yaratıcı olmaya ve daha etkili mücadele etmeye ihtiyaç vardır. Gerilânın daha yaratıcı yaklaşması, AKP-MHP faşizminin istediği yerde değil de kendisinin istediği yerde örgütlü ve hazırlıklı olarak eylemler yapan, saldırılarda bulunan, faşist diktatörlüğe darbe vuran bir eylem çizgisini geliştirmesi gerekiyor. Bunu dağda olduğu kadar ovada ve şehirde de, Kürdistan'da olduğu kadar Türkiye'de de yapması lazım.

Yine kadın ve gençlik örgütlenmeleri, kitle hareketleri yeni ve yaratıcı eylem biçimlerine ulaşabilmelidir. Kalıcılığı olan, süreklilik arz eden bir eylemlilik düzeyi önem taşıyor. Yani sürekli faşizmi teşhir edecek, kadınları, gençleri, devrimci-demokratik güçleri etrafında toplayıp harekete geçirecek bir yaratıcı eylemliliğe kesinlikle ihtiyaç var. Yine dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında 'Özgürlük Zamanı' Hamlesine sahip çıkılması ve böyle etkili bir eylemliliğin geliştirilmesi gerekiyor. Eğer bunlar parti öncülüğümüz tarafından gerçekleştirilirse, o zaman 23'üncü yılda Uluslararası Komplo'yu 'Özgürlük Zamanı' Hamlesini zafer taşıyarak yenmemiz mümkün olacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

23'üncü yılda 15 Şubat Komplosu'nu 'Özgürlük Zamanı' Hamlesinin zaferiyle yenecek bir partileşmeye ulaşmanın da, 'Güneşimizi Karartamazsınız' fedai çizgisinde partileşmekle mümkün olacağı açıktır. Yani 23'üncü yılda zafer kazanmamızın imkân ve fırsatları vardır. Zafer kazanan bir parti öncülüğünü ortaya çıkartmak için koşullar her zamankinden uygun, imkân ve fırsatlar her zamankinden fazladır. Ama bunun için doğru bir anlayışa ve yaklaşıma ihtiyaç vardır. Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru partileşmek esastır. Bu konuda 'Güneşimizi Karartamazsınız' direniş çizgisi, zaferin yolunu aydınlatan niteliktedir. Yine 'Viyan Çağrısı' 15 Şubat Komplosu'na karşı nasıl durulması ve hangi temelde mücadele edilmesi gerektiğini önümüze koyan niteliktedir.

Evet, izlediği tarz her zaman uygulanmaz ve de doğru olmaz. Ama ortaya koyduğu ölçü, İmralı işkence ve tecrit sistemiyle yaşanmayacağı, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuşmadan yaşamın kabul edilmeyeceği, buna göre bir mücadeleciliğin geliştirilmesi, parti öncülüğünün kendisini tümüyle İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanmasına ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kilitlemesi gerektiği yönündeki mesajı ve çağrısı çok değerli ve anlamlıdır. Hareket ve halk olarak bunu esas aldığımız müddetçe AKP-MHP faşizmine vuramayacağımız darbe kesinlikle yoktur. AKP-MHP faşizmini ayakta tutacak güç kalmamıştır.

Önderlik kendisini bütün ezilenlerin kurtuluş gücü yaptı

Dikkat edilirse, esas engeller küresel kapitalist sistemden ya da AKP-MHP faşizminden ve KDP işbirlikçiliğinden gelmiyor. Yani Kürt sorununu yaratan ve ayakta tutmaya çalışan bu güçlerin büyük imkânlarla ve fırsatlara sahip olmasından dolayı özgürlük ve demokrasi mücadelesini yürütemez ve zaferle ulaştıramaz değiliz. Tam tersine şimdi özgürlük ve demokrasi mücadelesini yürütmek için her zamankinden fazla imkân ve fırsat var. Küresel sistemin nasıl çözüldüğünü, ABD'de yaşananlarda gördük. AKP-MHP faşizminin nasıl çok-

tüğünü her gün kendi içlerinde yaşadıklarından görüyoruz.

KDP işbirlikçiliğinin Kürdistan'da hiçbir itibarının kalmadığını da açıkça yaşıyoruz. Hiçbir zaman KDP işbirlikçiliği şimdiki gibi Kürt toplumu içinde teşhir olmamıştı. Onun gerçek yüzü açığa çıkmamıştı. Umut bağlayan birçok güç vardı. Şimdi bunların hepsi yıkıldı, aşıldı. Dolayısıyla eskisi gibi Kürt toplumundan güç alması mümkün değildir. Sadece dış güçlerin, faşist-soykırımcı güçlerin verdiği imkânlar temelinde, onların verdiği görevleri yerine getirecek bir pozisyona düşmüştür ki, buna karşı Kürt toplumunun ulusal düzeyde büyük bir tepki verdiği de ortadadır. Bütün bunlar bizim için büyük avantaj oluşturuyor.

O halde geriye ne kalıyor? Çok açık ki, Önderlik ve şehitler çizgisinde, 'Güneşimizi Karartamazsınız' fedai direniş hamlesi çizgisinde doğru partileşmek, görev ve sorumluluklara yaratıcı bir tarzla ve başarıyla sahip çıkmak kalıyor. İşte bunu gerçekleştiren bir parti militanlığını yaratmamız, her şeyin belirleyicisi oluyor.

Demek ki sorunlar kendi içimizde doğru anlayışları ortaya çıkartmayla ve doğru partileşmeyle aşılabacaktır. Peki doğru partileşmek ne demektir? Çok açık ki, Önderlik gerçeğini doğru anlamak, doğru özümsemek, doğru benimsemek ve bu gerçekliği herhangi bir yoruma, revizyona tabi tutmadan yaratıcı tarz, kazanımcı üslup ve yüksek tempoyla hayata geçirmektir. Kesinlikle işte buna ihtiyaç var.

Fakat işte bu noktada da sorunlar yaşıyoruz. Zayıflıklarımız ortaya çıkıyor. Kuşkusuz genelde değil ama çeşitli alanlarda sınırlı düzeyde ortaya çıkan yanlış anlayışlar ve sorunlu yaklaşımlar geneli de olumsuz etkiliyor ve zayıflatıyor. Açıkça görülüyor ki, Önderlik çizgisine bütünlüklü katılmakta, doğru anlamakta ve derin özümsemekte zayıflıklar yaşanıyor. Yani çizginin bir kısmına katılınıyor, bir kısmına katılmıyor. Örneğin; sadece ulusal özgürlük düzeyinde Önderlik gerçeğini esas alma yaklaşımları çok fazla var. Sanki toplumsal özgürlük ve kadın özgürlüğü Önderlik çizgisinin gereği değilmiş gibi bir durum yaşanıyor.

Yani Önderlik çizgisini bilmeme ve anlamama zayıflıklarının ve başarısızlıklarının nedeni olarak gösteriliyor ama yeni katılanlar dışındakiler için bu nedenlerin etkisi azdır. Kadro çoğunluğu için özümseme ve benimseme sorunu daha çok öndedir.

Yani bu durum anlamamak ve bilmemek olmuyor. Aslında anlama ve bilme ileri düzeyde var. Fakat özümseme ve benimseme zayıf.

Bu temelde bir sürü tartışmalar da ortaya çıkabiliyor. Önderliğin çözüm gücü dışımızda bazı güçler tarafından bilinçli olarak tartışılıyor ve bu durum kısmen içimizi de etkiliyor. Oysaki Uluslararası Komplo'ya karşı mücadele içinde Önder Apo, Ulusal Önderlik düzeyini de aşip küreselleşti, evrenselleşti. Tüm Ezilenlerin Önderliği, Kadın Önderliği, İnsanlık Önderliği, Halklar Önderliği haline geldi. Önderlik gerçeği, kendisini bütün ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren bir Önderlik haline getirdi. Kendisini bütün ezilenlerin kurtuluş gücü yaptı. Bundan daha büyük hangi gelişme olabilir? Açık ki bununla ancak onur duyulabilir, gurur duyulabilir. Bundan çok büyük bir güç ve moral almak gerekir.

Çok açık ki yaşanan bazı zayıflıkları dışımızdaki bazı güçler de çeşitli biçimlerde tahrik ediyorlar. İşte 'PKK bu kadar süre mücadele etmiş ama sonuç alamamış ve gelişme yaratamamış' gibi gerçekleri tahrif eden şeyler söylüyorlar. Özellikle Kürt işbirlikçiliği ve

ihaneti bu tür saptırmaları Kürt toplumuna dönük yoğun propaganda ediyor ve bu propagandaların kısmen etkisi bize de yansıyor. Uluslararası Komplo karşısında yürütülen mücadele ile hiçbir başarı elde edilememiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu tür yalan ve saptırmalara karşı Önder Apo, 'Benim Kürtlüğe yaptığım hizmeti inkâr etmek ancak zalim tanrıların işi olabilir' dedi.

Bugün sorunların çözüm gücü ve projesi olan tek gücün Kürdistan Özgürlük Hareketi olduğu, Önder Apo'nun Demokratik Modernite Kuramı olduğu çok nettir ve bu durum birçokları tarafından da kabul edilmektedir. Başka hiç kimsenin değil çözüm projesi, çözüm

zandı. Bu gerçekleri görmek, gerçekten de adaletli olmak, bunlardan onur ve gurur duymak, moral almak, heyecan ve coşku kazanmak ve bu durumun daha da gelişip başarıya gitmesi için çok yönlü ve daha etkili mücadele eder konuma gelmek gerekiyor.

Doğru partileşmenin yolu nereden geçiyor?

Şimdi bizdeki pratiğin gelişmesini olumsuz etkileyen başka bir yaklaşım da, Önder Apo'nun ortaya koyduğu ideolojik-siyasi programın günümüz için uygulanır görülmemesi oluyor. Evet reddedilmiyor, 'doğrudur, güzeldir ama

İşte bütün bunlar da 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla geliştirilen fedai direniş çizgisine girmekten, öyle bir çizginin militanı olmaktan geçiyor.

Demek ki Uluslararası Komplo ve komploya karşı mücadelenin 23'üncü yılına girerken doğru partileşme temelinde de kendimizi sorgulamamıza ihtiyaç var. Önderlik ve şehitler çizgisinin neresindeyiz? 'Güneşimizi Karartamazsınız' direnişçiliğinin neresindeyiz? Parti öncülük görevlerinin başarıyla yerine getirilmesinin neresindeyiz? Benzer soruları daha fazla sorup bunlara Önderlik çizgisinde doğru ve yeterli cevap veren konumda olmamız gerekir. Doğru partileşmek an-

in için doğru dürüst söyleyebilecek herhangi bir sözü bile yoktur.

Peki o zaman daha niye bu tür sözler ediliyor! Çok açık ki, Önder Apo'nun ve PKK'nin mücadelesiyle Kürtler onur ve şeref kazandılar. Böyle bir mücadele ile Kürtlük kendisini tüm dünyaya tanıttı. Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesi dünya kadınlarının mücadeleye kalkmasına büyük katkılar yaptı. Dünya, Kürt halkını ve özgürlük mücadelesini Önder Apo ile, Kürt Kadın Özgürlük Mücadelesiyle, Kürdistan özgürlük gerillasının DAİŞ'e karşı, AKP-MHP faşizmine karşı yürüttüğü mücadele ile tanıdı.

Şimdi herkesin reddettiği ya da bilmediği, tanımadığı bir Kürtlükten bütün insanlığın tanıdığı bir Kürt halk gerçeğine gelindi. Evinden çıkamaz durumda olan kadından, dünya kadın özgürlük mücadelesine öncülük eden bir Kadın Özgürlük Devrimi'ne gelindi. Dünya gericiliğinin kaynağı olmaktan, dünya halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesine moral ve güç veren, ilham kaynağı olan bir özgürlük mücadelesi gerçeğine gelindi. Kürt halkı dünya halklarının moral gücü, öncü gücü olma konumunu kazandı. Kürt halkı ve Özgürlük Mücadelesi bütün ezilen insanlığa yol gösteren büyük bir Önderlik gerçeğini ortaya çıkardı. İşte şehitler gerçeği ve yürütülen mücadele böyle tarihi bir gelişme yarattı.

Peki bundan daha büyük bir gelişme olabilir mi? Acaba başka hangi gelişme bekleniyordu? Eğer maddi şeyler deniliyorsa, Bakur'da o kadar siyasi etkinlik gelişmişti. Rojava Devrimi ortaya çıktı. Yani siyasi-askeri gelişmeler de az değildir. Ama kalıcı olan ideolojik gelişmedir, kültürel gelişmedir, teorik gelişmedir, düşünsel ve manevi gelişmedir. Bütün bunları da Önderlik ve PKK ile Kürt halkı en ileri düzeyde kazandı. Özellikle de Uluslararası Komplo'ya karşı mücadele içerisinde bunları ka-

günümüz koşulları için çok uygulanır gibi değildir' denilerek uzak duruluyor. Peki o zaman günümüzde ne uygulanacak? Açık ki 'var olan düzene devam edilecek' demeye getiriliyor. Belli ki böyle olamaz. Bu çok ciddi bir yanıltır, saptırmadır ve bir oportünizm türüdür.

Unutmayalım ki; bütün bu oportünist yaklaşımlar Uluslararası Komplo saldırısı karşısındaki kırılmadan, zayıflıktan ortaya çıktı. Önderlik gerçeğine bütünlüklü olmayan, faydacı yaklaşımlardan ileri geldi. Bu bakımdan söz konusu yaklaşımlar tehlikelidir.

Şimdi de böyle yaklaşımlar içinde olmak, Önder Apo'nun ortaya koyduğu felsefi-ideolojik çizgiyi olduğu gibi benimseyip özümseyerek hayata geçirmek yerine kendine göre ilke ve ölçüler geliştirilerek saptırmalar yapmak doğru değildir. Aynı zamanda bunlar tehlikelidir de. Örneğin; reddetmiyor gibi görünüp, ama 'şimdi olmaz' diyerek geleceğe ertelemek bir revizyonizmdir, Önderlik çizgisini saptırma durumudur. Önderlik çizgisi şimdi uygulanmaz ise, o zaman şimdi ne uygulanır? Açıkça anlaşılıyor ki mevcut düzen uygulanır. Unutmayalım ki böyle yaklaşımlara Önder Apo en ağır sözlerle tepki gösterdi.

O bakımdan şunu bilmemiz lazım: Partileşme kavramını çok kullanıp ama ne anlama geldiği ve nasıl gerçekleşeceği üzerinde düşünmemek bir şey ifade etmiyor. Doğru partileşme ne demektir? Doğru partileşme nasıl olur? Bu soruları da sağlam bir biçimde kendimize sorup, onlara doğru ve yeterli cevaplar veren bir tutum sahibi olmamız gerekir.

Peki, o zaman doğru partileşmenin yolu nereden geçiyor? Açık ki Önderlik çizgisini bütünlüklü bir biçimde ve bugün uygulanmak üzere benimsemek ve özümsemekten geçiyor. 24 saat partileşme, 24 saat gerillalaşma, 24 saat Önderlik çizgisinde yaşamı esas almaktan geçiyor.

cak bu tür soruları korkmadan, cesaretle sorma ve onlara çizgi temelinde doğru ve yeterli cevap verme ile olur.

Eğer tüm parti kadro ve sempatanları olarak bütün yoldaşlar 23'üncü mücadele yılına böyle yaklaşırsak, 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizi zafer taşıyacağımız, bu temelde Uluslararası Komplo'yu tümünden yenilgiye uğratacağımız kesindir. Bu anlamda komploya karşı 23'üncü mücadele yılı tarihin en büyük zafer yılı, Uluslararası Komplo'nun kesin yenilgi yılı, İmralı işkence ve tecrit sisteminin tümünden parçalanarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuştuğu yıl olabilir.

Parti olarak hedefimiz budur. Bu yılı bu temelde yürütme ve başarma kararlılığımız tamdır. Uluslararası Komplo'ya karşı bilincimizi bu temelde geliştirerek 23'üncü yılda daha güçlü savaşacağımız ve daha büyük başarıacağımız kesindir. Tüm yoldaşları bunlar çerçevesinde bir kere daha toplu ve derinlikli değerlendirme yapmaya, soykırım ve komplo gerçeğini doğru ele alıp derinden anlamaya, Uluslararası Komplo'ya karşı Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru partileşerek 23'üncü yıl mücadelesini komplo'nun yenildiği, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuştuğu bir yıl haline getirmeye çağırıyoruz!

-Kahrolsun 15 Şubat Komplosu ve TC Faşizmi!

-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

-Yaşasın Devrimci Halk Savaşı Direnişimiz!

-Yaşasın 'Özgürlük Zamanı'

Direnış Hamlemiz!

-Bijî Rêber Apo!

Viyan Soran Yoldaş, Kadın Özgürlük Çizgimizin Başûrê Kurdistan'daki yetkin temsili olmayı başarmıştır

Besê Erzincan

Özgürlük Mücadelemiz insanlığın yeniden dirilişi ve yaratılışı hikayesidir. Bu mücadele büyük emek, fedakârlık, cesaret ve fedailik ruhu ile yürütülmüştür. İnsanlığın yüceleşmesi, yürekler nakış nakış işlenen büyük şehitlerimizin kahramanlıkları ile mümkün olabilmıştır. Kapitalist modernist sistem tarafından parçalanmış, yok hükmünde sayılmış bir halkın evlatlarıyız. Kürdistan tarihi insanlık tarihinde farklı bir yere sahiptir. İnsanın insan olduğu, toplum-sallaştığı çok bereketli bir coğrafyada yaşayan bir halkın mensuplarıyız. Beş bin yıllık erkek egemen sistem işte bu coğrafyadan, Mezopotamya'dan başlayarak anaerik topluma, kültüre acımasız saldırılar gerçekleştirerek hakimiyetini geliştirdi.

Kürtlerin ve kadınların tarihi iç içedir. Kadınların kaybedişi ile Kürt halkının kaybedişi arasında doğrudan bir ilişki vardır. Kadınlar kaybettikçe, Kürt halkı da kaybedişi, düşüşü, parçalanmayı yaşamıştır. Kadınlar köleleştikçe, Kürt halkının boyunduruk altına alınması gelişmiştir.

Önder Apo kadınların ve Kürt halkının baş aşağıya gidiş tarihini PKK'nin kuruluşu ile durdurmuştur. PKK'nin kuruluşu halkımızın, kadınların peyderpey bilinçlenmesini, örgütlenmesini ve eylemli hale gelmesini sağlamıştır. Kürdistan'da özgür kadın temsili Önder Apo'nun öncülüğünde kurulan PKK ile başlamıştır. Özgür Kadın Hareketimizin evrensel ve tikel özgürlük tarihi bu temelde birlikte ortaya çıkmakta, gün be gün büyümektedir.

Özgürlük tarihimizin özgürlük yıldızlarından biri de Viyan Soran Yoldaş'tır. PKK'ye çok genç yaşta Başûrê Kurdistan'ın Silêmanî kentinden katılmıştır. 24 yaşında, 1 Şubat 2006 tarihinde Medya Savunma Alanları'na bağlı Hef-tanin'de bedenini ateşe vermiş ve bu şekilde Uluslararası Komplö'yu protesto etmiştir.

Viyan arkadaş Harekete, büyük bir yurtseverlik duygusu ve kadın olarak özgürlük arayışlarının çok güçlü olması nedeniyle katılmıştır. Önder Apo'nun kadın özgürlüğüne yaklaşımındaki farklılığın yansımalarını Silêmanî'de görerek, hissederek bir katılım sergilemiştir. Bilindiği gibi Başûrê Kurdistan'daki siyasi partiler demokrasi ve özgürlükler bağlamında iyi bir duruş gösteremediler. Daha çok dışa bağımlı bir siyaset ve politika izlediler. Halkın özgücüne, savaşıma gücüne hiçbir zaman inanmadılar. Kadın özgürlüğüne, demokrasiye son derece kapalı davrandılar. Özelde KDP açısından belirtilecek olursa, kadının evde kalmasını, kapatılmasını içeren kadın özgürlüğüne düşman politikalar sergilediler. Viyan Soran arkadaşın katılımında bu temelde bir kadın olarak özgürleşme, yurtseverlik, ulusal birlik duygusu ve düşünceleri etkili olmuştur. Viyan Soran Yoldaşın kişiliği, mücadelecilik duruşu ve 2006'da gerçekleştirdiği eylem ile tüm Başûrê Kurdis-

tan'da, özellikle de kadınlarda PKK'li-leşme eğilimini daha da geliştirmiştir.)

Viyan Soran arkadaş Başûrê Kurdistan kadınları açısından öncü bir arkadaştır

Bilindiği gibi egemenler sürekli olarak böl-parçala-yönet politikasını izlemişlerdir. Viyan arkadaş da genç yaşına rağmen Başûrê Kurdistan'daki tarihsel direniş damarının bir temsili olarak PKK içinde mücadeleye katılmış ve temsil etmiştir. Genç yaşında en üst düzeylerde görev alması ve bu sorumlulukları yerine getirmek için gösterdiği büyük çaba takdire şayandır. Görevlere, yetkilere yaklaşımdaki sadeliği, mütevaziliği, içtenliği, doğallığı onun PKK'yi sahiplenmede çok yüksek düzeyde bir yoğunlaşma içerisinde olduğunu göstermektedir. Başûrê Kurdistan kadınlarının özelde Önder Apo'nun özgürlük çizgisi ile buluştu-klarında nasıl bir değişim-dönüşüm yaşadığını en çarpıcı Viyan Soran arkadaş

çok net bir tutum olmaktadır. Önderli-ğimiz için en yüksek düzeyde bir irade, kararlılık ve bağlılıkla geliştirilmiş olan bu eylem, Başûrê Kurdistanlı kadınların Önderlik gerçeğine büyük bir aşkla bağlı olmasının da çok somut bir gös-tergesi olmuştur. Elbette şunu da be-lirtmemiz gerekir: Önderliğimiz ve Özgür Kadın Hareketimiz bu tarz kendini yak-ma eylemlerini asla kabul etmemiştir. Önderlik hakikatine duyulan bağlılık ve sevginin mutlaka özgürlük çalış-malarına adanması gerektiği önemle belirtmiştir.

Viyan arkadaşın tasfiyeciliğe karşı duruşunu daha derinlikli ele almak lazım

Viyan Soran arkadaş katılımını, özgürlük arayışlarını taşıdığı inanç ile birlikte sürekli bilimsel temellere de dayandırmaya çalışmıştır. Bu ne-denle katıldığı ilk günden itibaren özellikle sürekli olarak Önderliğimizin çözümlemeleri, savunmaları ve görüş-

Dolayısı ile Viyan Yoldaş, PKK içinde 2003-2004 yıllarında gelişen tasfiyeci-ihanetçi çizgiye karşı tutum almada son derece net ve duru bir tavır gös-termiştir. PKK çizgisini

masını sağlamış hem de tasfiyecilikten etkilenenleri bu durumdan çıkarmada önemli bir rol oynamıştır. Önderlik çiz-gisine sahip çıkması gerekenlerin et-kisiz, pasif kalışını da eleştirmesi onun bütünlüklü, komple Apo-cu militan çizgiyi temsil ettiğinin de göstergesi olmuştur.

Onu fedai ey-lemliliğine götü-ren de bu ruh-tur. Kendini yakarak ey-lem geliştir-me en zor ve acılı bir eylem bi-çimi olu-yor. Viyan arkadaş bu eylemli-liği ile hem Önderliğimi-ze bir cevap olmak hem de

Viyan arkadaş genç yaşına rağmen Başûrê Kurdistan'daki tarihsel direniş damarının bir temsili olarak PKK içinde mücadeleye katılmış ve temsil etmiştir. Genç yaşında en üst düzeylerde görev alması ve bu sorumlulukları yerine getirmek için gösterdiği büyük çaba takdire şayandır. Görevlere, yetkilere yaklaşımdaki sadeliği, mütevaziliği, içtenliği, doğallığı onun PKK'yi sahiplenmede çok yüksek düzeyde bir yoğunlaşma içerisinde olduğunu göstermektedir. Başûrê Kurdistan kadınlarının özelde Önder Apo'nun özgürlük çizgisi ile buluştu-klarında nasıl bir değişim-dönüşüm yaşadığını en çarpıcı Viyan Soran arkadaş şahsında görmemiz mümkündür.

şahsında görmemiz mümkündür. Viyan Soran arkadaş katılımı, yaşamı ve şe-hadeti ile PKK'nin Başûrê Kurdistan'daki köklü özgürlük damarının başat öncü kadın temsilini gerçekleştirmiştir.

Viyan Soran arkadaş, Kürt kadınla-rının Önderliğimizin özgürlük ideolojisi, paradigması temelinde nasıl sağlam ve içten bir temelde ulusal birliği geliştirebildiklerini göstermiştir. Önder Apo'nun, 'Güney devrimi bir kadın devrimidir' tespitini kendi şahsında ispatlamıştır. Bu açıdan Özgürlük Mücadelesi tarihinde nasıl ki Sakine Cansız arkadaş bir kadın olarak Kürdistan Devrimi'nin kurucuları arasında ise, Viyan Caf arkadaş da Başûrê Kurdistan kadınları açısından böyle tarihsel öncü sıfatlarını taşıyan bir arkadaş olmuştur. Başûrê Kurdistan'da hem genel hem de özgün kadın örgütüllüklerinin gelişmesinde yer alan ilk Başûrlu kadınlar arasında yer almıştır.

Eylemini 1 Şubat'ta gerçekleştirmesi, Önderliğe duyduğu yüksek bağlılık ile Uluslararası Komplö'ya karşı gösterilmiş

me notları üzerine yo-ğunlaşmıştır. Önderliğimizin hakikatini an-lama, kavra-ma konu-s u n d a çok yük-sek bir çaba sa-hibi-ydi. Katı-lımını giderek ideolojik, bilinçli bir katılıma dönüştürmeyi başarmıştı. Bu temelde Önderliğimizin özgürlük çizgisinde büyük bir derinleşmeyi ve netleşmeyi yaşadığını belirtebiliriz. Başûrê Kurdistan'daki iş-birlikçi-ihanetçi-teslimiyetçi çizgiyi, bunun özelliklerini ve yaşamdaki yansımalarını çok iyi değerlendirmekteydi. Başûrê Kurdistan halkının, kadınların özgürleş-mesinde bu çizgideki partileri çok ciddi bir engel olarak görmekteydi. KDP-YNK şahsında Başûr'da geliştirilen bu çizginin halkımıza ve kadınlara nasıl bir kaybediş yaşattığını çok iyi bilmekteydi.

büyük bir içtenlikle sahiplenmiştir. Bir yandan ihanet çizgisini geliştirmede başı çeken kişiliklere karşı tutumunu net ortaya koyarken, bu çizgiden etki-lenmiş insanları da PKK çizgisine doğru çekmeye çalışmıştır. Yine ihanetçi-iş-birlikçi çizgiye karşı yeterli mücadeleyi yürütmeyen yönetim ve kadroları da eleştirmekten geri durmamıştır. Bu ne-denle Viyan Soran duruşunu daha derinlikli değerlendirmek gerekmektedir. Viyan Soran arkadaşımızın günlük ya-şamdaki sorunlara yaklaşımı ve çözüm gücü hem eleştirel bir tutum sahibi ol-

örgüt içindeki özgür kadın militanlığını derinliğine geliştirecek bir yaklaşım ve tutum sahibi olmak istemiştir. Fedai eylemliliğini de bu temelde geliştirmiştir. Viyan arkadaşın eylemini gerçekleştirdiği koşullarda uluslararası komplocu güçlerin Önderliğimiz, gerilla ve Kürt halkına dönük çok kapsamlı planları vardı. Özelde de Komplö ile Hareketi-mizi Önderliksiz, öncüsüz ve umutsuz bırakma, teslim alarak tarihten silme stratejisini önlerine koymuşlardı. Bi-lindiği gibi kapitalist modernite güçleri 20. yüzyılda Kürt soykırımını sonuca

götürmek istiyorlardı. Önder Apo'nun çıkışı ve PKK'yi kurması egemen sistemin tüm bu planlarını bozmuştu. Uluslararası Komplo'nun gerçekleştirilmesinin nedeni buydu. 21. yüzyıl itibarı ile Önderliğimize karşı geliştirilen Uluslararası Komplo, gerillanın tasfiyesine dönük askeri operasyonlar, halkımıza yönelik saldırılar sadece TC devletinin saldırıları değildir. Bizzat kapitalist modernitenin saldırılarıdır.

Önderliğe büyük bir bağlılıkla da olsa yapılan kendini yapma eylemlerini Önderliğimiz asla tasvip etmemektedir. Önderliğimizin tarzında sürekli olarak düşmanı vurma, zayıflatma esastır.

sistematik bir şekilde sürdürülmektedir. Önderliğimiz yaşarken, diri diri toprağa gömülmek istenmektedir. Önderliğimiz ise bu işkenceli sistem içinde insanlık tarihinin en büyük ideolojik-sistemsal çıkışını gerçekleştirdi. Sadece Kürtler açısından değil, insanlığın yaşadığı krizlere cevap olacak bir özgürlük paradigması geliştirdi. Demokratik Modernitenin temel güçlerini tanımladı. Kapitalist moderniteye karşı hangi araçlarla, nasıl bir mücadele yürütüleceğini ortaya koydu. Şu anda dünyada Önderliğimizin özgürleşmesi için geliştirilen kampanyalar, 'Zamanı Geldi' şiarıyla gelişip büyümektedir. Önder-

celeri, Kadın Hareketimiz, PKK giderek evrenselleşen bir konuma gelmiştir. Tecrit politikası bu anlamıyla ters tepmiştir. Çünkü; Önderliğimizin düşüncelerinin tüm dünyada sahiplenilmesi ve Hareketimizin direnişi tecrit politikasını önemli oranda boşa çıkarmıştır.

Önderliğimize, paradigmamıza dünyada gelişen bu ilgiye karşın Avrupa ve Batı hegemon sistemi, Önderliğimize ve halkımıza yaklaşım konusunda son derece iki yüzlü, yalancı ve sahtekarca tutumlar içerisine girmiştir. En son İşkenceyi Önleme Komitesi-CPT'nin Türkiye'ye gidip Önderliğimizi, avukatlarını

şeklinde ifade etmişti. Heval Viyan'ın da belirttiği gibi, egemen erkek dünyası buz tutmuş erkek aklının bir ürünüdür. Bu buz tutmuş beyinlerin çözülmesi ve parçalanması gerekir.

Amerika ve Avrupa'nın demokrasi ve adalet söylemleri sadece kendileri içindir. Dünyanın diğer kıtalarında olanca haksızlık, haksızlık, hukuk-suzluk, adaletsizlik y a -

güveni daha fazla gelişmiştir.

Viyan Soran arkadaşın şahsında gelişen Kadın Özgürlük Çizgisi ile birlikte mücadelemizin, Kürt kadınlarının özgürlük ve ulusal birlik boyutunun çok daha fazla güçlendiğini belirtebiliriz. Özellikle Hareket içinde öncülüğün rolü ve misyonunun ne kadar önemli olduğu, bu rol ve misyonun yerine getirilmesinin büyük bir bilinç, duruş ve ideolojik mücadele ile mümkün olduğu gerçeği bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Viyan arkadaş, PKK'nin yeniden yapılanması hazırlık çalışmalarına da öncülük etmiş bir arkadaşımızdır. Kürt halkı ve kadınlar, TC devletine ve ka-

Viyan Soran arkadaşımızın günlük yaşamdaki sorunlara yaklaşımı ve çözüm gücü hem eleştirel bir tutum sahibi olmasını sağlamış hem de tasfiyecilikten etkilenenleri bu durumdan çıkarmada önemli bir rol oynamıştır. Önderlik çizgisine sahip çıkması gerekenlerin etkisiz, pasif kalışını da eleştirmesi onun bütünlüklü, komple Apocu militan çizgisiyi temsil ettiğinin de göstergesi olmuştur. Onu fedai eylemliliğine götüren de bu ruhtur. Kendini yakarak eylem geliştirme en zor ve acılı bir eylem biçimi oluyor. Viyan arkadaş bu eylemliliği ile hem Önderliğimize bir cevap olmak hem de örgüt içindeki özgür kadın militanlığını derinliğine geliştirecek bir yaklaşım ve tutum sahibi olmak istemiştir. Fedai eylemliliğini de bu temelde geliştirmiştir. Viyan arkadaşın eylemini gerçekleştirdiği koşullarda uluslararası komplocu güçlerin Önderliğimiz, gerilla ve Kürt halkına dönük çok kapsamlı planları vardı.

Önderlik bu tarz eylemlere ilişkin de 'Kendinizi yakacağınıza, kendinizi düşmana karşı her gün bir ateş topu haline getirin' diyerek bu anlamda kendimize değil asıl zararın düşmana verilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Viyan arkadaşın eylemi bu anlamda kapitalist modernitenin bütünlüklü saldırılarına karşı geliştirilmiş bir eylemdir. Viyan Yoldaş, Önderliğe yazdığı mektupta, "Bizi ehliileştirmek, Başkan Apo'suz, ideolojisiz, iradesiz bir yaşama alıştırmak istiyorlar" demektedir. Dikkat edilirse 2021 yılı itibarı ile halen kadınların, Kürtlerin üzerindeki soykırım-imha konseptleri derinleşerek devam etmektedir. Önderliğimizin üzerindeki tecrit 23. yılına girdi. İnsanlık tarihinin en ağır tecrit-işkence koşulları

liğimizin özgürlük kampanyaları bu temelde evrenselleşmiştir.

Şubat ayında Türk devleti tarafından gerçekleştirilen Garê işgal saldırısı ile gerillaya dönük imha konseptini devam ettirmek istediler. Garê'de Merkez Karargah hedeflendi. Ancak gerillanın görkemli direnişi ile bu saldırı boşa çıktı. Düşmanın büyük bir yenilgisiyle sonuçlandı. TC devletinin Halkımıza dönük tutuklama, işkence, soykırım ve tüm saldırılarına karşı halkımız zindanlarda, sokaklarda, her alanda güçlü cevap vermektedir.

Dolayısıyla 2021 yılı itibarı ile Önderliğimiz, Hareketimiz ve halkımıza yönelik gelişen tecrit uygulamaları, işgal ve soykırım saldırıları büyük oranda etkisiz kılınmıştır. Önderliğimizin düşün-

görmeden geri dönmesi, Avrupa'nın da, Amerika'nın da Önderliğimize ve halkımıza yönelik uygulanan politikaları onayladığını göstermektedir.

Erkek dünyası buz tutmuş erkek aklının bir ürünüdür

Viyan Yoldaş yazdığı mektuplarında bu durumu, "Bedenimin ateşiyle sınıflı toplum uygarlığının buz tutmuş yürek ve beyinlerine bir mesaj vermek, Batı'nın İnsan Hakları Mahkemesi'nin yalancılığı ve sahtekarlığını ortaya çıkarmak için tarihin adaleti önünde birçok insan gibi bir şahit olmak istiyorum"

şanmasına rağmen hiçbir Batılı güç kılını dahi kıpırdatmaz. Zaten demokrasi dedikleri değerler de toplumsal özgürlüğe ve evrensel hukuka dayanmaktadır. Bireysel özgürlük, birey hakları çerçevesinde aslında sınırlı bir demokrasi uygulanmaktadır. Örneğin; halen kadınlar siyasete eşit bir biçimde katılamamaktadır. Dolayısı ile hakiki demokrasi ve adalet ancak Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik Konfederalizm modeli, Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması ile sağlanabilir. Devlet ve iktidar güçleri asla demokrasi ve özgürlük getirmez. Tam aksine çok çeşitli biçimlerde halkların, kadınların elinden bunları alır. Viyan Yoldaş yaptığı tanımlama ile bunu çok güzel bir şekilde ifade etmiştir. Bu egemen erkek zihniyete büyük bir darbeyi mücadelesi, düşünceleri, yaşamı ve eylemi ile vurmuştur.

Bu temelde Viyan Yoldaş, Kadın Özgürlük Çizgisini duruşu ve yaşamı ile temsil etmeyi başarmış öncü bir kişiliktir. Kişiliğinde Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Çizgisi'nin somut pratikleşmesini gerçekleştirmiştir. Viyan arkadaş Önder Apo'nun düşünceleri ile kendini yeniden yaratma iradesini, gücünü çok çarpıcı olarak göstermiş bir arkadaşımızdır. Bu nedenle Heval Viyan'ın şahsında Başûrê Kurdistanî kadınların nasıl güçlü ve görkemli bir gelişim göstereceğini kanıtlamıştır. Bindiği gibi Başûrê Kurdistan'da siyasi partiler, yine gerici-geleneksel toplum özellikleri kadınların gelişimine izin vermiyordu. Ancak Viyan arkadaşın mücadelesi şahsında Başûrlu kadınların özgürlük değerleri gelişmiş ve yücelmiştir. Bu eylem Başûrlu kadınlar arasında büyük yol gösterici olmuştur. Viyan Soran şahsında Başûr kadınlarının Önderliğimize karşı inancı ve

pitalist modernite sistemine direnerek bugünlere gelebilmiştir. Bu direnişin en önemli boyutu yaşamsaldır. Yaşamda ve ilişkilerde özgür kadının, özgür insanın temsilini yapabilmektir. Bu temelde Şehit Viyan arkadaşın anısına sahip çıkmak; özgürlük değerlerimizle buluşma, kişiliklerimizde bunu temsil etme, süreklileştirme, pratikte başarma temelinde gerçekleşecektir. Bizler de Heval Viyan'ın belirttiği gibi, kendimizi bir özgürlük molekülü haline getirmeliyiz. Tüm toplumu, kadınları özgürleştirme mücadelesini sürekli kılmalıyız.

Fedai Kadın Özgürlük Çizgimiz temelinde gelişen Kadın Hareketimiz, AKP iktidarını yerle bir etmek için her türlü örgütlenmeyi, eğitimi ve eylemi geliştirerek şehitlerimize, halkımıza, tüm insanlığa layık olmanın çalışmalarını kararlılıkla sürdürecektir. Eski dünyayı paramparça ederken özgür yaşamı emek, bilinç, irade ve örgütlülüğümüzle yaratmayı en temel görev olarak bilmekteyiz.

Viyan Soran şahsında tüm Başûrê Kurdistanî şehitlerimize verdiğimiz söz; Başûr devrimini bir kadın devrimi haline getirmektedir. Demokratik Konfederalizmi tüm Kürdistan'da, Ortadoğu ve dünyada özgürlükçü, demokratik, ekolojik bir yaşam çerçevesinde geliştirmektedir. Özgür yaşamı, ilişkileri görkemli kadın birliği, ortaklaşması temelinde inşa etmektedir. Kadınlar olarak büyük bir coşku, moral, iddia ile buna öncülük edeceğiz. Bunun imkan ve fırsatları her zamankinden çok daha fazladır. Bu temelde mutlaka başaracağız ve özgürlük kazanacaktır.

Réber Apo'nun 'Kapitalist Uygarlık' adlı savunmasından alınmıştır

Kapitalist modernite ve ulus-devlet

Ulus-devlet kapitalist tekelliliğin gerçekleştiği formdur. Daha 16'ncı yüzyılda Hollanda ve İngiltere'de, İspanya ve Fransa İmparatorluklarının emellerini kırmak için gerekli olan devlet formu bir nevi proto ulus devletti. Hollanda Prensiği ve İngiltere Krallığı ulus devlete doğru evrilerek üstünlük sağlamaya çalışacaklardı. 1649 Westphalia Konsensüsüyle devletler arasında ulusal faktör öne çıkınca, ulus-devlet doğrultusundaki gelişmeler hızlandı.

Ulus-devlet kavramı, en karanlıkta bırakılmanın yanı sıra, en çok çarpıtılan kavramların başında gelmektedir. Gerçek işlevini ve ana rolünü belirlemekten ısrarla kaçınılmaktadır. Daha çok propaganda amaçlı kullanıldığı söylenebilir. Özellikle faşizm ve milliyetçilikle ontolojik bağının görünmez kılınmasına özen gösterilir. Tıpkı faşizm ve milliyetçiliğin resmi moderniteyle iliksel bağının göz ardı ettirilmesi gibi. Sadece burjuva liberallere özgü bir tutum değildir bu. Sosyalistler de ulus-devlet konusunda ya savunmacı görünürler ya da çok önemsizmiş gibi sıradan cümle ve kelimeyle tanımlayıp geçişirler. Halbuki ulus-devlet, çağımızı kavrama ve değiştirmenin kilit kavramlarındandır. Bu konuda eksik olsa da, ulus devletin önemini ortaya koyması açısından Antony Giddens'i aydınlatıcı buldum.

Şimdiye kadar konuya ilişkin yaptığım çözümlemeler, bir anlamda ulus devletin tanımını yapmak ve işlevini açıklığa kavuşturmak için bir ön hazırlık olarak da değerlendirilebilir. Kapitalizmin doğuş etkenlerini, modernite, iktidar, ulus ve devlet kavramlarını taslak düzeyinde dahi olsa tanımlamadan, ulus devletin rolünü belirlemek fazla çözümleyici olmayacaktır. Yahudi meselesini ana başlıklar biçiminde taslak halinde sunmaya çalışmam da konuyla yakından bağlantılıdır. Günümüz toplumsal sorunlarını çözmek için ulus devletin çözümlenmesi nasıl kilit önemdeyse, ulus-devlet meselesini çözmek için Yahudi meselesini uygarlıklar bağlamında tarihsel-toplumsal olarak en azından tanımlama düzeyinde ele almak da hayli öğretici ve örnekleyici değer sunacaktır. Yahudi meselesini ve ulus devleti çözümlemeyen, Yahudi soykırımı kurbanlarını anmak ve anlamlandırmak çok eksik ve hatalı, dola-

yısıyla çok yanlış olacaktır. Bugünkü Ortadoğu trajedisi, yapılan çözümlemeleri fazlasıyla doğrulamaktadır.

Endüstri devrimini burjuva sınıfının bir zaferi olarak görmek hatalıdır

1- Ulus-devlet kapitalist tekelliliğin gerçekleştiği formdur. Daha 16'ncı yüzyılda Hollanda ve İngiltere'de, İspanya ve Fransa İmparatorluklarının emellerini kırmak için gerekli olan devlet formu bir nevi proto ulus devletti. Hollanda Prensiği ve İngiltere Krallığı ulus devlete doğru evrilerek üstünlük sağlamaya çalışacaklardı. 1649 Westphalia Konsensüsüyle devletler arasında ulusal faktör öne çıkınca, ulus-devlet doğrultusundaki gelişmeler hızlandı. Devletlerin ekonomi-politika olarak merkantilizmi esas almaları, ulusal pazar etkenini öne çıkaran diğer güçlendirici ve hızlandırıcı faktör oldu. Ulusal dil, sanat ve tarih çalışmaları artık devletin inhisarında giderek daha çok yer almaya başladı. Uluslararasıda yaşanan çeşitli anlaşmazlıklar ve savaşlar, milliyetçilik ve ulus-devlet tipi iktidar olmadan artık yürütülemez oldu. Napolyon savaşları bunda öncü rol oynadı. Fransa'yı ulus-devlet yapmadan savaş yürütülemezdi. Süreci yakından gözlemleyen Alman ideologları, Alman milliyetçiliği ve ulus devletçiliği için gerekli tüm ipuçlarını Napolyon şahsında keşfetmişlerdi. Hızla geliştirilen Alman milliyetçiliği, Almanya'nın bir an önce birleştirilmesinde ve modernitenin aradığı devleti ortaya çıkarmada kaldıraç rolünü oynayacaktı. 19'uncu yüzyılın başlarında daha sonra Hitler'i doğruracak olan sürecin ilk adımları atılacaktı.

Aslında konu daha derinliklidir; kapitalist modernitenin (uygarlığın) temelleriyle ilgilidir. Merkezinde ekonomik tekellin zafer arayışını barındıran bu hareket sadece ulusal gelişmeyi

çarpıtmayacaktı; ulusu ulus yapan bütün etkenleri milliyetleştirmek zorundaydı. Dinin ulusallaştırılması olmadan, ekonomik tekellin pazar hakimiyeti zordu. Kültür ve sanatın ulusallaştırılması benzer tekellin konumuyla bağlantılıdır. Savaşların ulusallaştırılması son ve en önemli faktörü oluşturacaktı. Tüm bu etkenlerin ulusallaştırılması ulusal ruhu doğuracak, o da milliyetçilikle sonuçlanacaktı. İdeologların ulus ve devlet çalışmaları gerekli fikri temelleri çoktan hazırlamıştı. Çok açık ki, bu etkenlerin hepsi ulusal pazar ve bu pazar üzerinde büyük kavga yürüten ve kendini ölümüne dayatan tekellin kapitalizmin eseri idi.

2- Endüstri devrimi tüm bu süreçlere ivme kazandırdı. Büyük ticarettin sonra ve giderek ondan daha fazla artık-değer üreten sanayileşme, bu niteliğiyle temel uluslaştırma konusunu teşkil edecekti. Ulusal sanayi ulus çapında tüm kapitalistler için en çok kâr demektir. 19'uncu yüzyıl bu açıdan belirleyicidir. Endüstriyalizm, bir ideoloji olarak ulusallıkla yakından bağlantılıdır. Milliyetçiliğin 19'uncu yüzyılın en gözde ideolojisi ve siyasal eylem gücü haline gelmesini endüstriyalizmden ayrı düşünmek olası değildir. Ticaret burjuvazisi hacim olarak bir ulusu tek başına taşıyamaz. Merkantilizm tek başına ulusu sürükleyecek ekonomik tekellin oluşturma niteliğinden uzaktır. Endüstri tekelleriyle hacim olarak çok genişleyen burjuvazi, artık tüm ulus adına konuşma hakkını kendinde görmeye başladı. Kendi tarihini yeniden yazdı. Felsefi eğilimini netleştirdi. Ulusal kültürü tarihinin bir parçası haline getirdi. Ulusal ordu ve ulusal eğitime damgasını vurdu. Ulusal sanayi burjuvazisiyle kapitalizmin ulus çapında sağladığı hakimiyet ve zaferi kalıcılaştı.

Burjuva devrimi denen kavram tüm bu süreçleri barındırdığında anlam ifade eder. Yoksa tekil İngiliz, Fransız ve benzeri devrimler sa-

nıldığı gibi öyle planlı burjuva devrimleri değildir. Burjuvazinin yaptığı şey, bu devrimleri kendi çıkarı doğrultusunda kullanmak oldu. Endüstri devrimini de burjuva sınıfının bir zaferi olarak görmek hatalıdır. Bu devrim de tarihin büyük birikiminin sonucudur.

Bencil tekellin burjuvazinin her alanda yaptığı gibi bu alana da el koyması, kendini ve kârlarını dayatmasıydı söz konusu olan. Ekonomi nasıl sınıf olarak burjuvaziyi gerektirmeyen bir toplumsal alansa, sanayi de sanayi burjuvazisini peşinen gerektirmeyen bir ekonomik alandır. Ticaret tekellerinin yaptığı şey, ticarete göre tarihsel olarak çok daha fazla kâr getiren bu alana el koymaktı. Devrimin gerçek sahiplerinden hiçbirisi burjuva değildi. Endüstri devriminin hazırlıklarında burjuvazi ne teorik olarak ne de pratikte vardı. Endüstri devrimi tarihsel-toplumsal gelişmenin ritmi içinde ekonominin yaptığı en önemli sıçramalardan biriydi. Tıpkı Neolitik dönemin tarım devrimi gibi. Tarihin her döneminde gelişen ekonomik üretim, özü ekonomik tekellin olan devleti ve işbirlikçilerini yeni verimlilik alanı üzerinde de en ihtiraslı, gözü kara ve gerektiğinde güç kullanmaktan çekinmeyen yeni tekeller haline getirecekti. Ulus-devlet esas olarak bu tekellerde maddi temelini bulacak, bulamazsa da oluşturacaktı.

Bilimsel sosyalizm adıyla yürütülen yüz elli yıllık hareketin temel başarısızlık nedeni

3- 19'uncu yüzyılın ortaları tarihin dönüm noktalarındandır. Ya burjuvazinin merkezi ulus devleti kazanacaktı ya da toplumun bu yeni tekellin ve aristokrasi dışından kalan tüm kesimlerinin demokratik konfederatif hareketi. 1640 ve 1688 İngiliz Devrimleriyle 1789 Fransız Devrimi'nde iktidar güçleri arasında bariz bir ayrım olmasa da, bu iki eğilim esas rol oynuyordu. Fransız Devrimi'ndeki komünçülerle İngiliz Devrimi'ndeki Leveller demokrat eğilimin temsilcileriydi. Bu eğilimler sonradan tasfiye edileceklerdi. 1848 Devrimleri tam anlamıyla halk devrimleriydi. K. Marks ve F. Engels'in 1848'e kadar yaptıkları Komünist Liga ve Manifesto çalışmaları yerinde ve tarihi adımlardı. Her tür gerici güçle uzlaşan burjuvazinin ihanetiyle karşılaşması sonucunda devrimlerin yenilgiye uğramaları ilk stratejik kayıp oldu. Halkların baharı kısa sürdü ve tekrar karakış bastırdı. Burjuvazinin devrimciliği de anlık çıkarlarıyla bağlantılıydı. Başarsaydı siyasi iktidarı erkenden ekonomik tekele dönüştürebilecekti. Her şeyi kaybetmektense, eldekini korumasını ve sınırlı kazanımlarla yetinmesini bildi. Eski krallık yanlıları ve aristokrasi de umduğunu bulamamıştı. Ulus-devlet bir nevi denge gücü olarak bu süreçte daha da güçlenecekti. Ekonomik ve siyasal tekellerin merkezî ulus-devlet konusundaki ittifakı daha sonraki süreci belirleyecekti. 1861 İtalyan, 1871 ise Alman ulus devletin resmen ilan edildiği tarihlereydi. Sıra diğer ulus devletlerin ilanına gelecekti.

Umdukları yeni devrim dalgası gelmeyince, Marks Londra'ya çekildi. Kapitali incelemeye koyuldu. Enternasyonal denemesi bir dernek çalışmasıydı. Alman komünistleri (Marks ve Engels dahil) merkezî ulus devleti esas almış olmakla yenilgiyi objektif olarak kabul etmiş oluyordular. Bunalım teorileriyle kapitalizmin düşüşüne göre program oluşturma, örgüt kurma, strateji ve taktik geliştirme giderek topluma karşı kapitalizmle aynı modernite kalıpları içinde (endüstriyalizm ve ulus devleti

meşru görme) uzlaşarak, ekonomizm denilen tekelden pay alma hareketine dönüştü. Ekonomizm, sanayi tekellerinin ekonomik ve ulus-devlet programının kabulü anlamına gelir. Sovyet Devrimi de daha öncekiler gibi tekeli devlet kapitalizmi+ulus-devlet programının aleti olmaktan kurtulamadı. Zaten Çin Devrimi de uzun bir kargaşa döneminden sonra aynı rotada Çin ulus devleti+Çin tekeli kapitalizmi+küresel tekel uzlaşması ile aynı akıbeti paylaşmaktan kurtulamadı.

Daha sığ bir modernist zihniyetle bağlantılı devrimler olan ulusal kurtuluş devrimleri, sanayileşme ve ulus devleti azami programları olarak belirlemişlerdi. İçlerinde çok sayıda reel sosyalist örnekler olsa da, programları aynıydı. Bilimsel sosyalizm adıyla yürütülen yüz elli yıllık hareketin temel başarısızlık nedeni, Aydınlanmacı moderniteyi aşamaması ve Demokratik Moderniteyi teorik, programatik, stratejik ve taktik olarak oluşturup yürütecek gücü gösterememesidir. Daha doğrusu, bu niyeti bile taşımamasıdır. Bütün göstergeler bu hareketin küçük burjuva karakterli, dar ufuklu, zafer sarhoşluğu gibi düzene kolay teslim olan özellikler taşıdığına birleşmektedir.

Bu süreci protesto eden anarşistler, özellikle Bakunin, Proudhon ve Kropotkin'in önemli eleştirileri ve program önerileri temelinde kendilerini örgütleyememeleri, ideolojik darlıkları ve toplumu yüzeysel tanımları, ayrıca bireysel eylem anlayışları nedeniyle siyasi alternatif haline gelemediler. Tarihsel sürece müdahaleleri, istenen başarıyı getiremedi. Her iki akımın esas zafiyeti ise Aydınlanmacı felsefeyi olduğu gibi benimsemeleri ve pozitivist bilimcilğe dogmatik bağimlilikleriydi. Başarısızlık daha çok ideolojik nedene bağlıydı.

Murray Bookchin, 1850'lere kadar Avrupa'da kent ve köy emekçilerinin demokratik konfederasyon eğilimlerinin çok güçlü olduğunu, sosyalistlerin merkezi ulus-devlet anlayışına teslim olmasıyla bu şansın hepten kaybedildiğini söylerken, toplumsal alanda olup bitenlere daha doğru teşhis koyar gibidir.

Milliyetçilik pozitivist-laik ideolojinin dinselleştirilmesidir

4- Büyük filozof Nietzsche (Kendisini kapitalist çağın en güçlü muhalif peygamberi olarak tanımlamak yerinde bir tespittir), Alman ulus devletinin 1871'deki ilanında büyük tehlikeyi ilk fark edenlerdendi. Sosyal demokratlar dahil, tüm aydınlar bu gelişmeyi alkışlarken, o bunda insanlığın büyük kaybını görüyordu. Yanılmıyorsam yorumlarının özü şöyledir: "Tanrılaşan devlet, karıncalaşan emekçiler ve bireyler, karışan, iç içe edilen toplum."

Proudhon'un vatandaşlık eleştirisi daha da çarpıcıdır. Günümüzdeki bireyi çok önceden görmüş gibidir. Max Weber, modernitenin etkisindeki toplumu 'demir kafese kapatılmış toplum' olarak tanımlar. Çok daha ürkütücü tanımlar edebiyat dünyasında yapılmıştır. Toplum ulus-devlet kapanına kısırılınca, benzeri yorumlar daha da artacaktır. Fakat tüm bu eleştiriler ve öngörüler toplumun somut bir çözümünden ve özgürlük programından uzaktır. 16'ncı yüzyıldan 20'nci yüzyılın sonlarına kadar halklar ve aydınlar tarihin hiçbir dönemiyle kıyaslanmayacak bir direniş gösterdiler. Geçici birçok başarı da elde ettiler. Fakat kapitalizmin finans tekelleri çağındaki küresel hegemonyası bütün gücüyle ayakta, demokratik modernite eğiliminin büyük çözümleme yetersizlikleri yaşamış program, strateji, örgüt ve eylem hattındaki yanlışlıklar ve eksikliklerinden kurtulamadığını kanıtlamaktadır.

5- Modernitenin üç ana unsurunu eşit ağırlıkta çözümlemek, bu temelde alternatif olarak Demokratik Modernitenin ana unsurlarını büyük entelektüel aydınlanma ve her tür toplumsal hareketle yürütmek, her uygarlık döneminin vazgeçilmez ve ertelenmez görevidir. Kapitalizmin eleştirisi eksik de olsa haddinden fazla yapıldığından okun ucunu ulus devlete yöneltmek, bunu endüstriyalizm eleştirisiyle tamamlamak, tekeli finans çağında demokratik, özgür ve eşitlikçi toplum mücadelesindeki önemini artırarak korumaktadır. Kendi payımıza düşeni sunmaktayız.

Gerek ulus devletin oluşturulmasında, gerekse sürdürülmesinde zamm işlevinin her türden milliyetçilik tarafından yerine getirildiğini belirlemek artık zor değildir. Bu durumda milliyetçiliği özgün rolü olan ideolojik bir unsur olarak değerlendirdiğimize dikkat çekmek isterim. Pozitivist-laik ideolojinin dinselleştirilmesi demek daha uygun düşer. Sistemin doğuş aşamasında pozitivist ve laik yaklaşımlar Demokratik Modernite zihniyetinden çok uzak olsalar da, geleneksel dogmatizmin aşılmasında olumlu rol oynadılar. Bilimsel yorumun gelişmesinde payları vardır. Fakat 19'uncu yüzyılın ortalarından itibaren bir yandan siyasi ve ekonomik zaferini sağlamış olması, diğer yandan demokratik eylemin devam eden tehdidi nedeniyle sistem, her uygarlıkta rastlandığı gibi ideolojik yönden dinselliğe kaydı. Bu ihtiyacı da milliyetçilik fazlasıyla karşılıyordu. Ulus-devlete ilişkin giriş kabilinden bu ön açıklamalardan sonra konunun önemine binaen daha somut ve ayrıntılı bir çözümleme yapmayı denemek hayli öğretici ve gerekli olacaktır.

Vatandaşın devletleştirilmesi ulus devletin özüdür

a- Daha kapsamlı tanımlarsak, kapitalist modernite döneminde toplumun bütünlüğüne yayılmış iktidar aygıtları ile vatandaş denilen bireylerin hukuki çerçeveye içindeki birliğine ulus-devlet demek mümkündür. Buradaki belirleyici kavram, toplumun tümüne yayılmış iktidar olgusudur. Daha önceki tüm devletlerin meşruiyeti kendi kurumları ve kadrolarıyla sınırlıydı. Ulus-devlette bu sınır aşılar. Vatandaş denilen veya devletin kendi ideolojik, kurumsal ve ekonomik çıkarlarına göre oluşturmaya çalıştığı bireylerin, sanki devletin hak ve görevleri olan birer üyesiymiş gibi devletleştirilmesi ulus devletin özüdür. Vatandaş oluşturulması ulus devletin en çok önem verdiği konuların başında gelmektedir. Bunun için ideolojik, siyasi, ekonomik, hukuki, kültürel, cinsiyetçi, askerî, dinsel, eğitimsel ve medyatik birçok unsurdan yararlanmaya çalışılır.

1- En etkili ideolojik araç milliyetçiliktir. Yeni din değerindedir. Milliyetçilik, ulus devlete, 'tanrının yeryüzündeki hali' gibi bir kutsallık atfetmektedir. Devlete ölüme bağlanmak, onu en üst değer olarak benimsemek yeni dinin gereğidir.

2- Siyasi iktidarın çekiciliği ve etki gücü bireyi vatandaş kılmak için yoğunca kullanılır. Siyasi partiler özellikle bu amaçla rol ifa ederler. İktidara kapılanmak, "Devlet benimdir" demek, birey için güvenlik ve itibarın en kestirme yoludur.

3- Devletin ekonomik tekel niteliği sanayi devrimiyle daha da yaygınlaştığı ve sanayi tekeliçiliği çok geliştiği için, neredeyse toplumun yarısı devlet kurumlarında işçi-memur olarak istihdam edilir. Kendi başına bu durum toplumun büyük kısmını ulus-devlet üyesi, yani vatandaş olmak için yarış durumuna sokar. Özel denilen tekelleri ulus-devlet tekellerinden ayırmak güçtür. İki arasında çok sıkı birlik, ortaklık hali mevcuttur. Devlet tekelinin nerede başlayıp

nerede bittiğini ve özel tekelin yerini tespit etmek güçtür. Özel tekeller kârın yarısından çoğunu devlete verirken, devlet de kendilerine bir nevi modern iltizamla biçiminde sınırsız kolaylıklar sağlar. Dolayısıyla özel tekellerin bireyi vatandaşlaştırması devletinkinden bazen daha da geridir. Çünkü işsiz bırakma tehdidiyle istediği kıvamda eğitmesi çok kolaylaşır. Sendikaların son dönemlerinde tutuculaşıp ulus devletçi kesilmesi de bu gelişmelerle bağlantılıdır. İşçiler reel sosyalizmle adeta ulus devletin militanı haline getirilir.

4- Hukukun vatandaşlıkla ilişkisi çok somuttur. İşini yürütmek isteyen her birey kimlik belgesine sahip olmak zorundadır. Kimlik zaten kendi başına devlet vatandaşlığı anlamına gelir. Devlet üyesi olunduğunun simgesel ifadesidir.

5- Tarih boyunca canlı tutulan iktidar ve devlet bilinci yani geleneği, açık ki vatandaşlık biçimlenmesine önemli katkılarda bulunur.

6- Cinsiyetçiliğin etkisi babanın aile ocağında devletin temsilcisiymiş gibi algılanmasından ileri gelir. Evde her erkek kadınlar karşısında devlet demektir. Bu algı toplumun bütünlüğü açısından da geçerlidir. Ulus-devlet bu algıyı daha da geliştirip kendisine uyarlamaya çalışır.

7- Ulus-devletin en temel değeri olarak askerlik kurumu, beynine ve duygularına kazımak suretiyle bireyin kimliğinin yeniden şekillendirildiği devlet kurumlarının başında gelir. Her ulus-devlet kurumunun benzer işlevi vardır. Ama hiçbir askerlik kurumunun rolüne erişemez.

8- Din, ulus-devlet sürecinde milliyetçiliğin en çok kullandığı, direkt ulus-devlet dinine dönüştürdüğü araç konumundadır. Hem ulusallaştırılan hem de milliyetçileştirilen din, ulus-devlet döneminde toplumsal kurum olarak ahlaki özüne en ters konuma düşürülür. Seküler milliyetçiliğin dışında kalan toplum kesimlerinin dinî milliyetçilikle, eski tanrının yeni haliyle bilinçli veya kendiliğinden kulu biçiminde bütünleştirilmesiyle birlikte, din bir nevi kendi iç ihanetini de yaşamış olur. Din-laiklik çatışması bu ihanetle yakından bağlantılıdır.

9- Eğitim ilkokuldan üniversiteye kadar bireyi vatandaş kılmakta en etkili modernite kurumudur. Askeri kurumlarla bu konuda yarış halindedir. Farklılaşarak gelişim ve değişimini sürdüren tarihsel toplumun oluşturduğu değerleri kapitalist modernite için önce dinciliğin, sonra milliyetçiliğin süzgecinden geçirerek, resmi ideolojinin potasında yoğrulan en aptallaştırılmış vatandaş yetiştirilmesinde kullanmak, bu kurumların öncelikli hedefidir. Bu konudaki sofalık ortaçağ skolastiğini fersah fersah geride bırakmıştır.

10- Medya, modernizmin en etkili beyin ve yürek yıkama aracıdır. Bu aygıt iletişim teknolojisinin sunduğu olanaklardan yararlanan ulus devlete dilediği vatandaş yetiştirmekte büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Özellikle seks, spor ve sanatın popülerleştirilip özünden boşaltılarak topluma sunulmasında ve böylece en aptal, banal ve afyonlanmış vatandaş oluşumunda medya başat rol oynamaktadır.

Ana başlıklar halinde daha da çoğaltabileceğimiz bu araç ve yöntemlerle tarihin hiçbir döneminde görülmemiş bir vatandaş tipi yetiştirilmektedir. Esas yaşam hedefi, bir araba+aile (karı veya koca bulmak, bir iki çocuk sahibi olmak)+daire sahibi günlük standart tüketici olabilmektir. Toplumsallığın anlamı en sülfi bireyci ihtiraslar için rahatlıkla bir tarafa bırakılır. Hafızasızlaştırıldığı için tarihten de kopmuştur. Tarih sandığı şey milliyetçi ulusal klişelerdir. Felsefeszirdi ya da en dar faydacılık dışında bir mutlu olma felsefesinin olabileceğine hiç inanmaz. Görünüşte moderndir. İçerikte ise en kof, içi boşaltılmış, en ka-

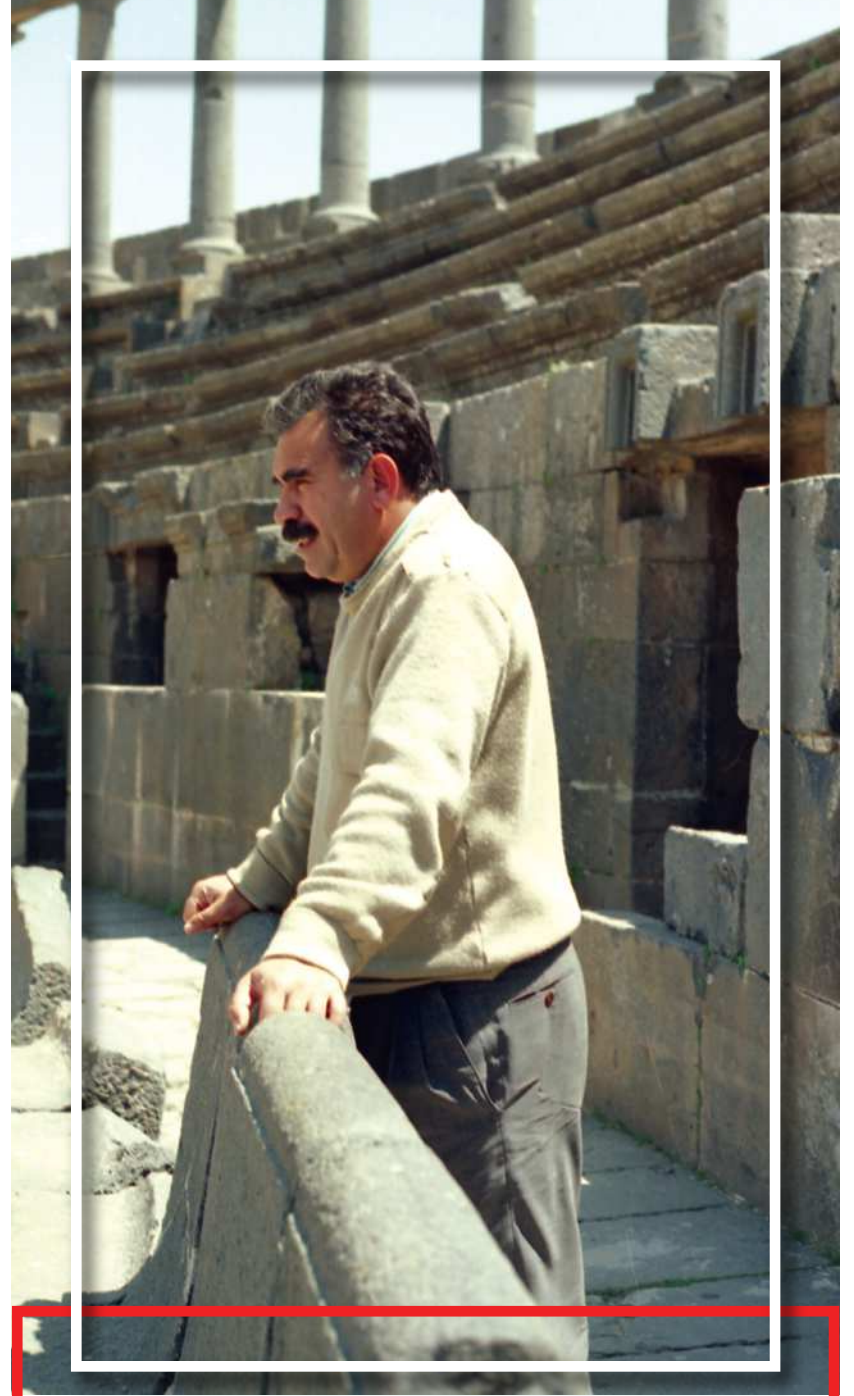
ranlık emeller (faşizm) için koşmaya hazırlanmış 'vatandaş sürüsü' ve 'kitle toplumu' bireyi, daha doğrusu BİREY-SİZLİĞİ söz konusudur.

Faşizme gidişte bu vatandaş tipinin oynadığı role ilişkin çok sayıda değerli roman yazılmıştır. Bu konuda çok ünlü yazarlar vardır. Özellikle soykırım gözlemlenmesine dayanan romanlar oldukça öğreticidir. Son dönemlerde postmodernizmin etkisi altında geliştirilen 'yurttaş' eleştirileri de oldukça aydınlatıcıdır.

Demokratik modernitenin önündeki en temel engellerin başında bu tip vatandaş üreten ulus-devlet ve toplumu gelir. Dolayısıyla demokratikleşmenin başta gelen görevlerinden biri, bu tip bireysizliği (Çünkü

(pozitivist laik ideolojiler dahil) ile olan kökten akrabalığını ortaya koyabilmiştir. Resmi modernitenin temel iktidar biçimi ulus-devlet olduğu gibi, yeni dini de milliyetçiliktir. Ulus-devlet milliyetçiliğinin süzgecinden geçen toplumlar, sürekli faşizm üretmeye hazır toplumlardır. Faşizmi ulus devletsiz düşünmek mümkün değildir. Tabii ulus devleti de ekonomik tekelciliğin (ticaret+sanayi+finans) yoğunlaşmış ifadesinden ayrı düşünmenin mümkün olmaması gibi.

Hitler faşizminin kökenlerini Alman ideolojisinde görmek zor değildir. Alman burjuvazisi için tek çıkış yolu, ulus-devlet olarak tekeli yoğunlaşmaydı. 19'uncu yüzyıl boyunca hem ideolojik hem de

Günümüzde kültürün gittikçe sığlaşması, büyüleyiciliğini kaybetmesi, sır veremez duruma düşmesi ve ilham verici olmaktan çıkması, kültürel gelenek üzerinde ulus devletin yürüttüğü buldozer hareketi dolayısıyladır. Binlerce dil, on binlerce kabile, aşiret, kavim, arkeolojik miras, farklı yaşam biçimi, yani kültürler hep bu tekçi kültürel soykırım politikasının kurbanı olmuşlardır. Bunun nerede duracağı da belli değildir.

gerçekte birey yok sayılmaktadır) doğuran ulus-devlet ve toplumunu çözümleyerek, demokratik uygarlığı inşa edecek eşitlikçi, özgür ve demokrat bireyleri (özgür yurttaş) yetiştirmektedir.

Resmi modernitenin temel iktidar biçimi ulus-devlet olduğu gibi yeni dini de milliyetçiliktir

b- Ulus-devletle faşizm arasındaki ontolojik bağı görmek çok önemlidir. Faşizm konusunda yapılan en temel hatalardan biri, ulus-devlet sistematiğiyle bağını ya hiç görememek, açıklayamamak ya da mızrak çuvala sığmadığında bir iki kalem darbesiyle geçiştirmek olmuştur. Halbuki taslak halindeki bu çözümlememiz bile, faşizmin Aydınlanma ideolojisi

maddi alanda bu devlet tipini üretmek, Alman burjuvazisi ve ideologlarının en önemli işi ve başarısı olmuştur. Hikâyesi uzun, anlatacak durumda değilim. Bunda Yahudi sermayesi ve ideologlarının payı da elbette küçümsenemez. Almanya'da Yahudi ve Yahudicilikle Alman milliyetçiliği ve faşizmi arasında bir diyalektik bağ olduğunu yüzlerce araştırma doğruladığı gibi, teorik yaklaşımımız da bu ilişkinin varlığını kanıtlamıştır.

Alman modeli daha sonra tüm milliyetçilikler ve ulus-devlet hareketleri için esin kaynağı olmuştur. Sosyalistler başta olmak üzere tüm anti-faşistlerin en büyük zaafı, ulus-devlet-tekeller (devlet ve özel tekel)-ile faşizm arasındaki sistematiği bağ görememeleri, dahası genel olarak kapitalist moderniteyle faşizm arasındaki ontolojik bağı çözmemeleridir.

SSCB örneği, Sovyet deneyiminin sosyalizm olmadığını en çarpıcı biçimde sunan tarihsel bir deneyimdir

c- Ulus-devlet ve Sovyetler Birliği meselesi önemini halen koruyan ve çözümünü bekleyen diğer bir konudur. Daha Marks ve Engels döneminde işçi sınıfı için temel mücadele çerçevesinin Alman merkezî ulus devleti olarak benimsenmesi tüm yanlışlıkların kaynağı olmuştur. Almanya'da 19'uncu yüzyıl ortalarına kadar çok güçlü olan kent ve köy isyanlarına dayalı demokratik konfederatif oluşumlar gerici bulunarak merkezî ulus devletin desteklenmesi, bizzat Marks ve Engels'in görüşleri arasındadır. Bu konuda Bakunin ve Kropotkin'in eleştirisi ve görüşleri bence güncelliğini halen korumaktadır. Marks ve Engels'in bu saptamaları, Birinci ve İkinci Enternasyonal'in düşük doğum gibi gerçekleşmesinin temel nedenidir. Objektif olarak Alman sanayi burjuvazisiyle yapılan bir ittifak vardır. Zaten bu husus açıkça yazılmıştır. Sonuç, ulus-devlet içinde erime olmuştur. Marksizm'in yüz elli yıllık öyküsü bu hatanın kurbanı olma öyküsüdür.

Sovyetler Birliği deneyimi ve günümüz Çin'i bunun en kanıtlayıcı örnekleridir. Rusya'da daha 1920'ye varmadan Sovyetlerin demokratik yapısı sona erdirilmiştir. Geriye ulus-devlet modeliyle tek ülkede sosyalist inşa yolu kalmıştır. Bunun için tüm muhalifler tasfiye edilmiş, demokratik güçlerin başında gelen köylülük yok edilmiş, aydınlar susturulmuştur. Ortaya çıkan şey modern 'Firavun Sosyalizmi'dir. Demokratik Modernite akıllara bile gelmemiş, daha doğrusu engellenmiştir. O demokrasi de yine düşük doğum halinde 1990'lardan sonra gündeme gelecektir. Hitler faşizmi karşısında aynı dönemde gerçekleşene 'Stalin faşizmi' demeyi doğru bulmam. İki farklı kanallardan gelen hareketlerdir. Ancak SSCB örneği, Sovyet deneyiminin sosyalizm olmadığını ve demokratik uygarlığı esas almayan bir sosyalizmin gerçekleştiremeyeceğini en çarpıcı biçimde sunan tarihsel bir deneyimdir.

Mao'nun demokrasiyle ilgilendiği olmuştur. Sovyetler'e yönelik eleştirileri önemlidir. Çin'deki kültür devrimi bir şeylerin yanlış gittiğinin kanıtıdır. Ancak Mao'nun bilinç seviyesi ve dayandığı araç ve yöntemler Marksçı yanılgıyı ve Sovyet deneyimini aşacak güçte olmamıştır. Bugünkü Çin gerçeği bu konuda çok şeyi açıklıyor.

Çoğu reel sosyalist çizgide gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, daha başında ulus devleti azami programları saymışlardır. Gerçekleştirdikleri bu modelin ancak ABD, AB, IMF, Dünya Bankası gibi ana kapitalist tekellerle işbirliği halinde ayakta durabildiği göz önüne getirildiğinde, anti-demokratik ve gittikçe tutuculaşan yapılarına şaşmamak gerekir.

En hazin örnek Saddam Hüseyin'in BAAS sosyalizmidir. Anlamak isteyenler için altın değerinde bir örnek olaydır.

Sosyal demokratların 'refah devleti' zaten ulus devletten farklı bir şey değildir. Yine dünyada bu konuda da önderlik eden Alman sosyal demokratları, ekonomizmleriyle kendi ulus devletlerine Hitler'in verdiği zararın tersine kâr sağlayarak muhkem yerlerini hâlâ korumaktadırlar. Ama dünya demokratik hareketini de 'iğdiş edip' kendi burjuvalarının yedeği haline getirme karşılığında!

Ulus-devlet gelecek için umut vaat eden her yeni oluşuma karşı kültürel bir sosyal savaş hareketidir

d- Ulus-devletin en vahim sonuçlarından biri de kültürel miras üzerinde yol açtığı tarihte eşi görülmemiş yıkım,

tasfiye ve asimilasyon hareketidir. Ulus-devletin en ayırt edici özelliklerinden biri, hakim bir ulus etnisitesine dayanarak, kendi dışındaki diğer tüm etnisiteleri binlerce yıllık kültürleriyle ('Tek dil, tek ulus, tek vatan, tek devlet', Hitler'in baş sloganıydı) yok sayması, buna dayalı olarak yıkması, asimile ve tasfiye etmesidir. Tarihte hiçbir baskıcı ve ideolojik gücün başvurmadığı bu hareketler ulus devletin yapısıyla ilgilidir. 'Tek devlet, tek millet, tek dil' gibi teklî nakaratlardan başlayarak hep birbirine benzeyen vatandaşlar ve kurumlardan ibaret tek renkli, ya siyah ya da bembeyaz bir çöl yaratmak esas kültür politikasıdır. Darwinizm, yani biyolojizm topluma da uygulanmak istenmiştir. Pozitivizmin en vahim günahlarından biri de bu alana yöneliktir. En güçlü kültürün diğer tüm kültürleri eritmesini evrim kuralının gereği saymaktadır. Tabii insanın milyonlarca yıllık evrimi yok sayılarak ya da yok edilerek!

Günümüzde kültürün gittikçe sığlaşması, büyüleyiciliğini kaybetmesi, sıvılaşma ve ilham verici olmaktan çıkması, kültürel gelenek üzerinde ulus devletin yürüttüğü buldozer hareketi dolayısıyladır. Binlerce dil, on binlerce kabile, aşiret, kavim, arkeolojik miras, farklı yaşam biçimi, yani kültürler hep bu tekçi kültürel soykırım politikasının kurbanı olmuşlardır. Bunun nerede duracağı da belli değildir. Tek tip ve renkten ibaret ulus-devlet, ulus-birey ve ulus-toplum kültürü sadece faşizm üretmekle

bile bu kapsamda kuşkuyla değerlendirilir. Merkezî bürokrasi ana gücünü ve görevini oluşturur. Ulus-devlet modern bürokrasinin yarattığı devlettir. Tüm toplumu demir kafeste gözaltında tutar. Partiler ve sivil toplum konusundaki temel şartı, devlet politikalarıyla özdeş hareket etmeleridir. Dolayısıyla demokrasinin vazgeçilmez bir ilkesi olan çoğulculuk gereği, farklı siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik örgütlenmelerin gelişmesi tehdit nedeni olarak görülüp hep takipte tutulur. Seçenek oluşturmalarına, böylelikle yönetimde yer bulmalarına olanak tanınmaz. Ulus-devlet, yapısı gereği siyasi çoğulculuğa karşı olduğundan anti-demokratiktir. Ulus-devlet kapsamında demokrasi ve sosyalizm anlayışlarının (reel sosyalizm ve diğerleri) bir türlü gelişememeleri ve tasfiye olmaları, belirttiğimiz gibi ya ulus devleti savunmalarından ya da ona teslim olmalarından kaynaklanmaktadır. Ulus-devlet ve demokrasinin, farklı birimler olarak ilkeli bir uzlaşmaya varmaları halinde demokrasiye açık bir yapıdan bahsedilebilir.

Spor ve sanat ulus-devletin hizmetinde toplumla savaşın etkili ajan kurumlarına dönüştürülmüştür

f- Ulus-devlet sadece birey bazında tek tipleşmeyi yaratmakla kalmaz; tüm toplumsal bütünlüklere de tek tipleşmiş bir zihniyet ve duygu dünyasını aşılar.

ABD ve SSCB arasındaki soğuk savaş dönemi, ulus-devletlerin altın çağıydı. Aralarındaki gerginlik ulus-devletlerin hızla çoğalmalarını sağladı. 1914'e kadar Avrupa'da tamamlanan ulus-devlet süreci, 1970 başlarında da esas olarak dünya çapında tamamlandı. İkinci Dünya Savaşı, Avrupa ulus devletlerinin ilk ciddi krizinin ifadesiydi. AB bu krizin ürünü olarak doğdu.

kalmaz; yaşamı çölleştirerek sadece savaştan kaçmak isteyen bir canavarlaşma sürecine girer. Sonuç ise içinden çıkılmaz etnisite, din, dil ve diğer kültür savaşlarıdır. Günümüz bu savaşlarla çalkalanmaktadır. Hitler bu savaş kültürünün başlangıcı ve simgesel değeridir. Günümüzde bu simgeselliğin gerçeğe dönüşmüş hali yaşanmaktadır. Yine öğrenmek isteyenler için altın değerinde bir örnek olan Irak ve bu ülkede olup bitenler ortadadır.

Ulus-devlet, İkinci Dünya Savaşı'nda görüldüğü gibi, devletler ve öne çıkmış kültürlerle sadece bir siyasi ve askeri savaş hareketi değildir; tüm tarihsel-toplumsal geleneğe, geleceğe için umut vaat eden ve farklı olan her yeni oluşuma karşı kültürel bir sosyal savaş hareketidir. Ulus-devletin kuruluş mantığında, ekonomik, sosyal ve siyasal hedefinde olan 'tek ulus, tek devlet, tek dil, tek vatan' gibi devam eden teklî dizelerin varlığı sürekli, bazen gizli bazen açık, bazen kanlı bazen demagojik, her cephede süren kalıcı savaş halinden başka anlama gelmez!

Ulus-devlet, yapısı gereği siyasi çoğulculuğa karşı olduğundan anti-demokratiktir

e- Ulus-devlet siyasi alanda da tek tipleşmeye özen gösterir. Ulus-devlette farklı ulusal kimliklere yer olmadığı gibi, farklı siyasi oluşumlara da yer verilmez. Merkezî devletten, diğer deyişle üniter yapı olarak da adlandırılan devletten kasıt, demokratikleşmenin temel koşullarından olan farklılıklar temelinde siyaset yapmayı olanaksızlaştırmaktır. Bunu devletin bütünlüğüne tehdit sayar. Yerel yönetimlere asgari yetkilerin tanınmasını

Spor, sağlıklı toplum için bir eğitim aracı iken, ulus devletler bağlamında devletin şan ve şeref aracına indirgenmiştir. Sanki savaştan kaçınan, spor sadece bir yenme ve yenilme ikilemine sıkıştırılarak, iktidarın savaş aracına dönüştürülüyor. Özellikle futbol, ulus devletler için bu amaçla bir iktidar tekeli olarak kullanılmaktadır. Spor hem ulus devletleştirilmiş hem de topluma karşı etkili savaş alanına dönüştürülmüştür.

Sanat hem devlet hem de özel tekelin el atıldığı ikinci önemli bir toplumsal savaş alanıdır. Özellikle popüler kültür ve arabesk kültürü toplumun eğlence kültürü tarafından tutsak edilmesinde etkili rol oynamaktadır. Adeta bir starlar ordusu toplumu ateş altına almış gibidir. Klasik sanat gözden düşürülüp, halk kültürü popülerleştirilme yoluyla binlerce yıllık esas fonksiyonundan uzaklaştırılmakta ve toplumun imha edilmesinde rol oynayan bir araca dönüştürülmektedir. Seks veya cinsellik tarihte hiç olmadığı kadar toplumla savaş nesnesine dönüştürülmüştür. Hiçbir araç seks kadar topluma karşı savaşta etkin rol oynayamaz.

Özgürlük Sosyolojisi adlı savunmamda kapsamlı tartışmayı umduğum bu konuda parantez içi bir not olarak şu kadarını belirtiyim ki, her erkek için cinsel eylem bir iktidar eylemine dönüşülmüştür. Cinsel eylem yaşamın ve cinsin devamı için biyolojik işlevinden çıkarılıp veya saptırılıp, toplumsal ve siyasal alanda erkek egemen iktidarın sınırsız çoğalması ve yayılması işlevine dönüştürülmüştür. Cinsel eylem iktidar eylemine dönüştürülmüştür. Tüm homoseksüel, heteroseksüel vb ilişki biçimlerinde iktidar ilişkisi belirleyici rol oynamaktadır. Yaygın bir tarihsel temeli bulunmakla birlikte, hiçbir toplum ve devlet biçiminde ulus-devlet ve toplumunda olduğu kadar sistemli, yaygın ve iktidar amaçlı (dolayısıyla köleleştirme amaçlı) derinliğine ve genişliğine çoğaltılıp uygulanmamıştır. Toplumsal cinsiyetçilik toplumsal ve siyasal iktidar olayı, ilişkisi ve olgusudur.

Ulus-devlet, hem aile içinde hem de dışında cinselliğe yönelik yürüttüğü politikalarla tam bir iktidar sapıklığına yol açmıştır. Kadın kendini seks metası gibi görerek, erkek ise kendini cinsel iktidar aracı kılarak, sadece toplumu ahlaki buhrana sürüklemiyorlar; hem kendilerini hem de toplumu iktidar savaşının kurbanı haline getirmiş oluyorlar.

Medya bu üç alanda da savaşın en etkili aracı konumundadır. Hiçbir araç tekelin kontrolündeki medya kadar topluma karşı savaşta tahripkâr rol oynamamıştır. Demokratik uygarlık tarafından kullanıldığında da, şüphesiz çok etkili demokratikleşme aracı rolünü oynamamaktadır.

Ulus-devletin özenle oluşturduğu hapishane ve hastane politikaları da kendi iktidarını güçlendirmede ve toplumu tutsak kılmada etkili rol oynarlar. Hapishane ve hastane yollarına düşenler, iktidar karşısında maddi ve manevi birçok değerini yitirmekle karşı karşıya kalırlar.

Ulus-devlet kendi iktidarını kılcal damarlarına kadar topluma dayatırken, aslında sonun sonuna geldiğini itiraf etmiş olmaktadır. Bu duruma gelmiş iktidar, son noktada yere çakılmaktan kurtulamaz. Gerekli olan, demokratik uygarlığın etkili demokratikleştirme, örgüt ve eylem anlayışını toplumun tüm bütünlüklerinde, yani alanlarında yayıp uygulamaktır.

Orta sınıflar demokrasinin değil, faşizmin malzemelerini derlediği depodur

g- Ulus-devlet esas olarak orta sınıfa oynar. Sınıf temeline ortayı alır. Başka türlü gelişmesi teorik olarak mümkün

olsa da, pratikte gerçekleşemez. Ulus-devlet orta sınıfın modern tanrısıdır. Orta sınıf kendi zihniyet ve tutkularında hep bu tanrıya kavuşacağını (görev ve çıkar sağlayarak) hayal ederek yaşar. Toplum nasıl içyüzünü bilmeden eski çağ tanrılarına tapınıyor idiyse, günümüz modern orta sınıfı da tanrısını (kapitalist modernite bağlamında) aslında tanınamaktadır. Fakat ondan başka seçeneği olmadığını da farkındadır. Ya bürokrasisinde ya da tekelinde (mesleki formasyon gereği) görev almak kurtuluş anlamına gelir. Orta sınıf toplumu kendisinden ibaret sayar. Çok bencil bir sınıftır. Liberaller orta sınıfı demokrasinin temel şartlarından sayarlar. Ancak bunun tersi doğrudur. Orta sınıflar demokrasinin değil, faşizmin malzemelerini derlediği depodur. Faşizm ile ulus-devlet ilişkisi nasıl yapılırsa, faşizmle orta sınıf ilişkisi de yapısalıdır. Faşizmin kapitalist tekelin yapısal ilişkisi olması, orta sınıfa ilişkin bu yargıyı değiştirmez. İstisnaların olması sadece esas eğilimi doğrular.

Liberal demokrasi esas olarak orta sınıfa oynarken, en büyük demokrasi oyununda gerçek demokratik toplum güçlerine üstünlük sağlayarak, demokrasinin içeriğini boşaltmayı hedefler. Liberal burjuvazi, liberal demokratlar ancak güçlü demokratik gelişmeler ortamında sol kanat olarak olumlu rol oynayabilirler. Dikkat edilmesi gereken husus, orta sınıf sapkınlığıdır. Kapitalizm toplumun demokratikleşme mücadelesi karşısında, liberal burjuvazi ve orta sınıfı kullanmada büyük deneyim kazanmıştır. Tavizler vererek, hayaller uyandırarak, toplumun alt kesimlerini gösterip orta sınıfı sürekli korkutarak iç politika yürütmeyi esas almaktadır. Ulus-devlet bu anlamda orta sınıfın yoğunlaşmış savaşidir. Yine bu anlamda ulus-devlet orta sınıfın savaş ilâhıdır. Öyle anlar, öyle hayal eder, öyle tapınır. Bu tanrı ve yoğunlaştırdığı savaşa karşı demokratik güçlerin kendi öz zihniyet ve eylemlerini yaratmaktan başka seçenekleri yoktur. Bu tanrıya karşı tek ve en kutsal seçenek özgür yaşamın kendisidir!

h- Ulus-devleti değerlendirirken, bazı devlet biçimleriyle karşılaştırmak ve kendi içinde farklı modellerini tanımak aydınlatıcı olacaktır. Ulus-devletin kavram ve kurum olarak cumhuriyetle bir tutulmaması önemlidir. Her cumhuriyet ulus-devlet değildir. Hatta krallıklar da ulus-devlet olabilir. Cumhuriyetlerden bazıları ulus devlete dönüşebilir. Cumhuriyet daha çok demokrasiye açıktır. Toplumla ilişkileri ulus-devlet tarzında değildir. Tekellere karşı daha mesafelidir. Cumhuriyet bir ittifak, uzlaşma rejimi iken, ulus-devlet tek tarafı dayatma ve toplumu dilediği gibi oluşturma rejimidir. Cumhuriyet kendi ittifaklarına ve toplum dengesine dikkat ederken, ulus-devlet her türlü ittifak ve dengeli bozarak tekleşmeyi, merkezî otoriteyi azamiye çıkarmayı, farklı siyasi, toplumsal, ekonomik ve kültürel değerler ve anlayışları eritmeyi hedef alır. Cumhuriyet paylaşılabılır. Birçok farklı görüş, kültür, etnisite ve siyasal oluşum, yerel ve bölgesel yönetimler cumhuriyet çatısı altında yer bulabilirken, ulus-devlet zihniyet ve yapı olarak bu farklılıklar ve bütünlüklere karşıdır.

Ulus-devleti modelleştirmede sıklıkla üç örnekten bahsedilir.

Fransa örneği ilk ulus-devlet modelidir. Ulus-devletin doğum yeri Fransa'dır. Yaratıcısı ve tanrısı Napolyon'dur. Siyasal kimliği esas alır. Siyasal ve hukuksal alanı güçlendirerek, Alman tipi bir faşizme kaymama noktasında daha geleneksel bir yaklaşımı vardır. İrk ve hakim etnisite konusunda bağnaz değildir. Fransa dilini ve kültürünü paylaşılan herkes Fransız ulus devletinde yer alabilir. Dünyada izleyicileri vardır. Türkler bu modelden esinlenmiştir. Alman modeli kültürü esas alır. Alman

ulusuna özgü kültür hem vatandaşlığın hem de ulus devletin şartıdır. Faşizme daha çok eğilim göstermesi, Alman ulus devletin bu temelde gelişmesiyle bağlantılıdır. Dünyayı etkilemiştir. Türkler bu uygulamadan da etkilenmiştir. Almanlar bu modeli aşmaktadır.

İngiliz örneği en esnek olanıdır. İngilizler ne Fransızlar gibi siyasi birliği ne de Almanlar gibi kültür birliğini esas alırlar. Farklı siyasal oluşumlar ve kültürlerle daha açık bir ulus-devlet örneği sunarlar.

Ulus-devlet esas olarak uluslararası bir dünya sistemi peşinde koşan kapitalist tekellerin eseridir

i- Ulus-devleti zamanlama açısından ele almak, değişim ve gelişimini anlamak açısından önem taşır. Kapitalist modernitenin temel devlet formu olduğunu sıkça vurgulamakla birlikte, tarihsel gelişimi içinde ele almadan rolünü tam anlayamayız.

İspanya ve Fransa'nın imparatorluk emellerini kırmak isteyen Hollanda ile İngiltere'nin daha etkili devlet arayışına girmeleri, ulus-devlet tipini gündeme getirmişti. Hem mali ve siyasi açıdan hem de özellikle ordunun yeniden inşasıyla ulus-devlet, eskinin siyasi ve askeri yapısı karşısında üstünlüğünü gittikçe daha çok kanıtladı. Her iki ülke önce denizde üstünlük sağladı. 16'ncı yüzyılın sonlarında hakimiyet, dolayısıyla denizlerde hegemonya Hollanda ve İngiltere'ye geçmişti. 1700'lerin başlarında Fransa'yla İspanya'da hanedanlık üzerine girilen savaşlarda, karada da üstünlüklerini kanıtladılar. Fakat Fransa ve Avusturya hanedanları imparatorluk emellerini bir türlü terk etmiyorlardı. Bu da kendilerine çok pahalıya mal oldu. Ulus-devlet şansını kaybediyorlardı. Ayrıca devlet yapıları mali açıdan çok daha pahalıydı.

Hollanda ve İngiltere, imparatorluk emelleri karşısında siyasi olarak ulus-devlet inşalarına destek verdiler. Özellikle Prusya devletini güçlü bir ulus-devlet halinde Avusturya ve Fransa'nın karşısına çıkarmaları etkili bir politikaydı. Diğer etkili bir politika olarak Avrupa'nın tüm muhalif güçlerini, bu arada ulus-devlet arayışçıları sürekli destekleyerek rakiplerini yıpratıldı. Çünkü rakiplerinin ulus devletlerle baş etmeleri olanaksız gibiydi. Westphalia Antlaşması bu gelişmelerin sonucuydu. Ulus-devlet Avrupa'sı imparatorluk Avrupa'sı karşısında giderek zemin kazanıyor ve üstünlük sağlıyordu. Fransa İhtilali'nde İngiltere'nin amacı, kendisiyle uzlaşmayan kralı düşürerek, muhalifleri yine gündeme sürmektir. Kralla çelişkisi olan herkesi destekledi. Devrim aslında bir anlamda (tamamen değil) İngiltere'nin komplosuydu. Fakat krallık, daha sonra Cumhuriyet ve Napolyon'la ulus devlete geçiş hesaplarını bozdu. İngiltere, Napolyon karşısında kıl payı kurtuldu. Ayrıca Prusya politikası da benzer bir sonuç vermekle karşı karşıyaydı.

Napolyon örneğinin bir benzerini Türkiye Cumhuriyeti'nin inşasında görüyoruz. İngiltere, Almanci İttihatçılara karşı kendi yanlısı olan muhalifleri destekleyince, aynen Napolyon örneğini tekrarlarcasına, Mustafa Kemal Paşa aradan sıyrıldı. Hem Alman hem de İngiliz yanlıları kaybettir. İngiltere'nin benzer birçok politik deneyimi vardır. Bu deneyimler dikkatle incelenmeyi gerektirir. Ayrıca Masonlarla birlikte politika yürüttüğünü de unutmamak gerekir.

Ulus-devletin Avrupa çapında zaferi, 1861 İtalyan ve 1871 Alman ulusal birliğiyle birlikte bu iki ulus devletin doğuşuyla keskinleşti. Bu sefer hegemonya savaşları İngiltere ve Almanya arasına kaydı. 1871-1914 yılları arasında geçen kırk

üç yıllık süre her iki taraf için ittifak arayışlarıyla geçti. Birinci Dünya Savaşı Almanya'nın hegemonya emellerine büyük darbe indirdi. İkinci Dünya Savaşı bir nevi intikam savaşıydı. Sonuç Alman ulus devletin acı yıkımı oldu.

Rusya, 1917 Ekim Devrimi'yle Almanya'nın yenilgisinden doğan hegemonya boşluğunu doldurmak istedi. Bunun için Sovyetler hızla ulus devlete dönüştürüldü. Fakat tecrübeli İngiltere'nin ABD ile ittifakı, Rusya'nın hegemonya emellerini tıpkı Fransızlar ve Almanlarda olduğu gibi boşa çıkardı. 1989'da Sovyetler'in resmen çözülüşü, hegemonya iddiasının bırakılması anlamına geliyordu. Üç yüzyıllık İngiltere hegemonyası, 1945'le birlikte küçük müttefikli olarak kalma karşılığında ABD'ye devredildi. Sovyetler Birliği'nin ABD hegemonyasına karşı ulusal kurtuluş hareketlerini destekleme politikası, 1949-1989 dönemindeki soğuk savaşın bir neticesiydi. ABD ve SSCB arasındaki soğuk savaş dönemi, ulus devletlerin altın çağıydı. Aralarındaki gerginlik ulus devletlerin hızla çoğalmalarını sağladı. 1914'e kadar Avrupa'da tamamlanan ulus-devlet süreci, 1970 başlarında da esas olarak dünya çapında tamamlandı. İkinci Dünya Savaşı, Avrupa ulus devletlerinin ilk ciddi krizinin ifadesiydi. AB bu krizin ürünü olarak doğdu.

Aydınlatılması gereken diğer bir konu, kapitalist modernitenin neden model olarak ulus devleti geliştirdiğidir. Anlatımımız bu nedenleri açıklamaktadır. Ek olarak bir nedenin de bu model imparatorluk tarzı gelişmelere kolay kolay fırsat vermemesi olduğu belirtilmelidir. İmparatorluk zafer kazansaydı, kapitalist tekellerin şansı tekrar ortaçağlardaki gibi olabilirdi. Bu nedenle canlarını dişlerine takıp dört büyük imparatorluğun emellerine karşı koydular. 1500-1600 yıllarında İspanya, 1600-1870 yıllarında Fransa, 1871-1945 yıllarında Almanya ve 1945-1990 yıllarında Rusya'nın imparatorluk emelleri (Osmanlı ve Avusturya İmparatorluklarını da bunlara eklemek gerekir) ancak ulus-devlet politikalarıyla boşa çıkarılmıştı.

Ulus-devletlere her ne kadar ulusal burjuva unvanı yakıştırılsa da, açığa çıkan gerçeklik, ulus devletin esas olarak uluslararası bir dünya-sistemi peşinde koşan kapitalist tekellerin eseri olduğudur. En sıkı ulusçu geçinen Türkiye örneği bile ancak İngiltere'nin onayı ve ABD müttefikliği ile yürütülebildi. Uluslararası kapitalist sistem olmadan, ulus devletin doğuşu ve gelişimi düşünülemez. Sovyet ve Çin ulus devletleri de buna dahildir. Kurulması ve ayakta kalması etkenlerinin başında, sermayenin kâr güvencesine en iyi politik karşılık olması gelir. Ne zamanki bu özelliklerini yitirdiler, o zaman önce İngiltere ve sonra ABD hegemonyası altında yavaş yavaş dönüşerek varlıklarını sürdürmeye çalıştılar. Dünya-sistemin (kapitalist modernite ve hegemonun) politikası olmadan, hiçbir ulus-devlet uzun süre ayakta kalamaz. Aksi durum sistemin mantığına aykırı olurdu. Aykırı olan, çok zor yaşar veya yıkılır. Sovyetler ve Çin'in bile ayakta kalabilmek için ABD'yle ne kadar uzlaşmaya ihtiyaç duydukları açığa çıkan diğer bir kanıtlayıcı örnektir.

Bu durumda Saddam Hüseyin'in trajik sonunu daha iyi anlayabiliriz. Saddam sistemi tanımadı veya tanımak istemedi. Ayakta kalmak için tek bir şans vardı, o da Irak'ı çok kapsamlı bir demokratik sisteme dönüştürmekti. Ulus-devlet tanrısına olan çok güçlü inancı nedeniyle bu şansını kullanmadı. İdam sehpasına çıkarıldığında, eski tanrının sözlerinin yazılı olduğu Kuran'ı elinde tutsa da, sistemin yeni tanrısı karşısında eski tanrının imdadına yetişmediği ve kendisini kurtarmaya gücünün yetmediği de hazin bir biçimde ortaya çıkmıştı. Fakat sistemin

tanrısı Leviathan da Irak bataklığında iyice debeleniyor. Tüm Ortadoğu coğrafyasında zor durumdadır.

Ulus-devlet hem içte hem de dışta toplumsal sorunların çözüm modeli olmaktan çoktan çıkmıştır

Avrupa kendisi için yeni tanrı arayışındadır. Muhtemelen kendisi için daha barışçı, hukuka yer veren bir tanrı inşa edecektir. Avrupa Birliği, Avrupa'nın dört yüzyıllık uluslaşma ve ulus-devlet tarihi boyunca yaşadığı korkunç savaşların en sonuncusu olan İkinci Dünya Savaşı başta olmak üzere, tüm savaşçı geçmişine tepki olarak geliştirilmeye çalışılıyor. Ulus-devletin açığa çıkmış muazzam tahrip edici yanlarını evrimci yöntemlerle yeni bir Avrupa vatandaşlığı temelinde ekonomik, sosyal, siyasal ve tarihsel alanda geliştirdiği yeni fikir, inanç ve kurumlarla aşmaya çalışıyor. Bu bir nevi özeleştirisel yaklaşımdır. Dikkatle izlenmesi gereken bir süreç olup, nasıl sonuçlanacağı önceden kestirilemez. ABD ise Irak'ta ulus-devlet uygarlığının bir nevi 16'ncı Louis'si olan Saddam ve rejimini yıkararak, işine gelmeyen ulus devlete tavrını radikalce ortaya koydu. Daha çok ulus devleti federatif tarzda (ABD'nin kendi yapısı) yeniden inşa yöntemini deneyebilir.

ABD'nin hegemonya ile imparatorluk arasında sıkışması zorlu bir süreçten geçtiğinin kanıtıdır. Ulus-devletleri zayıf bir hegemonyayla idare etmek zordur. Türkiye ile ilişkileri buna örnek olarak verilebilir. İmparatorluk halinde tecrit olabilir. Roma'nın çöküşü akıllardadır. Fakat

ABD'nin hegemonya ile imparatorluk arasında sıkışması zorlu bir süreçten geçtiğinin kanıtıdır. Ulus devletleri zayıf bir hegemonyayla idare etmek zordur. Türkiye ile ilişkileri buna örnek olarak verilebilir. İmparatorluk halinde tecrit olabilir. Roma'nın çöküşü akıllardadır. Fakat ondan başka imparatorluğa cesaret edebilecek bir gücün bulunmaması şansı sayılır. Her şey bir çıkmazla karşı karşıya kalındığını gösteriyor.

ondan başka imparatorluğa cesaret edebilecek bir gücün bulunmaması şansı sayılır. Her şey bir çıkmazla karşı karşıya kalındığını gösteriyor. Klasik ulus-devlet hegemonya ile ancak 21'inci yüzyıl başlarına kadar zorbela var olabildi. AB, ilk ve oluşum halinde olan bir adımdır. Geleceği net değildir. BM sistemi, sanki aynasılmış gibi, ulus devletin çıkmazını gösteriyor. Sorun çözme yeri değil, adeta ağırlaştırma organıdır. Diğer bölgesel ve kıtasal birliklerin de ulus-devlet engelini aşmaları beklenmediğinden, çözüm olanakları yok gibidir. Ulus-devlet hem içte hem de dışta toplumsal sorunların çözüm modeli olmaktan çoktan çıkmıştır. Kaldı ki, kuruluşlarında işgallere karşı ve ilk sermaye birikimleri için uygun bir model olsalar da, içte bastırdıkları tüm tarihsel, toplumsal, kültürel, etnik, çevresel, feminist ve siyasal boyutlu sorunların günümüzde yeniden baş göstermesi çözüm gücü olmadıklarını kanıtlamakta, uluslararası anlaşmazlıklar karşısında tıkayıcı bir model oldukları yüzlerce örnek olayla açığa çıkmış bulunmaktadır.

İsrail-Filistin sorunu bu açıdan derslerle doludur. İki de çok katı ulus-devlet modeline bağlıdır. Bir Kudüs sorununu çözmek için ya bu kenti paramparça etmeleri ya da birbirlerini sonuna kadar yok etmeleri gerekir. Sistemin çıkmazını bundan daha iyi açıklayan bir örnek bulunmaz. Kaldı ki Irak, Afganistan ve Lübnan'ın durumu ortadadır. Sırada muhtemelen İran ve başka ülkeler vardır.

Ne adil ve insani ne de siyasi ve demokratik olduğundan, modelin şansının da olamayacağı her geçen gün daha çok açığa çıkmaktadır.

Ulus-devlet 1970'lerde zirve yaptıktan sonra ve özellikle SSCB'nin dağılmasıyla derin bir krize girmiştir. Yaşadığı kriz, sistemin sorunlarına yanıt verememesi ve gittikçe engel teşkil etmesi nedeniyle, ulus-devlet kapitalist tekelin gözünde eski itibarını yitirmiştir. AB modelinde krizi evrimle aşma girişimi fazla umut vermiyor. Bu durum kapitalist modernitenin genel küresel kriziyle bağlantılıdır. Ortadoğu krizli halin kaosa dönüştüğü alandır. Olup bitenler Üçüncü Dünya Savaşı boyutundadır. İkinci bir AB veya BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) bölge gerçekliğine yanıt vermekten uzaktır. Kaos halinin uzun sürmesi beklenebilir. Sistem demokrasi kılıfıyla ulus devleti yeniden inşa etmeye çalışabilir. Eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik güçlerin buna yanıt olarak demokratik uygarlığı geliştirmeleri en uygun yoldur.

'Ortadoğu'da Uygarlık Krizi ve Demokratik Modernite Çözümü' adıyla geliştirmeye çalışacağım savunmamda, bölgenin Demokratik Konfederasyon projesini tartışmaya çalışacağım.

Demokratik uygarlık bakışı, bilim üretimi açısından muazzam bir şanstır

j- Ulus-devletin çok köklü bir paradigma olarak epistemolojik yönünü tartışmadan bırakmak ciddi bir eksiklik olacaktır. Şimdiye kadar yapılan nitelendirmeler, ulus devletin herhangi bir devletten çok farklı bir paradigmaya dayandığını

şeyin gerçekliği kendisine anlamlı gelmez; ilgisi yoktur, ruh hali ve zihni kapalıdır. Ulus-devletin olguları dışında anlam ifade edecek sosyal gerçeklikler bu nedenle kendisine karşı görünür. Çünkü sosyal gerçeklik alanında her şey ulus devletçiliğin gözlüğünden görülmek durumundadır. At gözlüğü de olsa bu böyledir. Bu gözlükten bakanlar, tarihe ve felsefeye objektif bakamaz. Zihninin katılaşması başlı başına bir engeldir. Bu tarz bakış bilimi kavramaya da elverişli değildir.

Kendi ulus-devlet toplumu dışında toplumları da düşünemez. Bu konudaki katılaşma objektif gözlemi ya çarpıtmakta ya da ilgisiz bir bakışa sürüklemektedir. En bağnaz dincilerden daha bağnaz bir paradigmayla ötekine baktığında ya onu görmeyecek ya da ona düşman olarak bakacaktır. Ulus-devlet dünyasının sürekli savaş üretmesi bu nedenledir. Hitler örneği bu konuda da çarpıcı olabilir. Avrupa ve Dünya ya onun gözünden görüldüğü gibi olacak ya da olmayacak, yok olacaktır. Bu paradigmanın nasıl şiddet etkenine dönüştüğünü çok sayıda örnekle kanıtlamak zor değildir.

Din savaşları da açık ki farklı paradigmalara bağlantılıdır. Milliyetçilik kaynaklı savaşların bu kadar çoğalması ulus-devlet paradigmasıyla, yani ulus devletin egemen kıldığı temel bakış açısıyla ilgilidir. Bilgiyi doğru algılayamama doğal olarak yanlış bilgilenmeye yol açacak, o da yanlış karar ve uygulamaları beraberinde getirecektir.

Ulus-devletin derin bakış açısına (paradigmasına) sahip hiçbir bilim insanının, başta sosyal bilimlere olmak üzere tüm bilimlerde anlamlı yorum gücüne sahip olması beklenemez.

Her şeyi 'ben'leştirmeye çalışan bu zihniyet, 'benim sınırlarım', 'benim toplumum', 'benim ülkem', her şeyde 'ben' diyerek muazzam bir egoizme batmakta, kendini abartarak büyük kılmaktadır. O zaman bu kişilikten hiçbir sağlıklı karar, ilişki ve eylem gücünün çıkmayacağı anlaşılır bir husustur. Kendini devlet ve toplumuyla, onun tarihi ve ufkuyla, çıkar ve tutkularıyla özdeşleştirdiğinden, ne ulusal ne de uluslararası barış ve dayanışma şansı beklenebilir.

Kaba bir taslak halinde tanımlamaya çalıştığımız bu paradigmanın ulus-devlet bakış açısının dışına çıkmadan bilimle buluşamayız, dolayısıyla doğru karar ve ilişki şansını kazanamayız. Tüm göstergeler demokratik bir ortamın bilimsel devrim için en uygun koşulları sunduğunu göstermektedir. MÖ 6000-4000 döneminin (Verimli Hilal) bilgisinden tutalım, MÖ 600-400 döneminin İlyonya ve Atina'sına, 15'inci yüzyıldan itibaren başlayan Rönesans, Reformasyon ve Aydınlanma Avrupa'sına kadar bilimlerin en hızlı geliştiği dönemlerin toplumların özgürlük düzeyiyle bağlantılı olduğu görülecektir. İnsanlığa kazandırdığı büyük değerlere rağmen, Avrupa dünyada hâlâ çok eleştiriliyorsa, ulus devletin bencil çıkarıcılığı yüzündendir. Modernitenin günümüz sorunlarına çözüm üretememesi, esas aldığı ulus-devlet sistemi nedeniyle. Tıpkı son dört yüzyılın eşi görülmemiş tüm önemli savaşlarının nedeni olması gibi.

Demokratik Uygarlık bakışı, bilim üretimi açısından muazzam bir şanstır. Özellikle kriz ve kaos ortamında yeni bir bilime olan ihtiyaç ancak Demokratik Toplum paradigmasının hakim olmasıyla giderilebilir.

Epistemolojik sorunlar çözülmeden pratik çözümler gelişmeyeceğine göre, ulus-devlet paradigmasını yıkmak ve Demokratik Modernite paradigmasını kazanmak gerekli olan çözüm gücüne eriştirecektir.

Gerçekten de yirmi iki yıldır 15 Şubat bir yas günüydü, kara gündü. Garê zaferi temelinde o karanlık yırtıldı. Kara gün parçalandı. Özgürlüğün yaratılması için bir aydınlanma ortamı başladı. Toplum büyük bir coşku ve heyecan ile 15 Şubat Komplosu'na karşı mücadele ediyor. Bugün her yerde halk ayakta, özgürlük bayramı gibi bayram yapıyor. İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalama kararlılığını net bir biçimde ortaya koyuyor. Ortaya çıkan olumlu pozisyon oldukça önemlidir. Yeter ki doğru anlamayı, imkân ve fırsatlarını yeterince değerlendirmeyi bilelim. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda 23'üncü yılda 15 Şubat Komplosu'nu tümünden yıkmaya, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalayarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirmek imkân dâhilinde olacak.

Uluslararası Komplo'ya karşı mücadelenin 23'üncü yılı büyük zafer yılı olacaktır

Duran Kalkan

“Güneşimizi Karartamazsınız!” şiarıyla komploya karşı direnen, şehit düşen yoldaşlar anısına bir kere daha Uluslararası Komplo'yu en erkenden hissederek, daha 9 Ekim'de komplo başladığında 'Güneşimizi Karartamazsınız' diyerek Önderlik etrafında ateş çemberi oluşturan, bugün on binlerce şehadetin öncüsü olan Halit ve Aynur yoldaşlar şahsında komploya karşı mücadelenin tüm kahraman şehitlerini bir kere daha saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma, anılarını yaşatma sözümüzü bir kere daha yineliyoruz.

Bu 15 Şubat, 15 Şubat 1999 Komplosu'nun 22'nci, 15 Şubat 1925 Komplosu'nun da 96'ncı yıldönümü oluyor. Bu temelde Önder Apo bu günü 'Kürt Soykırım Günü' olarak tanımladı ve ilan etti.

Komploculuk soykırımcıların kullandıkları en etkili saldırı yöntemidir

Komploculuk soykırımcıların amaçlarını başarmak için kullandıkları en yoğun ve etkili bir saldırı yöntemi oluyor. Baştan itibaren de böyledir. Kuşkusuz komploculukla katliamı ve imhayı öngörüyor, hedefliyorlar. Fakat hilekâr, ölçsüz bir saldırı yöntemidir. Saldırının insanisi olur mu, olmaz mı değerlendirilebilir ama komploculuk elbette insanlık dışı bir saldırı yöntemidir. Dört parça Kürdistan'da son yüz yıla yayılan süreç içerisinde geliştirilen soykırımcı saldırılarda en çok kullanılan bir yöntem de budur. Aslında son yüz yılla da sınırlı değil, 19. yüzyıldaki işgal ve saldırılarda da yaygınca kullanılan bir yöntemdir. Hem işbirlikçiliğin, ihanetin, işgalci-soykırımcı güçlerin geliştirmeye çalıştığı bir durum hem de komploculuk işgal,

istila, soykırım amaçlarını gerçekleştirmede başvurdukları en etkili saldırı yöntemi oluyor.

Kuşkusuz bu komploların en örgütlü, bilinçli, planlı saldırısı 9 Ekim 1998 tarihindeki Önder Apo'ya yöneltilen komplocu saldırıdır. Çünkü Önder Apo Kürt tarihi içerisinde ulusal ve toplumsal özgürlük bilincini en çok birleştiren, ortaya çıkartan, temsil eden, bunu duygu ve düşünce düzeyinde en derin ve güçlü bir biçimde ortaya çıkardığı gibi modern bilimin gereklerine göre siyasete, askerliğe, örgütlenmeye, parti ve halk örgütlenmesine dönüştürebilen bir Önderlik konumundadır. Geliştirdiği hareket yerel ve bölgesel değil, ulusaldır. Tüm Kürt ulusunu ve Kürdistan bütünlüğünü içine alan konumdadır. Dar ulusalcılığı tümüyle aşarak emekçilerin, kadınların, gençlerin etkili olduğu, çıkarlarını koruduğu, demokratik toplumu esas alan, öngören bir ideolojik karakterdedir. Ulusal özgürlükle toplumsal özgürlüğü ideolojik çizgi olarak baştan itibaren en ileri düzeyde birleştirmeyi başaran bu özgürlük çizgisini gerillaya dayalı olarak 1990'dan itibaren Kadın Özgürlük Çizgisi'ne dayandıran, onunla temellenen bir Önderlik gelişim düzeyine sahiptir. Felsefi-ideolojik gelişimi bu düzeydedir.

Örgütlenmede parti ve gerilla örgütlülüğünü, askeri örgütlenmeyi tümüyle işgal koşullarında geliştirmeye cesaret eden, onun tarzını bulma yaratıcılığını gösteren bir kapasitededir. Yine hiç kimsenin yapamadığı ve yapılabileceğine inanmadığı bir biçimde sömürgeci-soykırımcı sisteme karşı, onun askeri egemenliğine, işgaline karşı gerilla direnişini geliştirebilen, onun strateji ve taktiklerini, örgüt ve eylem biçimlerini ortaya çıkartabilen bir önderliktir. Dolayısıyla Önder Apo ile birlikte PKK öncülüğünde gelişen Hareket diğerle-

rinin tecrübesine dayansa da, daha önceki direnişlerle kıyaslanamayacak kadar farklıdır.

En çok dayandığı tecrübe nedir? Zafer çizgisinde hareket etmedir. Yani ne olursa olsun yenilginin, ezilmenin önünü kapatmak gereklidir. Öyle bir düşünce gücü, örgütlenme ve hareket sistemi, öyle bir tarz, üslup, yöntem geliştireceksin ki yenilmenin önünü kapatacak, zayıf da olsa, yavaş da olsa, yenilmeyen, sürekli başarı kazanan, dolayısıyla gelişme sağlayan bir çizgide hareket edecek. 19'uncu ve 20'nci yüzyılların direnişlerinden çıkardığı en büyük ders budur. Bunun için de kendine, özgücüne güveneceksin, aklının gücüne güveneceksin, duygularını, düşüncelerini iyi kullanacaksın. Halkın eğitilip örgütlenmesinin ortaya çıkardığı güce dayanacaksın, başka güçlere bel bağlamanın, dayanmanın sonucunun felaket olduğunu bileceksin.

En son Barzani öncülüğündeki KDP'nin yaşadığı felaket bunun en somut ve en öğretici örneği konumundadır.

Önder Apo'nun ve PKK'nin gelişiminin böyle olduğunu biliyoruz. Bu temelde Önderliksel çıkış, ideolojik grup, Bakurê Kurdistan'a dönüş, gençlik hareketi ve ardından PKK ismi ile partileşme, 1970'li yıllarda Ankara'dan Bakurê Kurdistan'a yayılan yeni bir özgürlük hareketinin, ulusal direniş mücadelesinin gelişimini ifade ediyor. 12 Eylül 1980 darbesi ardından da Ortadoğu'ya, yurtdışına açılmayı sağlıyor. Bir yandan Filistin direnişi ile Arap sahasına açılan, diğer yandan İran devrimi, ardından gelen İslami Cumhuriyet Rejimi ile Ortadoğu'nun doğusuna açılan bir gelişmeyi sağlıyor. Bütün bunlar bir yandan Avrupa'ya, yurtdışına açılımı getirdiği gibi Kürdistan'ın büyük parçası olan Bakurê Kurdistan sınırlarını aşarak diğer Kürdistan parçalarına da yayılmanın ilk adımlarını

ortaya çıkartıyor. Bunun Rojhilat'ta, Başûr'da, Rojava'da nasıl geliştiğini biliyoruz.

1993 ateşkesinin içinde hile var, oyun var, komplo var

Başlangıçta zayıf da olsa, çok bilinçli, planlı olmasa da özellikle 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımı'yla birlikte Bakurê Kurdistan'da ortaya çıkan gelişmelerin bu parçalar üzerindeki etkileri, en ilerisi Rojava olmak üzere diğer Kürdistan parçalarında da önce sempatican düzeyinde, daha sonra direnişe katılım biçiminde geliyor. Bu durum PKK'yi bir ulusal direniş haline getirecek bir katılım düzeyini ortaya çıkıyor. 1990'lardan itibaren gelişme çizgisi böyledir.

Dikkat edilirse PKK için ifade ettiklerimiz birçok yönüyle 19'uncu ve 20'nci yüzyılda yaşanmış direnme hareketlerinden farklıdır. Kuşkusuz bir Kürt direnişi, bu yönüyle birliği var. Fakat hem yaygınlık bakımından hem ideolojik, siyasi, felsefi çizgi bakımından hem stratejik, taktik yaklaşımlar bakımından hem ulusal düzeye yayılma bakımından, esas olarak da ulusal gelişmeyi ve özgürlüğü toplumsal gelişmeyle, özgürlükle birleştiren bir hareket olması bakımından farklıdır, yenidir. Kürdistan'da birçok açıdan ilki gerçekleştiriyor.

Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin bütün bunların önünü kapattığını, Kürt soykırımını gerçekleştirdiğini, Kürtleri asimile ettiğini, erittiğini sandığı bir süreçte tersine söz konusu ulusal-demokratik gelişmeler başta gençler ve kadınlar olmak üzere Kürt toplumunda büyük etki yapıyor, destek buluyor.

Bakurê Kurdistan'da 12 Eylül öncesinde olduğu gibi Hilvan-Siverek direnişlerinin etkisiyle önemli bir potansiyel harekete geçirildiği gibi 12 Eylül

darbesine karşı gelişen direniş sürecinde de diğer Kürdistan parçalarında, yurtdışındaki Kürtler içerisinde böyle bir katılımı ortaya çıkartıyor. Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin iddia ettiğinin tersine Kürt varlığının hala diri olduğu, canlı olduğu görülüyor. Kürdistan'ın bölünüp parçalanması, inkâr, katliamlar, tehcirler, demografiyi değiştirici saldırılar ve en önemlisi de asimilasyon, kültürel soykırım sonucunda ne kadar ulusal varlığı tahrip edici gelişmeler yaşanmış olsa da Kürt halkını ulusal varlığından ve özgür yaşama tutkusundan vazgeçirememiştir. Önder Apo'nun ve PKK'nin çıkışı ile halkta bulduğu destek bunu net bir biçimde gösteriyor.

Bu durum 1990'lı yılların başından itibaren Kürt sorununu aydınlattığı gibi, Kürt çözümünün de dünya ve bölge siyasetine dayatıyor. Aslında 1991 ve 1992'deki gelişme bir silahlı çözüm dayatmasıdır. Ardından 1993 ateşkesiyle birlikte bu kendisini Kürt sorununun demokratik siyasi çözümü biçiminde dayatarak ortaya çıkıyor.

Çeşitli komplocu yöntemler burada da vardır. Aslında 1993 ateşkesine nasıl gidildiğinin iyi anlaşılması gerekir. Yaşanan olaylar daha ayrıntılı bir biçimde bilinmeyi ve açığa çıkartılmayı gerektiriyor.

Böyle bir sürecin gelişiminde Celal Talabani aracı oldu. TC Cumhurbaşkanı Turgut Özal inisiyatif kullandı. Onun yaklaşımları hâkim oldu. Turgut Özal gerçekten sorunun demokratik çözümünden yanaydı. Celal Talabani de tutarlı bir aracılık yapmak istiyordu. Fakat genelkurmayından hükümetine kadar diğer güçler de işin içine girdiler. Demirel'i, İnönü'sü birçok güç böyle bir tutumun içinde oldular.

Herkes aynı biçimde yaklaşmadı. Sonrası gösterdi ki işin içinde hile var, oyun var, komplo var. Biraz da ateşkes

ile birlikte var olan parti örgütlülüğünü ve gerilla direnişini zayıflatarak, gevşeterek saldırı ezmeyi hedefleyen bir komplocu plan var.

PKK, Kürt sorununun çözümünü bölge ve dünya siyasetine dayatıyor

Nitekim çok basit nedenlerle ateşkes bozuldu ve topyekûn imha ve tasfiye saldırısı 1993 Mayıs'ından itibaren geliştirildi. Ateşkes yaklaşımını hile olarak kullandılar. Buna dayanarak gerilla duruşunu gevşetip direnme gücünü azaltmak istediler. Topyekûn özel savaş saldırısıyla da bu direnme gücünü, gerillayı ezmeyi öngördüler. Önder Apo parti öncülüğünü geliştirerek, gerillayı büyütürken tüm bu saldırılara karşı 1993'ten 1998'e kadar büyük bir direnme savaşını örgütledi. Oyunları, hileleri açığa çıkardı. 1993 ateşkesi ile içine girdiği demokratik çözüm sürecinden vazgeçmedi. Ama her türlü imhacı saldırı karşısında da onları kıracak, boşa çıkartacak bir direnme gücünü gösterdi.

Gördüler ki ateşkes oyunu tutmadı. Topyekûn özel savaş saldırısı imhayı getirmede. Tam tersine bunlar boşa çıktı. Önder Apo ve PKK Kürt sorununun çözümünü dünya ve bölge siyasetine dayatıyor. Bu çözüm olmadan Üçüncü Dünya Savaşı kapsamında ABD'nin Ortadoğu'ya dönük adımları, özellikle Irak'a dönük saldırıları daha fazla geliştirilemiyor, ciddi bir tıkanma içerisinde. İşte bu tıkanmayı aşmak, Ortadoğu'ya dönük Üçüncü Dünya Savaşı kapsamındaki müdahalesini, özellikle Irak müdahalesini pratikleştirebilmek amacıyla Önder Apo'ya yöneltilen Uluslararası Komplo geliştirildi. Uluslararası Komplo ile Önder Apo imha edilmek, ona dayanarak PKK tasfiye edilmek, PKK'nin tasfiyesi temelinde de Kürt soykırımı sonuca götürülmek istendi. Kürt sorununun çözümünü dayatan gücün ortadan kaldırılması istendi. Kürt sorunu var olsun, buna dayalı çelişki ve çatışmalar sürsün, biz de buradan fayda görelim, çıkar sağlayalım istendi.

Böylece bir yandan Kürt sorununun varlığının yol açtığı çelişki ve çatışmalardan çıkar sağlama, diğer yandan da başta Irak olmak üzere kapitalist modernite sisteminin Ortadoğu müdahalesinin yaşadığı tıkanmaları giderme, müdahalenin önünü açma amacıyla 9 Ekim 1998 Komplosu'nu gündeme getirdiler.

9 Ekim Komplosu'nun 23'üncü yılı içerisindeyiz. Aslında daha öncesinden bunun için hazırlık da yapmışlardı. Önderlik hareketinin Bakurê Kurdistan'da böyle güç sahibi olması, oradan Kürdistan'ın diğer parçalarına yayılması böyle kolay, rahat olmadı. Çok büyük, yaratıcı bir mücadele ile oldu. Gerçekten de çok bilinçli-örgütlü bir tutumla, duruşla gerçekleşti. Bütün sömürgeci-soykırımcı engelleri aşı aşı, ortadan kaldıra kaldıra gerçekleşti. Sadece diğer parçalara yayılmasını değil, Önderliksel çıkışı da ezemediler. İdeolojik grubu imha edemediler. Grubun Bakurê Kurdistan'a dönüşünü önleyemediler. Nitekim Bakurê Kurdistan'ın kuzey-batı alanlarında, Türkiye ile sınır olan alanlarında gelişen devrimci birikimin PKK biçiminde örgütlenmesini önleyemeyince hemen akabinde Bakurê Kurdistan'ın iç kesimlerine, orta Kürdistan'a bu hareketin girişini önlemek için çok planlı bir karşı faaliyet örgütlediler. 1979'un sonunda ve 1980 başında da bu örgütlülüğü saldırıya geçirdiler. 'Ulusal Demokratik Güç Birliği' denen bir örgütlenme ve saldırı ile bunu yaptılar. Güya Bakurê Kurdis-

tan'daki 3 Kürt örgütünü bir araya getirdiler, PKK'ye karşı saldırıya geçirdiler.

Saldırının tek amacı vardı; PKK Mêrdîn'i geçememeli. Botan'a girişine asla izin verilmemeli. Mêrdîn'i geçmeden, Botan'a ulaşmadan PKK hareketinin önü barajlanmalı ve imha edilmeli, dediler. PKK, bunu çeşitli çalışmalarla, daha çok da 12 Eylül 1980 darbesinden sonra ortaya çıkan askeri koşullara dayanarak, yine İran-Irak Savaşı'nın yarattığı etkilere, bölgedeki gelişmelere dayanarak aştı. Botan'a girdi. 15 Ağustos 1984 gerilla direnişini başlattı, geliştirdi.

Bu gelişme 1990 başında Bakurê Kurdistan'da serhildanları geliştirdi. Dünya çapında da Sovyetler Birliği'nin

Hewlêr'deki yönetimin kuruluşu, ABD-Türkiye-KDP-YNK'nin PKK'ye karşı savaş ittifakının kuruluşuydu. Onu ifade ediyor. Zaten öyle de rol oynattılar. 1992'nin Ekim'inden itibaren bu ittifak PKK'yi imha ve tasfiye etmek için saldırıya geçti. Güney Savaşı dediğimiz savaş, bu temelde yaşandı. Kürt sorununu yaratan ve onu ayakta tutan sistem '90 başında şu kararı net ve kesin bir biçimde verdi: Ne olursa olsun PKK'nin Başûrê Kurdistan'da etkinlik kurması önlenecek, Başûrê Kurdistan'a sokulmayacak.

çözülüşü ve Saddam yönetiminin Kuveyt'e girişi ile ortaya çıkan Körfez Savaşı'nın sonuçlarına dayalı olarak Başûrê Kurdistan'da yaratılan boşluk ortamında PKK'nin Başûrê Kurdistan'a da yayılarak sistemin işbirlikçilik merkezi olarak kullandığı sahayı da ele geçirme ihtimali ortaya çıktı. PKK'nin Botan'a girişi önlenemeyince Başûrê Kurdistan'a girişini önlemek üzere büyük bir barajlama hareketi geliştirmek istediler.

Hewlêr'deki yönetim böyle kuruldu. Hewlêr'de PKK'nin yönetim oluşturmalarını önlemek için sömürgeci-soykırımcı güçler o yönetimi ortaya çıkardılar. 1990 başında yaşanan gelişmeler eğer öyle barajlanmasa, süreç doğru değerlendirilse, oluşan imkân ve fırsatlar doğru kullanılıysaydı Hewlêr'de bir KDP-YNK yönetimi değil, PKK yönetimi ortaya çıkacaktı. Gidışat oydu. Körfez Savaşı olduğunda Kürdistan'da KDP-YNK adında herhangi bir güç kalmamıştı. PKK, Bakur'da savaşıyordu ama sınır üzerinden Başûrê Kurdistan'ın en çok etkileyen güç pozisyonundaydı. Böyle bir ortamda PKK'ye karşı savaşmak, dahası Başûrê Kurdistan'ı PKK gelişimine, yayılımına kapatmak üzere Hewlêr yönetimini örgütlediler. O yönetimi de 'Çekiç Güç Operasyonu' denen bir sistemin güvencesine kavuşturdular. Sınırı Saddam yönetimine kapattılar. Zaten Türkiye'yi buna dâhil ettiler.

Aslında Hewlêr'deki yönetimin kuruluşu ABD-Türkiye-KDP-YNK'nin PKK'ye karşı savaş ittifakının kurulu-

şuydu. Onu ifade ediyor. Zaten öyle de rol oynattılar. 1992'nin Ekim'inden itibaren bu ittifak PKK'yi imha ve tasfiye etmek için saldırıya geçti. Güney Savaşı dediğimiz savaş, bu temelde yaşandı. Kürt sorununu yaratan ve onu ayakta tutan sistem '90 başında şu kararı net ve kesin bir biçimde verdi: Ne olursa olsun PKK'nin Başûrê Kurdistan'da etkinlik kurması önlenecek, Başûrê Kurdistan'a sokulmayacak. Rojhilat, İran nedeniyle zaten bir biçimde biraz kapalı, dolayısıyla Bakur da kuşatılacak. Doksanlı yıllar boyunca Kürt sorununu temsil eden, yaratan, sürdüren, Kürt soykırım sisteminin temsil eden soykırımcı sistemin PKK'ye karşı yaklaşımı bu oldu.

Komplo Ortadoğu'ya müdahale edebilmek için geliştirdiler

Sistem için 1990'lar sonuna doğru artık mevcut gerçeklik bir tıkanma noktasına geldi. Irak üzerinden Ortadoğu'ya müdahale edemez ya da müdahalesini ilerletemez duruma gelince, söz konusu tıkanmayı, yaratılan kuşatmaya dayalı olarak Bakur'da PKK'nin imha ve tasfiye edilmesi, onun için de Önder Apo'nun imha edilmesi temelinde sürdürmek istediler. Tıkanmanın önünü açmak, Ortadoğu müdahalesini bu temelde geliştirmek istediler.

Kendilerine göre kuşatma sonuç almıştı. PKK Bakur'da sınırlandırılmıştı. Gerilla beş-altı yıl çok yoğun bir savaş içerisinde yorulmuştu, Önderliğe dönük planlı-örgütlü bir saldırı yürütülür, imha edilirse sonuç alınabilirdi. Hesapları da buydu. 9 Ekim Komplosu'nu da bu temelde planladılar. Bizzat ABD yönetimi planladı. Dönemin ABD Başkanı Bill Clinton yönetiminin oluşturduğu karar, hazırladığı plan temelinde söz konusu komplo devreye kondu. Komplonun pratik hedefi; Önder Apo'nun imhası, PKK'nin tasfiyesi, Kürt soykırımının gerçekleştirilmesiydi. Dolayısıyla Kürt sorunuyla bağlıydı. Soykırımcı zihniyet ve siyasetin küresel düzeyde planlı-örgütlü bir saldırısıydı. Öyle basit nedenlerle ya da dar bir biçimde düşünmemek, görmemek gerekiyor. Ne olursa olsun Ortadoğu'daki etkinliğini geliştirebilmek, müdahalesini sürdürebilmek için ABD öncülüğündeki sistem bu hedefi gerçekleştirmek istedi.

Evet, 1990 başında Körfez Savaşı ile Irak'ı daralttılar, üçe böldüler. Saddam Hüseyin yönetimini Bağdat ve çevresinde daraltıp kuşatılabilir fakat dikat edilirse 1991'de bunu yaptılar. 2003'e kadar Bağdat'ta Saddam'ın o biçimde yaşamasına tam 12 yıl boyunca izin verdiler. Hâlbuki hiçbir gücü kalmamıştı. Hemen yok edebilirlerdi.

Niye etmediler de 2003'te bu saldırıyı gerçekleştirdiler? Çünkü Önder Apo'nun yönettiği, öncülük ettiği, mücadele ettiği bir ortamda Bağdat yönetiminin üzerine gitme, Saddam Hüseyin'i yıkma tutumunu, gücünü gösteremediler. Bunu kendi çıkarları açısından faydalı görmediler. Böyle yaparsak Saddam'ı yıkıyoruz derken PKK'yi, Önder Apo'yu güçlendiririz, bırakın Başûrê Kurdistan'ı, Irak'ta PKK etkinliğini geliştiririz korkusunu, kaygısını yaşadılar. Onun için Saddam Hüseyin yönetimini o kadar yaşattılar. Yaşamasına izin verdiler. Saddam Hüseyin yönetimini yıkmaya yöneldiklerinde ise Irak'a müdahale edecek bir Kürt gücünün ortada kalmaması lazımdı. Zaten KDP ve YNK'yi denetimlerine almışlardı. Onların ne böyle bir düşünceleri ne örgütlülükleri ne de güçleri vardı. Geriye kalan Önder Apo ve PKK idi.

O halde Bağdat'a müdahale edebilmek için Önder Apo'nun, PKK'nin

imhası ve tasfiyesi gerekti. Kürt sorununu çözümsüz kılabilmek, Bağdat yönetimini yıkabilmek için bu gerekiyordu. Ortadoğu'ya daha rahat bir kapitalist-empyralist müdahalenin gerçekleştirilmesi için bu gerekiyordu ve bu temelde 9 Ekim 1998 Komplosu'nu gündeme getirdiler, kararlaştırdılar. Planlayıp uygulamaya koydular. Sistemin Kürt karşıtı, Kürt sorununu yaratan, Kürt soykırımcısı küresel kapitalist sistemin çıkarlarını Ortadoğu'da daha da geliştirebilmek, hâkim kılabilmek, yaşatabilmek için bu saldırıyı planladılar.

Önder Apo silahlı direnişle çözümünü dayattı. Ne kadar Türk ordusunu destekleyip saldırsalar da bu direnişi kıramadılar. Demokratik çözüm dayattı, önleyemediler. Önder Apo'yu farklı yöntemlerle etkisiz hale getiremeyince, küresel düzeyde örgütledikleri bir komplo ile imha etmeyi, etkisiz kılmayı öngördüler.

Aslında 9 Ekim komplosu bir imha komplosuydu. Çeşitli yöntemlerle Hüsnü Mübarek yönetimini kullanıp Hafız Esad yönetimini tehdit edip yanıltarak, Türkiye hükümetini ve ordusunu Suriye üzerinde daha çok tehditkâr hale getirerek Hafız Esad yönetimini korkuttular, Önder Apo'nun Suriye'den çıkartılmasının önünü böylece açtılar. Ardından Yunanistan hükümetini devreye koydular. Yunanistan'a gelirse istediği gibi çalışabileceği, Yunanistan devleti tarafından çalışma hakkının verileceği söylenip davet ettiler. Dolayısıyla Önder Apo'nun yönünü Avrupa'ya çevirdiler. Yunanis-

Komplonun amacını

unutmayacağız. 9 Ekim'de

Önder Apo imha

edilmek istendi. Doğru mücadele

edilemeseydi, Önder Apo bunu

boşa çıkartmasaydı, komplo

amacına ulaşabilirdi de. Hiç

olmaz dememek lazım. O zaman

durum ne olurdu? Bu kadar

gelişme olur muydu? Açık ki

hayır! Kürtlerin durumu ne

olurdu? Ortadoğu'nun durumu

ne olurdu? Bu 22-23 yılda ne

tür olaylar gelişirdi? Bu soruları

kendimize soralım, o zaman bu

komployu, bu sorulara doğru

cevaplar verme temelinde

bilince çıkartalım, anlayalım.

tan'a yönelttiler. Tabii bu arada komplo planladılar.

Önderlik Şam'dan çıktı. Atina'ya girmede. Havaalanında kaldı. Yunanistan'a almadılar. Geri göndermeye çalıştılar. Önder Apo da birkaç kez ifade etti; geri gönderebilselerdi Akdeniz üzerinde katledeceklerdi.

Aslında ABD'nin benzer bir saldırı planı 9 Ekim'de, Önder Apo'ya dönük tasarlanmıştı. Öyle ki kaybolacaktı. Kimse bilemeyecekti. Suriye yönetimi, filan zamanda, filan uçakla bizden çıkmış herhangi bir sorumluluğumuz yok diyecekti, herkes görmediğini söyleyecekti. Yunanistan yönetimi böyle bir gelişin olmadığını ifade edecekti. Yani Önderlik buharlaşacak, yok olacaktı.

Böyle bir planlama, bir günlük imha planlamasıydı. Bunu çok iyi anlamamız, hiç unutmamamız gerekir.

Komplonun amacını unutmayacağız

Daha sonra 15 Şubat oldu, İmralı sistemi ortaya çıktı. 22 yıl geçti. Bu sürecin etkisiyle bu gerçeklik biraz unutulur gibidir. Komployu unutmak onu hafife almak anlamına gelir. 'Komplo' denip geçiliyor. Altı harfli bir kelime, çok sık söyledikçe de daha çok bağışıklık, alışkanlık kazandı. Tabii böyle olmamalı.

Bu komplonun amacı neydi? Nasıl örgütlenmişti? Başarılı olamamışsa, bu onun amacının ya da örgütlülüğünün olmadığı, ortadan kalktığı, zayıf olduğu anlamına gelmez. "Bu kadar süre geçti. Bu kadar gelişme oldu. Aslında komplo öyle çok da güçlü değilmiş!" demek Önderliğe yöneltilen imha gerçeğini unutmaktır. Komployu derinlemesine hissedememe, etkisinin azalması var. Önder Apo, "Sürekli bir biçimde iliklerinize kadar hissedeceksiniz" diyordu. "Asla unutmayacaksınız!" Bunun için, "Unutmak ihanettir!" dedi.

Demek ki komployu unutmayacağız. Amacını unutmayacağız. 9 Ekim'de Önder Apo imha edilmek istendi. Doğru mücadele edilemeseydi, Önder Apo bunu boşa çıkartmasaydı, komplo amacına ulaşabilirdi de. Hiç olmaz dememek lazım. O zaman durum ne olurdu? Bu kadar gelişme olur muydu? Açık ki hayır! Kürtlerin durumu ne olurdu? Ortadoğu'nun durumu ne olurdu? Bu 22-23 yılda ne tür olaylar gelişirdi? Bu soruları kendimize soralım, o zaman bu komployu, bu sorulara doğru cevaplar verme temelinde bilince çıkartalım, anlayalım.

Önderlik 15 Şubat'ı boşa çıkartınca bu komployu Kürt sorununun çözümü için yapılmış bir girişim gibi değerlendirilenler oldu. İmralı'ya, Önder Apo'nun yürütülme yeri değil de Kürt sorununu çözmek için bir toplantı yeri olarak bakınlar, öyle anlayınlar, anlaşılmasını isteyenler çıktı.

Demek ki 9 Ekim gerçeği doğru bilince çıkartılamazsa 15 Şubat da doğru öğrenilemez. Komplo mücadele edilerek boşa çıkartılmış, başarısız kılınmış diye komplo hafif görülmez, yetersiz yaklaşamaz. Tümünden yenilgiye uğratılmamışsa, etkisi, tehlikesi sürekli var demektir. O halde komplo karşısında duysanız, bilimsiz durulamaz.

Sonra ki süreçler biliniyor; Önderlik Rusya'ya giderek komployu boşa çıkardı. Rusya'da yıkılmış bir sosyalizm vardı. Bunun için Önderlik daha sonra "Kendi sistemine ihanet etmişlerden bize fayda gelmeyeceğini bilmeliydik" dedi. Komplocu güçler, ABD, İsrail, Türkiye, İran'a kadar birçok güç müdahalede bulundu. Pazarlıklar yapıldı. Bu 'Mavi Akım Projesi' şeklindeki Türk-Rus enerji anlaşması o zaman başladı; Önder Apo'nun Rusya'dan çıkartılması için yürütülen pazarlıkla başladı. İki güç o zaman anlaştılar. Komplonun Yunanistan üzerinden gerçekleştirmek istemelerini Önderlik, "NATO'nun Güneydoğu kanadının güçlendirilmesi, Türk-Yunan sorunlarının çözülmesi için yapılmıştır" dedi. Bunlar kısmen oldu. Fakat sorunlar tümünden çözülmedi.

Dikkat edilirse komplo başarıya gideemedi. Fakat Türk-Rus ilişkilerinde Önder Apo üzerinde yürütülen pazarlık üzerinden bir değişiklik ve düzelme oldu. Sonra Önderlik Roma'ya geçti. Roma'daki durumlar biliniyor. İtalya muhalefetinden tutalım Avrupa güçlerine kadar müdahaleler, saldırılar oldu. Önderlik Avrupa Birliği'ne gitmek isti-

yordu. Yunanistan'a gidemeyince Avrupa Birliği'ne ulaşması, Roma'ya gitmiş olması aslında birliğin içerisinde girmesi idi.

Önder Apo, Roma'da Kürt sorununa demokratik çözüm deklarasyonu adıyla 8 maddelik bir belge yayınladı. Son derece makul bir çözüm projesiydi. Fakat Avrupa Birliği'nin böyle bir inisiyatif, gücü yoktur. Avrupsız Kürdistan'da, Türkiye'de bir gelişme olmuyor. Fakat Avrupa ile de hiçbir şey sonuca gitmiyor.

Öncesini bir yana bırakırsak bu 23 yıllık yaşadıklarımız bize bu gerçeği net bir biçimde gösterdi. Avrupa'nın öyle bir çözüm iradesi yok. Kaldı ki Kürt sorununu ortaya çıkaran Avrupa'dır. İngiliz-Alman savaşının sonuçları üzerinden İngiltere-Fransa anlaşmasının ortaya çıkardığı Ortadoğu statüsü ile Kürt sorunu yaratıldı. Kürdistan'ın bu biçimde bölünüp soykırım altına alınmasının sorumlusu o güçlerdir. Yoksa bunu ne Kemalistler yaptı ne İranlılar yaptı ne de Arap milliyetçileri. Bunlar çok cılız durumdaydılar. Bir güç değildiler.

Esas güç küresel kapitalist moder-nite sistemiydi. Dünyayı ele geçirmek, Ortadoğu'yu paylaşmak için kendi içlerinde çok yoğun bir çıkar çatışması yürütüyorlardı. Birinci Dünya Savaşı bu çıkar çatışmasının en somut örneği olarak ortaya çıktı. Kürt sorununu da bu güçler yarattılar. Dolayısıyla insan, kendi yarattığı sorunu kendisi çözebilir ya da çözmelidir diyebilir. Önder Apo da öyle olmasını istedi. Roma'daki 8 maddelik deklarasyon en makul bir çözüm projesiydi. Önderlik altın tepside Kürt sorununu çözme projesini Avrupa Birliği'ne sundu, şans ve fırsat verdi. Sahip çıkmadılar; o gücü ve iradeyi göstermediler. Avrupa'nın içinde olmadığı çözümler kalıcı çözüm haline gelmezler ama Avrupa'nın da bir çözüm iradesi ve inisiyatif yoktur. Avrupa Birliği'ni öyle görmemek lazım. Bunu Önder Apo'nun pratiği içerisinde net olarak gördük.

Dolayısıyla Önder Apo Roma'da iken söz konusu proje uygulanmaya konmadı. Almanya ile Fransa kapılarını kapattılar. Alman devleti Düsseldorf Davası'nda Önder Apo için vermiş olduğu tutuklama kararını bile kaldırdı. Çünkü Önderlik, o karara dayanarak Almanya'ya girebilirdi. Bunu bu şekilde önlemeye çalıştılar. Almanya sınırlarını kapattı. Amerika'nın saldırılarının önüne atmak istediler. İtalya hükümetini yalnız bıraktılar. İtalya hükümetinin istediği Kürt Konferansı'nı kabul etmediler.

15 Şubat, Önder Apo'yu TC eliyle idam etme hareketiydi

Sonuçta Rusya üzerinden CIA'nın müdahaleleri etkili oldu. Önderliğin de, İtalya yönetiminin de üzerinde baskı oluşturdular, iyice daralttılar. Arından yalanı ve hileyi yeniden devreye koydular. Temsilciler yollayarak Önderliği Roma'dan Moskova'ya tekrardan davet ettiler. Rusya'ya giderse ilticasını kabul edeceklerini, eğitim yapması için imkân vereceklerini söylediler. Yani Önder Apo'nun taleplerini Rusya yönetiminin kabul etmiş olduğunu söylediler. Bu vaat üzerine Önder Apo Roma'dan çıkıp tekrar Moskova'ya gitmek istedi. Bunu da iki Kürt'e yaptırdılar; birincisi PKK'nın Rusya temsilcisi olan Mahir Welat, diğeri ise Ermenistan'ın Interpol temsilcisi olan Mecit isimli bir Kürt'tü. Böyle yanılttılar. Bunlar olmasalardı, PKK temsilcisi gitmeseydi, Önderlik koşullar ne kadar ağır olursa olsun öylesi vaatlere itibar etmezdi. Tekrar Moskova'ya götür-

düklerinde artık tümüyle CIA denetimine girmişti. Oradan tekrardan sınırları açıp Yunanistan'a girdiler. İmha saldırılarını Yunanistan'da devam ettirdiler. Beyaz Rusya'ya götürüp imha etmek istediler. Yunanistan'ın içinde Korfu Adası'nda imha etmek istediler. Başaramayınca, son çare Kenya'ya götürdüler.

Orada da yine Yunan milliyetçilerinin etkisini kullandılar. Türk karşıtlığı yapıyorlardı. Bu temelde PKK gelişiminin yararlanmak istiyorlardı. Bunun için akademiye gelmişlerdi. Önderlikle görüşmüş, tanışmışlardı. Belli bir güven vermeye çalışmışlardı. Bu çalışmaları sonucularını, Önderliğin Yunanistan'dan Kenya'ya gidişine ikna etmede

Hücre hücre öldüreceğiz, yok edeceğiz, dedikleri alandan Önderlik sergilediği tutum ve çalışması ile paradigma değişimini gerçekleştirdi. Üçüncü Önderliksel doğuşu ortaya çıkardı. Tarihin en büyük ideolojik devrimini yaptı, entelektüel devrimini gerçekleştirdi. Kendisinin en büyük gelişimini sağladı. Kendisini ulusal önderlikten evrensel önderlik düzeyine ulaştırdı. Kürt halkının önderliğinden bütün halkların, kadınların, ezilenlerin önderi haline gelmeyi başardı. Böylece İmralı mücadelesini kazandı. Ecevit hükümeti 2002 Eylül'ünde bunun için çöktü.

kullandılar. Yunanistan hükümetinin sözünü o tanıklıklara verdirdiler. Birlikte gideceğiz, diye ikna ettiler. Sonuçta 15 Şubat Komplosu oldu. 15 Şubat, imha edilemeyen Önderliği TC eliyle idam edip sonuca gitme hareketiydi.

Bu açıdan komplo 'Kürt sorununu çözme projesi' olarak değerlendirenler oldu. Bu yanlış olduğu kadar tehlikelidir ve bunun gerçeğe hiçbir alakası yoktur. Demek ki insan düşman saldırısı karşısında kırıldı mı, zayıf düştü mü her türlü savrulmayı yaşayabiliyor. Her şeyden medet umar hale gelebiliyor. Zaten ilk büyük kırılma içimizde böyle ortaya çıkıyor. Bu komplo karşısında bir diz çökmeydi. Oysa 15 Şubat Komplosu tam dört ay boyunca birçok yerde imhayı gerçekleştirmek istemiş ama başarılı olamamıştı. Bunu daha fazla uzatamayan ABD yönetimi ise Önder Apo'yu belli bir pazarlık temelinde idam edilmesi için Türkiye'ye teslim eder.

Bu da Irak pazarlığı ile oldu. Önderlik etkisiz hale geldiğinde Saddam Hüseyin yönetimine müdahalenin önü açılmış olacaktı. Kürt tehlikesi, PKK tehlikesi öyle ortadan kalkıyordu. Ayrıca Türkiye hükümetinden ABD müdahalesini desteklemesi için de söz aldılar. Ecevit 15 Şubat günü saat 11'de CIA yönetimine Türk Başbakanı olarak bu sözü bizzat veriyor. Bunlar arşivlerde vardır.

Beş saat sonra CIA, Yunanistan Elçiliği'nin muhalefetiyle Önder Apo'yu

Kenya'dan çıkardı. Kenya'da TC devletine teslim ettiler. Bu kadar açık, planlı, pazarlıklı bir hareket oldu.

İmralı işkence sistemi ve İmralı tabutluğunda Önder Apo direnişi

Önderlik idama karşı mücadele etti. Nasıl ki o dört ay boyunca imha saldırılarını dikkatli, tedbirli duruşuyla, öngörüsüyle boşa çıkardıysa idama karşı da komployu değerlendirerek, çözümlerle komploya karşı Türkiye'ye dönük boyutlarını ortaya çıkartıp gerçeğini değerlendirerek önledi. İmralı Mahkemesi'ni bu doğrultuda değerlendirmeye çalıştı. Ateşkes ilan etti. 2 Ağustos 1999'da geri çekilme çağrısında bulundu. Daha

yok etmeyi kendisi için daha çok yararlı gördü. İdamdan bunun için vazgeçti. Yoksa anlaşarak veya çözüm kararı vererek vazgeçmediler. İçimizde ve dışımızda böyle diyenler çok fazlaydı. Bu çok yanlış bir tutum ve anlayıştır.

İmralı sistemini örgütleyenlerden birisi de Ege Ordu Komutanı Hürşit Tolon'du. "Öyle bir sistem yarattık ki Apo günde on sefer ölecek, orada öyle yaşama, düşünme, iş yapma olamaz. Hücre hücre eriyecek" dedi. Önderlik de, "Burada hücre hücre yok oluyorum, hissediyorum" dedi. Önderlik, "Beni çürütme politikasıyla İmralı tabutluğunda yok etmek istiyorlar" dedi.

Sonra İmralı mücadelesi gündeme geldi. Hiç kimsenin aklının bile erme-

mesini bile yapmamıştı. Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül bir grupla birlikte Erbakan'ın partisinden Amerika'nın istemi üzerine ayrılmışlardı. Amerika yol açtı, yürüyün dedi. Bu yapıyı, Ecevit hükümetinin yenilgiye uğradığı, başarısız kaldığı ortamda, Uluslararası Komplo'yu başarıya götürmek, Önder Apo'nun imhasını geliştirmek için görevlendirdi.

AKP'nin bir parti olmadığını çok iyi bilmek gerekir. Evet, Türkiye'de ortaya çıktı ama Uluslararası Komplo koşullarında doğdu. Uluslararası Komplo'yu yönetmek üzere iktidara geldi. Bu yönüyle görevlendirilmiş bir güçtür. Seçim kazanarak iktidar olmuş bir güç değil. Peki, ne ile görevlendirilmiş? Ecevit hükümetinin başaramadığını başarmayla. Yani İmralı işkence sistemini sonuca götürmeyle, Uluslararası Komplo'yu başarıya ulaştırmayla görevlendirildi. Onun için Tayyip Erdoğan: "Ben var oldukça İmralı sistemi yok olmaz" dedi. Bunu ağzından mı kaçırdı, yoksa başka çaresi yoktu tehdit olarak mı söyledi bilemeyiz ama bu söz boş bir söz değildir. Onun neyle görevli olduğunu ortaya koyan, açıklayan bir sözdür.

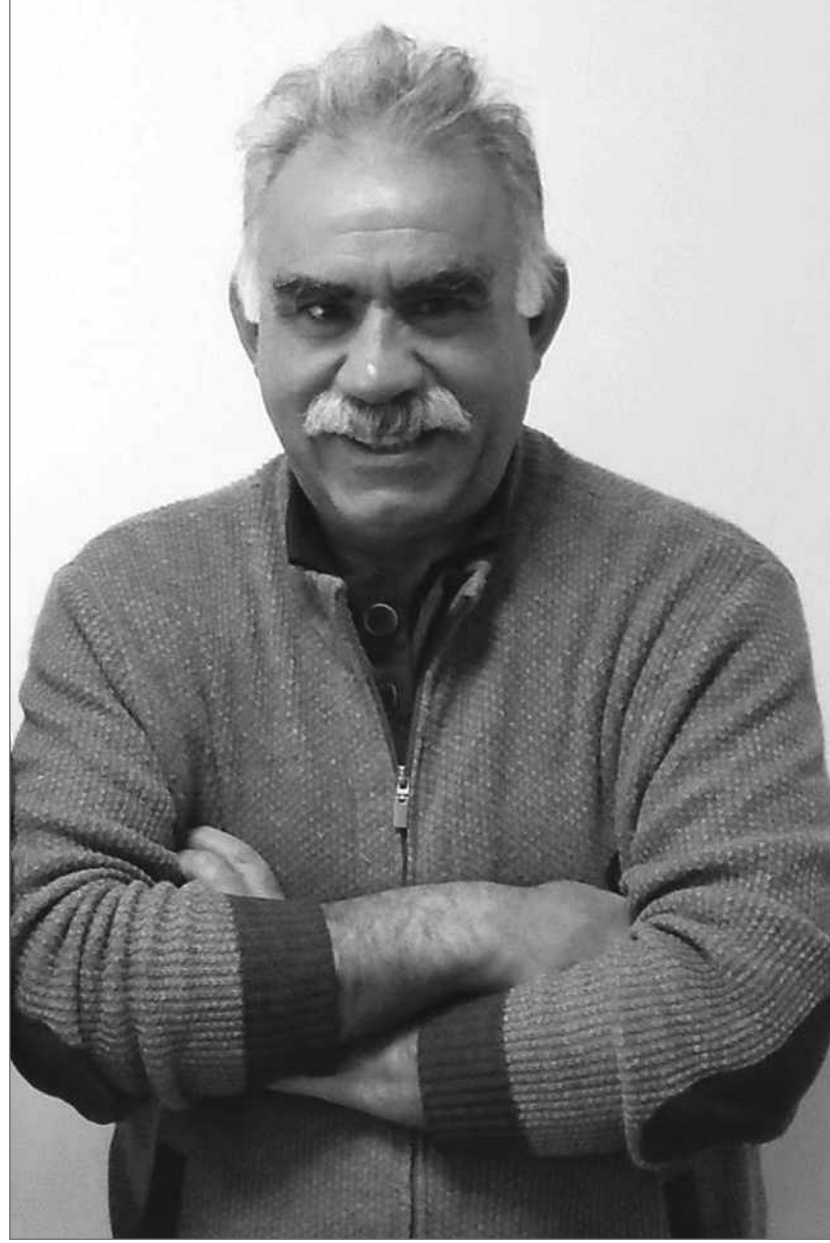
Bu temelde Tayyip Erdoğan'a hükümet olma ve iktidar yolu açıldı. Yoksa daha bir parti bile değildi. Kongresini bile yapmamıştı. AKP yeni kuruluyordu. 3 Kasım 2002 seçiminde tek başına iktidara geldi. AKP'nin dinci bir yaklaşımla Kürtleri kandırıp partiden ve Önderlikten uzaklaştırabileceklerini sandılar. Bir yandan içten tasfiyeciliği dayatıp böleriz, diğer yandan ise dincilik ile PKK'nın tabanını eritiriz, Kürtlerin Müslümanlığından yararlanırsınız, dediler. Böylece örgütü dağıtır, zayıflatır, dolayısıyla Önder Apo'yu yenilgiye uğratırız, şeklinde hesap yaptılar.

AKP'ye kadar Önderliğe saldırdılar, AKP ile birlikte harekete ve halka da saldırdılar. Önderliği örgütsüz ve halsiz bırakarak yenilgiye uğratmak istediler. Buna karşı da Önderlik paradigma değişimini, Demokratik Konfederalizm çözümünü gündeme getirdi. Demokratik Özerkliğe dayalı olarak bütün sorunların çözümünü sağlayacak, özgürlük akımını yönetim yapacak, zafer kazanacak, zaferini koruyacak bir düşünce bütünlüğüne ulaştırdı.

Böylece Kürt sorununun demokratik çözümünü imkân dahilinde kıldı. Ecevit'in bireysel haklara dayalı çözüm siyasetini 'Demokratik Ortadoğu-Özgür Kürdistan' programıyla boşa çıkardığı gibi Tayyip Erdoğan'ın din istismarcılığını da Demokratik Konfederalizm projesiyle boşa çıkardı. Bu temelde örgütün yeniden yapılanmasının, demokratik toplumun yeniden inşasının önünü açtı. Bu AKP hükümetinin de, Tayyip Erdoğan yönetiminin de verilen görev karşısındaki başarısızlığı demektir.

Bunun sonucunda artık içte de çatışmalar yaşamaya başladılar. 23 Ağustos 2005 tarihli Milli Güvenlik Kurulu-MGK toplantısında tekrar PKK'ye karşı topyekûn özel savaş konsepti ile saldırma kararı aldılar. Bugüne kadar da bu saldırıyı yürütüyorlar.

2005'ten 2021'e kadar geçen 16 yıllık süreç çok farklı taktik aşamalardan geçti. Dahası 2010 yılı bir stratejik değişime vesile oldu. Bugün bu, en keskin bir mücadele biçiminde sürüyor. Hala 23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısında alınan topyekûn saldırı kararı temelinde saldırıyorlar. Bunu 'Çöktürme Eylem Planı' diye içini doldurdıkları imha ve tasfiye planı ile birlikte devam ettiriyorlar. Zaten 24 Temmuz 2015 tarihinden itibaren 'Çöktürme Eylem Planı'nı devreye koydular. Şimdiye kadar da bu saldırıyı yürütüyorlar.

da önemlisi komplo'nun ne olduğu, Türkiye açısından ne tür sonuçlar getirebileceği konularını değerlendirdi. Türkiye toplumunu bu temelde bilinçlendirmeye ve etkilemeye çalıştı.

Dönemin Başbakanı Ecevit hep, "Apo'yu bize niye verdiler, anlamadım" dedi. O anlaşılmazlığı Önder Apo'nun değerlendirmeleri yarattı.

Sonuçta idamın Türkiye devlet çıkarları için zararlı olacağına kanaat getirdiler. Zaten İmralı sistemi bir ölüm-cül sistemdi. Orada yaşam diye bir şey olamazdı. Dolayısıyla açıktan idam edip bir Kürt-Türk savaşı yaratarak Türkiye'nin bundan zarar görmesine yol açmak yerine, zamana yayılmış, inceltilmiş, fark edilmeyen bir yöntemle öldürmek istediler. Böylelikle idamı iple değil de İmralı sistemiyle yapmak istediklerini ortaya koymuş oluyordular.

İmralı sistemini de doğru anlamamız gerekiyor. 9 Ekim Komplosu doğru anlaşılıyor. 15 Şubat da doğru anlaşılıyor. İmralı işkence ve tecrit sistemi de doğru anlaşılıyor. Orası İmralı işkence ve tecrit sistemi, orada sadece Kürtlerin varlık ve geleceği değil, özgürlük umudu değil, özgür insanlık umudu yok edilmek, katledilmek isteniliyor. Doğru anlamazsak, doğru politik tutum ve etkili bir pratik güç haline kendimizi getiremeyiz.

İmralı sistemi de böyle bir sistem. Türk devleti idam yerine çürütmeyi,

diği, olabileceğine ihtimal bile vermediği bir biçimde Önderlik orayı bir çalışma alanı haline getirebildi, öyle bir yer haline dönüştürebildi. Bunu neyle yaptı? İmkânları çok olduğu için, bir anlaşma yaptığı için değil, en alt düzeyde, hak bile denemeyecek hukuki imkânları en etkili bir biçimde, esas olarak da kendisini çare yaparak, beyin gücünü, duygu gücünü, düşünce gücünü geliştirerek, yaşamını bu düzeyde örgütlü kılarak yaptı.

Hücre hücre öldüreceğiz, yok edeceğiz, dedikleri alandan Önderlik sergilediği tutum ve çalışması ile paradigma değişimini gerçekleştirdi. Üçüncü Önderliksel doğuşu ortaya çıkardı. Tarihin en büyük ideolojik devrimini yaptı, entelektüel devrimini gerçekleştirdi. Kendisinin en büyük gelişimini sağladı. Kendisini ulusal önderlikten evrensel önderlik düzeyine ulaştırdı. Kürt halkının önderliğinden bütün halkların, kadınların, ezilenlerin önderi haline gelmeyi başardı. Böylece İmralı mücadelesini kazandı. Ecevit hükümeti 2002 Eylül'ünde bunun için çöktü.

AKP Uluslararası Komplo'yu başarıya taşımakla görevlidir

Bilindiği gibi, o dönem milliyetçi, sosyal demokrat ve liberal koalisyon vardı, bir de dinci AKP vardı. Aslında daha bir parti bile değildi. Büyük kon-

Uluslararası Kompo'nun planlayıcıları ve yürütücüleri

Kompo saldırılarında kimler, ne tür roller oynadı, bunlar tartışılıyor, soruluyor. Komplo ABD planladı. Bill Clinton'un yardımcısı, danışmanları açıkça ilan ettiler. Clinton'a imzalatıldı. Bu güçleri Ortadoğu'dan örgütlediler. Fakat Önderliği imha edemediler. Roma'ya gitmesi, daha sonra Moskova'dan çıkabilmesi komplocuların umutlarını epeyce kırmıştı. Aynı danışmanlar gidip Önderlikle anlaşma yapmak istediler. Önderlik bunu reddetti. Bir yönüyle Roma'dan çıkıp Moskova'ya gidişi onların Roma'ya gelmelerine karşı geliştirilen bir tutumdur.

Tabii bugüne kadar da komplo ABD yürütüyor. Kompo saldırılarının sonucunda 9 Ekim ve 15 Şubat karşısında 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı temelinde hareketimizin ve halkımızın gösterdiği tepkiye, komplo yürüten ABD Dışişleri Bakanı, 'Tepki bekliyorduk da bu kadarını beklemiyorduk' dedi. Ardından 2002-2004 tasfiyeciliğine karşı Önderlik müdahale edip mevcut sonuç ortaya çıkınca açıklama gene ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan ve CIA'den geldi. "PKK'yi yarı yarıya tasfiye ettik" dediler. Yani bu olup bitenlerin hepsini ABD resmen

ya'yı kullandılar. Tabii KDP-YNK başta olmak üzere Kürt işbirlikçiliğini en ileri düzeyde kullandılar.

Devletten gelen teklif üzerine Önderlik 1 Eylül 1998'de ateşkes ilan etti. Güya çift taraflı ateşkeşti. Biz öyle biliyorduk. Önderlik de çift taraflı olmazsa ateşkes ilan etmeyeceğini söyledi.

Ardından 17 Eylül'de Talabani ile Barzani'yi ABD Dışişleri Bakanlığı uzlaştırdı. Bir karar aldırttı. O zamana kadar çatışma halindeydiler, birbirlerinden uzaktılar. Alınan karar, "PKK bir terör örgütüdür, derhal Güney Kürdistan'dan çıkmalıdır" şeklindeydi. Bu temelde ABD'den yardım istediler. ABD de Uluslararası Kompo'yu bu talebe dayanarak, kararlaştırıp uygulamaya koydu. Kürt işbirlikçiliği böyle bir rol oynadı. Komplonun düğmesine 17 Eylül 1998 Washington Anlaşması ile basıldı. Düğmeye basanlar ABD Dışişleri Bakanı ile birlikte Barzani ve Talabaniydi.

Ardından Önderlik Roma'da iken KDP yönetimi bizzat Barzani imzası ile Önderliğin yargılanması, nasıl büyük bir terörist olduğu, ne kadar Kürt köyünü yakıp yıktığı, Kürtleri katlettiği yönünde dosyalar sundu. Bunların belgeleri elimizde var. Başkalarından giden talep yetmiyor, Kürtler adına da kompodan vazgeçilmemesi için böyle talepler ileri sürülüyordu.

PKK görevlileri yönlendirildiler. Moskova temsilciliğinden, Yunanistan temsilcisine, Avrupa'daki Dış İlişki Komitesi'ne kadar hepsini o istihbaratlar etki altına almışlardı. İstedikleri gibi yönlendirildiler. Önderliğe destek olmak, yardım vermek yerine tam tersine aleyhte rol oynadılar. Hep komplocuların istediği doğrultuda Önderliğe bilgi getirdiler. Komploya karşı mücadele etmek üzere Önderliğe destek veren olmadılar. Avrupa'daki halk destek verdi. Bütün Kürdistan'daki, dünyanın her tarafındaki halk destek verdi. Bu doğru ama bizim görevlerimiz destek veremedi. Avrupa yönetimi süreci iyi yönetemedi.

Diğeri tabii komploya karşı tutumdur. Önderlik eleştirdi, 'yetersiz yoldaşlık' dedi. Önderlik, "PKK, görevlerini başarıyla yürüten bir merkezi yönetime sahip olsaydı zaten öncesinde, doksanda devrim yapardı" dedi. Birçok imkân ve fırsat oluşmuştu. Bunlar kullanılmadı. Devrimci gelişmeler etkili oldukça komplo zeminini ortadan kalkacaktı. Soykırımcı zihniyet ve siyaseti darbelenecek, aşılacaktı. Onlar aşılamayınca kompo zeminini güçlendi. Komplonun önü açıldı. Uluslararası Kompo saldırısı geliştiğinde de örgüt merkez komitesi yaşananları anlamaktan uzaktı.

Önderlik ateşkes ile birlikte Partiyi kongreye yönelterek 6'ncı Kongre sü-

duyarlı olmalı, yoksa imha edileceğiz' diyordu. Fakat genel olarak bunu derinlemesine anlamaktan, özümsemekten ve gereklerini yerine getirmekten uzaktı duruşumuz. Bizim 6'ncı Kongre sürecimiz tamı tamına böyle bir süreçti.

Gerçekten aynı yanlış komplo sürecinde de oldu. Bu yanlışlıklar duruş ve anlayışlar nedeniyle 15 Şubat şok etkisi yarattı. 6'ncı Kongre süreci tümüyle duymak istediğini duyan, yanlışlıklar içerisinde yüzen, Önderlikten kopan bir süreçti. Ta ki 15 Şubat'a kadar. Kani Yılmaz da biraz Kongreyi yanlış bilgilendirdi. Kani Yılmaz kompodan 10-12 gün önce, Kongreye katılmak için kongre alanına geldi. Kani Yılmaz, Kongrenin karşısında Önderliğe ilişkin rapor sundu, güvence verdi, ne kadar güvenlik altında olduğunu, her şeyi kendisinin yaptığını, nerede olduğunu bildiğini, tamamen sağlam yerlerde, emin ellerde olduğunu fakat işin biraz gizli kalması gerektiğini, onun için kim senin kendisinden yer sormamasını söyledi. Güvence verdi, ikna etti. Herkes de ikna oldu. Aradan 10 gün geçti. Bir şey çıkmayınca kongre yerinde tereddüt oldu. Tartışmalar oldu, divana gidildi. Önderlikten haber yok, böyle olmaz, değerlendirilsin diye divan toplandı, tartışmalar oldu. Rojhilat'a arkadaş gönderip oradan iletişime geçip duru-

Önderlik, makasın açılmasından bahsediyor, gerçekten mesafe çok açılmıştı. Büyük makas açılması 6'ncı Kongre süreciydi.

Ondan sonra bir değişim oldu. Önderliği daha doğru anlama, komploya karşı mücadelede Önderlikle bütünleşme yönünde Partinin önemli bir gayreti oldu. Zaten 9 Ekim'den itibaren 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı etrafında eylemler oluyordu; zindanda, dışarıda, gerillada. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında halkımız, yurt-severler eylem yapıyorlardı. Önemli bir eylem duyarlılığı vardı. 15 Şubat Komplosu'na karşı Avrupa ve Bakur ayaklandı. Her tarafı yakıp yıktılar. Önderliğin imhası biraz da öyle bir mücadele ile, büyük bir tepki ile önleildi. Toplum büyük bir tepki gösterdi.

Örgüt de kompo ardından bazı kararlar aldı. 6'ncı Kongre platformu komploya değerlendirdi, planladı. Bir topyekûn fedai direniş süreci başlattı. Gerillayı kış ortasında savaşa seferber etti. Yurtdışında eylemler gelişsin diye görevlendirmeler yaptı. Tabii çağrılar yaptı. Daha önce yapamadığı şeyleri yaptı; gençliği, toplumun değişik kesimlerini harekete geçirmeye çalıştı. Kompo gerçeğini, Önderlik mücadelesini daha doğru anlamaya, doğru takip edip yürütmeye çalıştı. Belli adımlar da atıldı. O fedai direniş de etkili oldu. Ardından mahkeme süreci ilan edilince topyekûn fedai direnişini kontrollü savaşa dönüştürdü. Önderlik de öyle istedi. Önderliğin öngördüğü mücadele yöntemleriyle yönetimin yürüttükleri bu şekilde birbirini tamamladı, çakıştı. 7'nci Kongre'ye kadar böyle gitti.

AKP yönetimi tarafından dayatılan bu tasfiyeci-provokatif çizgi biraz daha zayıf düşürülebilirdi. Yönetimsel gelişme daha güçlü olabilirdi. O irade gösterilebilseydi kadronun partileşme düzeyi, Uluslararası Kompo'ya karşı duyarlılık düzeyi daha güçlü olabilirdi. Kadroda bir duruş vardı. Bunun belli bir bilinç içeriği de vardı. Ama duygusal boyutu çok daha öndeydi. Bilinç düzeyi de duygusal boyut düzeyine ulaşabilirdi. Bu tabii çok daha güçlenmiş bir kadro duruşu olabilirdi. Dikkat edilirse bütün bunlarda eksiklikler görüldü.

Daha sonraki sürecin nasıl yönetildiği biliniyor. Kompo, 9 Ekim ile bir günlük imha saldırısı olarak planlanmıştı. Sonra 15 Şubat ile idam planlandı. Önderlik imha edilemedi. 15 Şubat Komplosu'yla birlikte PKK'ye yönelik en normal düşünce, 6 aylık ömür biçmeydi. 6 ayda Partinin dağılacağı, hesap ediliyordu. 'Her şey Önder Apo'dadır, yargısına varıldı. O çekilirse PKK'nin anında dağılacağı, hesap edildi. 15 Şubat ardından da 6 ay içerisinde PKK dağılıp, bitecek, diyorlardı. Biz de 6'ncı Kongre'de komploya karşı mücadele planlamamızı 6 aylık bir süre olarak planladık. 6 ayda ya yok olacağız ya da imhayı önleyeceğiz dedik. O zaman yeni bir süreç gelişecek. O süreci yeni toplantılar yaparak değerlendirmeliyiz kararı aldık. Kongre öyle bitti.

Ağustos geldi, tabii PKK'nin imha ve tasfiye olacağını hesap edenler boşa çıktılar. Önderlik mücadelesi, düzeltici etkiler, halkın duruşu PKK'nin tasfiyesini engelledi.

Daha sonra 7'nci Olağan Kongre sürecine girildi. O da değişim ve dönüşüm sürecini başlattı. PKK'de Önderlik 1970'lerde bir mücadele başlatmıştı. 1980, 1990 ve 2000'e gelindiğinde bir gelişme yaratmış, bazı çözüm programları ortaya çıkartmış, onları tüm gücüyle dayatmış ama çözümü ortaya çıkaramamıştı. Öyle bir durumda kendi gerçeğini, çözüm yol ve yöntemlerini, projelerini, onların dayandığı

Kompo saldırılarının sonucunda 9 Ekim ve 15 Şubat karşısında 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı temelinde hareketimizin ve halkımızın gösterdiği tepkiye, komplo yürüten ABD Dışişleri Bakanı, 'Tepki bekliyorduk da bu kadarını beklemiyorduk' dedi. Ardından 2002-2004 tasfiyeciliğine karşı Önderlik müdahale edip mevcut sonuç ortaya çıkınca açıklama gene ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan ve CIA'den geldi. "PKK'yi yarı yarıya tasfiye ettik" dediler. Yani bu olup bitenlerin hepsini ABD resmen üstlenmiş, fiilen yürütmüştür. Hepsi kayıtlı yazılar halindedir.

Sahte dostluk ve yetersiz yoldaşlık

Diğer yandan var olan dostluklar için Önderlik 'sahte dostlar' dedi. Gerçekten de Yunanlılar çok olumsuz rol oynadılar. Demek ki basit çıkarları için hep yalısarlarmış, yalan söylerlermiş. Öyle ki Kenya'da Önderliğin yanında olan Stavrakakis adını 'Agit' koymuştu. Önderliğe o kadar güven vermek istemişti. Güya o kadar Türk karşıtıydı. Açığa çıktı ki NATO subayıdır. Yunan istihbaratından da değil, bir NATO görevlisi, NATO adına hareket ediyor.

Rusya'da da aynı yaklaşım vardı. Sözde bize dost olan çevreler çıkarları neyi gerektiriyorsa, onu var olmanın temel koşulu olarak görüp öyle davrandılar.

recini başlattı. Stratejik değişimi gerçekleştirmeyi hedefliyordu. İşte komplocu saldırı bu gerçeğe, hedefe ve ateşkese dayatıldı. Kompo, savaştan PKK'ye değil, ateşkes halindeki PKK'ye dayatıldı. Çözumsuz PKK'ye değil, Kürt sorununu demokratik bir biçimde çözmek isteyen PKK'ye dayatıldı. Dolayısıyla barışa karşıdır, demokratik çözüme karşıdır, demokrasiye karşıdır. Bu temelde komplonun neye karşı olduğunu iyi anlamamız lazım.

Sonuçta bu süreçte herkes duymak ve anlamak istediğini duydu ve anladı. Önderlik ateşkes yapalım, kongre yapalım dedi. Önderlik 'Kürdistan'a açıldık partileştik, Ortadoğu'ya açıldık ordulaştık, Dünyaya açıldık devletleşiyoruz' dedi. Öte yandan Önderlik 'kompo var, tehlike var, saldırı oluyor. Herkes

Önderlik eleştirdi, 'yetersiz yoldaşlık' dedi. Önderlik, "PKK, görevlerini başarıyla yürüten bir merkezi yönetime sahip olsaydı zaten öncesinde, doksanda devrim yapardı" dedi. Birçok imkân ve fırsat oluşmuştu. Bunlar kullanılmadı. Devrimci gelişmeler etkili oldukça komplo zeminini ortadan kalkacaktı. Soykırımcı zihniyet ve siyaseti darbelenecek, aşılacaktı. Onlar aşılamayınca kompo zeminini güçlendi. Komplonun önü açıldı. Uluslararası Kompo saldırısı geliştiğinde de örgüt merkez komitesi yaşananları anlamaktan uzaktı.

mun öğrenilmesine karar verildi ve gruplar yola çıkarıldı. Daha grup Xine'ye geçmeden 15 Şubat oldu.

Kongre daha erken girişimde bulunabilirdi. Rojhilat'a geçebilirdi. Önderliği arayabilirdi. Çünkü kongre ortamı imkânlar sınırlı olsa da, kış olsa da sürekli Önderlikle irtibat halinde olmaya çalışıyordu. Kani Yılmaz'ın verdiği güvenceler karşısında öyle bir tutum gelişti.

Kompo şokundan çıkış ve komploya karşı mücadele

Kongre bileşimi bir süre sessiz kaldı. Sonra bir aldatma ve yalan olduğu ortaya çıktı. Tabii Kongre nezdinde sorumlu Kani Yılmaz'dı. Hemen hesap sorabilirdi ama sormadı. Kompo şok etkisi yarattı.

anlayışları bu durumda yeniden değerlendirilmek ve yeniden şekillendirmek gerekiyordu. Önderlik komploya karşı mücadeleyi böyle ele alıyordu. Tepeden tırnağa kendimizi sorguluyoruz, değişime ve dönüşüme tabi tutuyoruz" dedi.

Değişim ve dönüşüm kavramları üzerinde çok durdu. En çok ifade edilen kavramlardı. Derin bir eleştirel-özeleştirel sorgulamayla PKK'yi yapmadığını yapan, başaramadığını başaran, çö-

celenebilir de ama bizim dikkatimizi çeken ABD'deki gelişmelerdi. Komplo ABD ile bağlantılı. O zaman Kasım'daki yerel seçimleri Cumhuriyetçiler kaybetmişti. Çok ağır kaybettiler. Hezimete uğradılar. Öyle ki 2008'in sonunda yeni başkanın demokrat olacağı kesinleşmişti. O sonuç değişmezdi.

Böyle olunca Bush yönetimi politikalarını biraz da yeni gelecek hükümeti gözetmek üzere değiştirdi. Seçimde

Peki, bu nasıl gerçekleştirilecekti? İşte PKK ile savaştırarak burunlarını sürtmek istediler. PKK'den de emin değillerdi. PKK'nin ne yapacağı da bilinmiyordu. Çünkü ateşkes çağırısı yapmışlardı. PKK buna uymuştu. Fakat girişim bekliyordu. Öyle bir girişim olmadı. Böyle bir ittifaka girip Suriye ve İran'a karşı yürütülecek mücadeleye PKK evet diyecek miydi? Bu belli değildi. Dolayısıyla PKK'yi de kontrol

İlk saldırı böyle başladı. ABD, Türk Hava Kuvvetleri'ne keşif uçaklarıyla bilgi veriyordu. Dolayısıyla ABD doğrudan savaşa girmiş oluyordu. O zamana kadar bu keşif uçağı yoktu. Bu keşiflerin kullanımının önü böyle açıldı. Giderek ibrenin ucu Medya Savunma Alanları'na dönük kara operasyonunun olacağı yönündeydi. Artık kesinleşmiş

bir durumda Kürtlerin etkili olmasından korkuyor. Eğer böyle bir ittifak oluşturmazsa Suriye'de, İran'da değişiklik yapamayacağı gibi, Irak'ı da elinde tutamayacak. Ne Bağdat'taki yönetim üzerinde etkili olabilecek ne de Hewlêr'de istediği yönetimi tutabilecek.

Hafız Esad yönetimini de tıpkı Saddam Hüseyin'i 12 yıl iktidarda tuttıkları gibi şimdi 7-8 yıldır iktidarda tutuyorlar. Fırat'ın doğusunda bir sistem kurulup Kürtler etkili olunca, Şam üzerinde etkili olmasın diye Esad yönetimi ile anlaşılabilir. Esad yönetiminin düşmesine karar verdiler. Ama daha fazla uzatamazlar. Orada değişiklik yapmaları gerekiyor. Irak'ta, İran etkisini azaltmaları gerekiyor.

Mevcut durumda hem Suriye'nin hem de İran'ın üzerine gitmelerini Apocu çizginin engellediğini düşünüyorlar. İran'ın üzerine biraz daha gidersek, Rojhilatê Kurdistan'da Apocu çizgi yayılacak, diye korkuyorlar. ABD Rojhilatê Kurdistan'da Apocu çizginin etki düzeyini araştırıyor, bu çizginin halk içindeki gücünü anlamaya çalışıyor. Yaptıkları araştırmalar sonucunda Rojhilat'ta en etkili gücün Apocu çizgi olduğu tespitini yapıyorlar.

Dolayısıyla İran'ı biraz daha geriletirsek Apocu çizgi gelişir diye savaşıyorlar. İran generalini vurdular ama sonrasında ne İran vurabildi ne de onlar. Birbirleriyle savaşa giremediler. PKK var oldukça giremezler de. Neden? Çünkü; o savaş ortamı PKK'nin etkinlik kazanmasına imkân ve fırsat sunuyor. Amerika İran'ı geriletim derken PKK'nin gelişip güçlenmesine yol açacağı korkusuyla duruyor. Efrîn'e, Serêkaniyê'ye de onun için saldırtılar. Esad yönetimini de orada tuttular.

Onun için şimdi baş hedef olarak PKK'nin gelişimini önlemeyi, PKK tehlikesini ortadan kaldırmayı gerekli görüyorlar. Bunun için de tüm güçleriyle Türkiye'nin saldırılarına destek verdiler.

Irak'ta en etkili Şii yönetimi olan Maliki ile de uzlaştılar. İran'a en yakın olan yönetimidir. ABD uzlaşmak zorunda kaldı. Bunların hepsinin başka nedenleri de var ama çok önemli bir nedeninin PKK varlığı ve mücadelesi olduğu, bölgede Kürt etkinliğinin gelişiminden duyulan korku olduğunu bilmek gerekir. Bunu istemiyorlar. Bundan korkuyorlar. Buna karşıttılar.

Kürtler adına olacak olanın zayıf, denetim altında, işbirlikçi, hiç sözlerinden çıkmayan KDP tarzında olmasını istiyorlar. Onun dışındaki bir Kürt varlığını kendileri için tehlikeli görüyorlar. Son dönemlerdeki saldırılar bu temeldedir. 2020 yılında TC'nin bu kadar çok askeri saldırı yapmasına, PKK'yi imha ve tasfiye planlarına destek vermeleri buradan kaynaklandı. Aslında onlar yönlendiriyor. Gerçekte TC'nin o kadar gücü yok ama söz konusu saldırıları yapması için teşvik ediyor, destek veriyorlar.

Ankara'daki hesap Garê'de bozuldu

10 Şubat 2021'den bu yana Garê'ye yöneltilen saldırı da bu yaklaşımın, stratejik planlamanın bir parçası olarak gerçekleşiyor. Aynı 19-20 Şubat 2008'de Zap'a dönük, HPG Anakargâhını imha etmek, kendilerinin de yimiyle 'HPG'nin komuta kontrol sistemini dağıtmak' amacıyla yapılan saldırı gibidir. 19-28 Şubat 2008 Zap saldırısıyla 10-14 Şubat 2021 Garê saldırısı birbirine fazlasıyla benzerdir. İkisi de Kürtlerin Irak-Türkiye ittifakına katılması stratejisinin bir gereği oluyor. Bunun için PKK'nin engel olmaktan çıkartılması hedefleniyor. PKK'nin engel olmaktan çıkarılması da gerillanın

zemediklerini çözen bir hareket haline getirmek istedi. Önderlikteki düşünsel yoğunlaşma, derinleşme ve yeni düşüncelerin gelişimi bu temelde ortaya çıktı. Önderlik paradigma değişimine de bu temelde ulaştı. Paradigma değişimi ile birlikte kendisini tümüyle en büyük çözüm gücü haline getirdi. Dış güçler, komplo da rol oynayan güçler de PKK yok olacak diye bekliyordu.

PKK yok olmayınca, "İşte Önderlik İmralı'dadır, bir şey yapamaz, dolayısıyla PKK eskisi gibi tehlikeli olmaz" dediler. Bu durum aslında kendimizi, toplumu eğitip örgütlemek açısından çok büyük imkân ve fırsat sundu. Önderlik çizgisini özümseyip yeniden yapılanmamıza zemin sundu. Hiç değerlendirmedik, hiçbir şey yapmadık dersek doğru olmaz.

Aslında 2005'te TC düzeyinde bir tehdit oluşturduk. 23 Ağustos'ta topyekûn özel savaş konseptine böyle geçtiler. Ardından 2006 direnişi gelişti. Bu sistemi biraz daha sarstı. Türkiye'de orduyla AKP çatışması vardı. Dolayısıyla bizim mücadelemiz ABD sistemini de, NATO'yu da sarstı. Böyle olunca Türkiye devlet yapısını korumak için yeni şeyler geliştirmeye yöneldiler.

Direnişe ABD-NATO'nun verdiği cevap ve kompionun aldığı yeni hal

15 Ağustos 2006'da ABD bize açılardan çağrı yaptı. Ateşkes ilan edilirse Kürt sorununun çözümü için aracı olacağız, dediler. KDP araya girdi. Bakur'da DTP, Ahmet Türk onlar araya girdiler. Düşünün aracılarımız o kadar çoğalmıştı. Hatta hiç haberimiz yokken, bir tatil gününde bazılarını İmralı'ya gönderip Önderliğe örgütün de hazır olduğu biçiminde bilgi verdiler. Bu kadar aracının olduğu bir ortamda 1 Ekim 2006 ateşkes çağırısına öyle varıldı.

Gerçekten bugünde de anlamak açısından o süreci daha iyi incelemek lazımdır. Nasıl oldu? Diğer bazı olaylar in-

en çok kullandığı Ortadoğu'daki savaşı, müdahaleydi. Kaybetmesinin nedeni de izlediği savaş politikası sayıldı. Dolayısıyla Ortadoğu politikasını masaya yatırmak zorunda kaldı. Böyle iki partiden oluşmuş bir heyet kurdular. ABD'nin yeni Ortadoğu strateji planlamasını yapmak için birkaç ay çalıştılar, bir strateji planlaması ortaya çıkardılar.

Onlar bir strateji çizdiler, her iki partinin de kabul ettiği ABD'nin yeni Ortadoğu stratejisi o oldu. Bu stratejiye göre Türkiye ile Irak'a ittifak yaptırılacak, yeni Ortadoğu'nun modeli, çekirdeği bu ikisi olacak. Kürtler de bu ittifaka dahil edilecekler. Suriye ve İran'a dönük mücadele bu temelde yürütülecek ve oralar değiştirilecek. Düşman güç Suriye ve İran yönetimleriydi. Strateji böyle oluştu. Irak ABD'nin öngördüğü ittifaka karşı değildi ama Saddam Hüseyin yönetimi hapiste olmasına rağmen varlığı dışarıyı olduğu gibi etkiliyordu. Dıştaki yönetim naylon gibiydi. Korkup, titriyordu. Hiçbir şeye karar veremiyordu. O yüzden hemen Saddam Hüseyin yönetimini idama götürdüler. 2006'nın Aralık sonunda Saddam Hüseyin'i de astılar. Irak yönetimini rahatlatıldılar.

Diğer yandan Türkiye'de AKP hazırdı. Fakat genelkurmay istemiyordu. Yaşar Büyükanıt ile İlker Başbuğ Irak ile ittifaka karşı değillerdi ama Irak'ın bir parçası Başûrê Kurdistan'dı, Başûrê Kurdistan ile ittifak kurmaya karşıydılar.

1990'lı yıllarda PKK'ye karşı mücadele için KDP ve YNK ile kurulmuş ittifakı yanlış buluyor, eleştiriyorlardı. Türkiye'nin başı bundan dolayı belaya girdi, diyorlardı. Barzani de Talabani de kimmiş, iki tane aşiret ağası, merhaba bile denmeyecek kişiler karşıya alınmış, siyasi güçmüş gibi görüşülüyor, dediler. Kesinlikle Türk devletinin Talabani ve Barzani ile görüşmesine, ittifak yapmasına karşıydılar. Dolayısıyla eğer Başûrê Kurdistan yönetimini kabul etmezsen, Irak'la da ittifak kuramıyosun. O zaman İlker Başbuğ ile Yaşar Büyükanıt yola getirilmeliydi.

altına almak lazımdı. İşte bu iki ihtiyaç yeniden bir Türk ordusu-PKK savaşını gündeme getirdi.

Zap zaferi ve TC'nin tereyağından kıl çeker gibi kaçıışı

Ağustos'ta çağrı yapmışlardı, Ekim'de ateşkes oldu, daha yıl sonuna gelmeden, o ateşkes, görüşme, çözüm havası birden ortadan kalktı, yeniden savaş tamamları çılmaya başladı. O gelişmeler işte bu planlama temelinde oldu. İki gücü de geriletirerek söz konusu plan önünde engel olmaktan çıkarmak istediler. 2007 yılı boyunca bu doğrultuda bir çatışma sürdü. Amerika kendi içinde, Türkiye kendi içinde bunu yürüttü. Yeniden seçimler yaptı. Cumhurbaşkanı seçti, meclisi oluşturdu, hükümeti tam bir savaş hükümeti olarak yeniden kurdu. DTP seçime giremedi. Bağımsızlarla girip grup oluşturmuştu. Onun üzerine gittiler, etkisiz kıldılar. AKP onun dışındaki tüm partileri PKK'ye karşı savaş çizgisinde birleştirdi.

ABD de hazırlık yaptı. 5 Kasım 2007 Bush-Erdoğan görüşmesinin önemi buradan ileri geliyor. İki güç PKK'ye karşı savaş planlarını orada birleştirdi. Orada plan haline getirdiler. Söz konusu ABD projesi temelinde PKK'ye karşı ABD-Türkiye ortak savaş planı orada karara bağlandı. Orduyu etkisizleştireceklerdi. ABD, Türk genelkurmayına karşı Tayyip Erdoğan yönetimine destek verdi.

Demek ki ordu, ABD ve NATO'nun da sözünü dinlemiyordu. Biraz o düzeye gelmişti. O düşünceleri kırmak, Türk ordusunu hizaya getirmek istiyorlardı. Aralık'tan itibaren de bu doğrultuda çatışmayı gündeme getirdiler. Türk ordusunu saldırıya geçirdiler. 2 Aralık 2007'den itibaren hava saldırıları gelişmeye başladı, 16 Aralık'ta bir gece yarısı çok sayıda uçakla Qendil'den Heftanin'e kadar tüm Medya Savunma Alanları'na dönük üç buçuk saat süren hava saldırısı yaptılar.

Zap'a dönük saldırıyı 15 Şubat'ın sonrasında yapmışlardı, bu saldırıyı ise öncesinde yaptılar. İkinci bir 15 Şubat kara günü yaratmak istiyorlardı. Garê'den aldıkları sonuçla 15 Şubat'ı kendileri için bayram haline getirmeye çalışıyorlardı. Nasıl 15 Temmuz'u Fettullah'a karşı bayram yaptılarsa, 15 Şubat'ı da PKK'ye karşı zafer bayramı yapmak istiyorlardı. Fakat Ankara'daki hesap Garê'de bozuldu. Önce Zap'ta bozulmuştu, şimdi de Garê'de bozuldu. Yeniden benzer bir yenilgiyi aldılar.

gibiymi. Belli olmayan sadece zamanıydı. 19 Şubat 2008'de uçaklar vurmaya başladı ve ardından Zap'a işgal girişimi başladı.

Tankların hareketine Amediye tarafından halk izin vermedi. Başûr'da böyle bir operasyon olacağı duyulunca halk büyük bir telaşa kapılarak TC işgaline karşı yurtsever bir tutum aldı.

Savaş o temelde sürdü. Darbeler yediler, helikopter düştü. Artık ilerlemeyecekleri, başka bir şey yapamayacakları anlaşıldıkça, operasyonu büyütecekler, hazırlık yapmışlar, bütün Barzan'a yayacaklar, diye bir haber yaydılar. Onun üzerine HPG, güçlerini indirme yapılmasını önlemek için bütün tepelere yaydı. Bundan dolayı kuşatma biraz hafifleyince oradan gece kaçtılar.

Yaşar Büyükanıt'ın "tereyağından kıl çeker gibi güçlerimizi çektik" dediği durum budur. Yoksa daha fazla darbe yiyeceklerdi. Gerilla vurabilirdi.

2007 ve 2008 deyip geçmemek lazım. Kuşkusuz daha öncesi de var ama bugün uygulanan planlar, imha, saldırı konsepti aslında 23 Ağustos 2005 Milli Güvenlik Kurulu toplantısında kararlaştırıldı. Bugün uygulamaya çalışılan plan da 5 Kasım 2007 Bush-Erdoğan görüşmesiyle kararlaştırıldı. 2006 sonunda ABD'nin oluşturduğu proje temelinde oldu.

PKK varoldukça ABD ve İran savaşmaz

Şimdi Amerika yeniden Türkiye-Irak Kürt ittifakını oluşturmaya çalışıyor. Bununla Suriye'de daha ileri bir değişiklik yapmayı, İran'ı ya değiştirmeyi ya da anlaşılabilecek bir sonuca getirmeyi hedefliyor. Güvendiği, dayanmak istediği çekirdek Türkiye-Irak ve Kürt ittifakıdır. Ancak bunu İran bozuyor. Çünkü Lübnan'a kadar Şii hilalini kurmuş durumda. Suriye yönetimini bu kadar zayıflatılar ama değiştirmiyor, değiştiremiyor. Öyle

etkisiz kılınmasını, Medya Savunma Alanları'nın ortadan kaldırılmasını gerçekleştiriyor. Medya Savunma Alanları'nı ortadan kaldırabilmek için de önce komuta-kontrol sisteminin etkisiz kılınması lazım.

Anakarargâh düzenini ortadan kaldırırlarsa bölge bölge diğer gerilla alanlarına da saldırarak etkisiz kılacaklar. Gerillanın etkisi kalmazsa PKK'nin gerilla dışındaki güçlerinin kendisine fazla direnemeyeceğini hesap ediyorlar. Dolayısıyla söz konusu planlamaya Kürtleri de rahatlıkla katılabileceklerini hesap ediyorlar. Bunu 2008 Şubat'ında Zap'ta denediler ama başaramadılar ve yenildiler. Şimdi 2021 Şubat'ında benzer bir saldırıyı on üç yıl sonra Garê'ye dönük yaptılar. Merkez Karargâhı imha etmek, geril-

dini Kürt önderliği ilan etmesini önlemişti. Başarıları KDP Ulusal Kongreyi toplayacak, PKK'ye silah bırakmayı ve kendilerinin emrine girmeyi dayatacak. Planlamaları öyleydi. Böylece Kürtler, ABD'nin Türkiye-Irak ittifakı planına dâhil olacaklardı.

Şimdi de KDP'ye kuşattırdılar, destekliyorlar. Garê'de darbe vursalardı, sonuç alsalardı KDP hemen harekete geçip teslimiyet çağırısı yapacaktı. Onu hesap ediyorlardı. Zaten KDP de mevzilenmiş, geri kalanını da o teslim alacak, böylece PKK etkisiz hale getirilecekti. Temel plan buydu. Buna göre harekete geçtiler.

Zaten Hewlêr'de savaş bakanı Hulusi Akar ile Genel Kurmay Başkanı Yaşar Güler bütün Barzani'lerle görüştü. Bunları görmemiz lazım. Fakat sonuç şudur: On üç yıl sonra aynı şeyi tekrarlamaya çalıştılar. Kendileri aynı sonuçla karşılaştılar. Daha büyük bir yenilgi aldılar.

hesabını da bu iktidar verecek. Nasıl Zap yenilgisinin hesabı genelkurmaydan, Türk ordusundan çıkartıldıysa, Garê yenilgisinin hesabı da AKP-MHP faşist diktatörlüğünden çıkartılacak. Bu faşist diktatörlük yıkılacak. Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli'den bir biçimde hesap sorulacak. Kim sorar, nasıl sorar, bunu bilemeyiz. Kimlerle olur? İç güçler yapar, dış güçler yapar, devrimci-demokratik güçler, özgürlük güçleri yapar, liberal ya da orta sınıf muhalefeti, güçleri yaparlar, mutlaka bir şeyler çıkacak ortaya. Kısaca Türkiye'de önemli siyasi gelişmeler olacak.

Sıra Garê zaferini Kürdistan'ın dört parçasına yaymaya gelmiştir

Biz bu 15 Şubat'ı bu temelde yaşıyoruz. 23'üncü Şubat oluyor. Komploya karşı mücadelenin 23'üncü yılına bu temelde, büyük bir zafer ile giriyoruz.

MHP faşist diktatörlüğünün yıkılması bu sonucu kesinlikle verecek.

Evet, komplo AKP-MHP faşist diktatörlüğüne ait değil ama komployu fiiliyatta yürüten son iktidar gücü AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Onlar yıkılırsa Türkiye'de komployu yürütecek başka bir güç yoktur. Alternatif kesinlikle demokratik bir Türkiye, özgür bir Kürdistan olacak. İmralı işkence sistemi parçalanacak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün yolu açılacak. Bu artık her zamankinden daha fazla bizim elimizdedir. Kendi yaratıcılığımızla ve çabamızla yaratacağıımız, geliştireceğimiz bir sonuç olacaktır.

Gerçekten de yirmi iki yıldır 15 Şubat bir yas günüydü, kara gündü. Garê zaferi temelinde o karanlık yırtıldı. Kara gün parçalandı. Özgürlüğün yaratılması için bir aydınlanma ortamı başladı. Toplum büyük bir coşku ve heyecan ile 15 Şubat Komplosu'na karşı müca-

Uluslararası Komplo'ya karşı özgürlük sloganlarını haykırıyor. Zaten Avrupa gerçekten de bu yirmi iki yıllık karabasanı kırdı. Garê'deki sonuç bu ruhu, bilinci, iradeyi veriyor. Karanlıkları yırttı. Kara günü parçaladı. Artık 15 Şubat zafer günü olacak, bayram günü olacak. Her türlü komplocu saldırının, gerici saldırının kırıldığı, yıkıldığı, özgürlüklerin kazanıldığı bir gün olacak.

15 Şubat kötü bir tarihti; 23'üncü yıldönümünde bunu önemli ölçüde kırdık. Yirmi iki yıldır buna ulaşmak istiyorduk. Tümünden olmasa da önemli ölçüde yaklaştık. Moral ve anlayış düzeyinde kırdık. Gördük ki tümünden kırabiliriz, yıkabiliriz. Bu açığa çıktı. Gerisi, sonucu oraya götürmektir.

Demek ki doğru örgütlenilse, direnilse, irade gösterilse düşman yenilebilir. Her türlü saldırı kırılabilir. Teknik gücü ne olursa olsun ne kadar kendini se-

Yediden yetmişe bütün Rojava ayakta, bütün köylerde, kasabalarda ve kentlerde davul ile zurna ile herkes Uluslararası Komplo'ya karşı özgürlük sloganlarını haykırıyor. Zaten Avrupa yirmi iki yıldır ayakta. Kürt toplumu gerçekten de bu yirmi iki yıllık karabasanı kırdı. Garê'deki sonuç bu ruhu, bilinci, iradeyi veriyor. Karanlıkları yırttı. Kara günü parçaladı. Artık 15 Şubat zafer günü olacak, bayram günü olacak. Her türlü komplocu saldırının, gerici saldırının kırıldığı, yıkıldığı, özgürlüklerin kazanıldığı bir gün olacak.

lanın komuta-kontrol sistemini dağıtmak için yöneltilen saldırı oluyor. Hedef bu, bunu gerçekleştirmek için saldırdılar.

Zap'a dönük saldırıyı 15 Şubat'ın sonrasında yapmışlardı, bu saldırıyı ise öncesinde yaptılar. İkinci bir 15 Şubat kara günü yaratmak istiyorlardı. Garê'den aldıkları sonuçla 15 Şubat'ı kendileri için bayram haline getirmeye çalışıyorlardı. Nasıl 15 Temmuz'u Fetullah'a karşı bayram yaptılarsa, 15 Şubat'ı da PKK'ye karşı zafer bayramı yapmak istiyorlardı. Fakat Ankara'daki hesap Garê'de bozuldu. Önce Zap'ta bozulmuştu, şimdi de Garê'de bozuldu. Yeniden benzer bir yenilgiyi aldılar.

Yenilgiyi alınca bu sefer özel savaş kapsamında gündem sapırmaya, yapılanın esir kurtarma operasyonu olduğunu işlemeye başladılar. Böyle bir psikolojik özel savaş temelinde gündemi saptırarak saldırının amaçlarını değiştirmek istediler. Çünkü sonuçta yenildiler. Bozguna uğradılar. Amaçlarını başaramadılar. Öyle olunca bu sefer esirlerin ölmüş olmasına dayanarak amacı değiştirmeye çalışıyorlar. O kadar bombalarsan tabii ki ölür, bundan farklı bir sonuç düşünülebilir mi?

2008'deki Zap zaferi gerçekten önemliydi. Başûr'da büyük bir bayram havası yaratmıştı. Kürt halkını ve gençliğini en üst düzeyde etkilemişti. PKK'nin iradesinin kırılması temelinde KDP'nin ken-

15 Şubat'ı yirmi iki yıldır Kürtler için kara gün yapıyorlardı. Fakat artık 15 Şubat TC için bir kara gün haline geldi. Yas gününe dönüştürdüler. Bu elbette sadece Türkiye'nin değil, ABD'nin de, KDP'nin de umutlarını kırdı. Hepsini yeniden hesap yapacaklar. Kendi aralarında, sonuç niye böyle oldu diye tartışacaklar. Birbirine sorumluluğu yıkmaya çalışacaklar. Zap yenilgisi, TC devleti üzerindeki ordu vesayetini kırdı. Ortadan kaldırdı. Balyoz Davası, Ergenekon Davası, en son İlker Başbuğ'un terör örgütü kurup yönetmekten suçlanarak cezaevine konmasına kadar gitti. Türk ordusu için bütün bu sürecin önünü Zap yenilgisi açtı.

Kuşkusuz Garê'de yenilen Hulusi Akar ile Yaşar Güler değildir. Onlar birer basit uygulamacı memurdur. Ortalıkta propaganda ediyorlar. Karar veren, her şeyin başı Tayyip Erdoğan ile Devlet Bahçeli'dir. Bütün bu siyasetin de, pratiğin de karar vereni, sorumlusu onlardır. Mevcut AKP-MHP faşist iktidardır. Dolayısıyla Garê'deki yenilgi AKP-MHP faşist iktidarının, Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli diktatörlüğünün, kişiliklerinin yenilgisidir. Dolayısıyla hesap verecekler.

Zap'tan sonra Türkiye'nin iç siyasetinde ordu geriledi, AKP devlet oldu. İşte MHP ile birlikte kendi devletini kuruyor. Böylelikle kendisine on üç yıllık bir yaşam alanı açtı, gelişme sağladı. Şimdi Garê'de yenilen bu yeni devlettir. Onun iktidar gücüdür. AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Dolayısıyla bu yenilginin

Komploya başarıya götürmekle görevlendirilmiş yönetimin de bozguna uğraması, hezime uğraması temelinde giriyoruz. Dolayısıyla bu 23'üncü yıl mücadelesi çok daha güçlü gelişecek. 'Özgürlük Zamanı' Hamlemiz zafer hamlesidir ve bu yılda zafer kazanacağız. Gerçekten de komploya karşı yeni yıl mücadelesine tarihin en büyük zaferlerinden biriyle girildi. Ardi da gelecek. Ne yaparlarsa yapsınlar, ne kadar demagoji yaparlarsa yapsınlar, yalan-hileye başvurlarsa başvursunlar gerçeklerin üstünü örtmeyecek, gündemi saptıramayacak ve başaramayacaklar. Başarmalarına izin vermememiz gerekiyor. İdeolojik, siyasi, askeri olarak çok etkili hale geldik, bunu iyi değerlendirmemiz şart. Demokratik Türkiye'yi yaratacak gücü bu zaferin sonuçlarına dayanarak Türkiye'de ortaya çıkartmalıyız. AKP-MHP faşist diktatörlüğünün yıkımını bu temelde sağlamalıyız. Bunun imkânları, fırsatları her zamankinden daha çok ortaya çıkmıştır.

Gerisi bu koşulları doğru değerlendirecek imkân ve fırsatları iyi görüp yaratıcı taktiklerle, tarzla, politikalarla anı anına başarılı bir devrimci-demokratik mücadeleyi geliştirmeye kalıyor. Bunu gerçekleştirecek öncüyü, gerillaya, kadın ve gençlik hareketine, yani bizim yürüteceğimiz mücadeleye kalıyor.

23'üncü yıl mücadelesinde gerçekten de Uluslararası Komplo'yu tümünden yenilgiye uğratabilecek sonuçları alma imkânlarımız var. Bunun koşulları oluştu. Fırsat ve imkânları ortaya çıktı. AKP-

dele ediyor. Bugün her yerde halk ayakta, özgürlük bayramı gibi bayram yapıyor. İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalama kararlılığını net bir biçimde ortaya koyuyor.

Şimdi ulaştığımız nokta budur. Ortaya çıkan olumlu pozisyon oldukça önemlidir. Yeter ki doğru anlamayı, imkân ve fırsatlarını yeterince değerlendirmeyi bilelim. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda 23'üncü yılda 15 Şubat Komplosu'nu tümünden yıkmaya, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalayarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirme imkân dâhilinde olacak. Zaten hedefimiz de buydu; iddiamız, irademiz bu temeldeydi. Bunu sağlamanın da bütün verileri ortaya çıktı. Gerisi bizlere, parti öncülüğüne kalıyor. Gerilla öncülüğüne, kadın ve gençlik öncülüğüne, her birimizin, tüm devrimci militanların görev ve sorumluluklarını pratikte başarıyla yerine getirmelerine kalıyor.

Bunlar asgari düzeyde yerine gelirse sonuç onlarca Garê zaferi olacak. Hedefimiz de Garê'deki zaferi Efrîn'e yaymak, Amed'e yaymak, Serhed'e yaymak, Rojhilat'a yaymak olmalı. Başûrê Kurdistan'da kesinlikle bu sonuca dayanarak bu işbirlikçi-ihanetçi zihniyeti, siyaseti tümünden ortadan kaldıracak bir demokratik devrim gelişimini yaratmak olmalı. Bütün bunlar için imkânlar oluşmuştur. Doğru değerlendirilirse sonuç kesinlikle bu temelde olacak.

Yediden yetmişe bütün Rojava ayakta, bütün köylerde, kasabalarda ve kentlerde davul ile zurna ile herkes

ferber ederse etsin, doğru anlayış, doğru tarz, direnme ruhu, yaratıcı yaklaşım, yaratıcı gerillacılıkta ısrar kesinlikle zafer kazandırıyor. Her türlü saldırıyı, teknik gücü kırabilir, yenilgiye uğratabilir. Bu Garê'deki savaşla net bir biçimde ortaya çıktı. Bakur'daki olayları anlamamız için de bize büyük bir imkân ve fırsat sunuyor. Neyin doğru, neyin yanlış olduğunu, nerede hata yapıp nerede yapmadığımızı bu duruma bakarak çok daha doğru ve yeterli bir biçimde anlayabiliriz.

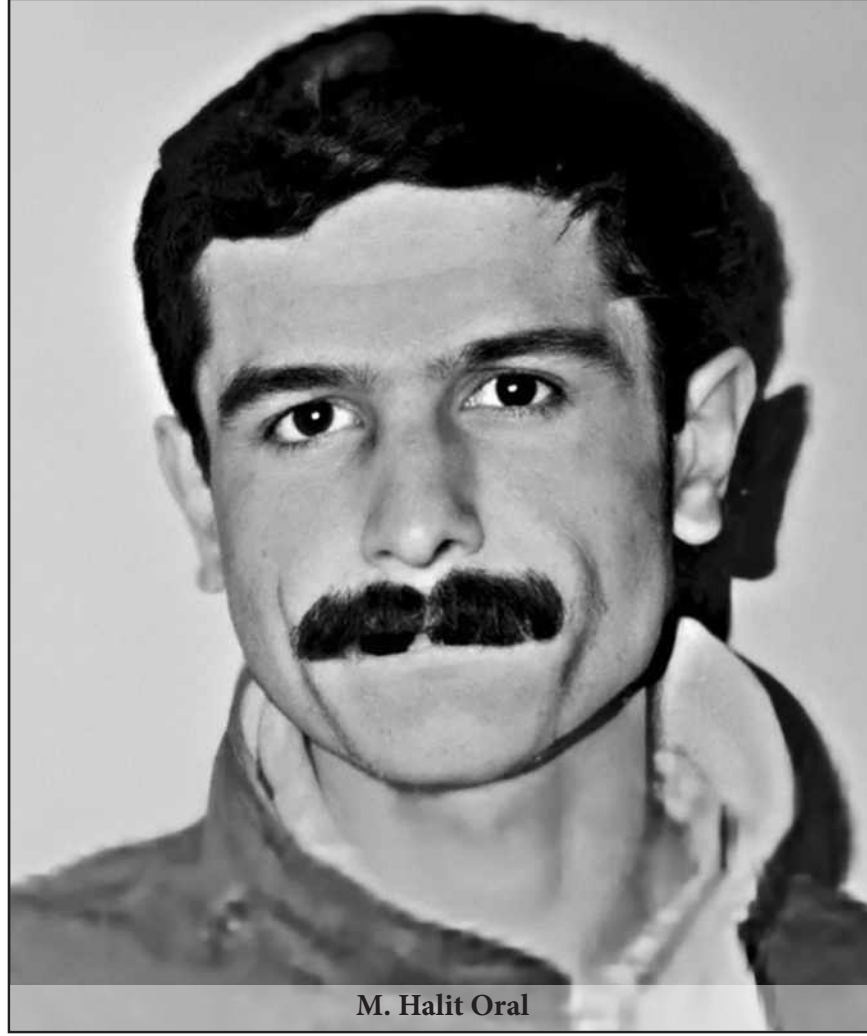
Bütün bunlar temelinde diyoruz; 'Özgürlük Zamanı' Hamlemiz zaferi doğru koşuyor. Bu 23'üncü yılda Uluslararası Komplo'yu tümünden yenmek için kesinlikle daha büyük zaferler kazanacağız. İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalayacağız. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü mutlaka sağlayacağız. Onu sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağız. Hedefimiz bu; başarılı olmakta da son derece umutluyuz, ısrarlıyız, kararlıyız. Zafer, başarı böyle bir inanç ve irade ile mücadele edenlerin olacak diyoruz.

Son olarak komploya lanetliyoruz, komploya karşı mücadelenin kahraman şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Komploya karşı direnen herkesi saygıyla, sevgiyle selamlıyoruz.

**-Kahrolsun Uluslararası Komplo!
-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!
-Yaşasın Garê Direnişimiz!
-Bijî Rêber Apo!**

Bu ateş yolculuğunda '92 yılında ilkin cephe faaliyetleri kapsamında çalışmalar içerisine katılır Halit Yoldaş. Bu faaliyetlerde başarı esastır O'nun için. Yenilgi asla olmamalıdır. O'na göre başarılacak hiçbir şey yoktur. İstendikten sonra her şey başarılabilir. O, başarısızlığa hep büyük öfke duyar. Ve herkesin başarılacak gözüyle baktığı her şeyi başarıp sonuca bağlamak O'nda temel bir özelliktir. Bunun için yanında bulunan herkes kendini güvende hisseder.

M. Halit Oral

Yaşadığı karanlık dünya bütün sahteliğiyle gözüne görünen Halit Yoldaş, özellikle de bir kadın yoldaşından etkilenip kahramanlık yolculuğuna koyuluyor. Bu, Sema Yoldaşın açtığı yoldan yürüyerek, Güneş'e uzanan ateş yolculuğunda Zilanlaşan kadının komutasında yürüyen Fikri Yoldaşın ruhuyla buluşma yolculuğudur! Bu, Güneş'in aşkıyla bedenlerini ateşleştiren Zekiye, Rahşan, Ronahî ve Bêrîvan'la buluşup onlarla omuz omuza kavgaya atılmanın başlangıcıdır!

Güneş'in ateşten savaşçısı

Maraş Zindanı'nda bulunan PKK'li tutsaklar

Değerli arkadaşlar!

Güneş'in ateşten barikatının ateş ruhlu komutanı Mehmet Halit Oral Yoldaşın yüce eyleminin kavurucu sıcaklığı, üstün morali ve üstün coşkusuyla sizleri selamlıyoruz. Halit Yoldaşın Ali Aydın, Bülent Bayram, Selamet Menteş, Aynur Artan, Mehmet Gül ve Mirza Sevimli yoldaşlara uzanan Ulusal Kahramanlık Haftası'nın kahramanları 24'lerin ateşten barikatının yüce ruhu önünde saygıyla eğiliyoruz. Halit Yoldaşın Güneş'e yürüyen ateş topu bedeninin tanıkları olarak O'nun görkemli aydınlığında kamaşan gözlerinizin algılayabildiği kadariyle yüce iradesini, sarsılmaz bağlılığını, inancını, moralini ve ateşten kişiliğine uzanan büyük arayış militanlığını sizlerle paylaşmayı bir görev biliyoruz.

Halit Yoldaş kimdir?

Mehmet Halit Oral Yoldaş, 1971 yılında Mêrdîn'in Mehserî ilçesinde dünyaya gelir. Feodal ağırlıklı, yoksul ve yurtsever bir ailede büyür. '78'de ailesinin Çukurova'ya yerleşmesinden sonra doğduğu, kendini tanıdığı ülkesinin topraklarının, dağlarının özlemiyle yaşar. Ailesinin ilk yerleştiği İskenderun'da sömürgeci okullarda okula başlar. Ama ilkökul birinci sınıfta okula alınamaması ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle okulu terk ederek aile ekonomisine katkı sunmak amacıyla çeşitli meslek dallarında çalışmaya başlar. Ancak hiçbir meslek dalında uzun süre kalamaz. Parti Önderliğimize (Güneş'imize) bıraktığı mektubunda bunların hiçbirisinin kendisini tatmin etmediğini ifade ederek, devamlı, "Ailemin uzun zamandan beri Partiyi tanımasına, özellikle bu yönlü benim üzerimde etkileri olmasına karşın, ufak yaşlarda ülkeden ayrılmam, metropol yaşam ve kültürünün ağır etkileri altında kalmam sebebiyle çarpık bir

bilinç edindim; metropol yaşam ve kültürünün ağır etkilerini bu yaşlarda edindim. Ve kişiliğim de buna göre şekillendi. Maddi sıkıntılar ve çarpık kültürün etkisiyle giderek ne yapacağını bilmeyen, yaşamı sadece toplumda belli bir itibar elde etme, yükselme ve güç sahibi olma olarak görüyordum. Bu temelde arayışlarım oluyordu. Asimile edilen kişiliğim halk, ülke gerçekliğine daha da yabancılaşıp düşmanın aslında öğördüğü ve topluma sunduğu düzen yaşamına denk bir pratik içerisine girdim. Çarpık sosyal çevrenin etkisiyle ucube gençliğe özen duymaya başladım. Ulus, halk, ülke sevgisi yerine aile korumacılığını, genel yerine bireysel çıkarları esas aldım ve yaşamımı bunun üzerine düzenlemeye başladım. Düzen içerisinde çalıştığım çeşitli mesleklerden hemen sıkılıyordum" diye yazıyor.

Halit Yoldaş, büyük bir arayışın militanıdır. Arayışına ilkin düzen sınırları dahilinde başlar. Kendini hiçbir kalıbın dar sınırlarına hapsedmez. Yurtsever olan ailesi Türk ordusunun baskılarına maruz kaldığı için İskenderun'a göç etmek zorunda kalırlar. Ama bu göç O'nun arayışlarına cevap olmaz. Tüm Kürdistan ve Türkiye'de şehir şehir dolaşır. Gitmediği, görmediği yer, yapmadığı iş kalmaz. Ama düzen sınırları dahilinde hiçbir şey O'nu doyuracak güçte değildir. Hiçbir maddi varlık, hiçbir basit haz O'nu tatmin edemez. Çünkü O, bir arayış militanıdır. O, ölümsüzlüğün arayışçısıdır. O, hep özünü arar. Ölüm ve ölümcül olan O'na ait değildir. O, hep gerçek yaşamı, özgürlüğü ve sevgiyi arar.

Halit Yoldaş, arayış sürecini, Güneş'imize bıraktığı mektubunda şöyle ifade ediyor: "...Gerek maddi, gerekse de kaba güç anlamında istediklerimi elde ettim. '92'nin sonlarında içinde bulunduğum böyle bir çevreden sıkılıyordum. Kendimce her şeye ulaştığımı sandığım halde, halen içimde büyük bir boşluk vardı. Kendimi daha fazla

yalnız hissediyordum. Yine aile ve akraba çevremi yurtsever oluşu, benim de topluma aykırı işlerle uğraşmam sebebiyle belirli bir süre ailem tarafından dışlanmaya başladım. Çünkü; gerek uğraştığım işler, gerekse davranışlarım ailemle, aile çevremle taban tabana bir zıtlık arz ediyordu. Bunun sonucu olarak bendeki kişilik ve kimlik arayışları çarpık ve kendine yabancılaşma biçiminde geliyordu. 1992'lerden sonra gerek mücadelenin büyüyen gelişmesi, yine şehir ve metropollerde kitlesel eylemlerin, serhildanların gelişmesi, Parti'ye karşı duyduğum ilgiyi daha da artırıyordu. Bu dönemde Parti'yi tanımaya başladım. Ancak uzun zamandır içinde olduğum düzen yaşamından kopamıyordum. Net olarak bir kopuşu sağlayamıyordum. Bu konuda ikircikli ve kararsızdım. Bunun karşısında sahte, yalan, insanı kandıran, kendine yabancılaştıran bir yaşam olduğunu görmeye ve bu yaşamdan tiksilmeye başladım. Ve yeni arayışlara yöneldim.

(...) Arkadaşlarla konuşmamdan sonra geçmiş yaşamımın sahteliğini gördüm. Ne kadar yoz, insanı bitiren bir yaşam içinde olduğumu görebiliyordum. Arkadaşlarla tartıştıktan sonra özellikle bir bayan arkadaşla konuştuktan sonra artık eski yaşamımı bırakmaya karar verdim. Ve kararımı Partiden yana kıldım."

O, tüm yoldaşları için bir güven kaynağıdır

Yaşadığı karanlık dünya bütün sahteliğiyle gözüne görünen Halit Yoldaş, özellikle de bir kadın yoldaşından etkilenip kahramanlık yolculuğuna koyuluyor. Bu, Sema Yoldaşın açtığı yoldan yürüyerek, Güneş'e uzanan ateş yolculuğunda Zilanlaşan kadının komutasında yürüyen Fikri Yoldaşın ruhuyla buluşma yolculuğudur! Bu, Güneş'in aşkıyla bedenlerini ateşleştiren Zekiye, Rahşan, Ronahî ve Bêrîvan'la buluşup

onlarla omuz omuza kavgaya atılmanın başlangıcıdır!

Bu ateş yolculuğunda '92 yılında ilkin cephe faaliyetleri kapsamında çalışmalar içerisine katılır Halit Yoldaş. Bu faaliyetlerde başarı esastır O'nun için. Yenilgi asla olmamalıdır. O'na göre başarılacak hiçbir şey yoktur. İstendikten sonra her şey başarılabilir. O, başarısızlığa hep büyük öfke duyar. Ve herkesin başarılacak gözüyle baktığı her şeyi başarıp sonuca bağlamak O'nda temel bir özelliktir. Bunun için yanında bulunan herkes kendini güvende hisseder.

O, tüm yoldaşları için bir güven kaynağıdır. Halit Yoldaşla aynı faaliyetlerde bulunanlar, O'nda her zaman yoldaşa derin bir sadakatin olduğunu ve bunu her zaman her şeyin önüne koyduğunu ifade eder. Kopuşun ve başlangıcın güçlü yapılmasına olan inancı, O'nu Partiye daha fazla bağlar.

Asıl arayış daha yeni başlamıştır. O'nun için yaşam yeni başlamıştır. Eski olan her şey ölmüştür ve yürekte de öldürülmüştür. 1994 Mayıs'ında Önderlik ile buluşmak, O'nun kutsal eğitimini görüp Güneş ışıklarını ruhuna ve bilincine yedirmek üzere yola koyulur. Ancak alanda esir düşmeler ve çözümler sonucu, tam gideceği 4 Mayıs günü yakalanır. Bu yüzden bu gün için, "O gün lanetlidir" demektir. Önderlik'le, yani Güneş'i, aşkı, özgürlüğü ile buluşacaktı. Yüceliğin, kutsallığın doğrudan tanığı olacak, 'dünyayı fethetmek' üzere eğitim görecekti. Bunun için o günü, sohbetlerinde de sık sık lanetliyordu Halit Yoldaş. Zira dünyayı fethetme imkanından yoksun kalmıştı o gün. Kısa bir süre kaldığı Mersin zindanının ardından Konya zindanına gönderilen Halit Yoldaş, sömürgeciğin mahkemelerinde 'ceza' aldıktan sonra Ermenek Cezaevi'ne sürgün edilir.

Yoğun pratik faaliyet, talihsizlikler ve olanaksızlıklar nedeniyle kendi arzusunca yeterli bir eğitim görmese de,

Önderlik eğitiminin bilincinde olarak vasiyetinde belirttiği yetmezliklerle, yanlışlıklarla, Parti dışı kişilik, anlayış ve eğilimlerle, hem de sömürgeciğin, oligarşinin kendisiyle doğrudan dişe diş bir mücadele içinde bulunur. Hiçbir hata ve eksiklikle uzlaşmadığı gibi hep üzerine gider. Ve onlara karşı hep bir savaş içinde olur.

Çünkü Halit Yoldaş, duyduğunu, gördüğünü yürekten, bütün samimiyetiyle öğrenmiş, Önderlik çözümlemeleriyle Önderliği hep yanında görmüş, Önderlik ruhuyla, bilinciyle, yani çözümlerleriyle beslenmiştir. Ve O, sadece ve sadece Önderliği ve şehitleri esas almıştır. O, Önderliğin savaşçısı, Güneş'in askeridir. O'nun için hiçbir sınır oluşturulamazdı. O, hiçbir kalıba hapsedilemezdi. Hele ateş yolculuğundan asla saptırılmazdı.

Kaldığı zindanlarda Önderliğin Sema Yoldaş için belirttiği, "O'na, bu kadar dayandı" demeyeceğim. O savaştı" tespitiindeki gibi hep Güneş'e ilerleyen ve yükselen çizgide seyretti.

Ateş yolculuğunun zirveleşen süreci her an daha da kısalıyordu. Her an daha da yakınlaşıyordu Güneş'e. Zaman azaldıkça O, artık bir şehadet, bir eylem kişiliği ve artık Güneş'ten bir parçaydı. Bütün çirkinliklerin yok edici gücü olan ateşe kesilmişti tüm hücreleri. Ateş sıcaklığı, sevgiydi, aşkı, özgürlüktü ve O'nun ruhunda tüm çirkinlikleri ve tüm 'zaafları' yakıp kül etmişti. O, artık 'kendini aşan insan'dı. Sıra ateşlenmişti. Soluk soluğa, dişe diş bir özgürlük maratonunda O, artık tepeden tırnağa ateşti.

Yani Güneş'ine ermişti. Artık onun bir temsilcisiydi.

Yani Güneş'ten bir parça; Güneş'in militanı...

Artık komutandı Halit Yoldaş. Tarihten, andan emir bekliyordu. Gerekeni, gereken yerde, gereken zamanda ve gereken biçimde eksiksiz yapacak komutan kişilikti. Halkın özgürlüğü,

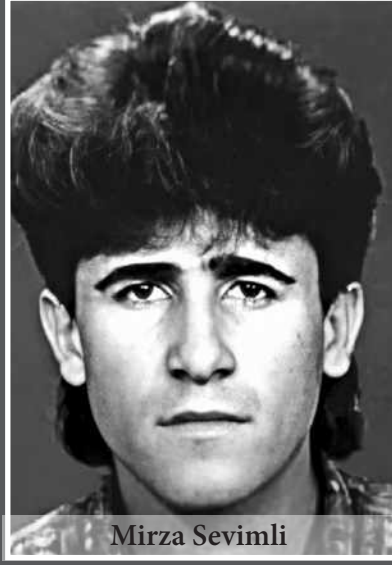

Ali Aydın

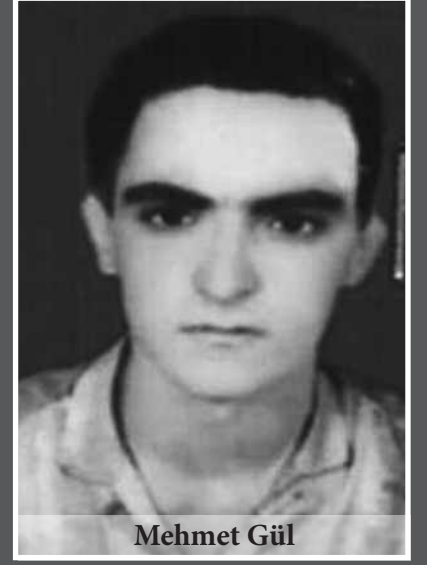
Aynur Artan

Mirza Sevimli

Selamet Menteş

Mehmet Gül

Güneş karartılamamıştı artık. Güneş'in etrafında Halit Yoldaşın çizdiği yörüngeye birer birer katılan ateşten gezegenler, barikatları her geçen gün daha da güçlendiriyordu. Aşılmaz bir bağlık kalesine dönüşüyordu. Bunun böyle olacağını biliyordu, görüyordu Halit heval. "Değerli Başkanım" diyordu mektubunda, "Kuşkusuz eylemim TC'ye geri adım attırmayacaktır; ama dünyayı başlarına zindan edecektir." Ve yine, büyük bir mütevazılıkla canını vermesine rağmen, tıpkı Zilan yoldaşta olduğu gibi, "Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı" diyordu.

Önderlik yürüyüşü neyi gerektiriyorsa öyle yaşayacaktı. Bedeni, artık şahadet kişiliğine ulaşarak ölümsüzleşen ruhunun emrindeydi.

Tarih 8 Ekim'di ve kutsal geceye sadece saatler kalmıştı

Güneş'imize, yani yaşamın kaynağına sömürgeci-emperyalist hunharlıkla saldırılar gündeme geldiğinde, yerinde duramaz olmuştur Halit Yoldaş. Eylemden iki gün önce TC'nin Önderliğe yönelik komplosunu değerlendirmek için yapılan toplantıda genelde, "Bu, Suriye'ye değil, Önderliğe bir saldırdır ama Önderlik boşa çıkarır" şeklinde belirtilen görüşlerden daha farklı, daha derin düşünüyordu O. Evet, Önderliğe bir saldırdıydı bu. Ama böyle deyip geçilemezdi. Bu derin olmayan bir yaklaşımdı. "Önderlik boşa çıkarır" deyip kayıtsız kalınamazdı. Böyle sessiz durulmamalı, bir şeyler yapılmalıydı. Halit Yoldaş, planın kapsamlı olduğunu, çok şeyi hedeflediğini ve çok tehlikeli devam ettirildiğini görüyordu. Türk devletinin ateşkesine cevap verecek güçte ve durumda olmadığı ama kriz, TC içinde baş gösteren "kaset savaşını" örtmeye, gündemi saptırmaya yönelik bir girişim değil midir" biçimindeki bir soruya, "Hayır, bu doğrudan Önderliği hedefleyen bir plandır" diye cevap vererek planın içinde Barzani ve Talabani'nin de bulunduğu, Barzani'nin ABD'ye gitmeden önce Ankara'ya gelmesinin, her ikisinin ABD'de buluşmalarının bunun göstergesi olduğunu vurgulayarak, planın kapsamını anlatmaya çalışıyordu.

Yine toplantıda "Önderliğimize çok kapsamlı bir saldırı var, bir şeyler yapılmalı, ben çok yoğunlaşıyorum, mutlaka bir şeyler yapılmalı, ama ne?" sorusuna cevap arıyordu. Son dönem bütün yoğunlaşması bunun üzerine idi. Her toplantı ve sohbetinde de özellikle bunu dile getiriyor, bir şeyler yapılması gerektiğini özellikle vurguluyordu. Tehlike büyüktü, zaman daralıyordu. Yoğunlaşma üst boyutlara tırmanmıştı.

Tarih 8 Ekim'di ve kutsal geceye sadece saatler kalmıştı. O gece sadece Kürt halkı için değil, bütün insanlık için ebedileşen bir karanlık haline getirilmek isteniyordu. Halit Yoldaş bunu seziyordu. Giderek kafasında Önderliğe yönelik gerçekleştirilen bu saldırıya nasıl cevap vereceğini bulmuştu. Bunun rahatlığını taşıdığı her halinden belli oluyordu; ama kararını hiç kimseye hissettirmeden, gizli mesajlarla yoldaşlarıyla paylaşmak istiyordu. İçindeki

tartışmaya yoldaşlarını da dahil etmeliydi. Bunun için iyi bir fırsat doğmuştu. O gün Serxwebûn'da okunan 14 Temmuz eylemiyle ilgili değerlendirmede bir filozofun, "Doğru zamanda yaşamını bilen, doğru zamanda ölmesini de bilendir" ve yine, "Küçük insanda ruh bedenden önce ölür, büyük insanda beden ruhtan önce paramparça olur" belirlemesini, daha iyi anlaşılabilmesi için, "Bunu nasıl anlamalıyız?" diye tartışmaya sunuyordu.

Güneş'in ateşten savaşçısının ruhu dayanamıyordu yaşananlara. Ve sonuçta kararını vermişti: Ateşten bir barikat kuracaktı Güneş'in etrafında.

En derini, en uzağı, en önce görmek, en büyük cesaretin ürünüydü. Bunu da ancak kendini büyük adaylar yapabiliirdi. Saldırının çirkinliğini cesur olanlar hissedebilir, sadece cesur olanlar karşı durabiliirdi.

Güneş karartılmak isteniyordu. Güneş'in sıcaklığı, aydınlığının da ötesinde yaşam karartılmak isteniyordu. Saldırı da sadece özgürlüğün, sevginin sıcaklığına ve aydınlığına değildi. Direkt yaşamın kendisineydi. Doğrudan insanlık hedefleniyordu.

Buna sessiz kalmak ihanetti. Buna sessiz kalmak ölümlü kabullenmek, yamandan vazgeçmekti.

Halit Yoldaş'taki büyük cesaret ve tarih karşısındaki büyük sorumluluk yoğunlaşmaya, bu büyük söze ve büyük söz, büyük eyleme götürmüştü. Söz büyüktü, eylem de büyük olacaktı. Her büyük eylemin gerisinde bir büyük söz vardı ve Halit Yoldaş büyük sözleriyle Önderliği 'Güneş' olarak tespit etmiş ve bu güçlü tespitle, büyük eylemi yaratmıştı.

Güneş, silahlarla, ordularla, taş duvarlarla veya kalelerle korunamazdı. Güneş'i korumanın, O'na kalkan olmanın tek yolu vardı; Önderlik yolunda büyük bilinç, cesaret, emek, irade ve inancı sembolize eden ateş olmak.

Güneş, savaş ve özgürlük ateşiyle donanmış yüreklerin, ateşten bedenleriyle korunabiliirdi.

Söz söylenmiş, karar verilmişti; komutan olmanın tarihi sorumluluğunu eyleme dönüştürmenin anı gelip çatmıştı. Halit Yoldaş, komutan bilinci ve ruhuyla gelişmeleri, olacakları en önceden ve en derinden görmüştü. Ve şimdi en önde yürüyecekti. Güneş'imizin karartılmasına müsaade etmeyecekti; 'Güneşimizi karartmak isteyenlerin başına dünyayı zindan edecekti'.

Bunun ip uçlarını da yoldaşlarına kısmen veriyordu.

Öte yandan eylemin planlamasına başlamış, büyük bir titizlikle kimseye

hissettirmeden hazırlıklarını tamamlamıştı.

Planlama, zafer planlaması; mutlaka başarmanın planlaması Zılcaydı.

Eylem anı yaklaştıkça yoldaşlarıyla daha fazla sohbet ediyor, gülüyor, gayet coşkulu bir halde hiç kimseye en ufak bir şey hissettirmiyordu. 8 Ekim'in akşamı, çakmağının tek çıkışta yanmaması sebebiyle yoldaşlarına, çakmak taşının kalmadığını belirtir bir çakmak taşı ister. Daha sonra hücresinde bulunan çakmak kontrol edildiğinde, iki büyük taşın yerleştirilmiş olduğu görülüyordu. Belki çok küçük bir ayrıntıydı ama kesin sonuç almak için bu derece küçük ayrıntılara bile dikkat ediyordu. Gece sessizliğinde yakmak için uğraşırken, ses çıkarıp yan hücrelerdeki yoldaşlarını uyandırabilirdi. Bu kaygı, bu bilinç ve bu sorumlulukla çakmağına iki taş koymuş olsa gerek.

Halit Yoldaş artık saatleri sayıyor, zaman ilerliyor, Güneş'e ulaşma arzusu büyüyordu. Güneş büyük bir tehlike altındaydı. Rampalarda füzeler ateşlenmeden, O ateşlemeliydi bedenini.

Ve 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gecenin saat 03:00 suları, tıpkı Amed Zindanı'nın 35. Koşuşundaki gibiydi. Mazlum Yoldaş 4. kat 9. hücredeydi. Bu kadar yakındı Mazlum Yoldaş'a. Mazlum'dan emir almıştı, gecikmemeliydi. Sessizce aşağıya indi Halit Yoldaş. Bir bidon kolonya alarak yukarı çıktı tekrar. Elbiselerini çıkarıp altına naylon bir eşofman, üstte naylon bir tişört ve onun üstüne yine naylon bir gömlek giydi. Eliyle kalınca ördüğü naylon bir ipe de iki yerden hücresinin kapısını içten sıkıca bağlayıp kapattı.

O artık ateşten barikatın öncü komutanıydı

O, artık yaydan fırlamış bir oktu; durdurulamazdı. Kimse uzanamazdı artık O'na. Etrafında dönüp duracak, ateşten kalkan olacak 24'lerin yörüngesi çiziliyordu artık. Ateşin bedenini iyice sardığından emin olduktan sonra büyük bir coşku ve heyecanla atılan "Biji Serok Apo", "Bi can, Bi xwin em bi terene ey Serok!" sloganları yoldaşlarını da uyandırdı. Duvarlara çarpıp yankılanması sebebiyle ilk anda sesin nereden geldiği anlaşılmadı. Ama alevler, sesin yerini bildiriyordu. Yakın hücrelerdeki arkadaşları O'nu alevler arasında, ellerini kaldırmış zafer işareti yaparken gördüler. Hemen kapıya yöndeldiler. Ama kapı sağlam bağlandığı için açılmıyordu.

Yoldaşlarıyla göz gözeydi Halit Yoldaş. Alevlerin arasından gülümsedi yoldaşlarına. Sonra o tarihi dılanına başladı. Elleri arkasında, son derece soğukkanlı bir şekilde dılan tutuyordu Halit Yoldaş. Halay çekip oynuyordu. Yoldaşlarının çaresizce kapıya yüklenmeleri O'nu daha da coşturmuştu. Dılan büyüyecek, halka genişleyecekti. Her gün bir yoldaş daha girecekti koluna. Biliyordu, görüyordu bunu. Ve bunun sevinciyle daha bir coşkuyla tutuyordu dılanını. Bugüne değin insanın en güzel dılanı alevlere benzetilerek tarif edilmişti. 'Alevler gibi dans ediyor' denilirdi. Ama bundan sonra alevlerin dansının güzelliği Halit Yoldaşla tarif edilecekti. 'Halit Yoldaş gibi dılanı durmuş alevler' denilecekti.

Birkaç dakikalık bir uğraştan sonra ancak koparılabilirdi kapının ipleri. Yoldaşları eylemine müdahale edip alevleri söndürmekle uğraştıklarında, "Yoldaşlar niye böyle yapıyorsunuz, bırakın yanayım" diye kararlılığını, sitemini bildiriyordu. Ama ateş söndürüldüğünde vücudunun hemen hepsi yanmıştı artık. Baş ve yüzü bütünüyle yanmış, vücudunun diğer bölgeleri de önemli oranda tutuşmuştu. Yoldaşları O'nu yatağına uzattıklarında son derece sakindi, ateşin acısından değil, eylemini tamamlamış olduğu için isyan ediyordu.

Halit Yoldaş eylemini öyle planlamıştı ki, amacına devleti de tanık kılmıştı

O artık ateşten barikatın öncü komutanıydı. Ruhu gibi bedenini de Önderliğin aşkı ve şehitlerin tutkusuyla savaş ateşine boyamıştı.

Yatağında uzanmış halde ellerini indirmiş, yoldaşlarını o keskin bakışlarıyla süzerken, cezaevi personeli ve askerlerin geldiğini fark ettiği vakit, hemen ellerini kaldırıp zafer işareti yaparak gülmeye başladı.

TC yenilmişti. Oligarşi gülünecek durumdaydı. O'nun gözünde artık zavallı ve çok gülünçtü. Gülmeliydi onlar, o köleler, o cellatlar, O'nu en güzel biçimde görmeliydi, bütün moraline ve üstün iradesine tanık olmalıydı. Zafer işareti yaptığı parmaklarını birer ok gibi onların gözüne sokarcasına yöneltirken gülümsüyordu.

Bu, görkemli bir iradeydi.

Bu, bir moral patlamasıydı.

Bu, sevginin zirveye ulaşmış gücüydü.

Ve bu, Önderliğe, Güneş'e ulaşmanın coşkusuydu.

Halit Yoldaş Güneş'e ulaşmış, kalkan kılmıştı bedenini. Tam da Önderliğimize komponun yapılacağı 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gece...

Bu bir tesadüf değildi, bir kehanet de değildi. Önderlik ruhuna, şahadet ruhuna ulaşmış komutan kişiliğin taşıdığı sorumlulukla insanlığı güvence altına almanın tedbiriydi. Güneş'in ateşten militanı şehitlerden emir almıştı. Tarihten ve komutanlaşan yüreğinden emir almıştı. O'nu, planlanan saldırının aynı gününde belki de birkaç saat önce eyleme götüren de, eylemi yaptırtan da buydu.

Halit Yoldaşın eylemi, Güneş'e yönelik planlanan saldırı gününe denk gelmişti. Bu ne tesadüf ne şans ve ne de bir kehanetti. Tarihi, geleceği ve Güneş'i yüreğinde yaşayarak saldırıyı hissetmişti ve eylemini kararlaştırmıştı. Zirvede yoğunlaşan yürekler tehlikeyi de, kurtuluşu da görürler, duyarlar, hissederek. Aynı dili konuşurlar.

Halit Yoldaş eylemini öyle planlamıştı ki, amacına devleti de tanık kılmıştı. Alevler arasında onlara da iletmışti amacının büyüklüğünü. Öyle ki, hiçbir saptırma girişimine zemin sunmadan. Büyük amaca tanıklık eden gardiyan, asker ve yöneticiler tarafından verilen ifadelerde eylemin amacını saptıracak hiçbir şey bulunamamış, her şey olduğu gibi anlatılmak zorunda kalmıştı, O'nun yüceliği karşısında yenilgi itiraf edilmişti.

Güneş karartılamamıştı artık. Güneş'in etrafında Halit Yoldaşın çizdiği yörüngeye birer birer katılan ateşten gezegenler, barikatları her geçen gün daha da güçlendiriyordu. Aşılmaz bir bağlık kalesine dönüşüyordu. Bunun böyle olacağını biliyor, görüyordu Heval Halit. "Değerli Başkanım" diyordu mektubunda, "Kuşkusuz eylemim TC'ye geri adım attırmayacaktır ama dünyayı başlarına zindan edecektir." Ve yine, büyük bir mütevazılıkla canını vermesine rağmen, tıpkı Zilan Yoldaşta olduğu gibi, "Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı" diyordu.

Kendisinden sonraki ardıklarını da görüyordu Heval Halit. Zira O, geçmiş kadar anı, an kadar geleceği yaşıyor ve hissediyordu.

Sana andımızdır Heval Halit: Ateşinin ışığında göreceksin ve sıcaklığında yaşayacağız!

Ve size söz veriyoruz komutan yoldaşlar: Siz ateş abideleri öncülüğünde her Kürt bireyi birer ateş topu olarak ya mutlaka size ulaşacağız ya da sizi Kürdistan'ın her karış toprağına taşıyacağız!

Komutan Çiçek Botan

Beşiri Ovasından dağların doruklarına direniş tarihi yazan bir gerillanın yaşam öyküsü

Baş tarafı sayfa 32'de

Gidip, "Hevaal neredesiniz, ortaya çıkın" diye bağıryorduk. Biz arkadaşların gece dışarı çıktıklarına gündüz ise kaybolduklarına inanıyorduk. Zaten köyde herkes, arkadaşlar cin gibidir, onlar herkesi görür ancak herkes onları göremez, derdi. Biz de inanmıştık. O yüzden biz de bağıryorduk, "Heval çıkın, sizi görmek istiyoruz, bizi gördüğünüzü biliyoruz, ortaya çıkın." Tabii kimse çıkmıyordu. Arkadaşların şekli bile bizi çok etkilemişti. Odun toplamak için getirdiğimiz şeridi Heval Gülbahar şutik gibi beline sarıyordu. Biçimsel bile olsa o ruhu yaşıyorduk.

Terlikler ile dağlara

Tabii o süreçte hala bizim köyden katılım yoktu çünkü, parti fazla tanınmıyordu. Arkadaşlara güven vardı ancak henüz kimse katılmamıştı. Bir gün arkadaşlar yine geldiler. Toplantı yaptılar. Dediler ki, "Artık devrim zamanıdır. Her yerden, köyünüzün çevresinden her gün gençler gerillaya katılıyor. Siz niye katılmıyorsunuz, siz Kürt değil misiniz? Devrimci görevleriniz var, köyünüzden de gençlerin katılması gerekiyor."

Bir gece biz evde ailecek yemek yiyorduk, ben televizyonu açmak için üst kata çıkmıştım. Birden evin arkasından bir ses duydum. Dönüp baktığımda iki amcamın oğlunu ve Heval Gülbahar'ı gördüm. "Burada ne yapıyorsunuz?" dedim. Onlar da, "Biz gidip arkadaşlara katılacağız, sen de gelmiyor musun?" dediler. Aslında o an çok fazla da düşünmedim. Çünkü Heval Gülbahar'ı çok seviyordum, çocukluğumuz beraber geçmişti. Amca kızları olmaktan ziyade iki kız kardeş gibiydik. O yüzden ben de direk, "Siz gidersiniz de ben nasıl gelmem?" dedim ve iyi hatırlıyorum ayağımda terlik vardı. Hemen o terliklerle beraber kendimi evin çatısından aşağı attım ve Heval Gülbahar'ların yanına gittim.

Katılma kararı almıştık ama nasıl gideceğiz ya da önümüzde ne var bilmiyorduk. Partiyi çok derinden tanımiyorduk ama duygusal olarak bağlıydık ve arkadaşlardan çok etkilenmiştik. Bir milis önümüze çıkıp, "Nereye gidiyorsunuz?" dedi. Biz de gidip arkadaşlara katılacağımızı söyledik. Hemen benim kolumdan tutup, "Sen küçüksün, sen nereye gidiyorsun?" dedi. Beni babama şikâyet edeceğini ve götürmeyeceğini söyledi. Ama ben kararlıydım ve kararımdan dönmedim.

Saç örgülerini mezarımın başına bırakın

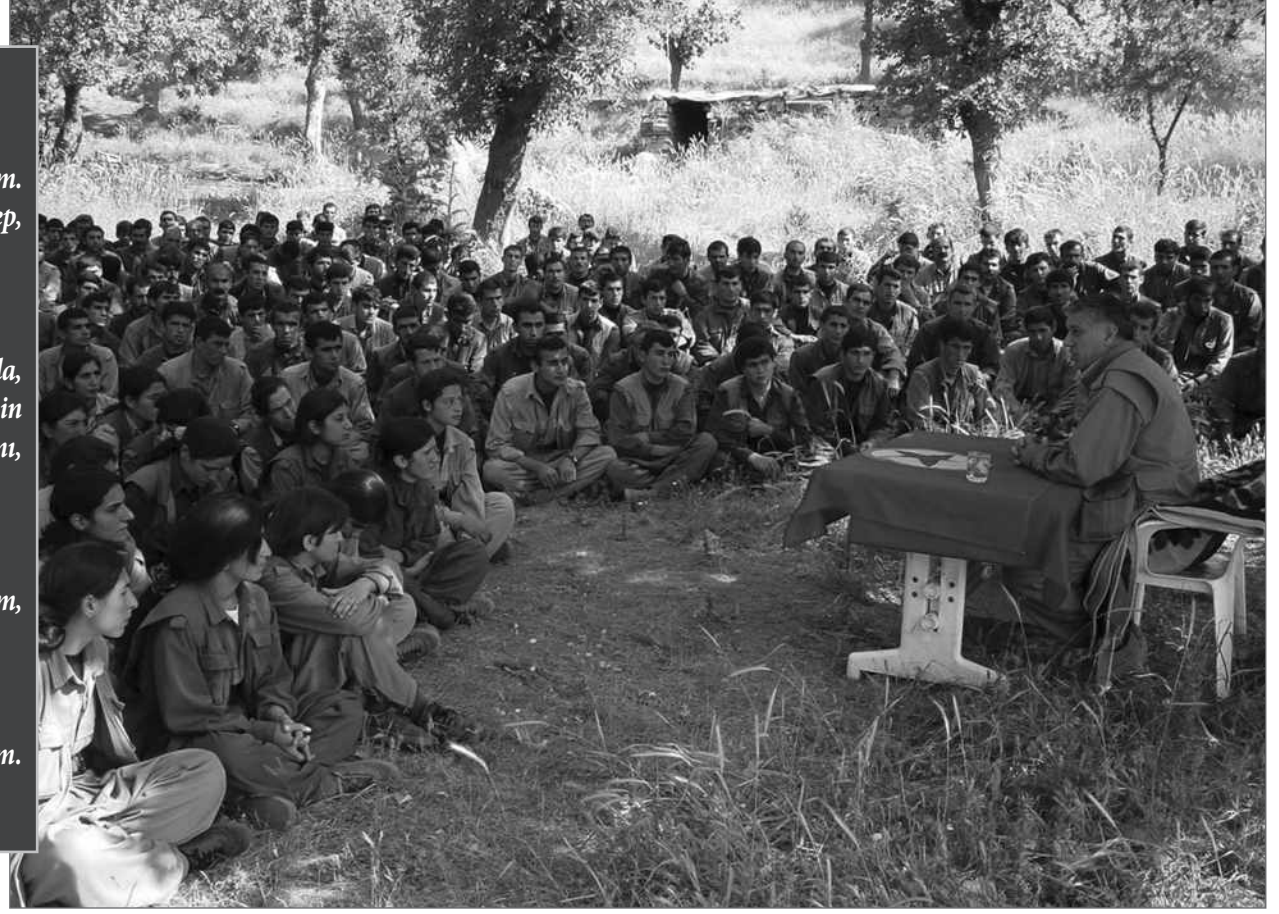
Bir köye ulaşıp, bir evde durduk. Heval Gülbahar'ın saçları çok uzundu. Benimki de uzundu ancak onun saçları bizim köyde meşhurdur. Yaşımız da küçüktü; Heval Gülbahar sadece 2 ay benden büyüktü. Arkadaşlar, 'Bu küçük yaşta bu uzun saçlarla dağa gidemezsiniz. Dağın koşulları zordur, ağırdır, bu saçlarla yapamazsınız' demişlerdi. Bizim saçımızı kesme kararı aldılar.

Heval Gülbahar gittiğinde ilk defa ailemden koptuğumu gerçekten hissettim. İlk bir iki ay boyunca arkadaşlara hep, ya beni Heval Gülbahar'ın yanına götürün ya da ben burada kalmayacağım, diyordum. O süreçte Heval Cuma, Heftanin'deki kampımızda, Parti tarihi dersi veriyordu. PKK'nin hangi esaslar üzerinden açığa çıktığını, ne gibi zorluklarla karşılaştığını anlatıyordu. Ben anlatılanlardan ciddi anlamda çok etkilenmiştim. Sonra kendi kendime, ben ne yapıyorum, dedim ve bu dersten sonra artık kararım netleşti. Yeni savaşılar eğitimi gördükten sonra artık arkadaşların güvenini de kazanmıştım.

Bir anne vardı orda, saç örgülerimizi açıp taradı sonra tekrardan ördü ve gözlerini kapatıp makası vurdu. İkimizin de saçlarını bir kâğıdın içerisinde sardı ve bize söz verdi. "Ben ölene kadar her ikinizin de saç örgüsü benim yanımda kalacak?" Hatta çocuklarına da, eğer ölürse bu saç örgülerini mezarının başına koymaları için vasiyet bırakmış. O anne bu durumdan çok etkilenmişti. Ve biz o şekilde gerillaya geldik.

Heftanin'den Botan'a ilk gerillacılık pratiği

Heftanin'e geldik. O süreçte Kürdistan'ın her yerinden katılımlar olmuştu. Heftanin'de dört tane kamp vardı ve her dört kamp da doluydu. Bizim grubumuz 68 arkadaşlı. Birkaç gün Heftanin'de kaldıktan sonra arkadaşlar bizim grubun Çelê'ye geçeceğini söyledi. Heval Gülbahar'la aynı yaştaydık ancak o biraz daha uzun ve yapılı olduğu için çok belli etmiyordu ama benim fiziğimden de kaynaklı olsa gerek, küçük olduğum belli oluyordu. O yüzden arkadaşlar beni Heftanin'de bıraktılar. Sanırım arkadaşlar ben küçük olduğum için yanlarında kalmamı daha uygun görmüşlerdi. İlk defa Heval Gülbahar ile orada birbirimizden ayrıldık. Heval Gülbahar gittiğinde ilk defa ailemden koptuğumu gerçekten hissettim. İlk bir iki ay boyunca arkadaşlara hep, ya beni Heval Gülbahar'ın yanına götürün ya da ben burada kalmayacağım, diyordum. O süreçte Heval Cuma, Heftanin'deki kampımızda, Parti tarihi dersi veriyordu. PKK'nin hangi esaslar üzerinden açığa çıktığını, ne gibi zorluklarla karşılaştığını anlatıyordu. Ben anlatılanlardan ciddi anlamda çok etkilenmiştim. Sonra kendi kendime, ben ne yapıyorum, dedim ve bu dersten sonra artık kararım netleşti. Yeni savaşılar eğitimi gördükten sonra artık arkadaşların güvenini de kazanmıştım. İlk olarak Heftanin sınır hattında bulunan yeni savaşılar kampını korumak için ko-

nuşlanılan tepeye gittim. Orada doğka vardı. Ben de doğka takımındaydım.

Hareketli savunma birlikleri de vardı o süreçte. Ben de o dönemde Heval Elif'in birliğine dahil oldum. İlk defa bir birlikten sorumlu olan bir kadın arkadaş görmüştüm. Hem de sınır hattında ve hareketli bir birlikti. Qers'lı bir arkadaşlı. 89'da katılmış ve pratik alanlarda kalmıştı. İlk defa bir kadın komutan görmüş olmanın gururunu yaşıyordum. Çok büyük bir heyecandı. 1992 yılında bütün Heftanin gücü ve diğer güçlerden özellikle Bakur sahası için çok kapsamlı düzenlemeler yapıldı. Benim de ilk düzenlemem Garzan'a olmuştu. Birçok grubun geçişi olmuştu ancak bir Botan grubu yolda çatışmaya girmişti ve şehadet yaşamıştı. O zaman orada 37 arkadaş şehit düştü. O arkadaşların şehadetinden sonra benim de düzenlemem değişti ve Botan'a oldu. Ben henüz hiçbir yeri tanımadığım için çok fark etmiyordu. Sadece pratiğe gidecek olmanın heyecanı vardı. Düzenlemem Şax (Çatak) alanına oldu. O zaman, daha sonra örgüt saf-larından kaçan Botan oradaydı. Bana, "Sen oralarda yapabilir misin, zozanlar zordur?" demişti. Ben de küçüktüm ama kendime çok güveniyordum. "Tabii ki yapabilirim" dedim. Şax alanında 4 kadın arkadaş vardık. Pratik alanın zorluğu, kadın arkadaşların sayısının az olması gibi durumlar elbette bizi zorluyordu. Çok temiz duygularla pratiğe katılma isteği vardı ancak nasıl örgütleneceğiz, nasıl öncülük edeceğiz gibi konuların çok farkında değildik. O zamanlar pratik alanlarda sadece manga komutanlığı görevi alan kadın arkadaşlar vardı ve kendi başlarına ya da özgün değillerdi. Eylemlerde, hareket tarzında, mangalarda vs hep genel ile beraber hareket edilirdi. Zorlukları çoktu ama bir o kadar da güzeldi. Pratikte kalmak, zorlukları yaşamak ve bununla kendini eğitmek insanı çok olgunlaştırıyor. Fiziğimiz belki çok güçlü değildi ya da belki örgüt çok fazla tanımiyorduk ancak

inançlıydık ve irade sahibiydik. Bununla o ağır, zor koşullara dayanabiliyorduk.

İlk eylem

Sömürgeci sistemin o bölgenin yurt-sever halkını eritmek, iradesizleştirmek, asimile etmek ve Kürtlüğünden uzaklaştırmak için uyguladığı politikalar çok yoğun oldu. Koruculuk sistemini geliştirdiler ve Kürt'ü Kürt'ün eliyle öldürmek istediler. Şax bölgesi de korucuların yoğun olduğu bir bölgeydi. Halk ile alış-verişimiz çok yoktu ve sivil insanları fazla görmüyorduk. O yüzden özellikle erzak konusunda çok zorlanıyorduk. Erzaklarımızı Bêşebab'a kadar gidip oradan alıyor, sırtımızda Kato Xelîla'ya kadar götürüyorduk. Parti, koruculuk sistemini zayıflatıp ortadan kaldırmaya çalışıyordu. Ancak eylem çıkarabilmemiz için öncelikle yaşamsal ihtiyaçlarımızı karşılamamız gerekiyordu. Benim katıldığım ilk eylem korucular üzerine gerçekleştirdiğimiz koyun alma eylemiydi. Korucuların koyunlarını alıp getirmek tabii benim için çok büyük bir maceraydı. Yanımızda tecrübeli arkadaşlar da vardı. Önce gidip çobanı yakaladılar. Çoban korucuydu. Biz de gidip koyunların peşine düştük. Ama koyunlar bir türlü yürümüyordu. Daha önceden tecrübesi olan bir arkadaş hemen bir koyunu kesti ve bu şekilde diğer koyunlar da yürümeye başladılar. Gerçekten de o yöntem işe yaramıştı ve koyunlar biz Kato Xelîla'ya gidene kadar da hiç durmadılar. Eğer o arkadaşın kullandığı yöntem olmasaydı belki de korucular peşimize düşecekti ve çatışma yaşanacaktı. Ancak eylemin sonucu başarılıydı ve koyunlarımızı da sapasağlam getirmiştik. Benim ilk eylemimdi, belki bir macera gibiydi fakat benim için çok anlamlıydı. Taktik ve tarzı ne olursa olsun bir gerillanın katıldığı ilk eylemin başarıya ulaşmasının anlamı o gerilla için çok farklıdır. Belki küçük bir eylemdi ancak başarılıydı. Bu bende bir özgüven ve inanç yarattı. Yani kendi kendime, demek ki yapabi-

lirim, demeye başladım. Yani yürüyebilirim de, düşmanın yakınına da gidebilirim diyordum ve kendime güveniyordum artık. Bu bende gerillacılıkta derinleşme inancını yarattı. Bu şekilde Botan alanında gerillacılık yapmaya devam ettim.

İlk gerilla komutanları Kerim Şırnak ve Elif Serhad

Gerilla olarak ilk dağa geldiğimde, Heftanin'de bulunduğumuz kampta yönetim ve komutanlıkta yer alan birçok arkadaş vardı. Ama benim üzerimde en çok etki bırakan arkadaşlardan biri, o süreçte alanda bulunan Kerim arkadaşlı. Kerim Şırnak arkadaş eski katıllımlı bir arkadaşlı. Bize askeri eğitim veriyordu. Gerilla disiplini yaratma ve gerillayı eğitime üzerine gerçekten de çok iddialıydı. Silahlar üzerinde çok hakimdi ve kendine de çok güveniyordu. Biz hepimiz sıradaydık, birimizin atış sırasında pozisyonu yanlış olsa hemen ayağıımızın ya da kulağıımızın dibine mermi sıkardı. Tabii biz çok şaşırıyorduk, nasıl bu kadar hâkim olabiliyor diye. Gerçekten de kendine çok güveniyordu. Kendi kendime, eğer bir gün silah kullanacaksam Heval Kerim gibi kullanmalıyım diyordum. Tabii 92 yılında tanıştığım Elif Serhad arkadaş da asla unutamam. Heval Elif hem pratikte kalmıştı hem de komutanlık çizgisinde kendini çok geliştirmişti. Bizim genel komutanımızdı. Arkadaşları eğitme, onları hissetme konusunda çok emeği oldu ve hiçbir zaman arkadaşların arasına fark koymazdı. Bir an bile olsa moralimiz bozulsaydı ya da bir şeye kızsak Heval Elif hemen o dakikada yanımıza gelirdi. O kadar yakından bizimle ilgileniyordu. Gerçekten görevinin hakkını vererek yapıyordu ve görev onun için hizmet etme ve doğru öncülük yapmıydı. Arkadaşların sorunları ve onların gelişimleri karşısında her zaman kendini sorumlu gördü. Benim devrimci yaşamım boyunca hiç unutmadığım, hep örnek aldığım ilk komutanımdı.

Benim üzerimde en çok etki bırakan arkadaşlardan biri, o süreçte alanda bulunan Kerim arkadaştı. Kerim Şırnak arkadaş eski katımlı bir arkadaştı. Bize askeri eğitim veriyordu. Gerilla disiplini yaratma ve gerillayı eğitime üzerine gerçekten de çok iddialıydı. Silahlar üzerinde çok hakimdi ve kendine de çok güveniyordu. Biz hepimiz sıradaydık, birimizin atış sırasında pozisyonu yanlış olsa hemen ayağımdan ya da kulağımdan dibine mermi sikardı. Tabii biz çok şaşırıyorduk, nasıl bu kadar hâkim olabiliyor diye. Gerçekten de kendine çok güveniyordu. Kendi kendime, eğer bir gün silah kullanacaksam Heval Kerim gibi kullanmalıyım diyordum.

Şehit Kerim Şırnak (Hamit Akıl)

Yine pratik içerisinde beraber kaldığımız ve sağ olduğum sürece de asla unutamayacağım komuta düzeyindeki arkadaşlarla beraber kaldım. O arkadaşlarla beraber yaşadım, onların komutaları altında savaşçılık yaptım, onlarla yoldaşlık yaptım ve bu benim için çok büyük bir şanstı.

İlk şehit

92-93 pratikleri çok ağır geçen süreçler değildi açıkçası. En azından benim için böyleydi. Gerilla olarak mevzileniyorduk ve zaman zaman eylemler gelişiordu. Küçük ya da geniş çaplı birçok eylem gerçekleştirildi. Ama beni etkileyen birçok olay da yaşandı.

92 yılında Şax'ta düşmana yönelik yaptığımız eylemlerde ilk Heval Malik şehit düştü. Geri çekilmede şehit düştü; arkadaşın cenazesini kurtarmıştık. İlk defa bu kadar yakından bir arkadaşın şehit oluşunu görmüştüm ve bu beni çok etkilemişti. Şehadetini kabullenemiyordum. Hep, 'Yani artık bizimle olmayacak mı, yaşamayacak mı' diyordum. Çok duygusal yaklaşmıştım. Eylem yapmıştık, düşman da kayıp vermişti ancak arkadaşın şehadetini bir türlü kendime yediremiyordum. Aslında özgürlüğün bedelsiz olamayacağının çok da farkında değildim. Elbette Kürdistan Devrimi bedelsiz olmayacaktı. Ancak ilk şehadet ve kayıplar etkiliyordu. Biz geri çekilmeden sonra Kato Xelîla'ya geldiğimizde bile gözüm hep Heval Malik'i arıyordu. Şehit düşmüştü, cenazesini de görmüştüm ancak bir türlü artık yaşamadığını kabullenemiyordum.

Kadın ordulaşmasının adımları

Bizim açımızdan hem anlamlı hem de zor geçen dönem '94 yılıydı. Tabii '94 yılına geçmeden önce '93 sonbaharında kadın ordulaşma pratiğini anlatmak gerekiyor. Kadın arkadaşların katılımı çok artmıştı. Artık kadın arkadaşların ikiyeşerli ikiyeşerli genel mangalarda yer almasının zamanı geçmişti ve bu düzey artık aşılmıştı. Çünkü; '92 yılında gelişen Güney Savaşı'nda özellikle Heval Bêrîtan şahsında kadın gerillalar kendini ispatlamıştı. Heval Bêrîtan çok büyük, tarihi bir rol oynamıştı. O bizim için bir savaş çizgisi, bir özgürlük çizgisiydi. Diğer yandan '91 yılından o zamana kadar kadınların saflara katılımı çok yoğunlaşmıştı. Belki de bu gücün

nereye, nasıl akıtılacağına çok farkında değildik. Biz kendi açımızdan biraz küçük düşünüyorduk. Yani hep bu şekilde, bu düzeyde katılacağımızı düşünüyorduk. Ancak Önderliğin çok büyük hazırlıkları ve projeleri vardı. Heval Bêrîtan'ın eyleminden sonra Önderlik artık kadın ordulaşması yoğunlaşmalarında zirveyi yaşıyordu ve bunu gerçekleştirmek istiyordu. Kadın Özgürlük Hareketi'ni başka bir aşamaya taşımak istiyordu. Bu yüzden '93 sonbaharında atılan kadın ordulaşması adımları, özgürlük tarihinde çok büyük bir gelişmeydi. Ordu içinde ordu oluşturmak elbette ki çok yeni, çok muhteşem bir şeydi. Biz fazla anlam veremiyorduk o zamanlar belki; biraz da dar bakış açısı vardı. Ama bizim için çok güçlü bir temel oluşturulmuştu. Biz Şax alanındaki kadın güçleri olarak Garisa bölgesinde kış üslenmesini gerçekleştirdik. Başta şehit arkadaşlar olmak üzere birçok arkadaşın emeği oldu. O dönemde Dîlan Dêrik arkadaşın çaba ve emekleri anlatılmaya değerdir. Yine Sakine arkadaş yanımızdaydı. PKK kuruluşunda yer alan çok tecrübeli bir arkadaştı. Önderliğin yanında kalan, tecrübeli, eski arkadaşların bizimle olması tabii ki bizim için büyük şanstı. O bölükte yürüttüğümüz çalışmalarda belli bir tecrübe kazanmıştık artık. İradenin ve bilincin temelleri atılmıştı. Ordulaşma

gerçekleştikten sonra biz artık birer ikiyeşer diğer mangalarda kalmak istemiyorduk. Tek tek eylemlerde yer almak istemiyorduk. Çünkü artık çok büyük bir güç ve potansiyel açığa çıkmıştı. Ordulaşma birlikleriyle de sistemimiz de yeniden oluşuyordu. Artık '94 pratiğinde biz kadın arkadaşlar olarak takımlarda manga olarak yerimizi almaya başladık. Bu bizim için ciddi anlamda bir güç yaratmıştı. Önderliğin hazırlıkları doğrultusunda bizler de '94 yılında ciddi hazırlıklar yapmıştık. Kadın ordulaşması gerçekleşmişti ve Kürdistan'da yeni atılımlara imza atmanın zamanı gelmişti. Daha önceki süreçlerde aslında konumumuz biraz pasifti. Ama '94 süreci artık bizim için çok farklıydı, hamle süreciydi. Belki benim o zamanlar taktik ve stratejik çizgimizi anlayacak bir bilinç düzeyim yoktu ancak bahar sürecinden kar yağana kadar da biz çok yoğun bir pratik süreç içine girdik. Eylemlere başlamıştık. O yıl farklı bir atılımın olacağı belliydi ve sürekli üst üste eylemler gerçekleşiyordu. Özellikle Bêşebab alanında üst üste sızma ve baskın eylemleri gerçekleştiriliyordu. Tabii düşmanın da '94 yılında Kürdistan özgürlük gerillasını yenilgiye uğratmak için hazırlıkları vardı. Özellikle Bakur alanındaki gerilla bölgelerine yönelik çok kapsamlı operasyonlar gerçekleştirildi.

Kadın ordusuna karşı düşmanın 'Ayşecik'leri

Önderliğin kadın ordulaşması projesine karşı düşman da karşımıza 'Ayşecik'leri çıkardı. '94 operasyonlarında ilk defa bu 'Ayşecik'ler ortaya çıktı. Önderliğin attığı adımlara alternatif yaratmak için böyle şeyler yapıyorlardı. Zaten bu tüm süreçlerde böyledir; Önderlik her yeni bir adım attığında, düşman bunun karşısında bir alternatif geliştirmeye çalışır. Tabii taklit oldukları için hiçbir zaman bunda başarılı olmadılar. Bu planlarını bir süre yürütüyorlar, sonra da tasfiye olup gidiyorlar. Bu yüzden özellikle '94 yılı çok tarihsel, tarihsel olduğu kadar da zor bir yıldır. Düşman Gabar ve Garisa'da başlayıp peyderpey güçlerimizi zozanlık alanlarda tasfiye etmeye çalışıyordu. Düşman özellikle ormanlardan korkuyordu. Çünkü; gerilla için bir ağaç bile savunma mevzisiydi. Düşman da bundan yola çıkarak, gerillanın zozanlarda kendini korumayacağını düşünüyor ve bizi bu alanlara çekerek tasfiye etmeye çalışıyordu. Tabii bu süreçte Parti, düşmanı boşa çıkardı. Çok şiddetli çatışmalar oldu, kayıplarımız oldu ancak gerillaya düşmanın hedeflediği darbeler vurulmadı. Eğer mevzi savaşı yürütseydik darbe yiyebilirdik ancak illa da alanları bırakmayacağız diye de dogmatik yak-

laşmadık. Bazı alanları sonradan doldurmak üzere boşalttığımız da oluyordu. Günlerce aynı mevzilerde kalıp savaşmıyorduk. Alanı bazen bırakıyorduk sonra farklı taktiklerle gelip tekrardan dolduruyorduk. Öyle bir yaklaşım vardı ve bu çok önemli sonuçlar verdi.

Biz o süreçte Kato Marînos alanındaydık. Düşman zozanlık arazileri askerlerle doldurmuştu; iğne atsan yere düşmezdi. Bizi Kato'da çembere alıp tasfiye etmek istiyorlardı. Zozanlık alanlara geldiklerinde biz hemen bazı eylemler gerçekleştirdik. Sonraki günlerde Kato'ya girmek istediler. Çatışmalar oldu. Dêriyê Zêr'de Gabar arkadaş ve birkaç arkadaş daha şehit düştü. Biz düşmanın bizi Kato'da imha etmeye çalıştığını biliyorduk ve onları boşa çıkartacaktık. Bazı çatışmalardan sonra Kato'yu bıraktık ve Colemêrg hattına doğru gittik. Bu şekilde aslında operasyon hattının dışına çıkarak onları boşa çıkarmıştık. Operasyonu izlemek için bazı yerlerde güçlerimizi konumlandırırdık. Operasyon içerisinde operasyona darbe vurmak istiyorduk.

Bu yüzden '94 yılı hem çok zorluydu hem de bir o kadar da güzeldi. Hem ağırdı hem de anlamlıydı. Elbette şehadetler verdik ama özellikle taktik konusunda kazanımlarımız oldu. Kendi gücümüze inandık. Benim açımdan da '94 yılı böyle zorlu bir süreçti.

Düşman vahşetine öfke bizde daha büyük iddia ve kararlılık yaratıyordu

Bunun dışında '94'te Çiyayê Reşkê'de şehadetler yaşandı. O bölgelerde de birlikler vardı. Çiyayê Reşkê'den kurtulan arkadaşlar ilk bizim yanımıza gelmişlerdi; biz onları karşıladık. Orada yaşanan çatışmalardan ve savaştan bahsediyorlardı. Bir düzeyde tabii yaşananları hissedebiliyorduk. Şehit düşen arkadaşların içinde bir kadın arkadaş vardı. Adı Rojîn'di, cepheciye. Arkadaşlar eylem yaptıktan sonra dağa doğru çekiliyorlar; Heval Rojîn de onlarla beraber gelmişti. Orada 49 arkadaş ile beraber Rojîn arkadaş da şehit düşmüştü. Oranın atmosferini, Çiyayê Reşkê'yi anlatmak gerçekten de güç ve irade istiyor. Düşman o kadar vahşi ve barbardı ki; gençlerin ve kadınların bedenlerinde o kadar tahribat yaratmıştı ki insanın kin ve öfke duymaması mümkün değildi. Bu yaşanan olaylar düşmanın gerçekliğini ortaya koyuyordu. Düşman şehit düşürmekle kalmıyor, cenazeleri parçalıyordu. İçlerinde tek

Bizim açımızdan hem anlamlı hem de zor geçen dönem '94 yılıydı. Tabii '94 yılına geçmeden önce '93 sonbaharında kadın ordulaşma pratiğini anlatmak gerekiyor. Kadın arkadaşların katılımı çok artmıştı. Artık kadın arkadaşların ikiyeşerli ikiyeşerli genel mangalarda yer almasının zamanı geçmişti ve bu düzey artık aşılmıştı. Çünkü; '92 yılında gelişen Güney Savaşı'nda özellikle Heval Bêrîtan şahsında kadın gerillalar kendini ispatlamıştı. Heval Bêrîtan çok büyük, tarihi bir rol oynamıştı. O bizim için bir savaş çizgisi, bir özgürlük çizgisiydi.

bir kadın arkadaş vardı. Sırf gerillayı tahrik etmek, kontrolsüz ve duygularıyla savaştırmak için Heval Rojîn'in bedenini parça parça edip taşların üzerine bırakmışlardı. İnsanın bunun karşısında kendisini tutması gerçekten de imkânsız bir şeydi. Arkadaşların parçalanmış cenazelerini gördüğünde insanın aklına gelen ilk şey intikam oluyor. Cevap olmaktan başka hiçbir şey aklına gelmiyor. Bunlar benim devrimci yaşamım üzerinde gerçekten de çok ciddi, derin izler bırakan olaylardı; devrimci yaşamıma damga vurdu diyebilirim. Diğer yandan her zaman düşman karşısında istikrarlı bir duruş ve tavır sahibi olmama neden oldu. Çünkü; bu düşman karşısında savaşmak, gerçekten de büyük bir devrimci duruş ve irade gerektiriyor.

Tabii devrimin uzun yıllarında benim üzerimde etki yaratan birçok şehadet yaşandı. Rûken Teyî arkadaş Besta'daydı. Operasyonda şehit düştü. Cenazesi artık kendini savunamayan bir bedendi ama düşman o kadar vahşi ki, cenazeye dahi işkence yapmak için Rûken arkadaşın boynuna halat bağlayıp sürüklemiş, cenazeye tecavüz etmişlerdi. Düşman bu şekilde Kürdistan dağlarında kadının iradesini kırmaya çalışıyordu. Bu şekilde kadınları korkutup geri adım attırmaya çalışıyordu. Bunları gördüğümüzde korkacağımıza, pes edeceğimize, devrimciliği, PKK'lı olma iddiamızı bırakacağımıza inanıyorduk. Ama biz yaşanan hiçbir olayın sonucunda pes etmedik, bırakmadık. Belki çoğu zaman duygulandık ama bizim için yaşananlar karar, iddia ve çizgide daha büyük bir ısrarı açığa çıkarıyordu.

Düşman için en tehlikeli gerilla Önderliği okuyan gerillaydı

Belki sivil yaşamımı anlatırken bahsetmiştim; her zaman okumaya ilğim vardı. Ama dağlarda, özellikle Botan gibi savaşın çok yoğun olduğu bir bölgede okuma yazma öğrenme olanakları çok fazla yoktu. Pratik ağırdı, savaş yoğundu. Önderliğin anlayışı bu şekilde değildir tabii, pratik ne kadar zor ve ağır olursa olsun gerillanın her zaman kendini geliştirmesi gerektiğine inandı. Ama biz o düzeyde değildik. Bizim için her şey pratikti; pratik ile kendimizi ifade ediyorduk. Güzel yanları da vardı pratiğin elbette ama tek başına bir militan için yeterli değildi. Önderliği okumak ve onu anlayabilmek için onu ondan okumak gerekiyordu. O zamana kadar da gerilla içerisinde böyle bir çabam olmadı. '96 yılında Garisa alanında bir operasyon olmuştu. Birkaç arkadaş şehit düşmüştü. O şehit düşen arkadaşlardan biri olan Kemal arkadaşın cebinde Önderliğin bir çözümlemesi vardı. Düşman cenazenin üzerine gittiğinde o kitabı görüyor, talimat veriyor, "Beynini parçalayın, beynine vurun, en tehlikeli budur" diyor. Ki söylediklerini arkadaşın bedeni üzerinde uyguluyorlar. Biz arkadaşın cenazesinin üzerine gittiğimizde o halde, Önderliğin kitabını da üzerine bırakılmış halde bulduk. Biz kendi aramızda tartışıp diyorduk ki, "Aslında düşman Önderliği okumayan, bilmeyen gerillayı çok da ciddiye almıyor. Kendisi için tehlikeli görmüyor." Ama Önderliği temsil eden gerilla onlar için çok tehlikeliydi. Ben o zaman kendi kendime dedim ki, "Ne olursa olsun Önderliği okuyacağım ve anlayacağım." O zamana kadar da hala sadece duygusal bir bağlılığım vardı Önderliğe karşı. Çok fazla ideolojik felsefi bir bağ yoktu. Biz Önderliğin öğretileriydik ancak yaşamda, pratikte belki de Önderliği doğru temsil edemiyorduk, doğru yaşamıyorduk. Sadece öğrendiğimiz bazı şeyleri pratikte yerine

getirmeye çalışıyorduk. Bu da Önderliği temsil etmeye yetmiyordu. Bu son yaşanan olay benim için bir dönüm noktasıydı. Mesela Önderliğin talimatları geldiği zaman bir arkadaş yanıma alıyordum ve bana oku, diyordum. Daha sonra okuma yazma öğrenmek için hep çaba sahibi oldum ve bu da benim için yeni bir adım anlamına geliyordu.

Manga komutanlığından Komuta Konseyine

Örgüt içerisinde görev ve sorumluluk almak gerçekten de büyük güç istiyor. İdeolojik bilinç ve örgütsel derinlik gerektiriyor. Herkes öyle kolayca bu sorumlulukları omuzlayamaz elbette. Çünkü; örgütte komutanlık sadece yetki anlamına gelmiyor ya da komutanlık sadece takacanın rütbe değildir. Önderlik gerçeğinde komutanlık bir kurum olarak oturtuldu. Görev almak ve komutanlık derin bir hizmet içinde olmaktır. Devrime, halka, yoldaşlara iyi hizmet, doğru hizmet edebilmektir. Heval Mazlum Doğan'ın da dediği gibi, "PKK ateşten bir gömlektir; eğer yanlış giyersen seni yakar, eğer

yanı biraz fedakârlık yapmaktır aslında. O da anlamlıydı ama ideolojik-felsefi bilinç ve derinlik yoktu. O görevi aldığım da hiçbir zaman diğerlerinden farklı olduğumu hissetmedim. Ahlaki olarak da her zaman arkadaşlara yakın olmayı, onlarla beraber hareket etmeyi seçtim. Bu benim için bir kültür haline gelmişti artık. Düzeyim ne olursa olsun arkadaşlarım ile beraber eşit yaşayacaktım. Elimden geldiği kadar yoldaşlarıma cevap olmak istedim. Belki yetmediğimiz, eksik kaldığımız yanlar oluyordu ancak bunu başarmakta hep istekliydim.

'95 yılında manga komutanlığı görevi aldım. Sayının bu kadar çok olduğu ve savaşın bu kadar yoğun olduğu bir dönemde manga komutanlığı görevi kolay bir görev değildi. Aslında bazen kendimden şüphe duyup, arkadaşlar bana görev vermesin, dediğim de oluyordu. Ancak her ne kadar yetmezlikler olsa da arkadaşların bir güveni vardı, pratikle aşacağıma inanıyorlardı. Manga komutanları da hem yaşamda hem savaşta her şeyden sorumluydular. '95'ten '99'a kadar da manga komutanlığı görevi yaptım. 2000'de takım

liydi. Kadın olarak da elbette ki öncümüz Bêrîtan Yoldaştır. Belki düzeyi takım komutanıydı ancak gerçekten de o bir takımla sınırlı değildi, her yerdeydi. Yaşamın bütün alanlarında Heval Bêrîtan'ın rengi vardı. Yaşamda komutanlaştığı için savaşta da komutanlaştı. Bu yüzden komutanlık çizgisinde ne kadar derinleştiğini görebiliyoruz. Heval Bêrîtan'ın eylemini açığa çıkartan, her şeyden önce onun Önderliği anlayan kişiliği. Kadın olarak hem savaş çizgisinde hem de komutanlık çizgisinde Heval Bêrîtan semboldür. Aynı zamanda bu, Zîlan Yoldaş için de geçerlidir. Onların düzeyine ulaşmak, onlar gibi olabilmek elbette hayali bir şey değildir. Bizim için hem yakın hem de somut bir hedeftir. Örneğin Zîlan Yoldaş zamanında Önderliği anlıyor, onu hissediyor. Düşman üzerine yoğunlaşmaları var ve yeni bir taktikle düşman karşısında yeni bir çıkış yapabilmenin arayışları içerisinde. Komutan budur. Ülkesine doğru hizmet edebilen, zamanında doğru duruş ve tavır geliştirebilen, öncülük edendir.

layabilmiştik. Zaten diğer yandan çatışmalar devam ediyordu. Gücümüz kademeli kademeli geri çekilmeye başlamıştı. En son biz geri çekildik. Heval Tekoşin yaralı olmasına rağmen çok coşkulu ve moralliydi. Hala savaşmak istiyordu. Zorla onu tutuyorduk. Yaralı olmasına rağmen çok iyi yürüyordu. Heval Tekoşin'in şehit düşeceği aklımın ucundan bile geçmemişti. Hezil suyunu geçip artık Heftanin tarafına geçecektik, çünkü operasyon çok kapsamlıydı. İyi hatırlıyorum; bir sırt vardı, onu geçtikten sonra teleferiğe ulaşıp suyu geçecektik. Biz de bir kayalığın üzerinde bekliyorduk, arkadaşlar sırayla geçiyorlardı. Birden Heval Tekoşin yere uzandı, başım dönüyor, dedi. Biz kan kaybettiğinden kaynaklı o an biraz halsiz düştüğünü düşünüyorduk. Sonra yavaş yavaş üşümeye başladı ve şehit düştü. Tabii bu benim için çok ağırdı, ilk defa benim denetimimde bir kadın arkadaş hafif yaralanmasına rağmen şehadete ulaşmıştı. Savaşta bu kadar etkin bir rol oynayan bir arkadaş hiç hak etmediği bir biçimde şehit düşmüştü. Farklı imkanlarımız olsaydı ya da biraz daha

'95'ten '99'a kadar da manga komutanlığı görevi yaptım. 2000'de takım komutanlığı, sonrasında cephe ve yürütme görevine kadar da birçok alanda, birçok görev aldım. En son da en ağır görevlerden biri olan HPG ve YJA-STAR Komuta Konseylerinde, PKK Merkez Komitesi'nde yer aldım. Bu görevleri almış olmanın ağırlığını her zaman hissediyorum elbette. Uzun yılların tecrübe ve birikiminden kaynaklanan bir güven de var aslında. Komutanlık konusunda bazen eksik yanlarım açığa çıktı ancak hiçbir zaman yenilgili bir tarzın sahibi olduğumu hissetmedim.

Hiç unutamayacağım bir savaşçı; Heval Tekoşin

Tabii yüzlerce arkadaş denetimimiz altında kaldı, onlarla yoldaşlık yaptık. Tek tek anlatmamız belki imkânsız olabilir. '95'te ilk manga komutanı görevini aldığımızda biz Bêşebab gücü olarak Cûdî'de üslenmiştik. Kış ortasında düşman kapsamlı operasyonlar gerçekleştirirdi. Birden bize bağlı olan tepci arkadaşların çatışmaya girdiğini gördük. 2 kişi yanımızdan kaçıp ihanet etmişti, onların bilgi verdiğini biliyorduk. Yerlerimizi değiştirmiştik ancak alan olarak aynıydı. Yapacağımız tek şey kalmıştı; artık herkes yanındaki gücü alıp sırtlara yerleşecekti ve çatışacaktı. Benim mangamda da hem kadın hem de erkek arkadaşlar vardı; bir sırtta konumlandık.

O zaman yanımda Tekoşin arkadaş vardı. Oradaki çatışmalarda gerçekten de çok büyük rol oynadı. Belki daha önce de onlarca arkadaş ile beraber kalmıştık ancak Tekoşin arkadaş cesaretiyle, düşmana karşı öfkesiyle çok farklıydı. Ben ne yapıp ettiysem bir türlü Heval Tekoşin'i bir mevzide oturtamıyordum. Bir mevziden bir mevziye koşuyordu, mermisi bitince yedek mermi istiyordu. Sabahtan akşama kadar aralıksız, nefes almadan orada düşmanla çatıştı. Geri çekilmeden önce omzundan yaralanmıştı. Yanımızda sağlık malzemeleri falan yoktu, sadece kolunu bağ-

yaratıcı yaklaşabilseydik belki şehit düşmeyecekti. Yerinde bir şehadet değildi. Benim için hem çok büyük bir acı hem de tecrübeydi. Bu şekilde beni etkilemişti ve hiç unutamayacağım bir arkadaştı.

Erkek egemen zihniyetle savaş, ilk refleksler ve cins mücadelesi

Ordulaşmanın ve YAJK'nın oluşturulmasıyla yavaş yavaş belli bir bilinç geliyordu. Daha çok kendi farkımıza varıyorduk. '97 Garisa pratiği zor bir pratikti, çok fazla şehadet yaşanmıştı. O zaman alanın hepsi soruşturmaya girmişti. Yönetimin hepsi geri çekildi. Örgüt bu kayıpların nedenlerini soruşturmak istiyordu. Biz de bir yoğunlaşma sürecinden geçiyorduk. Herkol alanına gittik. Hem çok şehadet verilmişti hem de denetimimiz geri çekilmişti. Bunun vermiş olduğu belli bir yıpranma vardı. Bu yüzden Botan Merkez Karargâhından iki arkadaş yanımıza gelmişti. Onlar da biraz yönetsiz yaklaştı. İşte, buranın yönetimi çetedir, orta kademe de onlardan etkilenecek, gibi şeyler söylüyorlardı. Biz manga komutanıydık, çok bir şeyden haberimiz yoktu ama genelde takım komutanlarına yöneliyorlardı. Bizden habersiz takım komutanımızı tecride almışlardı. Birkaç gün sonra da toplantı oldu. Biz toplantıya giderken o zaman takım komutanımız olan Xelat arkadaş,

doğru giyersen seni başarıya götürür." Bazı yanlış ve yanlışlı tutumlarımız Önderlik ve şehitler karşısında doğru komutanlık yapmamız önünde engel olabiliyor. Komutanlık gerçekten de her şeyden önce doğru bir ahlak istiyor. İnsan aldığı görevin gerekliliklerini doğru anlamlandıramadığında kendisine farklı yaklaşabiliyor, kendini abartıyor ya da özerk bir yaşam tarzı geliştirebiliyor. Ama gerillada komutanlık en doğal yaşam tarzıdır. Görevi ne kadar yüksek olursa olsun yaşamda o kadar doğaldır.

Önderliğin değerlendirdiği gönüllü köleliğin dayatıldığı bir gerçeklik de var. Çünkü; bilinç çok fazla yok, çok fazla kendine ait değil. Bizim çabalarımız da aslında tekrardan 'kendi olma' çabasıdır. Nereden gelmişsek oraya ait olmanın arayış ve çabasındayız. Bu özü derinleştirme ve bu bilinci toplumsal yaşam tarzı olarak geliştirmeyi istiyoruz. Bu yüzden öncünün, yani komutanın rolü önemlidir. Her şeyden önce savaşçıları hissetme, anlama, eğitme ve doğru öncülük etme önemlidir. Sen komutansan ve eğer savaşçıları hissetmiyorsan bu kesinlikle olmaz. Bir komutan savaşçısının gelişiminden, eğitiminden, sorunlarından, her şeyinden sorumludur.

Ben '93 yılının başında ilk defa manga komutan yardımcısı görevini aldım. O zamanlar çok bilinç de yoktu aslında, yardımcı artçı olmaktı, yük kaldırmaktı,

komutanlığı, sonrasında cephe ve yürütme görevine kadar da birçok alanda, birçok görev aldım. En son da en ağır görevlerden biri olan HPG ve YJA-STAR Komuta Konseylerinde, PKK Merkez Komitesi'nde yer aldım. Bu görevleri almış olmanın ağırlığını her zaman hissediyorum elbette. Uzun yılların tecrübe ve birikiminden kaynaklanan bir güven de var aslında. Komutanlık konusunda bazen eksik yanlarım açığa çıktı ancak hiçbir zaman yenilgili bir tarzın sahibi olduğumu hissetmedim. Ancak diğer yandan örgütün vermiş olduğu misyon karşısında tam başarılı olduğumu da söyleyemem. Bunun farkındayım ve ağırlığını hissediyorum.

Ama benim en sevdiğim, ardından hep yapmak istediğim görev manga komutanlığı göreviydi. Çünkü o düzeyde yetkinleşmiştim, kendime güvenmiştim. Kendimi en iyi ifade ettiğim görev oydu. Artık çok rahat mangamı yürütebilirdim, savaşırabilirdim. Belki aradan uzun yıllar geçti, çok ağır görevler de aldım ancak örgüt bugün bile dese sana bir tim verelim, ben çok büyük bir mutlulukla o görevi karşılar ve yerine getiririm. Tabii görev ne olursa olsun önemli olan Önderliğin ve şehitlerin izinde o görevi doğru yerine getirebilmektir. Bizim için komutanlık ölçüsü Rêheval Egîd'tir. Çünkü o, bütün şart ve koşullar altında başarı-

'Ben tecritteyim, gelmeyeceğim' dedi. O zamanlar fazla ideolojik bir bilinç yoktu ancak '93'te kadın ordulaşması, '95'te YAJK oluşturulmuştu. Artık bir sistemimiz vardı ve bir kimliğe sahip olmuştuk. Erkek arkadaşların tek başına bir kadın yönetimini cezalandıramayacağını biliyorduk. Toplantıya gittiğimizde ben ayağa kalkıp neden takım komutanımızı tecride aldıklarını, Kadın Hareketi'nin bundan haberi olmadığını söyledim. Bahaneleri de, büyük cihazın bozuk olması, bu yüzden merkeze haber verememeliydik. Benimki belki biraz toy bir çıkıştı ancak sonuçta bir refleks. O döneme göre bence anlamlıydı. Ben, eğer cihazdan haber veremiyorsanız Kadın Hareketi'nin temsilcileri olarak biz buradayız, dedim. O zaman belki manga komutanıydım ama kendime güvenerek başı dik bu cevabı verdim. O zaman diğer manga komutanı Pervin arkadaş da kalkıp beni destekledi. Sonra dediler ki, bu manga komutanları da bize karşı çıkıyor, bu bir isyandır, diye bizi de görevden alarak tutukladılar. 5 gün boyunca tutuklu kaldık. Tabii bu kadın iradesine bir müdahaleydi. Örgüt daha sonra olanları duyunca müdahale etti ve biz beş günün sonunda çıktık. Tekrardan görevlerimize döndük. Belki cezalandırılmıştık ancak bir refleks ve bu cins bilincinin, ideolojik bir tutum almanın önünü açıyordu. İşte ağaç yeni meyve vermeye başladığında meyvesi daha hamdır, tam olmamıştır; bizimki de biraz böyledir. Bu da benim için bir tecrübe oldu.

Tabii ordulaşmadan önce erkek arkadaşlarla çok fazla fark koymuyorduk. Genel bir yaklaşım vardı. "Biz devrimciyiz, devrime hizmet için buradayız ve yalnızca nasıl beraber yoldaşlık yapabilir ve beraber yaşayabiliriz" üzerinden ilişkiliniyorduk. Yani kadın olarak farkımız nedir, cins ve tarih bilinciyle farkını ortaya koyma ve bu esaslar üzerine cins mücadelesi geliştirme çok fazla gelişmiyordu. Şimdi Önderlik sayesinde çok güçlü bir mücadele zemini yaratıldı ancak o zamanlar refleks ve tepkilerimiz daha çok pratik üzerineydi. Erkek arkadaşlar, kadınlar saldırı grubuna giremez, eylemlere katılamaz, diyorlardı, biz de tepki gösteriyorduk. İlk çelişkilerimiz hep eylemlere katılma üzerinden oluşuyordu. Anlaşılmıyorduk, kavga ediyorduk. Başlarda öyle ideolojik bir savaş da yoktu. Kadın Özgürlük Hareketinin gelişimi ve partileşmenin açığa çıkmasıyla kadın olarak kendi kimliği ile yaşama ve savaşma açığa çıktı. Önderlik her şeyden önce 'Kopuş Teorisi'ni gündemimize koydu. Egemen erkek ve geleneksel kadınla özgür yaşamın olmayacağını, savaşın başarıya ulaşamayacağını dile getirdi. Tamam bir yoldaşlık var ancak doğru bir yoldaşlık için insanın önce kendisini tanıması ve nasıl yaşayacağına, nasıl savaşacağına karar vermesi gerekiyor. Zihinsel olarak bir kopuşun yaşanması gerekiyordu. Ancak kendini tanımanın temellerinin atılması için fiziki olarak da uzak durmak, kopuşu yaşamak gerekiyordu. Fiziki olarak uzak olmak kadının kendi üzerinde düşünmesi ve iradesini tanıması, gücünü açığa çıkarması konusunda fırsat sunuyordu ve çok önemliydi. Ben bazen düşünüyorum; Önderlik bu yönlü bir proje geliştirmeseydi ne kadar kendimizi tanıyabilirdik. Önderliğin her projesi bizde bir yoğunlaşma ve açılım yarattı. Kadın Özgürlük İdeolojisi de bu temeller üzerinden gelişti. Geleneksel kadın özelliklerinden kurtulmadan, doğru bir cins mücadelesi yürütülmeden özgür kadın gerçeğinin yaratılamayacağı açıktır. Her şeyden önce bireyin kendisini arındırması ve bütün gericiiliklere karşı mücadele etmesi gerekiyor. Bu anlamıyla cins mücadelesi stratejiktir ve esasında

21. yüzyıl mücadelesi cins mücadelesidir. Önderliğin verdiği perspektifler doğrultusunda belli yoğunlaşma ve çabalar elbette ki geliştirdi ancak hala çok zayıftır. Bu konuda tereddütsüz, kararlı bir mücadele yürütmek gerekiyor. Eğer kadın olarak kendimize karşı doğru bir mücadele yürütebilirsek feodal, gerici, egemenlikçi erkek zihniyetine karşı da doğru bir mücadelenin sahibi olabiliriz.

PKK hem ruhi hem zihni olarak bende çok büyük bir cesaret yarattı

Bir Kürt kızı olarak dar bir çevrede büyümüş olmak, dar bir bakış açısını da beraberinde getiriyor. Toplum içinde kendini, kadını ve toplumu tanıma elbette ki zayıftır. Örgüte katılım belki bir tepki ya da duygusalılık sonucu açığa çıkmış olsa da, kadın olarak kendi cevherini tanıma elbette ki çok zayıftı. Tabii ki PKK ve Kadın Özgürlük Mücadelesi sadece birkaç şey değil, bizde sayılamayacak kadar çok şey yarattı. Esasen Önderlik gerçeği de budur. İnsanda müthiş bir büyüme ve değişimi yaratıyor. Hem cins olarak hem de ulusal bilinç olarak kim olduğunun, nereden geldiğinin farkına varıyorsun. Bizi dilimizden, kültürümüzden hatta bedenimizden uzak düşüren, adeta bizi kurutan bir düşmanla karşı karşıyayız ama PKK insanda bir kişilik, kimlik yaratıyor. İdeolojik kimliğe, cins kimliğine kavuştum PKK ile. Savaşta da çok büyük birikimler edindim. Örneğin; ben evde küçük bir hayvandan bile korkardım ama PKK hem ruhi, hem zihni olarak ben de çok büyük bir cesaret yarattı. Mesela, dağlarda her şeye, tüm zorluklara rağmen çok rahat yaşayabileceğimi ve kendimi koruyabileceğimi gördüm. Ama toplumdaki bir kadın var olan sistem içerisinde tüm öz savunma mekanizmalarını yitirmiştir. Ama PKK'nin vermiş olduğu ideolojik bilinç ile kadın dağlarda öz savunmasını geliştiriyor. Ben bu inanç ve iradeyle yönümü Dersim'e veriyorum. PKK bu ruhu, cesaret ve iradeyi bende oluşturduğu için bu yürüyüşteyim. Şart ve koşullar ne kadar zor olursa olsun biz artık hiçbir engel tanımıyoruz. Bütün engelleri ideolojik, örgütsel, askeri mücadele ile aşabilecek düzeydeyiz.

Hiçbir yaşama benzemeyen yepyeni bir yaşamdır PKK

PKK'yi ifade edebilmek zordur. Önderlik, PKK'yi sonu gelmeyen bir roman, bir şiir olarak değerlendirmişti. Aslında insan, yaşamın her şeyiyle PKK'yi ifade edebilir. İnsanlık tarihi ve gerçekliğiyle, doğal toplumuyla ya da bugün içinde yaşadığımız doğayla... PKK aslında her şeyle ifade edilebilir. Bir gülde bile PKK'yi ifade edebilirsiniz. PKK yepyeni bir ruhtur. PKK yaşamını ve sistemini diğerlerinden ayıran da zaten budur. Yaşam, düşünce ve savaş tarzı hatta duygularına kadar bile aslında hiçbir yaşama benzemeyen yepyeni bir yaşamdır PKK. Elbette biz, PKK'yi birkaç cümle ile asla ifade edemeyiz. PKK'nin her dönemde aslında belki de bizim çoğu zaman tanımlayamadığımız ve kavrayamadığımız bir sırrı var. PKK'nin öyle bir gizemi var. Çünkü; her zaman kendini yeniliyor. Somut, yüzde yüz gözünün önünde olan, işte budur diyebileceğin bir gerçeklik değil aslında PKK. Bu yüzden PKK her insanı, her toplumu ifade edebilir. PKK içerisinde yaşamak gerçekten de çok büyük bir onur. Birçok insanın belki PKK içerisinde yaşama şansı olmadı ama bence özgürlükçü, demokratik her insan mutlaka PKK'yi tanımalı, onda derinleşmeli, as-

lında ona katılmalıdır. Biz içinde yaşıyoruz ancak gerçekten de PKK gerçekliğini, onun içindeyken dahi anlatmak biraz zor oluyor. PKK bizim için her şey oldu. Ruh, beden, kimlik, görüş her şey oldu. Biz katıldığımızda aslında birçok arkadaş gibi ben de PKK'de bu kadar uzun yıllar yaşayacağıma hiç inanmıyordum. İşte, savaş koşullarıdır, 6 ay yaşarsak ne mutlu bize, diyorduk. Aslında yaşamamız da Önderlik sayesinde oldu; eğer sadece bize kalsaydı bizim de çok fazla kendimizi koruyacak gücümüz yoktu. Tabii bizim için en yüksek mertebeye şahadet mertebesidir. Ancak ben gerçekten bu kadar yaşayacağıma da inanmıyordum. Aslında Önderliğin ortaya koyduğu çerçevede nasıl yaşamalı ve nasıl savaşmalı sorularının doğru cevaplarını kendi devrimci yürüyüş ve katılımımızla ortaya koymaktır. Biz, PKK içerisinde başı dik yaşadık. Eğer çok çok az bile olsa PKK içerisinde bir emeğimiz varsa bu gerçekten de benim için onur kaynağıdır. Bu yüzden nerede, nasıl, ne zaman olursa olsun her başarı için de, her anlamlı şahadet için de kendimi hazır hissediyorum. Çünkü bizler, yalnızca anlamlı bir yaşam içerisinde yer alabiliriz. Biz, PKK'den bunu öğrendik. Eğer yaşamın anlamlı değilse o yaşamı yaşama. Zaten biz başından beri sistem içerisindeki o anlamsız yaşamdan kaçıp PKK yaşamına geldik. Özgürlük olanaklarından kendini mahrum bırakıp köleliğe koşmak elbette ki en büyük cahillik ve bilinçsizliktir.

Gerçekten PKK bir deniz gibidir. Eğer PKK ruhunu temsil edersen, anlayışını kendinde oturtabilirsen çok rahat o denizde yüzebilirsin ama tanımazsan içinde boğulup gidersin. PKK gerçekliği biraz da budur. PKK sana irade ve bilinç verir. Sen bu irade ve bilinci kendi kişiliğinde nasıl yoğunlaştıracağını karar verirsin. Bu yüzden tek başına çok büyük başarıların da sahibi olabilirsin, bunun yüzlerce örneği var. Ama kendini PKK'leştirmeyen de aslında çok fazla bir şey yapamaz. Halkın umudu olamaz, başarı yaratamaz, devrime öncülük edemez. Belki uzun yıllardır PKK içerisinde yaşıyorum ama arayışlar insanda hiç bitmiyor. Hakikat arayışı gerçekten de hiç bitmeyen bir arayış. Bu yüzden PKK gerçekliği de aslında sonsuzluğu ifade ediyor. Her ne kadar o gerçekliğe ulaştım, desen de, hala önünde uzanan bir yol olduğunu görüyorsun. Ama bir o kadar da somuttur da. Çünkü; PKK gerçekliği biraz da yaşam tarzında, savaş tarzında saklıdır. Bu şekilde insan kendini Kemallerin, Hakilerin, Zilanların, Bêrtanların düzeyine ulaştırabilir.

Her gerillanın hayali

26 yıl boyunca Önderliğin fikirleriyle yaşadım ve onu görme inancıyla hep yürüdüm. Her gerillanın hayalidir Önderliği görmek, onunla yaşamak. Maa- lesef o fırsat olmadı ve bu hep içimde kaldı. Birçok arkadaş Önderlik ile kaldı, onunla beraber yaşadı ve yaşamda onu ifade etmenin, onu temsil etmenin çabası içindeydiler. Benim de hala en büyük umudum Önderliği görmektir. Yüreğimdiki en büyük hasret hala budur. Bunun heyecanını her zaman yaşadım. Önderliği görmek için doğru yaşamamız ve doğru savaşmamız gerekiyor. Eğer Önderliği göremiyorsak elbette bu bizim eksikliğimizdir. Önderliği görmemize zemin sunacak fırsatları yaratamadık. Yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluk, Önderliğin düşmana esir düşmesine neden oldu. Belki de bizi en çok acıtan, Önderliğin komplo ile düşmana esir düşmesi idi. Hiç hazmetmediğimiz, asla kabullenmediğimiz en büyük acımız hep bu oldu. Tabii ki komlodan sonra üzerimize düşen sorumluluklar daha da ağırlaştı. Zamanında yerine getirmedığımız görevleri bu dönemde yerine getirmemiz gerekiyor. Önderliğin özgürlüğü, güvenliği ve sağlığı için elimizden ne geliyorsa yapacağız. Eğer bugün Önderlik hala düşmanın elindeyse, düşman hala Önderlik üzerinde baskı kurabiliyorsa, tecrit altındaysa bunun sorumluları elbette biziz; bu konuda bizim yetersizliklerimizin düşmana verdiği umuttur. Düşman hiçbir zaman Önderlikten herhangi bir şey umut etmedi ve ondan zemin almadı. Çünkü; Önderliğin her yönüyle çok net ve amansız bir mücadelesi vardı. Önderliğin direniş ve başarı düzeyi gerçekten de çok keskindi. Düşmana verdiğimiz umutları kesinlikle ortadan kaldırmamız, kurutmamız gerekiyor. Biz çoğu zaman özeleştirme süreçlerinden geçtik belki ama hala da yetersiz yoldaşlığımız devam ediyor. Önderliği özgürleştirmek elbette eşsiz bir mücadelenin sahibi olmayı gerektiriyor. Mücadelemiz hayallerimizin gerçekleşme ihtimalini belirleyecektir.

2017-2018 döneminde gerçekten de Kürdistan'da çok güçlü bir mücadele zemini oluştu. Dağda ve şehirlerde Devrimci Halk Savaşı'nın temelleri atıldı. Özellikle özyönetim süreçlerinde, şehir savaşlarında çok güçlü bir ruh ortaya çıktı. Canlı bir tarih yazıldı. Çiyagerlerin ve Zeryanların öncülüğünde ilk defa şehirlerde bu düzeyde bir direniş geliştirildi. Artık hem şehirler hem de dağ için asla tecrübe sahibi değiliz ya da yetersiz diyemeyiz. Rojava'da ger-

çekleştirilen devrim, Bakur'daki şehir savaşları deneyimi muazzam fırsatlar yarattı. Eğer bu fırsatları doğru değerlendirmesek ve görevlerimizi yerine getirmesek bu tarih bizi lanetleyecektir. Süreç artık Önderliği özgürleştirme sürecidir. Artık kimsenin tahammülü de sabrı da kalmamıştır. Nerede ve nasıl olursa olsun artık dönem görevlerini yerine getirmeliyiz; kimse sıradan bir yürüyüşün sahibi olamaz.

Sara ve Zilanların zafer ruhuyla tekrardan Bakur'a Dersim'e yolculuk...

Ben de uzun süredir mücadele içerisindeyim, birçok alanda farklı görevler yürüttüm, birçok eğitimden geçtim. Devrimci Halk Savaşı hamlesinin özellikle Şemzînan alanında görev yürüttüm. Birçok tecrübe ve birikim kazanımıyla beraber aynı zamanda eksikliklerimiz de oldu. Çünkü; PKK her gün, her an kendini yenilemeyi ve yeniden yaratmayı emrediyor. Benim açımdan da artık ürün verme, bu tecrübeleri örgüt kazanımına dönüştürme zamanıdır. Bakur alanlarına gitme önerim uzun zamandır var. Ama bir devrimci olarak nerede mücadele ettiğin ya da savaş- tığın çok da önemli değil. Önemli olan bulunduğu alanda başarılı olabilmektir. '92 yılında nasıl ki çok büyük bir heyecanla Botan'a yürüdüysem, belki biraz geç de olsa 2017 yılında tekrardan Bakur alanlarına giderken aynı ruhu ve heyecanı taşıyorum. '92'deki gidişimiz belki biraz sıradan bir gidişti ancak şimdi tarihi bir görev ve sorumluluk ile gidiyoruz.

Dersim'e gidişin Heval Sara'nın doğduğu yer olması açısından da maneviyatı farklıdır. Benim için Dersim'e gidiş Heval Sara ile tekrardan buluşmaktır. Heval Sara ile belki uzun yıllar beraber kaldık ama zamanında onun değerini dile getirme konusunda yetersiz kaldık. Bu yüzden Heval Sara'nın ruhuyla Dersim'de savaşmak istiyorum. Diğer yandan ilk taktiksel çıkış ve açılım Heval Zilan şahsında Dersim'de açığa çıkarılmıştı. Ben Dersim'de her zaman Heval Sara ve Heval Zilan'ın ruhuyla yaşayacağım. Onlarla yaşamak başarının kendisidir. Çünkü; onlarda çözümsüzlüğün, tıkanmanın, yenilginin ve pasifliğin yeri yoktur. Onlarla yaşamak Önderlik ile yaşamaktır, özgür yaşamaktır. 2017 yılında Dersim'e gidişle güçlü bir katılımın sahibi olup başarı kazanacağımıza inanıyorum.

Derleyen: Amargi Arhat Ba

Dersim'e gidişin Heval Sara'nın doğduğu yer olması açısından da maneviyatı farklıdır. Benim için Dersim'e gidiş Heval Sara ile tekrardan buluşmaktır. Heval Sara ile belki uzun yıllar beraber kaldık ama zamanında onun değerini dile getirme konusunda yetersiz kaldık. Bu yüzden Heval Sara'nın ruhuyla Dersim'de savaşmak istiyorum. Diğer yandan ilk taktiksel çıkış ve açılım Heval Zilan şahsında Dersim'de açığa çıkarılmıştı. Ben Dersim'de her zaman Heval Sara ve Heval Zilan'ın ruhuyla yaşayacağım. Onlarla yaşamak başarının kendisidir. Çünkü; onlarda çözümsüzlüğün, tıkanmanın, yenilginin ve pasifliğin yeri yoktur.

Komutan Çiçek Botan

Beşiri Ovasından dağların doruklarına direniş tarihi yazan bir gerillanın yaşam öyküsü

Şehit Gülbahar Gûlhat (Selma Kaya)

Şehit Çiçek Botan (Hacer Kaya)

4 Ekim 2019 tarihinde Dersim-Pilemori'de şehadete ulaşan HPG ve YJA STAR Komuta Konseyi Üyesi Çiçek Botan (Hacer Kaya) Bakur alanına geçmeden önce gerilla kamerasına, PKK'ye katılımını, mücadelenin zorlu yıllarında yürüttüğü irade savaşını ve komutanlaşma öyküsünü anlatmıştı. 1979 yılında Batman'da dünyaya gelen Çiçek Botan, 4 Aralık 2007 tarihinde Gabar alanında şehit düşen amcasının kızı komutan Gülbahar Gûlhat ile beraber 90'lı yılların başında PKK saflarına katıldı. İlk katılımını, ilk eylemini, ilk komutanlarını ve 90'lı yılların zorlu mücadele koşullarında manga komutanlığından komuta konseyine doğru giden yolda uzun soluklu gerilla yaşamını anılarıyla beraber şöyle dile getiriyor:

'Adım Çiçek Botan. Daha önceki adım Hacer Kaya'ydı. 1979 yılında Batman'a bağlı Bişeri köyünde dünyaya geldim. Feodalizmin etkilerinin olduğu bir toplumda doğdum ve yetiştirildim. Yurtseverliğin özlerini taşıyan ama çok fazla da kendi toplumsal kimliğinin farkında olmayan bir çevreydi. Kürtlük bilincinin çok fazla farkında değillerdi. Ailem ve yaşadığım çevre genelde tarım ve ziraat işleriyle uğraşan orta halli bir çevreydi. Geçimlerini bu şekilde sağlıyorlardı. Cinsiyetçi bakış açısının yarattığı etkiler kız ve erkek çocuklarının yaşamda farklı koşullarda büyütülmesi gerçeğini açığa çıkarıyordu. Benim de iki kız, üç erkek kardeşim vardı ve en büyükleri bendim. Köyümüz, etrafında Dicle suyunun döndüğü bir köydü. Uzun süre köyümüzde yol, cadde vs yoktu. Sadece dağların eteklerinden köye uzanan bir yol vardı. Köyün bir tarafı ova, diğer tarafı ise dağlıktı. Bu yüzden dışarıyla da çok kopuk değildi aslında ancak sürekli bir gidiş geliş ya da resmi bir caddesi yoktu.

Aileye karşı ilk isyan

Köyümüz küçüktü, köyümüzde okul yoktu. Çocuklar, bizim köyümüze yaklaşık bir saat uzaklıkta bir köydeki okula giderdi. Fakat çoğu yerde olduğu gibi bizde de kız çocukları

okula gönderilmezdi. Hem köyde okul olmadığı için hem de kızların köyden çıkmasına sıcak bakılmadığı için sadece erkek çocukları giderdi. Kız evden çıkınca namusumuz elden gider, gibi feodal bir görüş ve yaklaşım vardı. Onlara göre bu bir koruma yöntemi. Korumama ama okula gönderme, koruma ama gelişmesin, koruma ama dünyadan uzak olsun. Böyle bir mantık vardı. Tabii buna savunma mantığı diyemeyiz, bu köleleştirme mantığıdır. Kölelik olgusunun Kürt kadınına derinleştirilmeye çalışıldığı bir yaklaşım ve uygulamaydı aslında. Ama benim hep okula bir merakım vardı. Okula gitmeyi çok istiyordum, benden küçük olan erkek kardeşim okula giderdi. Ben çok ısrar ettim okula gitmek için. Babam bana 'daha küçüksün, Kur'an oku bitir, bitirdikten sonra seni göndereceğim' diyordu. Bana öyle bir söz vermişti. Ben de Kur'an okumaya başladım. Ama erkek kardeşim okuldan geldiğinde hep onun yanına gidiyordum. Biz yerde oturuyorduk, ben elime bir dal parçası alıp toprağın üzerine bir şeyler çizmeye başlıyordum. Sonra kardeşime, 'Bu ne harf oldu şimdi' diye soruyordum. Kardeşim de, 'Hiçbir şey olmadı' diyordu. Sonra yine bir şeyler çizip aynı şeyi soruyordum yine, 'Bu harf değil' diyordu. Belki yüz defa toprağın üzerine bir şeyler çiziyordum ama yine diyordu 'bir şey olmadı'. O da benden küçük olmasına rağmen okula gidiyor diye biraz havasını atıyordu bana. Öğrendiklerini bana öğretmek istemiyordu. Ben de kızıp gidiyordum. Ertesi gün okuldan geldiğinde tekrardan yanına gidip soruyordum. İnatçıydım yani, kolay kolay bırakmıyordum. Ama erkek kardeşim de bana göstermiyordu.

Benle Heval Gülbahar beraber Kur'an okumaya başladık. Babam Kur'an öğrendikten sonra okula gönderme sözü verdiği için kendimizi iyi vermiştik. Kısa bir sürede Kur'an okumayı öğrendik ve hatmettik. Kur'an okumayı bitirdikten sonra babamın yanına gidip sözünü hatırlattım ancak babam çoktan politikasını değiştirmişti. Diyordu, sen zaten Kur'an okumayı öğrendin artık okula gitmene gerek yok. O zaman bende çok ciddi bir tepki oluşmuştu. Kendi kendime, babam beni

kandırdı diyordum. Ona 'Eğer sen sözünü yerine getirmezsen ben de artık Kur'an okumayacağım' diyordum. Aileye karşı ilk tepki ve isyanım bu dönemlerde ortaya çıkmıştı. O zaman o Kur'an'ı kılıfına koyup kaldırdım ve bir daha da okumadım. Çok sert bir tepki göstermişim.

Belki konuştuklarının çok azını anlıyorduk ancak duruşları tarzları çok etkiliyordu

Küçük bir köy olduğu için PKK çok fazla tanınmıyordu. Uzaktan bazı şeyler duyuyorduk ancak tam olarak ne olduğunu bilmiyorduk. Özellikle Heval Bêrîvan (Binevş Agal) halka ve o süreçte gelişen serhildanlara öncülük ediyordu. Heval Bêrîvan belki Cizîr'deydi ancak onun şehadeti bizim bulunduğumuz bölgede de çok büyük bir yankı uyandırmıştı. Sonuna kadar direnen bir Kürt kıızıydı ve şehit düşmüştü. Toplum üzerinde etki yaratmıştı. O süreçlerde artık arkadaşlar da yavaş yavaş köye gelmeye başlamışlardı. Sayıları çok fazla değildi ancak gidiş gelişler vardı. Üç dört erkek arkadaş ve köye yeni gelmişlerdi. Köyün toplumsal yapısını anlamaya ve köyü mücadeleye açmaya çalışıyorlardı. Saatlerce, ara vermeden, yorulmadan sürekli halka hitap ediyor ve konuşuyorlardı. Bizim üzerimizde de, halkın üzerinde de çok büyük etki yaratmışlardı. Bunlar nasıl insanlar, diyordu herkes. Herkesten farklı oldukları her hallerinden belliydi. Belki konuştuklarının çok azını anlıyorduk ancak duruşları, oturuş kalkışları, davranışları ve hitap tarzları bizleri çok etkiliyordu. PKK'nin kendisi zaten buydu, sözlerinden ziyade eylemleri, kültür ve ahlaklarıyla farklarını ortaya koyuyorlardı. Kısa bir sürede köyümüzü kazandılar. Zaten sömürgeci düşmanın ya da kapitalist modernitenin o bölgeyi tamamen etkisi ve hakimiyeti altına aldığını söyleyemeyiz. Bir öz vardı ancak saklıydı, kendini koruma çerçevesindeydi. Köy halkı arkadaşlardan etkilenmişti ancak henüz katılım olmamıştı. 1990'ın sonunda Kürdistan'da çok büyük değişimlerin olduğunu biliyorduk. Ser-

hildanlar gelişti, Kürdistanlı genç kızlar ve erkekler dağlara aktılar. Köyümüzün çevresinde de her gün katılımların olduğunu duyuyorduk. Arkadaşlar gidip geliyordu ancak köyün üstünde hemen baskı kurmak da istemiyorlardı. Benim amcam yani Gülbahar arkadaşın babası milisti. Direkt arkadaşlarla irtibata geçip partiye hizmet etmeye başlamıştı. Köyümüzde ilk defa yurtseverlik duygularını bu düzeyde geliştiren ve elini taşın altına koyan, her şeyini devrimin hizmetine veren amcamdı. Ancak tabii bu işleri gizli yapıyordu, her yönüyle arkadaşlara yardım ediyordu.

Arkadaşlar cin gibidir onlar herkesi görür ancak herkes onları göremez

Ben ve Heval Gülbahar da o süreçte arkadaşlardan çok etkilenmiştik. Erkek arkadaşlar gelip gidiyordu ancak sanırım dördüncü gelişlerinde bir kadın arkadaş da onlarla beraber gelmişti. Adı Rojîn'di. Arkadaşlar aralarında kadın arkadaşların da olduğunu söylüyordu ancak doğrusunu söylemek gerekirse biz fazla inanmıyorduk. O süreçte bölgede olan başka bir kadın arkadaş daha vardı. Onun adı da Gülbahar'dı. Zaten biz ilk dağa geldiğimizde o iki arkadaşın adını aldık. O kadın arkadaş köye girdiğinde askeri elbiseleri ve silahıyla, duruşuyla toplumdaki sıradan kızlardan olmadığını ortaya koyuyordu. Başı açıktı, çok heybetliydi. Onu gördüğümüzde şok olduk. 'Bu da kim?' dedik. Hala o arkadaşın görüntüsü gözümün önündedir. Eğer içinde kadınların yer aldığı bir şeyse bu çok farklı bir şey diyorduk. Olağanüstü geliyordu bize.

Bizi en çok etkileyen elbette ki kadınların PKK'ye katılımıydı. Diğer yandan kadın ve erkeklerin dağda beraber kurduğu yoldaşlık ortamıydı. Ben ile Heval Gülbahar, arkadaşları çok sevmiştik. O kadar etkilenmiştik ki, bir gün Heval Gülbahar'la elimize bir şerit alıp köyümüzün yakınındaki dağların eteklerine gittik. Odun getirmeye gideceğiz diye çıktık.

Devamı sayfa 28'de